

**PRACOWNICY NAUKOWO-DYDAKTYCZNI
INSTYTUTU HISTORYCZNEGO
UNIwersytetu warszawskiego 1930–2010
SŁOWNIK BIOGRAFICZNY**

SZYMON BRZEZIŃSKI, KRZYSZTOF FUDALEJ

**PRACOWNICY NAUKOWO-DYDAKTYCZNI
INSTYTUTU HISTORYCZNEGO
UNIwersytetu warszawskiego 1930–2010
SŁOWNIK BIOGRAFICZNY**

**Wydawnictwo Neriton
Warszawa 2012**

Redakcja i korekta
Jolanta Rudzińska

Opracowanie graficzne i projekt okładki
Karol Górski

Na okładce

Fot. prof. M. Handelsmana (ze zbiorów NAC), prof. T. Manteuffla
(ze zbiorów Anny i Tomasza Szarotów), prof. A. Gieysztora
(ze zbiorów Danuty Gawinowej), prof. A. Mączaka (ze zbiorów Anny Mączakowej),
budynek Instytutu Historycznego UW (fot. Kazimierz Pelczar)

© Copyright by Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego

© Copyright by Wydawnictwo Neriton

ISBN 978-83-7543-242-8

Publikacja dofinansowana przez Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego

Wydawnictwo Neriton
Wydanie I, Warszawa 2012
Rynek Starego Miasta 29/31, 00-272 Warszawa
tel. 22 831-02-61 w. 26
www.neriton.apnet.pl
neriton@ihpan.edu.pl
Nakład 500 egzemplarzy

Spis treści

Wstęp	7
Wykaz skrótów	11
Pracownicy naukowo-dydaktyczni Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2010. Słownik biograficzny	17
Bibliografia.	139

Wstęp

Prezentowane kompendium biograficzne *Pracownicy naukowo-dydaktyczni Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2010. Słownik biograficzny* jest pierwszym zestawieniem wszystkich pracowników naukowych IH UW, obejmującym całą dotychczasową osiemdziesięcioletnią historię Instytutu. Gromadzi zwięźle biogramy przeszło 300 osób, które swoją pracą naukową i dydaktyczną tworzyły dzieje IH UW. Już sama liczba biogramów i przyjęte cezury słownika sygnalizują, że podczas prac nad niniejszym zestawieniem niezbędna była selekcja informacji, które weszły w skład biogramów.

Słownik uwzględnia tylko pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu, bez pracowników biblioteki i administracji oraz pracowników technicznych. Kryterium było ponadto zatrudnienie danej osoby w Instytucie, a zatem w skład słownika nie weszli np. lektorzy zatrudnieni w innych jednostkach UW jako ich jednostkach macierzystych oraz goszczący krótko w IH UW wykładowcy zagraniczni. Z kolei zamieszczono biogramy osób pracujących niegdyś jako „asystenci nietatowi” lub „asystenci wolontariusze”. W przypadku obecnych pracowników przyjęto stan zatrudnienia w roku akademickim 2010/2011.

Hasła są ułożone w porządku alfabetycznym. Treść haseł została uporządkowana według schematu, w którym kolejno figurują następujące informacje: 1) nazwisko i imię, 2) data roczna urodzenia (oraz ew. śmierci), 3) data i miejsce uzyskania dyplomu, 4) tytuły i stopnie naukowe wraz z miejscem i rocznymi datami ich uzyskania (w przypadku doktoratu jest to data obrony pracy), a także osobą promotora pracy doktorskiej, 5) zatrudnienie w IH UW (stanowiska i daty), 6) funkcje naukowe i akademickie pełnione w IH UW i na Uniwersytecie Warszawskim, 7) pozostałe funkcje naukowe, w tym członkostwo w PAN i PAU, ważniejsze funkcje i miejsca pracy poza IH UW – akademickie i inne, doktoraty honorowe, działalność publiczna, 8) bibliografia.

Nie uwzględniono informacji o: członkostwie w zagranicznych akademiach nauk i stowarzyszeniach naukowych, członkostwie w redakcjach czasopism naukowych (wyjątki: wieloletnia rola w powstaniu i tworzeniu czasopisma, a także wybrane czasopisma zagraniczne), odznaczeniach i nagrodach, stypendiach i stażach naukowych (wyjątek: niektóre stypendia i staże przed 1970 r.). Miejsce śmierci podano jedynie w przypadkach, gdy nastąpiła ona w tragicznych okolicznościach wojny i okupacji lub na emigracji. Brak tytułatury przy podawaniu nazwisk promotorów podyktowany jest wyłącznie encyklopedycznymi zasadami budowy haseł.

Zamieszczono informacje o pełnieniu jedynie znaczniejszych funkcji w życiu naukowym (prezesa, wiceprezesa lub kierownictwo wydziału/instytutu akademii nauk, stowarzyszeń naukowych, instytucji i zespołów badawczych, redaktor naczelny/zastępca redaktora naczelnego czasopisma naukowego), a także tzw. profesury wizytujące (*visiting professor* itp.). W biogramach nie znalazły się informacje o publikacjach. Naszym zdaniem nadmiernie zwiększałyby one objętość – i tak zresztą obszernego – wykazu. Rolę przewodnika w tym zakresie pełni rozbudowana bibliografia, zamieszczona na końcu haseł, a oznaczona skrótem **B**. Informuje ona czytelnika o opublikowanych bibliografiach osobowych i biogramach, stronach internetowych zawierających bibliografię, księgach jubileuszowych, wspomnieniach pośmiertnych i opracowaniach biograficznych. Bibliografia osobowa aktualnych pracowników IH UW obejmująca najnowszy okres dostępna jest za pośrednictwem stron internetowych Uniwersytetu Warszawskiego i IH UW (www.uw.edu.pl, www.ihuw.pl). Dodatkową pomocą jest bibliografia ogólna, zamieszczona na końcu opracowania.

Wyjaśnienia wymaga uwzględnienie w biogramach działalności publicznej. Obejmuje ona m.in. działalność konspiracyjną i niepodległościową, udział w tajnym nauczaniu, zaangażowanie w opozycję demokratyczną, pełnione urzędy, mandat parlamentarny itp. W naszym przekonaniu fakty te stanowią istotne uzupełnienie informacji o działalności naukowej, pozwalają – choć niewątpliwie w ograniczony sposób – ukazać ten wycinek dziejów inteligencji polskiej XX w., na który składają się życiorysy historyków związanych z IH UW. Podobną rolę pełnią informacje o represjach i emigracji. Członkostwo w partiach politycznych zostało w biogramach uwzględnione wybiórczo, zasadniczo jedynie w przypadku pełnienia przez daną osobą ważniejszych funkcji w partii lub wieloletniej działalności politycznej, która stanowi integralną część biografii.

W pracy nad wykazem korzystaliśmy z materiałów archiwalnych Archiwum UW, opracowań oraz informacji uzyskanych od osób, których dotyczą biogramy. Bibliografia wykorzystanych publikacji znajduje się na końcu wykazu. Bardzo dużą pomocą były wyniki kwerendy przeprowadzonej niegdyś przez prof. dr. hab. Stefana Ciarę i dr. Andrzeja Biernata, udostępnione nam

przez prof. Stefana Ciarę. W tym miejscu składamy mu serdeczne podziękowania. Za pomoc, udzielone informacje i wskazówki dziękujemy także prof. dr. hab. Juliuszowi Łukasiewiczowi, prof. dr hab. Marii Koczerskiej, dr. hab. Tadeuszowi P. Rutkowskiemu, dr. Łukaszowi Niesiołowskiemu-Spanó, dr. Piotrowi Węcowskiemu, dr. hab. Michałowi Kopczyńskiemu, prof. dr. hab. Mieczysławowi Tantemu oraz wszystkim osobom, które nadesłały uzupełnienia do biogramów. Jesteśmy świadomi, że w tego typu publikacji nie sposób uniknąć braków i nieścisłości. Uzupełnienia prosimy nadsyłać na adres sekretariatu IH UW (sekretariat.ih@uw.edu.pl lub: Instytut Historyczny UW, ul. Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa). Liczymy, że niniejsza praca będzie pomocą dla badaczy dziejów Instytutu, Uniwersytetu i polskiej historiografii, a wszystkim zainteresowanym będzie służyła za pożyteczne źródło informacji.

Wykaz skrótów

AAD	Archiwum Akt Dawnych
AAN	Archiwum Akt Nowych
AGAD	Archiwum Główne Akt Dawnych
AH	Akademia Humanistyczna
AK	Armia Krajowa
AL	Armia Ludowa
AN ZSRR	Akademia Nauk ZSRR
ANP	Akademia Nauk Politycznych
ANS	Akademia Nauk Społecznych
APH	„Acta Poloniae Historica”
AU	Akademia Umiejętności
BCh	Bataliony Chłopskie
BIH	Biblioteka Instytutu Historycznego UW
<i>Biogramy uczonych</i>	<i>Biogramy uczonych polskich. Materiały o życiu i działalności członków AU w Krakowie, TNW, PAU, PAN, cz. 1: Nauki społeczne, z. 1–3, oprac. A. Śródka, P. Szczawiński, Wrocław 1983–1985</i>
<i>Biogramy uczonych. Suplement</i>	<i>Biogramy uczonych polskich. Suplement, oprac. A. Śródka, Warszawa 1993</i>
BIP KG AK	Biuro Informacji i Propagandy Komendy Głównej AK
BJ	Biblioteka Jagiellońska
BN	Biblioteka Narodowa
BUW	Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego
EHESS	École des Hautes Études en Sciences Sociales (Paryż)
GL	Gwardia Ludowa
GUS	Główny Urząd Statystyczny
<i>Historycy warszawscy</i>	<i>Historycy warszawscy ostatnich dwóch stuleci, red. A. Gieysztor, J. Maternicki, H. Samsonowicz, Warszawa 1986</i>

IAiE PAN	Instytut Archeologii i Etnologii PAN
IBI AL UW	Instytut Badań Interdyscyplinarnych „Artes Liberales” UW
IBiIN	Instytut Bibliotekoznawstwa i Informatyki Naukowej
IFiS PAN	Instytut Filozofii i Socjologii PAN
IH	Instytut Historii
IH PAN	Instytut Historii PAN
IH UW	Instytut Historyczny UW
IHiA UMK	Instytut Historii i Archiwistyki UMK
IHKM PAN	Instytut Historii Kultury Materialnej PAN
IHS UW	Instytut Historii Sztuki UW
IINiSB UW	Instytut Informatyki Naukowej i Studiów Bibliologicznych UW
IKKN	Instytut Kształcenia Kadr Naukowych
IKS PAN	Instytut Krajów Socjalistycznych PAN
INS	Instytut Nauk Społecznych
IPN	Instytut Pamięci Narodowej
IS PAN	Instytut Sztuki PAN
ISP PAN	Instytut Studiów Politycznych PAN
KBN	Komitet Badań Naukowych
KC	Komitet Centralny
KEN	Komisja Edukacji Narodowej
KG AK	Komenda Główna AK
KH	„Kwartalnik Historyczny”
KHKM	„Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”
KNH PAN	Komitet Nauk Historycznych PAN
KOP	Korpus Ochrony Pogranicza
KOR	Komitet Obrony Robotników
KPRP	Komunistyczna Partia Robotnicza Polski
KPP	Komunistyczna Partia Polski
KRN	Krajowa Rada Narodowa
KSS KOR	Komitet Samoobrony Społecznej KOR
KUL	Katolicki Uniwersytet Lubelski
KW	„Kronika Warszawy”
KZ	Komisja Zakładowa
LO	Liceum Ogólnokształcące
MEN	Ministerstwo Edukacji Narodowej
MENiS	Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu
MGU	Moskiewski Uniwersytet Państwowy im. M. Łomonosowa
MISH	Międzywydziałowe Indywidualne Studia Humanistyczne
MKiDN	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
MKiS	Ministerstwo Kultury i Sztuki

MPW	Muzeum Powstania Warszawskiego
MSW	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
MSZ	Ministerstwo Spraw Zagranicznych
MWRiOP	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
NDAP	Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych
NP	„Nauka Polska”
NSZZ „S”	Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
OBTA UW	Ośrodek Badań nad Tradycją Antyczną UW
ONZ	Organizacja Narodów Zjednoczonych
<i>Opozycja w PRL</i>	<i>Opozycja w PRL. Słownik biograficzny 1956–1989</i> , t. 1–3, red. J. Skórzyński, P. Sowiński, M. Strasz, Warszawa 2000–2006
PAI	Polska Agencja Informacyjna
PAN	Polska Akademia Nauk
PAP	Polska Agencja Prasowa
PAU	Polska Akademia Umiejętności
PH	„Przegląd Historyczny”
PISM	Polski Instytut Spraw Międzynarodowych
PKWN	Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego
POW	Polska Organizacja Wojskowa
PPR	Polska Partia Robotnicza
PPS	Polska Partia Socjalistyczna
PRL	Polska Rzeczpospolita Ludowa
PSB	<i>Polski słownik biograficzny</i>
PTH	Polskie Towarzystwo Historyczne
PTTK	Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
PW	Politechnika Warszawska
PWN	Państwowe Wydawnictwo Naukowe
PWSP	Państwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna
PZPR	Polska Zjednoczona Partia Robotnicza
RAN	Rosyjska Akademia Nauk
ROPCiO	Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela
RP	Rzeczpospolita Polska
„S”	„Solidarność”
SD	Stronnictwo Demokratyczne
SDKPiL	Socjaldemokracja Królestwa Polskiego i Litwy
SdRP	Socjaldemokracja Rzeczypospolitej Polskiej
SGGW	Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego
SGH	Szkoła Główna Handlowa
SGPiS	Szkoła Główna Planowania i Statystyki
SKS	Studencki Komitet Solidarności

SL	Stronnictwo Ludowe
<i>Słownik biograficzny archiwistów</i> , t. 1	<i>Słownik biograficzny archiwistów polskich</i> , t. 1: 1918–1984, red. M. Bielińska, I. Janosz-Biskupowa, Warszawa–Łódź 1988
<i>Słownik biograficzny archiwistów</i> , t. 2	<i>Słownik biograficzny archiwistów polskich</i> , t. 2: 1906–2001, red. B. Woszczyński, Warszawa 2002
SWPS	Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej
<i>Szefowie ośrodków</i>	<i>Szefowie ośrodków naukowo-badawczych wojskowej służby historycznej 1921–2002. W 80-lecie wojskowej służby historycznej. Materiały z konferencji naukowej, Warszawa 29 listopada 2002 r.</i> , red. Z. Moszumański, Warszawa 2003
SZP	Służba Zwycięstwu Polski
TKN	Towarzystwo Kursów Naukowych
TMH	Towarzystwo Miłośników Historii
TNW	Towarzystwo Naukowe Warszawskie
<i>Tradycje i współczesność</i>	<i>Tradycje i współczesność. Księga pamiątkowa Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2005</i> , red. J. Łukasiewicz, M. Mycielski, J. Tyszkiewicz, Warszawa 2005
UAM	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
<i>Uczeni polscy</i>	A. Śródka, <i>Uczeni polscy XIX–XX stulecia</i> , t. 1–5, Warszawa 1994–2002
UG	Uniwersytet Gdański
UJ	Uniwersytet Jagielloński
UJK	Uniwersytet im. Jana Kazimierza we Lwowie
UKSW	Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
UŁ	Uniwersytet Łódzki
UMCS	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie
UMK	Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury)
UO	Uniwersytet Opolski
UP	Uniwersytet Poznański
URz	Uniwersytet Rzeszowski
USA	United States of America (Stany Zjednoczone Ameryki)
USB	Uniwersytet im. Stefana Batorego w Wilnie
UŚ	Uniwersytet Śląski w Katowicach
UW	Uniwersytet Warszawski
UwB	Uniwersytet w Białymstoku
UWM	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

UWr	Uniwersytet Wrocławski
UZZ	Uniwersytet Ziemi Zachodnich
WAP	Wojskowa Akademia Polityczna
WAT	Wojskowa Akademia Techniczna
WDiNP UW	Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW
WFiS UW	Wydział Filozofii i Socjologii UW
WH UW	Wydział Historyczny UW
<i>Wielcy humaniści polskiej</i>	<i>Wielcy humaniści polskiej</i> , red. J. Górski, Wrocław 1991
<i>W kręgu wielkich humanistów</i>	<i>W kręgu wielkich humanistów. Kultura antyczna w Uniwersytecie Warszawskim po I wojnie światowej</i> , red. I. Biezuńska-Małowist, Warszawa 1991
WP	Wojsko Polskie
WPiA UW	Wydział Prawa i Administracji UW
WSH	Wyższa Szkoła Humanistyczna
WSNS	Wyższa Szkoła Nauk Społecznych
WSP	Wyższa Szkoła Pedagogiczna
WWP	Wolna Wszechnica Polska
WZ UW	Wydział Zarządzania UW
ZBoWiD	Związek Bojowników o Wolność i Demokrację
ZG	Zarząd Główny
ZHP	Związek Harcerstwa Polskiego
ZNP	Związek Nauczycielstwa Polskiego
ZNMS	Związek Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej
ZPP	Związek Patriotów Polskich
ZSL	Zjednoczone Stronnictwo Ludowe
ZSRR	Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich
ZWZ	Związek Walki Zbrojnej
ŻIH	Żydowski Instytut Historyczny

Pracownicy naukowo-dydaktyczni
Instytutu Historycznego
Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2010

Słownik biograficzny

Achmatowicz Aleksander

Ur. 1930, zm. 2009. Studia na Politechnice Łódzkiej 1948–1949, następnie studia historyczne na UE 1949–1951, studia w IH UW 1951–1952 i ponownie 1955–1958, magisterium w IH UW 1958, doktorat w IH PAN 1992 pod kierunkiem P. Łossowskiego.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent 1966–1973.

Antoniewicz Włodzimierz

Ur. 1893, zm. 1973. Studiował archeologię i geografię na Uniwersytecie Lwowskim, UJ (do 1915) oraz w Wiedniu, Paryżu i Pradze (1915–1916), doktorat na UJ 1918 pod kierunkiem P. Bieńkowskiego, profesor nadzwyczajny 1924, profesor zwyczajny 1928.

W czasie okupacji wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW.

Od 1920 na UW: docent (1920–1924) i kierownik (1924–1963) Katedry Archeologii Pierwotnej i Wczesnośredniowiecznej (1945–1960: Katedra Archeologii Polski UW), profesor nadzwyczajny 1924, profesor zwyczajny 1928. Dziekan Wydziału Humanistycznego UW 1934–1936, rektor UW 1936–1939. Emerytura na UW 1963.

Ciężko ranny jako żołnierz w 1914. 1916–1918 kustosz Muzeum na Wawelu. 1918–1920 zastępca kierownika Wydziału Kultury i Sztuki Tymczasowej Komisji Rządzącej w Krakowie, krótko docent archeologii UP. Wykładowca WWP w Warszawie 1921–1939 i USB 1925–1934. Dyrektor (1924–1945) i zastępca dyrektora (1945–1946) Muzeum Archeologicznego w Warszawie. Wiceprezes TNW 1946–1949. Kierownik Pracowni Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN 1954–1963 (od 1962 – Zakładu), przewodniczący Zespołu Badań Polskiego Średniowiecza UW i PW 1958–1973.

Członek korespondent PAU 1932, członek PAN: tytułarny 1952, rzeczywisty 1957.

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Rydze 1938.

B: J. Lewakowska, *Niepełna bibliografia prac prof. Dr. Włodzimierza Antoniewicza*, w: *Księga pamiątkowa ku czci Włodzimierza Antoniewicza w 40. rocznicę pracy naukowej na Uniwersytecie Warszawskim od przyjaciół, kolegów i uczniów*, cz. 2, Warszawa 1963, s. 9–18 („Światowit. Rocznik Katedry Archeologii Pierwotnej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu Warszawskiego”, t. 24); „Rocznik TNW”, 25, 1932, s. 54–58 (spis prac); W. Sarnowska, *Włodzimierz Antoniewicz*, NP, 10, 1962, nr 5, s. 43–46; W. Szafranski, *Włodzimierz Antoniewicz nestor archeologów polskich*, „Kultura i Społeczeństwo”, 17, 1973, nr 4, s. 3–6; idem, *Włodzimierz Antoniewicz 1893–1973*, NP, 22, 1974, nr 1, s. 228–232; J. Pyrgała, *Prof. Dr. Włodzimierz Antoniewicz*, „Sprawozdania Archeologiczne”, 25, 1973, s. 373–374; W. Ślabczyński, T. Ślabczyński, *Słownik podróżników polskich*, Warszawa 1992, s. 14; R. Gawkowski, *Włodzimierz Antoniewicz. Szczyty i zaszczyty*, „Uniwersytet Warszawski”, nr 1 (56), 2012, s. 62–63; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 37–41; *Uczeni polscy*, t. 1, s. 36–38.

Arnold Stanisław

Ur. 1895, zm. 1973. Studia historyczne i socjologiczne na UW 1916–1920 oraz na uniwersytecie w Wiedniu 1920–1921 i we Florencji 1921, doktorat na UW 1920 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja 1925, profesor nadzwyczajny 1929, profesor zwyczajny 1938.

Asystent Seminarium Historycznego UW 1921–1924, docent w Katedrze Historii Gospodarczej UW 1925, zastępca profesora 1928, profesor nadzwyczajny 1929, profesor zwyczajny 1938. Kierownik Katedry Historii Gospodarczej i Geografii Historycznej IH UW 1934–1939, dziekan Wydziału Humanistycznego UW 1938–1939. Wykładowca tajnego UW 1940–1944. Kierownik Zakładu Historii Gospodarczo-Społecznej i Geografii Historycznej IH UW od 1945, kierownik Katedry Historii Polski Feudalnej 1952–1960, kierownik Katedry Historii Polski do XVIII w. i Nauk Pomocniczych Historii 1960–1962. Prodziekan Wydziału Humanistycznego UW 1946–1947. Emerytura na UW 1966.

Pracownik Zarządu Archiwów Państwowych 1919–1920, nauczyciel w warszawskich szkołach średnich (m.in. Gimnazjum im. S. Batorego, 1921–1923 i 1924–1928). Wykłady w Wyższej Szkole Handlowej/SGH w Warszawie 1926–1939, Szkole Nauk Politycznych i w łódzkiej filii WWP. Kierownik Katedry Historii Polski Średniowiecznej WWP w Warszawie 1931–1939. W okresie okupacji w Wilnie i od 1943 w Warszawie (tajne nauczanie licealne). Od 1945 członek PPR/PZPR. Dyrektor Departamentu Szkół Wyższych i Nauki Ministerstwa Oświaty 1945–1947. Kierownik Studium Nauki o Polsce i Świecie Współczesnym UW 1947–1952, organizator i kierownik Instytutu Badań Warszawy UW 1947–1951, dyrektor Muzeum Historycznego m. Warszawy 1949–1951. Wykładowca Wyższej Szkoły Partyjnej w Warszawie/INS przy KC PZPR/WSNS przy KC PZPR 1948–1966: kierownik Katedry Historii Polski w Wyższej Szkole Partyjnej w Warszawie/INS przy KC PZPR 1948–1952, kierownik Katedry Historii Polski w IKKN przy KC PZPR 1952, kierownik Katedry Historii Polski/Katedry Historii Polski i Polskiego Ruchu Robotniczego w WSNS przy KC PZPR 1957–1960. Kierownik Katedry Historii Gospodarczej SGPiS 1960–1966. Sekretarz Wydziału I Nauk Społecznych PAN 1956–1959, przewodniczący KNH PAN 1958–1965. Zatrudniony w IH PAN: kierownik Zakładu Wydawnictw Źródłowych 1953–1961, wicedyrektor 1953–1964, kierownik (1961–1962) i profesor (1962–1965) Pracowni PRL, przewodniczący Rady Naukowej IH PAN 1964–1969. Redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” (z I. Biezuńską-Małowist) 1955–1962. Członek PAN: korespondent 1952, rzeczywisty 1958.

B: R. Kołodziejczyk, *Bibliografia prac prof. dra Stanisława Arnolda*, w: *Studia historyczne. Księga jubileuszowa z okazji 70. rocznicy urodzin prof. dra Stanisława Arnolda*, Warszawa 1965, s. 404–412; *Bibliografia publikacji pracowników naukowych SGPiS*, Warszawa 1965, cz. 1, s. 28; A. Wyczański, *Stanisław Arnold*, NP, 14, 1966, nr 4, s. 62–67; A. Gieysztor, *Stanisław Arnold*

(1895–1973), *NP*, 22, 1974, nr 2, s. 219–222; A. Keckowa, *Stanisław Arnold (1895–1973)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 327–336; W. Pałucki, *Działalność naukowa Stanisława Arnolda (ur. 20 XII 1895 – zm. 3 XI 1973)*, „*Kultura i Społeczeństwo*”, 18, 1974, nr 2, s. 3–11; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 47–51; *Uczeni polscy*, t. 1, s. 44–46.

Askenazy Szymon

Ur. 1867, zm. 1935. Studia prawnicze i kandydat praw na cesarskim UW 1888, studia historyczne (1889–1893) i doktorat z historii na uniwersytecie w Getyndze 1893, habilitacja 1897, profesor nadzwyczajny 1902, profesor zwyczajny 1907.

Wykładowca w Katedrze Historii Nowożytnej Polski UW 1917–1923. Profesor honorowy UW od 1928.

Pracownik Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie 1894–1897. Asesor w Sądzie Okręgowym w Warszawie 1887–1889. Asystent Katedry Historii Nowożytnej na uniwersytecie w Getyndze 1893–1894. Docent w Katedrze Historii Polski na Uniwersytecie Lwowskim 1897, także profesor nadzwyczajny 1902 i profesor zwyczajny 1907–1914, kierownik Katedry Historii Nowożytnej 1906–1917, na urlopie 1914–1919. Twórca lwowskiej szkoły historycznej. Członek AU (później PAU): korespondent 1907, czynny 1909. W czasie I wojny światowej w Szwajcarii, współzałożyciel i członek szwajcarskiego Komitetu Generalnego Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce 1915. 1920–1923 minister pełnomocny i delegat rządu RP przy Lidze Narodów w Genewie, w stanie spoczynku w służbie dyplomatycznej od 1929.

B: M. Szulkin, *Bibliografia prac Sz[ymona] Askenazego*, KH, 49, 1935, z. 4, s. 560–573; J. Dutkiewicz, *Bibliografia prac o [Szymonie] Askenazym*, w: idem, *Szymon Askenazy i jego szkoła*, Warszawa 1958, s. 7–8; „*Kronika Uniwersytetu Lwowskiego*”, 2, 1912, s. 541–544 (spis prac); M. Nurowski, *Szymon Askenazy. Wielki Polak wyznania mojżeszowego*, Warszawa 2005, s. 173–198; A. Zahorski, *Szymon Askenazy i jego dzieło*, w: S. Askenazy, *Księżę Józef Poniatowski 1763–1813*, Warszawa 1974, s. 5–34; A. Zahorski, *Szymon Askenazy (1865–1935)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 181–197; idem, *Ostatni romantyk (o Szymonie Askenazym 1865–1935)*, w: *Wielcy humanistyki polskiej*, s. 31–35; M. Bucior, *Z genealogii Szymona Askenazego*, „*Biuletyn ŻIH*”, 1998, nr 4, s. 91–101; A. Śródka, *W sprawie daty urodzenia profesora Szymona Askenazego*, KH, 86, 1979, nr 2, s. 574–575; J. Woliński, *Warszawskie lata uniwersyteckie Szymona Askenazego 1883–1887*, „*Rocznik Warszawski*”, 10, 1971, s. 143–158; *Słownik biograficzny polskiej służby zagranicznej 1918–1945*, oprac. K. Smolana, t. 2, Warszawa 2009, s. 15–17; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 52–57; *Uczeni polscy*, t. 1, s. 48–50.

Augustyniak Urszula

Ur. 1950. Magisterium w IH UW 1973, doktorat tamże 1979 pod kierunkiem J. Maciszewskiego, habilitacja 1988, profesor tytularny 2000, profesor zwyczajny 2003.

Zatrudniona w IH UW kolejno jako asystent od 1977, adiunkt od 1980, profesor nadzwyczajny UW od 1994, profesor zwyczajny od 2003.

Prodziekan WH UW ds. dydaktycznych 1991–1993. Od 1994 Kierownik Katedry Historii Kultury Staropolskiej w IH UW (od 2000 Zespołu). Przewodnicząca Komisji Lituanistycznej KNH PAN 2007–2010.

Bałaban Majer

Ur. 1877, zm. 1942. 1895–1897 studia prawnicze na Uniwersytecie Lwowskim, studia specjalne w Berlinie, 1902–1904 studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Lwowskiego, 1904 doktorat tamże pod kierunkiem L. Finkla, habilitacja na UW 1928, profesor tytularny 1936.

Docent UW od 1928, profesor tytularny UW od 1936.

W czasie I wojny światowej rabin wojskowy armii austriackiej w Lublinie. 1918–1920 dyrektor gimnazjum dla młodzieży żydowskiej, 1920–1921 dyrektor gimnazjum żydowskiego „Ascola”. Od 1924 redaktor „Nowego Życia”. 1920 współzałożyciel i do 1930 rektor Seminarium Rabinicznego „Tachkemoni” w Warszawie. Od 1927 profesor WWP, współorganizator i od 1928 profesor Instytutu Nauk Judaistycznych w Warszawie, 1930–1935 dyrektor Instytutu. W czasie II wojny światowej w getcie warszawskim, kierownik Wydziału Archiwalnego Judenratu. 1941 główny rabin synagogi Nożyków.

B: *Tegoż autora [Majera Bałabana] dzieła i ważniejsze rozprawy historyczne*, w: M. Bałaban, *Studia historyczne*, Warszawa 1927, s. I–V; *Bibliografia prac naukowych prof. M[ajera] Bałabana*, „Miesięcznik Żydowski”, 3, 1933, nr 4, s. 346–351; *Ważniejsze dzieła i rozprawy historyczne [Majera] Bałabana*, w: *Księga jubileuszowa dla uczczenia sześćdziesięciolecia Profesora Majera Bałabana*, Warszawa 1938, s. 13–17; „Almanach Żydowski”, Lwów 1937, szp. 268–272 (bibliografia selektywna); K. Pieradzka, *Majer Bałaban*, KH, 53, 1946, s. 414–415; M. Horn, *Prof. Majer Bałaban jako badacz przeszłości Żydów dawnej Rzeczypospolitej*, „Biuletyn ŻIH”, 1977, nr 3, s. 3–14; I.M. Biderman, *Mayer Balaban. Historian of Polish Jewry. His Influence on the Younger Generation of Jewish Historians*, New York 1976; W. Wierzbieniec, *Z badań nad lwowskim okresem życia i działalności Majera Bałabana*, w: *Wielokulturowe środowisko historyczne Lwowa w XIX i XX w.*, t. 3, red. J. Maternicki, L. Zaskilniak, Rzeszów 2005, s. 296–316.

Banaszkiewicz Jacek

Ur. 1947. Magisterium w IH UW 1970, doktorat 1977 w IH PAN pod kierunkiem J. Dowiata, habilitacja tamże 1984, profesor tytularny 1999, profesor zwyczajny 2002.

Zatrudniony w IH PAN 1974–1996, docent od 1986. Zatrudniony w IH UW od 1996 kolejno jako profesor nadzwyczajny UW, profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny 2002 (Zakład Historii Średniowiecznej).

Od 1993 także pracownik IH UMCS.

Barański Marek

Ur. 1943. Studia na Wydziale Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej 1960–1966. Studia w IH UW 1965–1971, magisterium tamże 1971, doktorat tamże 1978 pod kierunkiem B. Zientary, habilitacja tamże 1993.

Zatrudniony w IH UW 1971–1978 (usunięty z pracy za działalność opozycyjną, internowany 1981–1982) i 1981–2008 kolejno jako asystent stażysta, starszy asystent, adiunkt od 1981 (Zakład Historii Średniowiecznej).

Od 1978 w TKN. Adiunkt w AGAD 1978–1981. Od 2007 zatrudniony na UKSW (profesor UKSW).

1962–1966 drużynowy 1. Warszawskiej Drużyny Harcerzy „Czarna Jedyńka” w LO im. T. Reytana. Współtwórca niezależnych wydawnictw „Głos” i „Krag” 1977–1981. Przewodniczący KZ NSZZ „S” w AGAD w 1980 oraz w IH UW 1981–1989, organizator „S” na UW w 1988.

B: J. Rutkowska, Marek Barański, w: *Opozycja w PRL*, t. 1, s. 26–27; K. Biernacki, Marek Barański, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Marek_Bar%C5%84ski).

Bartnicki Andrzej

Ur. 1933, zm. 2004. Magisterium w IH UW 1957, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem R. Gerbera, habilitacja tamże 1973, profesor nadzwyczajny 1977, profesor zwyczajny 1992.

W IH UW zatrudniony 1957–2000: asystent w Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku 1957–1960, starszy asystent w Katedrze Historii Powszechnej Nowożytnej i Najnowszej (od 1964 – Katedrze Historii Powszechnej Nowoczesnej) 1960–1966, adiunkt tamże 1966–1972, docent w Zakładzie Historii Powszechnej i Geografii Świata Współczesnego 1973–1977, kierownik Zakładu Historii Powszechnej Nowoczesnej 1979 (następnie Zakładu Historii Najnowszej Powszechnej i Stanów Zjednoczonych).

Wicedyrektor IH UW 1975–1976. Organizator i dyrektor Ośrodka Studiów Amerykańskich UW 1976–1979. Pracownik Zakładu Krajów Pozaeuropejskich PAN 1977–1978, Zakładu Krajów Rozwijających się PAN 1978–1979. Zastępca dyrektora Polish Studies Center, Indiana University, Bloomington (USA) 1986–1988. Organizator WSH w Pułtusku (obecnie: AH im. A. Gieysztora) 1994, rektor tej uczelni 1994–2004. *Visiting professor*: University of Illinois (USA) 1974–1975, State University of New York (USA) 1981–1982, Indiana University (USA) 1985–1986, University of Notre Dame (USA) 1991–1992. Zastępca kierownika Wydziału Nauki i Oświaty KC PZPR 1979–1981.

B: *Pochwała historii powszechnej. Księga ofiarowana prof. dr. hab. Andrzejowi Bartnickiemu w dwudziestą rocznicę utworzenia Ośrodka Studiów Amerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego i w czterdziestolecie pracy naukowej*, red. Z. Kwiecień i in., Warszawa 1996, s. 9–12; K. Michałek, *Andrzej Bartnicki (25 VI 1933 – 16 III 2004)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 182–188; *Andrzej Bartnicki. Pierwszy rektor pułtuskiej Almae Matris 1994–2004*, red. D. Pasiak-Wąsik, Warszawa 2009.

Bartosiewicz Barbara – zob. Wagner Barbara

Bartoszewicz Agnieszka

Ur. 1966. Magisterium w IH UW 1990, doktorat w IH UW 1995 pod kierunkiem H. Samsonowicza, habilitacja tamże 2004.

Zatrudniona w IH UW od 1998 jako adiunkt, od 2009 profesor nadzwyczajny UW (Zakład Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii IH UW).

Pracownik AGAD w Warszawie 1990–1998.

Batowski Henryk

Ur. 1907, zm. 1999. Studia historyczne i filologii słowiańskiej na UJK, doktorat tamże 1929, staż naukowy w Paryżu 1928, habilitacja na UJ 1939. 1946 docent etatowy UJ, profesor nadzwyczajny UJ 1956, profesor zwyczajny 1967, kierownik Zakładu Historii Powszechnej Najnowszej IH UJ 1967–1977.

W IH UW kontraktowy profesor nadzwyczajny, samodzielny pracownik nauki w Katedrze Historii Powszechnej 1952–1955.

Ochotnik w wojnie 1920 r. Lektor języków słowiańskich na UJ 1936–1939. Aresztowany w XI 1939 w ramach „Sonderaktion Krakau”, do XII 1940 więzień obozów koncentracyjnych Sachsenhausen i Dachau. Brał udział w tajnym nauczaniu na UJ 1942–1945. Zatrudniony w „Dzienniku Polskim” i w PAP 1945, redaktor czasopisma „Życie Słowiańskie” 1946–1951.

Członek czynny PAU 1990.

B: *Bibliografia prac prof. dr. Henryka Batowskiego (wybór) [1928–1975]*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach”, nr 183, seria Historia i Współczesność, t. 1, 1977, s. 287–303; I. Stawowy-Kawka, *Wykaz najważniejszych publikacji historycznych prof. dra hab. Henryka Batowskiego*, w: *Z dziejów Europy Środkowej w XX wieku. Studia ofiarowane Henrykowi Batowskiemu w 90. rocznicę urodzin*, red. M. Pułaski i in., Kraków 1997, s. 9–32; *Henryk Batowski 1907–1999. Materiały z Sesji Naukowej PAU w dniu 18 kwietnia 2000 r.*, red. R. Majkowska, Kraków 2003; M. Pułaski, *Henryk Adam Batowski (1907–1999)*, w: *Uniwersytet Jagielloński. Złota Księga Wydziału Historycznego*, red. J. Dybiec, Kraków 2000, s. 493–498; M. Zgórnjak, *Profesor Henryk Adam Batowski (12 V 1907 – 25 III 1999)*, KH, 106, 1999, nr 3, s. 151–154.

Bazyłow Ludwik

Ur. 1915, zm. 1985. Studia historyczne (dyplom 1936) i polonistyczne (dyplom 1939) na UJK, doktorat na UJK 1939 pod kierunkiem S. Zakrzewskiego, profesor nadzwyczajny 1961, profesor zwyczajny 1969.

Zatrudniony w IH UW jako kierownik Katedry Historii ZSRR od 1952, zastępca profesora 1952–1956, docent 1956, profesor nadzwyczajny 1961, profesor zwyczajny 1969. Prodzikan WH UW 1956–1960, dziekan WH UW 1960–1965, prorektor UW 1965–1968. Kierownik Zakładu Historii Narodów ZSRR i Słowiańszczyzny w IH UW od 1969.

Asystent w Katedrze Historii Polski UJK 1939. 1940–1941 i 1944–1945 nauczyciel w szkole średniej (1945–1946 kierownik pedagogiczny), 1942–1944 pracował jako buchalter w d. Ossolineum. Starszy asystent w Katedrze Historii Śląska i Słowiańszczyzny IH UW 1946–1948, adiunkt tamże 1948. Kierownik Katedry Historii Powszechnej WAP 1958–1968. Dyrektor IKS PAN 1975–1981.

B: H. Grala, P. Wieczorkiewicz, *Bibliografia prac Ludwika Bazylowa za lata 1936–1984, w: Słowiańszczyzna i dzieje powszechne. Studia ofiarowane profesorowi Ludwikowi Bazylowowi w siedemdziesiątą rocznicę jego urodzin*, red. L. Jaśkiewicz i in., Warszawa 1985, s. 5–22; M. Tanty, *Ludwik Bazylow 1915–1985*, APH, 54, 1986, s. 304–306; idem, *Ludwik Bazylow (1915–1985)*, „Studia z Dziejów ZSRR”, 22, 1986, s. 5–7; idem, *Ludwik Bazylow (14 IV 1915 – 17 I 1985)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 136–138; W.A. Serczyk, *Ludwik Bazylow (14 IV 1915 – 17 I 1985)*, „Studia Historyczne”, 28, 1985, z. 3, s. 502–505; B. Woszczyński, *Ludwik Bazylow (14 IV 1915 – 17 I 1985)*, „Archeion”, 82, 1987, s. 278–279; J. Sobczak, *Profesor Ludwik Bazylow (1915–1985)*, „Z Pola Walki”, 1985, nr 1, s. 197–203; P. Wieczorkiewicz, *O Ludwiku Bazylowie i jego piarstwie*, „Kultura”, 1987, nr 5, s. 7.

Berghauzen (Berghausen) Janusz

Ur. 1930, zm. 1977. Magisterium w IH UW 1955, doktorat 1963 pod kierunkiem S. Kieniewicza.

Zatrudniony w IH UW kolejno jako asystent 1955–1959, starszy asystent 1959–1963, adiunkt 1963–1977.

B: J. Szaflik, *Janusz Berghauzen (24 VII 1930 – 21 X 1977)*, „Przegląd Humanistyczny”, 22, 1978, nr 1, s. 133–135; *Janusz Berghauzen 1930–1977*, „Biuletyn Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich”, 29, 1979, s. 293–294; A. Krawczyk, *Janusz Berghauzen (1930–1977)*, „Rocznik Podhalański”, 2, 1979, s. 226–228.

Biedka Eugeniusz

Ur. 1935. Magisterium w IH UW 1956.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1956–1959.

Biernat Andrzej

Ur. 1949. Magisterium w IH UW 1972, doktorat tamże 1979 pod kierunkiem I. Ihnatowicza. Zatrudniony w IH UW od 1972 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, od 1979 adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii.

Dyrektor Centralnego Ośrodka Informacji Archiwalnej przy NDAP 1991–2000; zastępca Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych 1993–1997, dyrektor generalny NDAP od 1997, ponownie zastępca Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, p.o. Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych w 2011. Sekretarz generalny PTH 1997–2003.

Biezuńska-Małowist Iza

Ur. 1917, zm. 1995. Studia historyczne i filologii klasycznej na UW 1934–1938, doktorat tamże 1947 pod kierunkiem J. Manteuffla, habilitacja 1951, profesor nadzwyczajny 1954, profesor zwyczajny 1973.

Zatrudniona w IH UW jako starszy asystent od 1945, adiunkt od 1949, zastępca profesora historii powszechnej 1952–1954, profesor nadzwyczajny 1954, profesor zwyczajny 1973.

Od 1951 kierownik Katedry Historii Starożytnej, a następnie 1969–1987 Zakładu Historii Starożytnej IH UW.

Asystent przy Katedrze Historii Starożytnej WWP w Warszawie 1938–1939.

W czasie okupacji zaangażowana w tajne nauczanie w getcie warszawskim.

1945 w Departamencie Nauki i Szkół Wyższych Ministerstwa Oświaty.

Redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” (z S. Arnoldem) 1955–1962.

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Besançon 1982.

B: W. Lengauer, *Bibliografia prac Izy Biezuńskiej-Małowist za lata 1936–1987*, w: *Świat antyczny. Stosunki społeczne, ideologia i polityka, religia. Studia ofiarowane Izie Biezuńskiej-Małowist w pięćdziesięciolecie pracy naukowej przez Jej uczniów*, red. B. Bravo, J. Kolendo, W. Lengauer, Warszawa 1988, s. 5–16; K. Stebnicka, W. Lengauer, *Bibliografia prac Izy Biezuńskiej-Małowist za lata 1988–1995*, PH, 87, 1996, z. 2, s. 151–153 (numer poświęcony pamięci I. Biezuńskiej-Małowist); K. Stebnicka, *Iza Biezuńska-Małowist 1917–1995*, „Biuletyn ŻIH”, nr 3/1995–2/1996, s. 177–184; J. Kolendo, E. Wipszycka-Bravo, *Iza Biezuńska-Małowist – działalność naukowa i dydaktyczna*, „Eos”, 82, 1994, z. 2, s. 352–358; A.S. Chankowski, *Profesor Iza Biezuńska-Małowist*, „Meander”, 50, 1995, nr 11/12, s. 581–584; J. Kolendo, *Iza Biezuńska-Małowist (1 I 1917 – 27 VII 1995)*, KH, 102, 1995, nr 3/4, s. 323–325.

Błachowska Katarzyna (publikowała także jako Katarzyna Krupa)

Ur. 1966. Magisterium w IH UW 1990, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem J. Maternickiego, habilitacja tamże 2010.

Zatrudniona w IH UW od 1993 jako asystent, następnie adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii.

Nauczyciel historii w XXIII LO im. M. Skłodowskiej-Curie w Warszawie 1990–1993. Wykładowca AH im. A. Gieysztor w Pułtusku.

B: www.zdhihuw.wordpress.com/pracownicy/blachowska.

Bobiatyński Konrad

Ur. 1977. Magisterium w IH UW 2001, doktorat 2006 tamże pod kierunkiem M. Nagielskiego.

Zatrudniony w IH UW od 2006 jako adiunkt w Zakładzie Historii Nowożytnej.

Bogucka Maria

Ur. 1929. Magisterium w IH UW 1951, kandydat nauk historycznych 1956 w IH PAN pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja tamże 1961, profesor nadzwyczajny 1971, profesor zwyczajny 1981.

Zatrudniona w IH UW 1951–1953.

Członek PAU: tytułarny 1995, rzeczywisty 2004. Pracownik IH PAN od 1953, starszy asystent 1953–1955, następnie adiunkt, docent od 1961, profesor 1971. Emerytura 2004. Kierownik Pracowni Kultury Staropolskiej i Oświecenia IH PAN 1976–2004 (obecnie Pracownia Dziejów Nowożytnych). Od 1995 również profesor na Wydziale Filologii Polskiej WSH/AH im. A. Gieysztora w Pułtusk.

Redaktor naczelna „Mówią Wieki” 1958–1978.

Doktor honoris causa UG 2007.

B: A. Karpiński, E. Opaliński, T. Wiślicz, *Bibliografia prac profesor Marii Boguckiej z lata 1949–2003*, Warszawa 2004; A. Karpiński, E. Opaliński, *Bibliografia prac Marii Boguckiej za lata 1949 – czerwiec 1996*, w: *Ludzie, kontakty, kultura XVI–XVIII w. Prace ofiarowane Profesor Marii Boguckiej*, red. J. Kowecki, J. Tazbir, Warszawa 1997, s. 7–58; A. Karpiński, *Bibliografia prac profesor Marii Boguckiej za lata 1997–2009*, w: *Gospodarka, społeczeństwo, kultura w dziejach nowożytnych. Studia ofiarowane Pani Profesor Marii Boguckiej*, red. A. Karpiński, E. Opaliński, T. Wiślicz, Warszawa 2010, s. XI–XXXVII.

Borawska Danuta (z d. Rokicka)

Ur. 1922, zm. 1991. Studia w sekcji historycznej tajnego UW 1941–1944, na Wydziale Nauk Humanistycznych KUL 1944–1946, na UW 1946–1948, magisterium w IH UW 1948, doktorat w IH PAN 1962 pod kierunkiem T. Manteuffla.

Zatrudniona w IH UW 1949–1952 jako młodszy asystent, następnie starszy asystent, bibliotekarz. Zwolniona 1952.

Od 1953 do 1980 zatrudniona w IH PAN.

B: S. Trawkowski, *Danuta Borawska (25 IV 1922 – 1 XII 1991)*, KH, 99, 1992, nr 3, s. 167–170.

Borejsza Jerzy Wojciech

Ur. 1935. Magisterium na Uniwersytecie Moskiewskim 1957, doktorat 1962 w IH UW pod kierunkiem H. Jabłońskiego, habilitacja 1968, profesor tytułarny 1983.

Zatrudniony w IH UW jako adiunkt 1964–1968, starszy wykładowca 1968–1976, usunięty z UW.

Zatrudniony w IH PAN 1962–1964 jako adiunkt, ponownie od 1975. *Gastprofessor* na Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg 1990–1991. Dyrektor Centre Scientifique Polonais w Paryżu 1991–1996. Profesor EHES i Uniwersytetu w Dijon 1996–1998. Od 2001 kierownik Zakładu Systemów

Totalitarnych i Dziejów II Wojny Światowej IH PAN. Od 2004 także profesor UMK.

Bornholtz (Bornholtzowa) Adela (z d. Richter)

Ur. 1901, zm. 1981. Studia filozoficzne na UW, doktorat tamże 1928 pod kierunkiem W. Tatarkiewicza.

Zatrudniona w IH UW jako wykładowca metodyki historii 1956–1971 (1956–1961 adiunkt, od 1961 docent).

Nauczycielka w warszawskich szkołach średnich 1930–1935, dyrektor gimnazjum i liceum przy ul. Marszałkowskiej w Warszawie 1935–1939. W czasie okupacji organizatorka tajnego nauczania (zastępca kuratora tajnego nauczania w Warszawie). Wicedyrektor i dyrektor szkoły im. M. Skłodowskiej-Curie w Warszawie 1945–1954. Wykładowca na Wydziale Pedagogicznym UW od 1951.

B: J. Centkowski, *Wybrane publikacje Adeli Bornholtzowej*, „Wiadomości Historyczne”, 25, 1982, nr 4, s. 350.

Borodziej Włodzimierz

Ur. 1956. Magisterium w IH UW 1979, doktorat 1984 tamże pod kierunkiem M. Wojciechowskiego, habilitacja tamże 1991, profesor tytularny 2004. Zatrudniony w IH UW od 1979 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt 1984, profesor nadzwyczajny UW 1996, profesor nadzwyczajny od 2004 (Zakład Historii XX wieku). Urlopowany 1991–1994 (Kancelaria Sejmu RP).

Prorektor UW ds. badań naukowych i współpracy z zagranicą 1999–2002. *Gastprofessor* na Uniwersytecie w Marburgu 1994–1995 i na Uniwersytecie w Jenie 2004–2005.

Doradca szefa Kancelarii Sejmu RP 1991, dyrektor Biura Stosunków Międzyparlamentarnych w Kancelarii Sejmu RP 1991–1994. Polski współprzewodniczący Polsko-Niemieckiej Komisji Podręcznikowej 1997–2007. Redaktor naczelny serii „Polskie Dokumenty Dyplomatyczne” w PISM.

Brańska Eugenia

Ur. 1909, zm. 1987. Magisterium w IH UW 1932.

W IH UW asystent nieetatowy Seminarium Historii Polski Nowożytnej W. Tokarza 1931–1933, zatrudniona jako młodszy asystent i asystent 1933–1939.

Nauczycielka w Prywatnym Gimnazjum i Liceum E. Czyżewiczowej w Warszawie, dyplom nauczycielski 1937. W czasie okupacji brała udział w tajnym nauczaniu historii i matematyki. Po upadku Powstania Warszawskiego w obozie pracy w Pleinfeld. Nauczycielka w szkołach średnich w Prudniku

od 1945. Pracownik AGAD 1949–1950, następnie w NDAP 1950–1977. Kierownik Działu Naukowo-Wydawniczego Biura Prac Naukowych NDAP. Emerytura 1977.

B: M. Lewandowska, *Bibliografia ważniejszych prac Eugenii Brańskiej*, „Archeion”, 87, 1990, s. 344; eadem, *Eugenia Brańska (2 II 1909 – 21 X 1987)*, „Archeion”, 87, 1990, s. 341–344; eadem, *Brańska Eugenia (1909 – 1987)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 2, s. 40–41.

Bravo Benedetto

Ur. 1931. Studia na Uniwersytecie w Pizie i w Scuola Normale Superiore di Pisa 1953, doktorat na UW 1966 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Małowist, habilitacja na UW 1979, profesor tytularny 1994.

Zatrudniony w IH UW od 1962 w Katedrze/Zakładzie Historii Starożytnej kolejno jako asystent, od 1965 starszy asystent, następnie adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny 1991, profesor zwyczajny 1999.

Lektor j. włoskiego w Paryżu 1956–1960.

B: *Euergeries harin. Studies Presented to Benedetto Bravo and Ewa Wipyszcka by their Disciples*, red. T. Derda, J. Urbanik, M. Węcowski, Warsaw 2002 (The Journal of Juristic Papyrology. Supplement, 1).

Brzostek Błażej

Ur. 1977. Absolwent MISH UW, magisterium w IH UW 2001, *Diplôme d'études approfondies* w EHESS w Paryżu 2002, doktorat w IH UW 2005 pod kierunkiem W. Borodzieja.

Zatrudniony w IH UW od 2005 jako asystent, od 2006 adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku.

Bystrzycki Aleksander

Ur. 1947. Studia w IH UW 1965–1970, magisterium tamże 1970.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta 1970–1971 (staż w WSP w Białymstoku).

Cegielski Tadeusz Jan

Ur. 1948. Magisterium na UW 1973, doktorat 1980 pod kierunkiem M. Wawrykowej, habilitacja 1993.

Zatrudniony w IH UW od 1973 kolejno jako doktorant, starszy asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 1996 (Zakład Historii Nowożytnej). Prodzikan WH UW ds. studenckich 1993–1999, prodzikan WH UW ds. kadr i rozwoju od 2008.

Zastępca sekretarza generalnego PTH, sekretarz generalny PTH 1988–1991.

Chankowski Andrzej Stanisław

Ur. 1963. Magisterium w IH UW 1986, doktorat w IH UW 1996 pod kierunkiem W. Lengauera.

Zatrudniony w IH UW 1986–1996 kolejno jako stażysta, asystent i starszy asystent w Zakładzie Historii Starożytnej.

Pracownik naukowy Université de Lille 3 (Francja) od 2000.

Charewiczowa Łucja (z d. Strzelecka)

Ur. 1897, zm. 1943 w Auschwitz. Doktorat na UJK 1929, studia w Paryżu (École Pratique des Hautes Études), habilitacja na UJK 1937.

Docent, wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW 1940–1943.

1931 kustosz Muzeum Historycznego m. Lwowa, od 1940 pracownik Biblioteki Ordynacji Zamoyskich w Warszawie. Aresztowana w VII 1943, więziona w obozie koncentracyjnym w Auschwitz i tam zamordowana.

B: J. Suchmiel, *Łucja Charewiczowa (1897–1943). Życie i dzieło*, Częstochowa 2001; M. Friedberg, *Łucja Charewiczowa (1897–1943)*, KH, 53, 1939–1945, s. 436–440; „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego we Lwowie”, 14, 1934, s. 92 (spis prac).

Choińska-Mika Jolanta

Ur. 1957. Magisterium w IH UW 1980, doktorat tamże 1991 pod kierunkiem J. Maciszewskiego, habilitacja tamże 2004.

Zatrudniona w IH UW od 1980 kolejno jako asystent stażysta, doktorant, asystent i starszy asystent, adiunkt w Zakładzie Historii Kultury Staropolskiej 1992 i w Zakładzie Historii Nowożytnej, profesor nadzwyczajny UW od 2009. Zastępca dyrektora IH UW ds. studenckich od 2005.

Chojnowski Andrzej

Ur. 1945. Magisterium w IH UW 1969, doktorat tamże 1976 pod kierunkiem A. Garlickiego, habilitacja tamże 1985, profesor tytularny 2003.

Zatrudniony w IH UW od 1969 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt 1976, docent 1986, profesor nadzwyczajny UW 1991, profesor nadzwyczajny 2003.

Kierownik Studium Zaocznego Historii w IH UW 1988–1993, przewodniczący Rady Naukowej IH UW 1999–2002, od 2003 kierownik Zakładu Historii XX wieku IH UW. Przewodniczący Rady Naukowej Archiwum UW 1991–1997.

Od 1981 współpracownik, a 1982–1985 redaktor naczelny niezależnego wydawnictwa „Krağ”. Członek Kolegium IPN 2007–2011, dwukrotny przewodniczący Kolegium IPN, wiceprzewodniczący Rady IPN od 2011.

Visiting scholar: Pilsudski Institute of America, New York (1980), Institute for Polish-Jewish Studies, Oxford (1987), University of Alberta (1993); *visiting professor*: The Manitoba University, Winnipeg (1993).

B: P. Sowiński, *Andrzej Chojnowski*, w: *Opozycja w PRL*, t. 3, s. 56–57; K. Biernacki, *Andrzej Chojnowski*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Andrzej_Chojnowski).

Chomać-Klimek Regina

Ur. 1938. Studia historyczne na KUL 1957–1960, od 1960 w IH UW. Magisterium 1962 w IH UW, staż 1962–1963, doktorant 1963–1967, doktorat 1968 pod kierunkiem I. Pietrzak-Pawłowskiej.

Zatrudniona w IH UW jako starszy asystent 1967–1968, adiunkt 1968–1979. Zatrudniona w Bibliotece Głównej UW 1980–1986 i 1993–2003 oraz w Bibliotece WPiA UW 1986–1993. Emerytura 2003.

Ciara Stefan

Ur. 1949. Magisterium w IH UW 1972, Studium Podyplomowe Archiwistyki na UMK 1975–1976, doktorat w IH UW 1986 pod kierunkiem A. Mączaka, habilitacja tamże 2004, profesor nadzwyczajny 2009.

Zatrudniony w IH UW od 1979 jako starszy asystent, adiunkt od 1987, profesor UW od 2009. P.o. kierownika Zakładu Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii IH UW 1994–1999.

Zatrudniony w BUW 1972–1973, pracownik AGAD 1973–1979.

Wykładowca AH im. A. Gieysztora w Pułtusk.

Cieślak Stanisław

Ur. 1910, zm. 1980. Magisterium w IH UW 1934.

Zatrudniony w IH UW jako młodszy asystent seminarium historii powszechnej M. Handelsmana 1935–1936, asystent 1936–1939.

Pracownik Związku Samopomocy Chłopskiej 1945–1947 (referent, kierownik wydziału, wiceprezes Zarządu Głównego). Członek Rady Naczelnej i Naczelnego Komitetu Wykonawczego SL 1946–1949. Poseł do KRN 1946–1947, poseł do Sejmu Ustawodawczego, poseł na Sejm PRL I, II, III, IV kadencji (1952–1969). Redaktor naczelny „Dziennika Ludowego” 1960–1968. Członek Naczelnego Komitetu ZSL 1957–1964. Wicedyrektor Banku Polskiego 1968–1973.

B: *Słownik biograficzny działaczy ruchu ludowego*, red. J. Dancygier i in., Warszawa 1989, s. 74.

Czajka Michał

Ur. 1957. Magisterium w IH UW 1979.

Zatrudniony w IH UW 1979–1988 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent.

Pracownik ŻIH od 1999, zatrudniony w archiwum ŻIH.

Czubaty Jarosław

Ur. 1961. Magisterium w IH UW 1986, doktorat tamże 1996 pod kierunkiem J. Skowronka, habilitacja tamże 2006.

Zatrudniony w IH UW jako adiunkt od 1996 w Zakładzie Historii XIX wieku.

Pracownik Instytutu Krajów Rozwijających się UW 1986–1996 kolejno jako asystent stażysta, asystent i starszy asystent.

Ćwiek Zbigniew

Ur. 1920, zm. 1964. Magisterium w IH UW 1953, doktorat tamże 1959 pod kierunkiem J. Wolińskiego.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent 1949–1955, adiunkt 1955–1964.

Wykładowca WAP im. F. Dzierżyńskiego.

B: J. Maciszewski, *Zbigniew Ćwiek (5 I 1920 – 11 V 1964)*, KH, 72, 1965, nr 1, s. 257–258.

Derelkowski Andrzej

Ur. 1945. Magisterium w IH UW 1972.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta 1972–1973, asystent od 1973, starszy asystent 1977–1980.

Od 1980 zatrudniony w Zamku Królewskim w Warszawie kolejno jako adiunkt i kustosz w Dziale Studiów Historycznych, 1990–1992 główny inwentaryzator, 1993–2008 zastępca dyrektora, 2008–2011 kurator Ośrodka Badań Historycznych. Emerytura 2011.

Deszczyńska Martyna

Ur. 1965. Magisterium w IH UW 1992, Podyplomowe Studium Religioznawstwa przy WFiS UW 1993, doktorat w IH UW 2001 pod kierunkiem B. Grochulskiej.

Zatrudniona w IH UW od 1993 jako asystent, od 2001 adiunkt w Zakładzie Historii XIX wieku.

Deszczyński Marek

Ur. 1967. Magisterium w IH UW 1991, Podyplomowe Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych WDiNP UW 1997; doktorat w IH UW 2001 pod kierunkiem A. Chojnowskiego.

Zatrudniony w IH UW od 2005 jako adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku. Asystent w Muzeum Woli – Oddziale Muzeum Historycznego m.st. Warszawy 1992. Asystent i adiunkt w Katedrze Historii Gospodarczej i Społecznej SGH w Warszawie 1992–2006. Nauczyciel w LX LO w Podkowie Leśnej 1994–1997 i 2006–2008.

Dębski Sławomir

Ur. 1971. Absolwent Central European University w Budapeszcie (M.A., 1993) i historii na UJ (1996), doktorat na UJ 2002 pod kierunkiem M. Pułaskiego. Zatrudniony w IH UW od 2010 jako adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku. Adiunkt na Wydziale Prawa i Administracji UKSW 2007–2010.

Pracownik PISM 2000–2010 (analityk, koordynator projektu, kierownik Biura Analiz, zastępca dyrektora). Dyrektor PISM 2007–2010. Członek Polsko-Rosyjskiej Grupy do Spraw Trudnych od 2008. Pełnomocnik Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego ds. Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia od 2010.

Divéky Adorján

Ur. 1880, zm. 1965. Studia i doktorat na Uniwersytecie im. P. Pázmánya w Budapeszcie 1905, studia specjalne na UJ 1909–1911, habilitacja 1921 na Uniwersytecie w Budapeszcie, przeniesiona na UW 1928, profesor nadzwyczajny 1932, profesor zwyczajny 1939.

Zlecone wykłady i ćwiczenia z historii Węgier na UW od 1922, docent w IH UW 1929–1939.

Członek korespondent PAU 1937.

Nauczyciel gimnazjalny na Spiszu, Orawie, Liptowie i w Budapeszcie. Lektor j. węgierskiego na UW 1917, docent historii Polski ze szczególnym uwzględnieniem stosunków polsko-węgierskich na uniwersytecie w Budapeszcie 1921, dyrektor Instytutu Węgierskiego w Warszawie 1935–1939, profesor w Zakładzie Historii Europy Wschodniej Uniwersytetu w Debreczynie 1939–1950.

Doktor honoris causa USB.

B: E. Kovács, *Divéky Adorján (1880–1965)*, „Századok”, 99, 1966, nr 6, s. 1380–1381; M. Kukiel, *Adorian Divéky (17 VIII 1880 – 25 V 1965)*, „Teki Historyczne”, 13, 1964–1965, s. 218; J. Reychman, *Adorian Divéky (17 VIII 1880 – 25 V 1965)*, KH, 73, 1966, nr 1, s. 265–267; K. Móravski, *Prace polonistyczne Adorjana Divéky*, KH, 69, 1962, nr 3, s. 785–786;

J.M. Roszkowski, *Węgrzy wpisani w polskość – rodzina Divékych z Podwilka w XIX i XX stuleciu*, w: *Pogranicze polsko-węgierskie od Orawy do Pienin w XIX i na początku XX w.*, Kraków–Szczażnica 2002, s. 56–74.

Długoborski Waclaw

Ur. 1926. Od 1945 studia historyczne na UJ, od 1946 studia historyczne na UW, magisterium 1950 na UW, kandydat nauk historycznych w IH UW 1956 pod kierunkiem W. Kuli, docent 1959, profesor nadzwyczajny 1974, profesor zwyczajny 1990.

1951–1956 aspirant w IH UW.

1943–1945 więzień obozu koncentracyjnego w Auschwitz. Młodszy asystent w Katedrze Historii Społecznej i Gospodarczej UW 1948, asystent 1949–1952. Od 1953 równocześnie adiunkt w Zakładzie Historii Śląska IH PAN we Wrocławiu. 1951–1956 wykłady zlecone na UW. Zatrudniony w IH PAN 1953–1962. 1962–1969 pracownik Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Katowicach. 1969–1996 pracownik Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, kierownik Katedry Historii Gospodarczej i Społecznej, pracownik UŚ 1971–1979, pracownik WSP w Krakowie od 1979. Od 1996 kurator ds. badań naukowych w Państwowym Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu i członek Międzynarodowej Rady Oświęcimskiej, do 2003 profesor w Wyższej Szkole Ekonomiczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej; od 2004 profesor WSH w Katowicach, rektor tejże uczelni. *Visiting professor* na uniwersytetach w Berlinie Zachodnim (1977), Bielefeld (1978–1979, 1986), Bochum (1990), Wiedniu (1993–1996).

Domaradzka Julia

Ur. 1942. Magisterium w IH UW 1966.

Studia doktoranckie w IH UW od 1968–1971, następnie zatrudniona jako starszy asystent 1971–1974.

Od 1974 starszy asystent w Instytucie Nauk Politycznych UW.

Dunin-Wąsowicz Krzysztof

Ur. 1923. Studia historyczne na tajnym UW 1941–1944, studia na UJ 1945, magisterium w IH UW 1947, doktorat tamże 1949 pod kierunkiem S. Kieniewicz, kandydat nauk historycznych w IH PAN 1956, profesor nadzwyczajny 1964, profesor zwyczajny 1980.

W IH UW młodszy asystent 1945–1946, asystent 1947–1949, starszy asystent 1949–1950, zwolniony 1950.

W czasie II wojny światowej żołnierz ZWZ/AK, członek organizacji młodzieży socjalistycznej „Spartakus” i „Płomienie”. Więzień Pawiaka i obozu koncen-

tracyjnego Stutthof 1944–1945. Pracownik Instytutu Pamięci Narodowej/Instytutu Historii Najnowszej 1946–1948, kustosz Muzeum m.st. Warszawy 1950–1954. Wiceprzewodniczący i członek Komitetu Wykonawczego ZNMS 1945–1948. Zatrudniony w IH PAN 1955–1993: samodzielny pracownik naukowy 1955, profesor nadzwyczajny 1964, profesor zwyczajny 1980.

B: K. Dunin-Wąsowicz, *Historia i trochę polityki. Wspomnienia*, Warszawa 2006.

Dunin-Wąsowicz (Wąsowicz, Wąsowiczówna) Teresa

Ur. 1926, zm. 2004. Magisterium 1949 w IH UW, doktorat tamże 1960 pod kierunkiem A. Gieysztor, habilitacja 1973 w IHKM PAN, profesor 1983. W IH UW asystent wolontariusz od 1948.

Pracownik Kierownictwa Badań nad Początkami Państwa Polskiego 1950–1953. Od 1954 w IHKM PAN, profesor w IHKM PAN i w IAiE PAN. Wykładowca UMCS 1961–1962, uniwersytetu w Bolonii 1975–1977, Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie 1985–1986.

B: M. Młynarska-Kaletynowa, *Słowo o Teresie Dunin-Wąsowicz*, w: T. Dunin-Wąsowicz, *Drogami średniowiecznej Polski. Studia z dziejów osadnictwa i kultury*, wybór i oprac. A. Janeczek, Warszawa 2011, s. 413–420; M. Piber-Zbieranowska, *Bibliografia prac Teresy Dunin-Wąsowicz*, w: *ibidem*, s. 397–411.

Dygo Marian

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1975, doktorat tamże 1982 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja w IH UW 1993, profesor nadzwyczajny UW 1997. Zatrudniony w IH UW od 1975 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 1997 (Zakład Historii Średniowiecznej).

Zastępca dyrektora IH UW 1993–2002.

Dzięgielewski Jan

Ur. 1948. Magisterium w IH UW 1972, doktorat tamże 1978 pod kierunkiem J. Maciszewskiego, habilitacja 1991, profesor nadzwyczajny 1994, profesor zwyczajny 2004.

Zatrudniony w IH UW 1972–1992 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt 1978, profesor nadzwyczajny 1994.

Pracownik IBiN/IINiSB UW 1992–2008, prodziekan Wydziału Historycznego WSH/AH im. A. Gieysztor w Pułtusk 2000–2005, od 2006 prorektor tejże uczelni ds. naukowo-badawczych. Od 2008 profesor zwyczajny w Instytucie Nauk Historycznych UKSW.

B: A. Skrzypczak, *Bibliografia osobowa pracowników IINiSB za lata 1951–2000*, Warszawa 2002, s. 48–50.

Dziubiński Andrzej

Ur. 1936. Magisterium w IH UW 1962, doktorat tamże 1969 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja 1977 w IH PAN, profesor nadzwyczajny tamże 1986.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1963–1965, starszy asystent 1965–1969 (Katedra Historii Powszechnej Średniowiecznej).

Od 1969 pracownik IH PAN: adiunkt 1969–1978, docent 1978–1986, profesor 1986. Kierownik Pracowni Dziejów Azji i Afryki Północnej 1982–1990, kierownik Zakładu Dziejów Ameryki Łacińskiej, Azji i Afryki XIX i XX wieku 1990–1992.

B: *Bibliografia prac profesora dr. hab. Andrzeja Dziubińskiego*, w: *Afryka, Orient, Polska. Prace ofiarowane profesorowi Andrzejowi Dziubińskiemu w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. S.K. Kuczyński, A. Rachuba, M. Tymowski, Warszawa 2007, s. 11–18.

Ekas Janusz

Ur. 1943. Magisterium w IH UW 1970, doktorat tamże 1975 pod kierunkiem J. Maciszewskiego, habilitacja 2001 na UKSW.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1973–1975.

Od 1996 wykładowca Wyższej Szkoły Biznesu-National Louis University w Nowym Sączu, 2004–2005 dziekan Wydziału Studiów Politycznych tejże uczelni, kierownik Katedry Historii i Teorii Państwa. Profesor Akademii Podlaskiej/Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Evert-Kapesowa (Kappes, Evert-Kapes, Evert-Kappesowa) Halina

Ur. 1904, zm. 1985. Studia historyczne na UW ukończone 1937, doktorat na tajnym UW 1942, habilitacja 1956, profesor nadzwyczajny 1971.

W IH UW asystentka w Katedrze Historii Bizancjum K. Zakrzewskiego 1936–1939.

Przebywała w Stambule 1923–1927. W czasie okupacji związana z organizacją „Wolność i Lud”, brała udział w tajnym nauczaniu. Po 1945 nauczyciel w szkole średniej, w Centralnej Szkole Wyszkołenia Sanitarnego, lektor w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Łodzi.

Od 1945 zatrudniona na UŁ, starszy asystent w Zakładzie Historii Społecznej Starożytnej i Średniowiecznej UŁ 1950, adiunkt 1951–1955, docent 1956–1971, profesor nadzwyczajny 1971, kierownik Zakładu Historii Bizancjum UŁ 1957–1971, kierownik Katedry/Zakładu Historii Powszechnej Starożytnej i Średniowiecznej UŁ 1966–1975. Emerytura 1975.

B: W. Ceran, *Bibliografia prac Haliny Evert-Kappesowej*, „Eos”, 75, 1987, z. 2, s. 245–250; idem, *Bibliografia prac drukowanych prof. dr Haliny Evert-Kappesowej*, „Rocznik Łódzki”, 20, 1975, s. 15–21; idem, *Halina Evert-Kappesowa (27 XII 1904 – 10 VI 1985)*, KH, 93, 1986, nr 1, s. 293–296; idem, *Prof. dr Halina Evert-Kappesowa i jej dorobek w badaniach nad dziejami*

Bizancjum, „Eos” 75, 1987, z. 2, s. 229–243; J. Kita, R. Stobiecki, *Słownik biograficzny historyków łódzkich*, Łódź 2000, s. 29–31.

Fałkowski Wojciech

Ur. 1952. Magisterium w IH UW 1976, doktorat tamże 1986 pod kierunkiem H. Samsonowicza, habilitacja tamże 2000.

Zatrudniony w IH UW 1976–1977 jako asystent stażysta, usunięty z UW 1977, ponownie asystent 1980–1986, adiunkt 1986–1993, urlop 1993–2000, profesor nadzwyczajny UW 2002 (Zakład Historii Średniowiecznej).

1975–1977 nauczyciel historii i opiekun harcerstwa w LO im. T. Reytana w Warszawie. Współpracownik KOR/KSS KOR 1976–1981 i SKS w Krakowie 1976–1977, szef niezależnych wydawnictw „Głos” 1977–1980 i „Krağ” 1980–1981. Członek NSZZ „S” od 1980. Przewodniczący Stałego Komitetu Mediewistów Polskich od 2002. 1993–2001 sekretarz generalny Polskiego Komitetu UNESCO; 2001–2005 przewodniczący Komitetu Nominacji programu UNESCO „Memory of the World”. 2003–2005 szef zespołu badającego straty Warszawy w czasie II wojny światowej. Od 2008 profesor uniwersytetu Paris-IV (Sorbonne). Redaktor naczelny „Quaestiones Mediae Aevi Novae”.

B: J. Darski, *Wojciech Fałkowski*, w: *Opozycja w PRL*, t. 1, s. 77–78; B. Losson, *Wojciech Antoni Fałkowski*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Wojciech_Antoni_Fa%C5%82kowski).

Feldman Józef

Ur. 1899, zm. 1946. Studia prawnicze 1917–1919 i historyczne 1919–1922 na UJ, doktorat tamże 1923 pod kierunkiem S. Kota, habilitacja tamże 1927, profesor nadzwyczajny 1937.

W czasie okupacji wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW.

Ochotnicza służba w WP 1918–1920. Od 1922 asystent w Seminarium Historycznym UJ, docent w Katedrze Historii Powszechniej UJ 1927, profesor nadzwyczajny i kierownik Katedry Historii Nowożytnej UJ 1937–1939 i od 1945. Docent w Katedrze Historii Szkoły Nauk Politycznych w Krakowie 1929–1939. Wykładowca gościnny na uniwersytecie w Paryżu 1934.

W czasie wojny archiwista w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich we Lwowie 1940–1941, ukrywał się w Hanaczowie k. Lwowa 1941–1942, wykładowca tajnego UW oraz Instytutu Pedagogicznego w Warszawie 1943–1944. W czasie Powstania Warszawskiego członek Wojskowej Straży Ochrony Powstania.

Członek korespondent PAU 1945.

B: A. Żeleńska-Chelkowska, *Bibliografia prac ś.p. profesora dr. Józefa Feldmana*, „Roczniki Historyczne”, 18, 1949, s. 16–26; K. Lepszy, *Feldman Józef*, PSB, t. 6, s. 396–399; H. Barycz,

Józef Feldman (1899–1946), „Roczniki Historyczne”, 18, 1949, s. 1–16; S. Kieniewicz, *Twórczość naukowa ś.p. Józefa Feldmana*, „Roczniki Historyczne”, 16, 1947, s. 380–385; idem, *Józef Feldman*, PH, 37, 1948, s. 407–409; K. Piwarski, *Józef Feldman*, KH, 54, 1947, s. 77–86; M. Frančić, *Józef Feldman (1899–1946)*, w: *Uniwersytet Jagielloński. Złota Księga Wydziału Historycznego*, red. J. Dybiec, Kraków 2000, s. 377–385; J. Michalski, „Interes poznawczy” i cel społeczny (o Józefie Feldmanie 1899–1946), w: *Wielcy humanistyki polskiej*, s. 146–151; *W kręgu badaczy dziejów politycznych XVIII w. Józef Feldman – Emanuel Rostworowski – Jerzy Michalski*, red. Z. Zielińska, W. Kriegseisen, Warszawa 2011; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 351–354; *Uczeni polscy*, t. 1, s. 457–458.

Gajda Eugeniusz

Ur. 1934, zm. 2005. Magisterium w IH UW 1957.

Zatrudniony w IH UW jako zastępca asystenta 1955–1956.

Garlicki Andrzej

Ur. 1935. Studia na Wydziale Historycznym WSP w Warszawie, od 1955 na WH UW. Magisterium w IH UW 1956, doktorat tamże 1961 pod kierunkiem H. Jabłońskiego, habilitacja tamże 1972, profesor nadzwyczajny 1980, profesor zwyczajny 1987.

Zatrudniony w IH UW 1956–1996, kolejno jako asystent 1956–1961, starszy asystent 1961–1962, adiunkt 1962–1968, docent 1968, profesor nadzwyczajny 1980, profesor zwyczajny 1987. Kierownik Zakładu Historii Najnowszej Polski IH UW 1976–1993.

Wicedyrektor IH UW 1978–1980, prodziekan WH UW 1981–1987, dziekan WH UW 1987–1990 oraz 1994–2000.

Profesor w IBiN/IINiSB UW 1996–2005. *Visiting professor* University of Illinois w Chicago 1973–1974, University of Hokkaido w Sapporo 1980–1981.

B: B. Korzeniewski, *Bibliografia prac prof. dra hab. Andrzeja Garlickiego*, w: *Kuchnia władzy. Księga pamiątkowa z okazji 70-tej rocznicy urodzin Andrzeja Garlickiego*, red. W. Borodziej, J. Kochanowski, Warszawa 2005, s. 417–435; A. Skrzypczak, *Bibliografia osobowa pracowników IINiSB za lata 1951–2000*, Warszawa 2002, s. 51–53.

Gawin Dariusz

Ur. 1964. Magisterium w IH UW 1989, doktorat w IFiS PAN 1998 pod kierunkiem M. Króla.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta 1989–1990, asystent 1990–1993.

Od 1993 asystent, następnie adiunkt w IFiS PAN. Kierownik Zakładu Społeczeństwa Obywatelskiego w IFiS PAN. Od 2005 wicedyrektor MPW, szef oddziału MPW – Instytutu Stefana Starzyńskiego.

Gawlas Sławomir

Ur. 1949. Magisterium w IH UW 1972, doktorat tamże 1979 pod kierunkiem A. Gieyszтора, habilitacja tamże 1995.

Zatrudniony w IH UW od 1976 kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 1998. Kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii IH UW od 2008.

Gąsiorowska-Grabowska Natalia

Ur. 1881, zm. 1964. Studia historyczne w Heidelbergu 1903–1904, Zurychu, Hamburgu i we Lwowie 1905–1910, historyczne i ekonomiczne w Paryżu (École de Droit, Collège de France) 1904–1905, doktorat na Uniwersytecie Lwowskim 1910 pod kierunkiem S. Askenazego, profesor WWP od 1926, habilitacja na UW 1934, profesor zwyczajny 1945.

Docent historii gospodarczo-społecznej powszechnej i polskiej ze szczególnym uwzględnieniem dziejów nowoczesnych UW 1933. Kierownik Katedry Historii Społeczno-Gospodarczej i Geografii Historycznej IH UW 1934–1939. Od 1947 wykłady zlecone w IH UW. W IH UW profesor od 1952, kierownik Katedry Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej 1952–1959, kierownik Katedry Historii Polski XIX i XX wieku 1959–1961.

Do 1918 nauczyciel w warszawskich szkołach średnich, wykładowca WWP w Warszawie 1918–1939, profesor historii gospodarczo-społecznej i powszechnej nowożytnej WWP (Warszawa, Łódź) od 1926, wykładowca Uniwersytetu Ludowego w Warszawie 1922–1934. W okresie okupacji od 1942 wykładała w tajnej WWP, dziekan Wydziału Humanistycznego tajnej WWP. Po upadku Powstania Warszawskiego wywieziona na roboty przymusowe do Berlina.

Profesor zwyczajny UŁ 1945–1958, pierwszy kierownik IH UŁ 1948–1952, kierownik Katedry Historii Społeczno-Gospodarczej IH UŁ do 1952, kierownik Zakładu Historii Gospodarczej i Społecznej IH UŁ 1952–1956, kierownik Katedry i Zakładu Historii Polski XIX i XX wieku tamże 1956–1958. Kierownik Komisji Programowej Historii w Ministerstwie Oświaty 1946–1951. Pracownik Zakładu Historii Partii przy KC PZPR 1956–1959. Współtwórczyni i rektor PWSP w Łodzi 1946–1948, kierownik Katedry Historii Polski PWSP do 1952. Wiceprezes PTH 1947–1953, prezes PTH 1953–1956. Przewodnicząca Rady Naukowej IH PAN 1958–1964. Członek rzeczywisty PAN 1952. Emerytura 1960.

Doktor honoris causa UŁ 1961.

Działaczka PPS 1904–1906, PPS-Lewicy 1906–1918, członek KPRP 1918–1922, członek PZPR od 1950.

B: A. Rynkowska, *Bibliografia prac Natalii Gąsiorowskiej*, KH, 63, 1956, nr 4–5, s. 9–22 (por. *Studia z historii nowożytnej i najnowszej. W pięćdziesięciolecie pracy naukowej Natalii Gąsiorowskiej*, Warszawa 1956, s. 9–21); J. Łukasiewicz, *Bibliografia prac Natalii Gąsiorowskiej*,

KH, 72, 1965, nr 2, s. 528–530; T.P. Rutkowski, *Natalia Gąsiorowska (1881–1964)*, w: *Nation and History. Polish Historians from the Enlightenment to the Second World War*, red. P. Brock, J.D. Stanley, P.J. Wróbel, Toronto 2006, s. 336–351; J. Kita, R. Stobiecki, *Słownik biograficzny historyków łódzkich*, Łódź 2000, s. 34–36; I. Ihnatowicz, *Natalia Gąsiorowska (1881–1964)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 247–255; idem, *Wśród przemian gospodarczych i społecznych (o Natalii Gąsiorowskiej 1881–1964)*, w: *Wielcy humanistyki polskiej*, s. 64–69; J. Schoenbrenner, *Nauczycielskie prace Natalii Gąsiorowskiej-Grabowskiej*, „Rocznik Łódzki”, 13, 1969, s. 119–143; H. Jabłoński, *Natalia Gąsiorowska*, NP, 13, 1965, nr 2, s. 190–192; Ż. Kormanowa, *Gąsiorowska Natalia*, w: *Słownik biograficzny działaczy polskiego ruchu robotniczego*, t. 2, red. F. Tych, Warszawa 1987, s. 213–215; eadem, *Profesor Natalia Gąsiorowska*, „Dzieje Najnowsze”, 8, 1976, nr 3, s. 3–13; J. Mizikowski, *Materiały Natalii Gąsiorowskiej-Grabowskiej (1881–1964)*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1978, nr 21, s. 94–116; K. Baranowski, *Oddział Wolnej Wszechnicy Polskiej w Łodzi 1928–1939*, Warszawa–Łódź 1977, s. 42–43; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 392–395; *Uczeni polscy*, t. 1, s. 502–504.

Geller Ewa

Ur. 1955. Magisterium 1976 w Instytucie Germanistyki UW, doktorat 1988 pod kierunkiem A. Szulca na Wydziale Neofilologii UW, habilitacja tamże 2002, profesor nadzwyczajny 2007.

Zatrudniona w IH UW jako adiunkt 1993–1997 (lektor j. jidysz).

Zatrudniona w Instytucie Germanistyki UW od 1976, profesor nadzwyczajny tamże.

Gerber Rafał

Ur. 1909, zm. 1981. Studia na UW: historia 1927–1933, socjologia 1933–1937, doktorat 1950 na UW pod kierunkiem J. Wolińskiego, profesor nadzwyczajny 1954, profesor zwyczajny 1972.

W IH UW samodzielny pracownik nauki 1952–1954; profesor nadzwyczajny od 1954, profesor zwyczajny od 1972. Emerytura 1979.

Prodziekan WH UW 1953–1954, prorektor UW 1954.

1927–1930 członek Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej. W ZSRR 1939–1947: od 1939 zastępca dyrektora Archiwum Obwodowego w Równem, od 1941 pracownik m.in. Archiwum Państwowego w Taszkencie, Instytutu Historii Uzbeckiej Akademii Nauk. Działacz ZPP 1941–1946, od 1945 kierownik Referatu Historycznego Zarządu Głównego ZPP, pracownik Ambasady RP w Moskwie. Członek PPR/PZPR od 1945. 1947 sekretarz generalny ŻIH, radca, a następnie starszy radca w Wydziale Archiwów Państwowych Ministerstwa Oświaty. 1949–1952 Naczelný Dyrektor Archiwów Państwowych. Kierownik Zakładu Historii ZSRR i Europy Środkowej IH PAN 1962–1966.

B: F. Cieślak, *Gerber Rafał (1909–1981)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 71–72; W. Winclawski, *Słownik biograficzny socjologii polskiej*, t. 1, Warszawa 2001, s. 181–182; M. Lewandowska, *Rafał Gerber (20 IX 1909 – 27 XI 1981)*, „Archeion”, 81, 1986, s. 347–351.

Geremek (Geremkova) Hanna (z d. Büttner)

Ur. 1930, zm. 2004. Magisterium w IH UW 1954, doktorat tamże 1967 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Małowist.

Zatrudniona w IH UW jako asystent 1958–1967, adiunkt 1967–1979.

Zatrudniona w BUW 1979–1982. Emerytura 1982.

Współpracownik OBTA UW.

Gieysztor Aleksander

Ur. 1916, zm. 1999. Studia historyczne na UW 1933–1937, studia specjalne w Paryżu (École des Chartes, École Pratique des Hautes Études) 1937–1939, doktorat 1942 na tajnym UW pod kierunkiem S. Kętrzyńskiego, habilitacja na UW 1946, profesor nadzwyczajny 1949, profesor zwyczajny 1960.

W IH UW kolejno: adiunkt 1945, docent etatowy 1946–1949, profesor nadzwyczajny 1949, od 1954 kierownik Katedry Historii Polski Feudalnej, od 1957 kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych Historii Polski Średniowiecznej, od 1969 kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych, Metodologii i Dydaktyki Historii oraz Historii Historiografii, od 1977 kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych Historii i Metodologii Historii. Emerytura uniwersytecka 1986; zatrudnienie na pół etatu 1994 po objęciu w 1993 kierownictwa Katedry Historii Kultury Średniowiecznej i Źródłoznawstwa IH UW.

Dyrektor IH UW 1955–1975. Prodziekan WH UW 1951–1953, prorektor UW 1956–1959.

Uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r., członek ZWZ/AK, pracownik BIP KG ZWZ/AK od 1940, szef Wydziału Informacji BIP KG AK w 1944. 1943–1944 wykładowca tajnej WWP, następnie tajnego UW. Uczestnik Powstania Warszawskiego, następnie w obozie jenieckim. VII 1945–1953 adiunkt w Państwowym Instytucie Sztuki i Inwentaryzacji Zabytków w MKiS, wykłady i ćwiczenia na UŁ 1945–1947. Sekretarz generalny PTH 1947–1953. 1949–1953 przewodniczył Kierownictwu Badań nad Początkami Państwa Polskiego. 1953–1955 organizator i wicedyrektor IHKM PAN, redaktor „Kwartalnika Historii Kultury Materialnej” 1953–1968. Wicedyrektor IH PAN 1953–1968, kierownik Pracowni Edytorskiej Źródeł Średniowiecznych w IH PAN 1955–1962. Zastępca przewodniczącego KNH PAN 1966–1972 i 1978–1980. Prezes PAN 1981–1984 i 1990–1992.

Doktor honoris causa uniwersytetów: Aix-en-Provence 1960, Bordeaux 1961, Budapeszt 1975, Sorbona (Paryż) 1976, im. Łomonosowa (Moskwa) 1980, Oxford 1984, UAM 1990, UJ 1996, KUL 1997. W 1996 odnowiono jego doktorat na UW. Członek PAN: korespondent 1971, rzeczywisty 1980, członek czynny PAU 1989.

Członek (1971) i wiceprzewodniczący (1975) Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie, dyrektor Zamku Królewskiego

w Warszawie 1980–1991. Prezes TNW 1986–1992. Wiceprzewodniczący Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa 1990. Współzałożyciel WSH w Pułtusk 1994. I wiceprzewodniczący Międzynarodowego Komitetu Nauk Historycznych (CISH/ICHS) 1975–1980, jego przewodniczący 1980–1985.

B: M. Koczerska, E. Suchodolska, J. Zwolińska, *Bibliografia prac Aleksandra Gieysztora za lata 1935–1975*, w: *Cultus et cognitio. Studia z dziejów średniowiecznej kultury*, red. S.K. Kuczyński i in., Warszawa 1976, s. 9–59; M. Koczerska, *Bibliografia prac Aleksandra Gieysztora za lata 1976–1988*, w: *Kultura średniowieczna i staropolska. Studia ofiarowane Aleksandrowi Gieyszorowi w pięćdziesięciolecie pracy naukowej*, red. D. Gawinowa i in., Warszawa 1991, s. 5–24; *Człowiek w społeczeństwie średniowiecznym*, red. R. Michałowski i in., Warszawa 1997; *Bibliografia selecta [de Aleksander Gieysztor]*, „Estudios Latinoamericanos”, 15, 1992, s. 48–52; *Uczeni polscy*, t. 5, s. 16; R. Jarocki, *Opowieść o Aleksandrze Gieysztorze*, Warszawa 2001; S.K. Kuczyński, *Aleksander Gieysztor i nauki dające poznawać źródła historyczne*, PH, 91, 2000, z. 1 (numer poświęcony pamięci A. Gieysztora), s. 51–60; idem, *Profesor Aleksander Gieysztor (17 VII 1916 – 9 II 1999)*, „Rocznik Warszawski”, 29, 1999, s. 5–13; J. Maternicki, *Aleksander Gieysztor (1916–1999). Życie i działalność naukowa*, „Wiadomości Historyczne”, 42, 1999, nr 5, s. 311–315; M. Koczerska, *Aleksander Gieysztor (17 VII 1916 – 9 II 1999)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 168–172; eadem, *Aleksander Gieysztor (17 VII 1916 – 9 II 1999). Szkic biograficzny*, „Studia Źródłoznawcze”, 37, 2000, s. 3–12; eadem, *Aleksander Gieysztor, 17 July 1916 – 9 February 1999*, „Quaestiones Mediae Aevii Novae”, 4, 1999, s. 211–217; eadem, *Aleksander Gieysztor jako historyk dziejów Polski i powszechnych*, PH, 91, 2000, z. 1, s. 19–40; H. Samsonowicz, *Aleksander Gieysztor 17.07.1916 – 9.02.1999*, APH, 80, 1999, s. 279–281; J. Strzelczyk, *O miejsce Polski w „ekumenie historyków”*. Droga życiowa i dorobek badawczy Aleksandra Gieysztora, „Przegląd Zachodni”, 46, 1990, nr 5–6, s. 111–124; *Aleksander Gieysztor 1916–1999 uomo e studioso. Atti della Giornata di Studio svoltasi all’Accademia Polacca di Roma e all’Istituto Pollacco di Roma il 15 maggio 2000*, red. K. Żaboklicki, Varsavia–Roma 2002; *Aleksander Gieysztor (1916–1999) in quinti anniversarii mortis. Dokumenty, fotografie, pamiątki ze zbiorów Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Katalog wystawy, Collegium Maius 15 IX – 15 X 2004*, oprac. A. Piskorz, Kraków 2004; M. Koczerska, *Aleksander Gieysztor (1916–1999)*, w: *Mediewiści*, red. J. Strzelczyk, Poznań 2011, s. 29–48.

Głuchowicz-Trzebska Liliana

Ur. 1945. Studia w IH UW 1962–1969, 1962–1964 studiowała też chemię na UW. Magisterium w IH UW 1969, doktorat tamże 1977 pod kierunkiem L. Bazylowa.

Zatrudniona w IH UW od 1969 jako stażysta, starszy asystent, adiunkt 1977–1980.

Goś Anna

Ur. ? Magisterium w IH UW 1950.

Zatrudniona w IH UW jako starszy asystent 1950–1951, zwolniona 1951.

Górczyński Wit

Ur. 1942, zm. 2010. Magisterium w WSP w Gdańsku 1965, doktorat w IH UW 1982 pod kierunkiem J. Maternickiego.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent 1975–1976 i od 1983, jako adiunkt 1998–2007 w Zakładzie Dydaktyki Historii.

Nauczyciel w szkole zawodowej w Żyrardowie 1965–1973, pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego 1970–1973, Instytutu Badań Oświatowych i Kształcenia Nauczycieli 1973–1975, MEN 1976–1998 (doradca ministra, dyrektor departamentu, główny wizytator, rzeczoznawca ministerstwa ds. podręczników i programów z ramienia PTH).

Górka Olgierd

Ur. 1887, zm. 1955. Studia historyczne we Lwowie i w Wiedniu, doktorat 1909 na Uniwersytecie Lwowskim pod kierunkiem S. Zakrzewskiego, dalsze studia w Paryżu, Bejrucie i Stambule, habilitacja we Lwowie 1916, profesor tytularny 1934.

W IH UW wykładowca w Katedrze Historii Powszechnej 1952–1954, profesor nadzwyczajny 1954.

Legionista II Brygady. Attaché wojskowy w Bernie i Bukareszcie 1919–1923. Wykładowca Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie 1923–1924. Docent UJK 1925, profesor tytularny tamże 1934 (bez poparcia senatu, z mianowania prezydenta I. Mościckiego). 1931–1938 dyrektor Szkoły Wschodoznawczej, sekretarz generalny Instytutu Wschodniego w Warszawie 1931–1938. W czasie okupacji na emigracji w Paryżu, a następnie w Londynie, gdzie zorganizował i kierował Wydziałem (później Departamentem) Spraw Narodowościowych przy Ministerstwie Informacji i Dokumentacji Rządu RP (po reorganizacji przy MSW). Powrót do Polski 1945. Dyrektor Biura do Spraw Żydowskich MSZ 1946–1947. Konsul generalny w Jerozolimie 1947–1952.

B: Z. Romek, *Olgierd Górka. Historyk w służbie myśli państwowej (1908–1955)*, Warszawa 1997; M. Wrzowska, *Materiały Olgierda Górki*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1960, nr 3, s. 50–61; J. Reychman, *Olgierd Górka*, „Życie Szkoły Wyższej”, 4, 1956, nr 3, s. 115–116.

Grała Hieronim

Ur. 1957. Magisterium w IH UW 1980, doktorat tamże 1990 pod kierunkiem A. Poppego.

Zatrudniony w IH UW od 1980 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt od 1991, starszy wykładowca od 2010, adiunkt od 2011 (Zakład Historii Średniowiecznej).

Członek Rady Archiwalnej przy Naczelnym Dyrektorze Archiwów Państwowych 1995–1997, członek Polsko-Rosyjskiej Komisji Historycznej PAN-RAN (obecnie: Komisja Historyków Polski i Rosji) od 1994, Komisji Bizantynologicznej PAN (do 1999). Przewodniczący zarządu Fundacji Naukowej Przyjaciół IH UW „Klio” 1991–2000. 2000–2009 w służbie dyplomatycznej: dyrektor Instytutu

Polskiego w Petersburgu 2000–2005, konsul w Konsulacie Generalnym RP w Petersburgu (radca od 2003), dyrektor Instytutu Polskiego w Moskwie 2005–2009, radca Ambasady RP w Federacji Rosyjskiej (I radca od 2007). Założyciel i redaktor naczelny serii „Monumenta historica res gestas Europae Orientalis illustrantia. Fontes XV–XVII saec.” (Warszawa–Moskwa). Kierownik Komisji „Polono-Russica” w IBI AL UW od 2011. Profesor honorowy Moskiewskiej Akademii Ekonomiki i Prawa (MAEL) od 2011.

Grochulska Barbara

Ur. 1924. Magisterium w IH UW 1952, doktorat tamże 1963 pod kierunkiem S. Kieniewiczza, habilitacja 1975, profesor nadzwyczajny 1990.

Zatrudniona w IH UW od 1953 kolejno jako asystent seminarium historii społeczno-gospodarczej Polski S. Arnolda, starszy asystent w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej/Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku/Katedrze Polski Nowożytnej/Zakładzie Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski 1954–1963, adiunkt 1963, docent, profesor nadzwyczajny 1990. Emerytura 1992. Żołnierz AK, sanitariuszka w Powstaniu Warszawskim. 1944–1945 więziona w stalagu Zeithain k. Drezna. 1946–1950 księgowa, pracownik Archiwum Miejskiego m.st. Warszawy 1950–1952, 1952–1954 pracownik Wojewódzkiego Archiwum Państwowego w Warszawie, starszy archiwista w AAN. Członek NSZZ „S” na UW od 1980, 1982–1990 współpracowniczka senackiej komisji UW ds. osób pozbawionych wolności.

B: K. Dąbek, *Barbara Grochulska*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Barbara_Grochulska).

Gromacka Regina

Ur. 1963. Magisterium na UJ 1994 (filologia orientalna), studia w Instytucie Języków i Cywilizacji Orientalnych w Paryżu (hebraistyka), na Sorbonie IV (językoznawstwo chamito-semickie, *Diplôme d'études approfondies*), w Institut Catholique (kurs j. hebrajskiego biblijnego), kursy językowe na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie, warsztaty dla nauczycieli j. hebrajskiego w Izraelu. W IH UW pracownik Centrum Badania i Nauczania Dziejów i Kultury Żydów w Polsce im. M. Anielewicza od 1994, lektor j. hebrajskiego. Zatrudniona w Instytucie Filologii Orientalnej UJ 1990–1994.

Gruszecki Stefan

Ur. 1915, zm. ? Studia na WH UW 1936–1939 oraz na tajnym UW. Magisterium na UW 1945, doktorat tamże 1950 pod kierunkiem W. Tomkiewicza, habilitacja 1971.

Zatrudniony w IH UW jako asystent wolontariusz 1945–1950, adiunkt 1967–1970.

W czasie okupacji nauczyciel w gimnazjum im. T. Reytana w Warszawie, 1945–1947 nauczyciel i kierownik filii tego liceum w Skolimowie.

Halbersztadt Jerzy

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1973.

Zatrudniony w IH UW 1973–1983 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, wykładowca.

Organizator Muzeum Historii UW 1984–1993 i jego kierownik. Dyrektor Programu Polskiego w Muzeum Holocaustu w Waszyngtonie 1991–2003. Od 1996 dyrektor projektu budowy Muzeum Historii Żydów Polskich w Warszawie, dyrektor tego muzeum 2005–2011.

Halecki Oskar

Ur. 1891, zm. 1973 w White Plains k. Nowego Jorku. Studia historyczne na UJ 1909–1913, studia specjalne na Uniwersytecie Wiedeńskim 1914–1915, doktorat na UJ 1913 pod kierunkiem S. Krzyżanowskiego, habilitacja na UJ 1915, profesor zwyczajny 1919.

Wykładowca UW 1918–1919, profesor zwyczajny 1919, kierownik Seminarium/Katedry Historii Europy Wschodniej w IH UW 1919–1939.

Dziekan Wydziału Filozoficznego UW 1920–1921, Wydziału Humanistycznego UW 1930–1931. Prodzian WH UW 1931–1932.

Docent w Katedrze Nauk Pomocniczych Historii UJ 1915, wykłady docencie na UJ 1916–1918. Członek Naczelnego Komitetu Narodowego 1914–1918. Ekspert delegacji polskiej na konferencję pokojową w Paryżu 1918–1919. W 1919 naczelnik Wydziału Oświaty w MSZ. Członek Sekretariatu Ligi Narodów 1921–1924, sekretarz komisji ds. współpracy intelektualnej przy Lidze Narodów 1922–1924, dyrektor Sekcji Uniwersyteckiej Instytutu Współpracy Intelektualnej w Paryżu 1924–1926. W 1927 twórca Federacji Towarzystw Historycznych Europy Wschodniej. 1927–1929 prezes Katolickiego Związku Badań Międzynarodowych w Polsce, 1931–1932 prezes Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, prezes PAU 1930–1939. Wykłady gościnne w USA 1938. 1939–1940 organizator Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie w Paryżu, wykładowca Sorbony. Od 1940 w USA, organizator, od 1942 dyrektor, a 1953–1962 prezes Polskiego Instytutu Naukowego (Polish Institute of Arts and Sciences) w Nowym Jorku. 1940–1941 wykładowca Vassar College w Poughkeepsie (stan Nowy Jork), 1944–1961 kierownik katedry historii Europy Wschodniej Fordham University w Nowym Jorku. 1944–1953 wykładowca uniwersytetu w Montrealu i Columbia University w Nowym

Jorku. Wykładał również w College of Europe w Brugii, na Uniwersytecie im. św. I. Loyoli w Rzymie od 1961, papieskim uniwersytecie Gregorianum w Rzymie, University of Berkeley 1945–1962, University of California w Los Angeles. Emerytura 1961. Prezes Polskiego Towarzystwa Historycznego na Obczyźnie. Członek PAU: korespondent 1929, czynny 1936.

Doktor honoris causa uniwersytetów: w Lyonie 1935, Montrealu, De Paul University w Chicago 1945, Fordham University w Nowym Jorku 1961 oraz St. Peter's College 1967.

B: *Bibliografia prac historycznych profesora Oskara Haleckiego*, w: *Księga ku czci Oskara Haleckiego, wydana w XXV-lecie jego pracy naukowej*, Warszawa 1935, s. 1–18; *Bibliografia prac historycznych Profesora Oskara Haleckiego*, „Teki Historyczne”, 9, 1958, s. 96–99; O. Halecki, *Od unii florenckiej do unii brzeskiej*, t. 2, tłum. A. Niklewicz, Lublin–Rzym 1997, s. 317–318; J. Cisek, *Oskar Halecki. Historyk, szermierz wolności*, Warszawa 2009, s. 270–296; J. Pajewski, *Oskar Halecki (26 V 1891–17 IX 1973)*, KH, 82, 1975, nr 4, s. 915–916; P. Wandycz, *O dwóch historykach*, „Zeszyty Historyczne”, 1975, z. 32, s. 61–65; J. Jasnowski, *Oskar Halecki (28 V 1891 – 17 IX 1973)*, „Teki Historyczne”, 19, 1988–1989, s. 326–330; J. Kłoczowski, *Oskar Halecki i jego walka o miejsce Polski w Europie*, w: *Z dziejów polityki i dyplomacji polskiej. Studia poświęcone pamięci Edwarda hr. Raczyńskiego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wychodźstwie*, red. H. Bułhak i in., Warszawa 1994, s. 397–406; K.F. Lewalski, *Oskar Halecki*, w: *Historians of Modern Europe*, red. H.A. Schmitt, Louisiana 1971, s. 36–61; P. Nitecki, *Halecki Oskar*, w: *Słownik biograficzny katolicyzmu społecznego w Polsce*, t. 1, Warszawa 1991, s. 167–168; R. Habielski, *Życie społeczne i kulturalne emigracji*, Warszawa 1999; J. Serwański, *Halecki (Chalecki) Oskar*, w: *Encyklopedia polskiej emigracji i Polonii*, t. 2, red. K. Dopierała, Toruń 2003, s. 184; *Who's who in Polish America*, red. F. Bolek, New York 1943, s. 156–157; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 451–455; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 14–16; *Oskar Halecki i jego wizja Europy*, t. 1, red. M. Dąbrowska, Warszawa–Łódź 2012.

Handelsman Marcelli

Ur. 1882, zm. 1945 w obozie Dora-Nordhausen. Studia prawnicze na carskim UW 1900–1904 (kandydat praw 1904), studia historyczne i socjologiczne w Berlinie 1905–1907, Paryżu (Collège de France, École des Chartes) 1908–1909, Raperswilu, Wiedniu i Londynie, doktorat w Zurychu 1908 (promocja 1909) pod kierunkiem G. Meyera von Knonau, profesor zwyczajny 1919. Kierownik Katedry Historii Nowożytnej UW 1915–1919. Profesor zwyczajny UW od 1919. Kierownik Katedry Historii Powszechnej 1919–1939. Dziekan Wydziału Humanistycznego UW (1927–1929, 1931–1934). 1930 inicjator utworzenia IH UW.

Praktyka adwokacka 1904–1905. Udział w działalności politycznej i walkach w 1905. 1909–1912 wykładowca w TKN w Warszawie. Wykładowca w Wyższej Szkole Wojennej w Warszawie 1915–1918. Uczestnik wojny 1919–1920. Dyrektor AAD w Warszawie 1918–1919. Współzałożyciel (1921) i wiceprezes Instytutu Badań Narodowościowych, 1918–1939 wraz z S. Kętrzyńskim redaktor „Przeglądu Historycznego”. W 1922 rzeczoznawca delegacji polskiej w komisjach mieszanych ds. rewindykacji dóbr kultury z ZSRR w Moskwie.

Współzałożyciel Międzynarodowego Komitetu Historycznego 1926, organizator Międzynarodowego Kongresu Nauk Historycznych w Warszawie 1933. Kierownik Gabinetu Nauk Historycznych TNW 1912–1939, kierownik Biblioteki Centralnej TNW 1914–1939. Członek PAU: korespondent 1920, czynny 1924.

W czasie okupacji ukrywał się w Podkowie Leśnej i Milanówku 1941–1944, zaangażowany w tajne nauczanie, od 1942 r. współpracownik BIP KG AK (ps. „Maciej Romański”, „Maciej Targowski”). Wydany w ręce gestapo i aresztowany w VII 1944, więziony w Radomiu i Częstochowie, następnie więzień obozów koncentracyjnych Gross-Rosen i Dora-Nordhausen.

B: H. Bachulska, *Bibliografia prac prof. Marceliego Handelsmana 1903–1928*, w: *Księga pamiątkowa ku uczczeniu 25-letniej działalności naukowej prof. Marceliego Handelsmana*, Warszawa 1929, s. 9–32; S.K. Kuczyński, *Bibliografia prac Marceliego Handelsmana wydanych po roku 1928*, PH, 50, 1959, z. 1, s. 116–121; T. Manteuffel, *Handelsman Marceli*, PSB, t. 9, s. 268–271; A. Gieysztor, *Posłowie*, w: M. Handelsman, *Średniowiecze polskie i powszechne. Wybór pism*, oprac. A. Gieysztor, wyd. 2, Warszawa 2010, s. 351–371; P. Węcowski, *Marceli Handelsman (1882–1945)*, w: M. Handelsman, *Historyka*, oprac. P. Węcowski, repr. wyd. 2 popr. i uzup., Warszawa 2010, s. 335–346; S. Kieniewicz, *Marceli Handelsman (1882–1945)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 257–273; A. Gieysztor, *Historia prawdą żywą, rzeczywistością, służbą (o Marcelim Handelsmanie 1882–1945)*, w: *Wielcy humanistyki polskiej*, s. 69–72; T. Manteuffel, *Marceli Handelsman*, PH, 36, 1946, s. 7–9; J. Woliński, *Marceli Handelsman*, KH, 53, 1946, nr 3–4, s. 503–511; A.B. Boswell, *Marceli Handelsman*, „Slavonic and East European Review”, 25, 1946, nr 64, s. 247–249; T. Manteuffel, *Rola Marceliego Handelsmana w życiu naukowym Warszawy*, PH, 50, 1959, z. 1, s. 4–12; H. Dymnicka, *Materiały Marceliego Handelsmana*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1960, nr 3, s. 62–64; W. Winclawski, *Słownik biograficzny socjologii polskiej*, t. 1, Warszawa 2001, s. 219–221; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 459–464; *Uczni polscy*, t. 2, s. 19–22.

Hankiewicz Jerzy

Ur. 1953. Magisterium w IH UW 1977.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta 1977–1978, następnie asystent 1978–1983.

Herbst Stanisław

Ur. 1907, zm. 1973. Studia z historii i historii sztuki na UW 1925–1929, studia uzupełniające na PW 1935–1936, doktorat na UW 1931 pod kierunkiem W. Tokarza, habilitacja w IH UW 1946, profesor nadzwyczajny tamże 1954, profesor zwyczajny 1961.

Zatrudniony w IH UW jako wykładowca od 1946, docent 1948, profesor nadzwyczajny 1954, profesor zwyczajny 1961, kierownik Katedry Historii Polski do XVIII w. i Nauk Pomocniczych Historii 1962–1969, kurator Katedry Historii Nowoczesnej i Najnowszej 1967–1968, kierownik Zakładu Historii Najnowszej Powszechnej i Polski 1969–1973. Dziekan WH UW 1965–1969. Nauczyciel gimnazjalny w Pruszkowie 1933–1934. Starszy asystent w Zakładzie

Architektury Polskiej i Historii Sztuki PW 1935–1939. Pracownik Departamentu Wyznań MWRiOP 1935–1936, sekretarz ministra 1936, doradca naukowy 1937–1939. W czasie okupacji pracownik BN, a następnie BUW. Wykładowca historii kultury na tajnej WWP w Warszawie 1943–1944. Żołnierz ZWZ/AK, pracownik referatu żydowskiego Wydziału Informacji BIP KG ZWZ/AK (ps. „Chrobot”, „Bieniewski”, „Wilhelm”) od 1940. Kustosz i zastępca dyrektora w BUW 1945–1948, kierownik Działu Dokumentacji w Państwowym Instytucie Historii Sztuki 1945–1946, pracownik MKiS. Wykładowca historii kultury na Wydziale Architektury PW 1945–1947. Naczelnik Wydziału Dokumentacji Prac Konserwatorskich w Departamencie Ochrony i Konserwacji Zabytków MKiS 1951–1952. Organizator i kierownik Zakładu Atlasu Historycznego w IH PAN 1953–1962. Przewodniczący Komisji Społecznej Opieki nad Zabytkami w PTTK. Kierownik Katedry Historii Wojskowości i Sztuki Wojennej WAP 1957–1968. Sekretarz generalny PTH 1953–1955, prezes PTH 1956–1973.

B: I. Herbstowa, W. Majewski, *Prace Stanisława Herbsta wydane w latach 1930–1976*, w: S. Herbst, *Potrzeba historii czyli o polskim stylu życia. Wybór pism*, t. 2, Warszawa 1978, s. 545–596; B. Zielińska, *Bibliografia publikacji wojskowo-historycznych prof. dr. Stanisława Herbsta*, „Wojskowy Przegląd Historyczny”, 18, 1973, nr 3, s. 681–685; uzupełnienie: H. Rutkowski, *O niektórych zainteresowaniach naukowych Stanisława Herbsta*, w: *Stanisław Herbst – historyk i regionalista. 12 lipca 1907 – 24 czerwca 1973*, red. J. Kazimierski, Warszawa 1996, s. 45, przyp. 1; *Bibliografia publikacji pracowników naukowych Wojskowej Akademii Politycznej im. F. Dzierżyńskiego*, Warszawa 1966, s. 75–89; *Studia historyczne. Stanisławowi Herbstowi na sześćdziesięciolecie urodzin w upominku uczniowie, koledzy, przyjaciele*, red. J. Woliński i in., Warszawa 1967; *Wojsko, wojskowość, miasta. Studia poświęcone prof. Stanisławowi Herbstowi w stulecie urodzin*, red. K. Bobiatyński, P. Gawron, M. Nagielski, Zabrze 2009; A. Zahorski, *Stanisław Herbst (1907–1973)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 459–474; A. Lutostańska, *Herbst Stanisław*, w: *Polski słownik biograficzny konserwatorów zabytków*, z. 2, red. H. Kondziela, H. Krzyżanowska, Poznań 2006, s. 92–94; A. Wyczański, *O twórczości naukowej Stanisława Herbsta*, KH, 81, 1974, nr 1, s. 857–865; W. Majewski, *Stanisław Herbst – historyk wojskowy*, PH, 65, 1974, z. 1, s. 5–18; J. Tyszkiewicz, *Stanisława Herbsta trwały wkład w geografję historyczną*, w: idem, *Geografia historyczna Polski w średniowieczu. Zbiór studiów*, Warszawa 2003, s. 189–197; W. Bartoszewski, *Lata wojenne Stanisława Herbsta*, w: idem, *Na drodze do niepodległości*, Paris 1987, s. 101–113; H. i T. Jędruszcakowie, *Stanisław Herbst (1907–1973). Szkic biograficzny*, „Rocznik Warszawski”, 14, 1976, s. 7–47; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 1, s. 474–478; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 35–37.

Holzer Jerzy

Ur. 1930. Studia historyczne na UW, magisterium 1954, doktorat w IH UW 1960 pod kierunkiem Ż. Kormanowej, habilitacja 1969, profesor nadzwyczajny 1989, profesor zwyczajny 1990.

Zatrudniony w IH UW kolejno jako: zastępca asystenta 1952, asystent w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej/Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku 1954, starszy asystent 1957, adiunkt w Katedrze Historii Ruchów Społecznych 1962–1972, docent w Zakładzie Historii Najnowszej Powszechnej i Polski 1972–1989, profesor nadzwyczajny UW 1989, profesor zwyczajny 1990, odszedł z UW w 2000.

1955–1958 aspirant w INS przy KC PZPR. Kierownik Zakładu Studiów nad Niemcami w ISP PAN 1990–2005, dyrektor ISP PAN 2000–2004. Pracownik naukowy Collegium Civitas w Warszawie od 2004.

Członek PZPR 1948–1979. Od 1978 w Polskim Porozumieniu Niepodległościowym, współpracownik KOR/KSS KOR 1978–1981. Członek TKN. Od 1980 w NSZZ „S”, przewodniczący Komisji Wydziałowej „S” na WH UW. Internowany 1981–1982. Przewodniczący Forum Polsko-Niemieckiego 1989–1994, w 1990 członek Komisji ds. Zabezpieczenia Archiwum MSW.

B: P. Buras, *Bibliografia prac profesora Jerzego Holzera*, w: *Polska – Niemcy – Europa. Księga jubileuszowa z okazji siedemdziesiątej rocznicy urodzin profesora Jerzego Holzera*, red. K. Karaskiewicz, Warszawa 2000, s. 17–31; P. Sowiński, *Jerzy Holzer*, w: *Opozycja w PRL*, t. 1, s. 127–128; idem, *Jerzy Holzer*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Jerzy_Holzer).

Hryniewicz Marek

Ur. 1939, zm. 1989. Magisterium w IH UW 1961.

Asystent w IH UW 1964–1969.

Pracownik Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Zatrudniony z Zakładzie Starych Druków BN 1969–1970, następnie w Zakładzie Informacji Naukowej BN: asystent 1970, adiunkt 1972–1978, ponownie 1979–1983. Kierownik Działu Zbiorów Specjalnych Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy w 1978.

B: M. Figiel, *Hryniewicz Marek*, w: *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement 2*, red. H. Tadeusiewicz, B. Karkowski, Warszawa 2000, s. 64; M. Kocięcka, *Marek Hryniewicz 18 VI 1939 – 19 VIII 1989*, „Biuletyn Informacyjny Biblioteki Narodowej”, 1989, nr 3–4, s. 29–30.

Ihnatowicz Ireneusz

Ur. 1928, zm. 2001. Magisterium na Wydziale Prawno-Ekonomicznym UŁ 1950, doktorat w IH UW 1961 pod kierunkiem N. Gąsiorowskiej, habilitacja tamże 1967, profesor nadzwyczajny 1974, profesor zwyczajny 1982.

Zatrudniony w IH UW od 1956, starszy asystent 1957, adiunkt 1961, docent 1968, profesor nadzwyczajny 1974, profesor zwyczajny 1982 (Katedra Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej/Katedra Historii Polski XIX i XX w.). Kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii IH UW po A. Gieysztorze do 1994.

Wicedyrektor IH UW 1978–1981. Prodziekan WH UW 1973–1975, organizator i kierownik Podyplomowego Studium Archiwistyki przy IH UW 1978–1986. Pracownik Archiwum Miejskiego/Wojewódzkiego Archiwum Państwowego w Łodzi 1951–1956, NDAP 1956–1960 (Biuro Prac Naukowych, kierownik Działu Ewidencji i Informacji od 1957), od 1956 w IH UW. Wykładowca WAP 1967–1969, Podyplomowego Studium Archiwistyki przy IHiA UMK 1969–1971, na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie 1980. Emerytura 1998.

B: A. Biernat, *Ihnatowicz Ireneusz (1928–2001)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 2, s. 67–69; A. Garlicki, *Ireneusz Ihnatowicz (1928–2001). Wspomnienie*, „Teki Historyka”, 2001, z. 18/19, s. 229–231; S. Ciara, *Wkład Profesora Ireneusza Ihnatowicza w rozwój archiwistyki polskiej*, „Archiwista Polski”, 8, 2003, s. 111–119; idem, *Ireneusz Ihnatowicz (19 I 1928 – 4 I 2001)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 173–176.

Jabłoński Henryk

Ur. 1909, zm. 2003. Studia na UW, magisterium 1931, doktorat tamże 1934 pod kierunkiem W. Tokarza, profesor nadzwyczajny 1947, habilitacja na UW 1948, profesor zwyczajny 1950.

Zatrudniony w IH UW jako docent od 1948, profesor zwyczajny w Katedrze Historii Polski Nowożytnej IH UW od 1950, kierownik Katedry Historii Polski Nowoczesnej i Najnowszej od 1961.

Członek PPS od 1931. Uczestnik kampanii wrześniowej, bitwy pod Narwikiem, służba w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie, następnie członek ruchu oporu i władz PPS we Francji, w 1945 powrócił do Polski. Przewodniczący Zarządu Głównego Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego 1945–1947. Profesor kontraktowy ANP w Warszawie 1946–1947 i jej prorektor 1946–1947, profesor nadzwyczajny ANP 1948–1950. Członek PAN: korespondent 1952, rzeczywisty 1956. Sekretarz naukowy PAN 1955–1965, wiceprezes PAN 1966–1971. Doktor honoris causa uniwersytetów: w Moskwie 1972, w Budapeszcie 1972, Wyższej Szkoły Ekonomicznej we Wrocławiu 1972, UŁ 1975, UW r 1975, UJ 1980, WSP w Krakowie.

Kierownik Wydziału Polityczno-Propagandowego PPS 1946, sekretarz Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS 1946–1947 i 1947–1948. Poseł do KRN 1945–1947, poseł na Sejm Ustawodawczy 1947–1952, poseł na Sejm PRL I–IX kadencji (1952–1989). Podsekretarz stanu w Ministerstwie Oświaty 1947–1953, wiceprzewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego 1948–1950. Minister szkolnictwa wyższego 1965–1966, minister oświaty i szkolnictwa wyższego 1966–1972. Przewodniczący Rady Państwa PRL 1972–1985. Przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu 1976–1983, przewodniczący Rady Naczelnej ZBoWiD 1983–1990. Członek KC PZPR 1948–1981 i 1986–1990, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR 1970–1971, członek Biura Politycznego KC PZPR 1971–1981. Generał brygady w stanie spoczynku 1988.

B: S. Rudnicki, I. Spustek, *Selektywna bibliografia prac prof. dra Henryka Jabłońskiego*, w: *Naród i państwo. Prace ofiarowane Henrykowi Jabłońskiemu w 60. rocznicę urodzin*, red. T. Cieślak i in., Warszawa 1969, s. 7–23; S. Rudnicki, I. Spustek, B. Wiórkiewicz, Z. Figura, *Selektywna bibliografia prac Henryka Jabłońskiego 1935–1983*, w: H. Jabłoński, *Czasy walk wyzwolenicznych*, Wrocław 1986, s. 39–64; *Historia XIX i XX wieku. Studia i szkice. Prace ofiarowane Henrykowi Jabłońskiemu w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, Wrocław 1979; B. Wiórkiewicz, *Henryk Jabłoński (27 XII 1909 – 27 I 2003)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 177–178; K. Piwarski, *Henryk Jabłoński*, NP, 5, 1957, nr 3, s. 92–104; T. Mołdawa, *Ludzie władzy 1944–1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991*, Warszawa 1991, s. 363, *passim*.

Jacznowska Maria

Ur. 1928, zm. 2008. Studia historyczne na UŁ 1946–1948 i w IH UW od 1948, magisterium w IH UW 1951, doktorat tamże 1958 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Małowist, habilitacja na UMK 1965, profesor nadzwyczajny 1976, profesor zwyczajny 1984.

Zatrudniona w IH UW jako asystent 1951, starszy asystent 1952–1955.

Od 1955 zatrudniona w UMK, adiunkt UMK 1955, docent 1965, kierownik Zakładu Historii Starożytnej IH/IHiA UMK 1965–1998. Emerytura 1998. Dyrektor IHiA UMK 1976–1978. Członek korespondent PAU 2001.

Członkini Szarych Szeregów od 1943, sanitariuszka w Powstaniu Warszawskim. Nauczycielka w Państwowym Liceum Administracyjno-Handlowym w Kutnie 1947–1950.

B: J. Zając, *Bibliografia prac Marii Jacznowskiej za lata 1951–1990*, w: *Księga pamiątkowa dla uczczenia 40-letniej pracy naukowej i dydaktycznej Marii Jacznowskiej*, red. J. Zając, Acta Universitatis Nicolai Copernici. Nauki Humanistyczno-Społeczne, z. 254, Historia, z. 27, 1992, s. 7–9; M. Jacznowska, *Studia z dziejów antycznego Rzymu*, tłum. M. Pawlak, P. Wojciechowski, Toruń 2003, s. 7–8; *Społeczeństwo i religia w świecie starożytnym. Studia dedykowane prof. dr hab. Marii Jacznowskiej*, t. 2, Acta Universitatis Nicolai Copernici. Nauki Humanistyczno-Społeczne, z. 330, Historia, z. 31, 1999; J. Zając, *Maria Jacznowska (17 II 1928–21 II 2008)*, KH, 115, 2008, nr 3, s. 197–199; *Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–2004. Materiały do biografii*, oprac. H. Duczowska-Moraczewska i in., red. S. Kalemka, Toruń 2006, s. 285–286.

Jagodziński Wiesław

Ur. 1944, zm. 1989. Magisterium w IH UW 1970.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1970–1971.

Jakubowska Barbara – zob. Wagner Barbara

Janiak-Jasińska Agnieszka

Ur. 1973. Magisterium w IH UW 1997, doktorat tamże 2005 pod kierunkiem A. Żarnowskiej.

Zatrudniona w IH UW od 2005 jako asystent w Zakładzie Historii XIX wieku, adiunkt od 2008.

Kierownik Studium Zaocznego i Podyplomowego Historii w IH UW od 2008.

Janicka Urszula

Ur. 1971. Magisterium w Instytucie Filologii Klasycznej UW 1996.

Zatrudniona w IH UW od 1996 w Zakładzie Historii Starożytnej jako lektor j. łacińskiego.

Janicki Marek Andrzej

Ur. 1971. Magisterium w IH UW 1996, doktorat tamże 2002 pod kierunkiem U. Augustyniak.

Zatrudniony w IH UW od 2004 jako adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii.

Stały współpracownik Pracowni Edytorstwa Źródeł Historycznych OBTA UW/IBI AL UW.

Janiszewski Paweł

Ur. 1967. Magisterium w IH UW 1992, doktorat tamże 1998 pod kierunkiem E. Wipszyckiej-Bravo, habilitacja tamże 2007.

Zatrudniony w IH UW od 1998 jako adiunkt w Zakładzie Historii Starożytnej.

Jarząbek Wanda

Ur. 1969. Magisterium w IH UW 1993, doktorat w ISP PAN 2002 pod kierunkiem J. Holzera.

Zatrudniona w IH UW jako wykładowca 1993–1997.

Pracownik naukowy w Zakładzie Studiów nad Niemcami ISP PAN od 1994, adiunkt, wykładowca Collegium Civitas w Warszawie od 2002, wykładowca Polskiej Akademii Dyplomatycznej w PISM od 2004.

Jaśkiewicz Leszek

Ur. 1945, zm. 2005. Magisterium w IH UW 1968, doktorat tamże 1976 pod kierunkiem L. Bazyłowa, habilitacja 1981, profesor tytularny 1996.

Zatrudniony w IH UW od 1968 kolejno jako asystent stażysta, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny 1991, profesor zwyczajny od 1999 (Zakład Historii XIX wieku).

Prodziekan WH UW 1986–1987.

Jendryczko Tomasz

Ur. 1953. Magisterium w IH UW 1977.

W IH UW asystent stażysta 1977–1978, następnie asystent 1978–1980.

Kalabiński Stanisław

Ur. 1923, zm. 1980. Słuchacz historii na tajnym UW 1943–1944, studia historyczne na UW 1945–1948, kandydat nauk historycznych 1953, docent 1954, profesor nadzwyczajny 1963.

Zatrudniony w IH UW jako zastępca asystenta 1946, asystent 1948, adiunkt 1953–1955.

Uczestnik Powstania Warszawskiego, po powstaniu wywieziony do Niemiec. 1946–1947 pracownik Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, 1947–1948 pracownik Muzeum Wojska Polskiego. Asystent w Centralnej Szkole Partyjnej przy KC PPR od 1948. Aspirant na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Leningradzkiego im. A. Zdanowa 1949–1953, tamże kandydat nauk historycznych 1953. Zatrudniony w IH PAN 1953–1980. P.o. kierownika Działu III (Historii Polski 1864–1917/1918) w IH PAN w 1953, kierownik Działu III/Zakładu Dziejów Społecznych Polski XIX i XX w. w IH PAN od 1954.

B: M. Klawe-Mazurowa, J. Kurczewska, *Bibliografia prac Stanisława Kalabińskiego*, „Polska Klasa Robotnicza”, 10, 1983, s. 28–34 (numer poświęcony S. Kalabińskiemu); L. Hass, *Stanisław Kalabiński (20 VIII 1923 – 18 X 1980)*, „Z Pola Walki”, 1980, nr 3, s. 251–256; idem, *Stanisław Kalabiński – historyk dziejów nowożytnych Białostoczczyzny (1923–1980)*, „Białostoczczyzna”, 1987, nr 2, s. 6–9; A. Janowski, *Stanisław Kalabiński (20 VIII 1923 – 18 X 1980)*, KW, 1983, nr 1, s. 161–166; J. Kancewicz, *Stanisław Kalabiński (1923–1980)*, „Kwartalnik Historii Ruchu Zawodowego”, 1980, nr 4, s. 63–65; W.L. Karwacki, *Stanisław Kalabiński 1923–1980*, APH, 45, 1982, s. 298–300; E. Kaczyńska, *Stanisław Kalabiński (1923–1980)*, „Rocznik Białostocki”, 16, 1989, s. 609–612.

Kamieniecki Witold

Ur. 1883, zm. 1964. Studia historyczne, filozoficzne i historii literatury na UW, UJ i Uniwersytecie Wiedeńskim 1902–1907. Doktorat na UJ 1906, habilitacja na UJK 1928.

Zatrudniony w IH UW jako docent w Katedrze Historii Powszechnej Średniowiecznej 1946–1948.

Kierownik Gabinetu Geograficzno-Historycznego AU w Krakowie 1909–1910, asystent Seminarium Historycznego UJ 1909–1910. Wicedyrektor Biblioteki Ordynacji Krasińskich w Warszawie 1912–1914, dyrektor tamże 1938–1939. Wicedyrektor Departamentu Politycznego w Tymczasowej Radzie Stanu oraz współkierownik Komitetu Litewskiego 1917–1918, następnie w 1918 członek prezydium i prezes Związku Budowy Państwa Polskiego oraz zastępca szefa Departamentu Ogólnego Rady Regencyjnej. Chargé d'affaires RP w Łotwie 1920–1921, członek delegacji polskiej na konferencję w Rydze 1920–1921. Poseł do Sejmu Ustawodawczego RP 1919–1922, senator RP 1928–1935. Członek Narodowego Zjednoczenia Ludowego od 1919. Współzałożyciel Polskiego Związku Paneuropejskiego 1926. Wykładowca PW 1916–1917, nauczyciel w Białymstoku 1919, wykładowca Studium Dyplomatycznego UJK 1932–1937.

B: „Rocznik TNW”, 7, 1914, s. 48–49; „Rocznik TNW”, 43, 1950, s. 146–147 (spisy prac); W. Tatariewicz, *Witold Kamieniecki*, PSB, t. 11, s. 520–521; idem, *Witold Kamieniecki (9 III 1883 – 9 III 1964)*, KH, 72, 1965, nr 3, s. 777–778; W. Kamieniecki, *Historycy i politycy warszawscy*

1900–1950, wyd. A. Juzwenko, Wrocław 1992; L. Hass, *Masoneria polska XX wieku. Losy, loże, ludzie*, Warszawa 1993, s. 214; idem, *Wolnomularze polscy w kraju i na świecie 1821–1999. Słownik biograficzny*, Warszawa 1999, s. 202; *Posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939. Słownik biograficzny*, t. 3, red. G. Mazur, Warszawa 2005, s. 53–54; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 33–35; *Uczni polscy*, t. 2, s. 146–147.

Kamieńska Zofia

Ur. 1908, zm. 1996. Studia historyczne na UW 1926–1930, doktorat tamże 1938 pod kierunkiem S. Arnolda.

Zatrudniona w IH UW jako p.o. asystenta w Katedrze Historii Gospodarczo-Społecznej i Geografii Historycznej (seminarium S. Arnolda) 1930–1934, asystent tegoż seminarium 1934–1939, starszy asystent seminarium S. Arnolda od 1945, adiunkt 1946–1951, zwolniona z pracy na UW.

1930–1939 nauczycielka w szkołach średnich, 1931–1932 zatrudniona w Archiwum Miejskim Warszawy, 1939–1944 nauczycielka w tajnych gimnazjach i liceach warszawskich. 1945–1948 nauczycielka historii w Gimnazjum i Liceum im. S. Batorego. Od 1951 w Instytucie Urbanistyki i Architektury, od 1954 w IHKM PAN. 1954 docent, kierownik Pracowni Historii Rzemiosła i Wytwórczości Manufakturowej/Przemysłowej w IHKM PAN/IAiE PAN, profesor nadzwyczajny tamże 1966. Emerytura 1979.

B: E. Kowecka, *Prof. dr Zofia Kamieńska (4 VI 1908 – 17 II 1996)*, KHKM, 44, 1996, nr 1, s. 75–77; M. Dekówna, *Prof. dr Zofia Emilia Kamieńska (4 VI 1908 r. – 17 II 1996 r.)*, w: „Archaeologia Historica Polona”, 6, 1997, s. 275–285; A. Wyrobisz, *Profesor dr Zofia Kamieńska (4 VI 1908 – 17 II 1996)*, KH, 103, 1996, nr 2, s. 133–135.

Kamiński Marek Kazimierz

Ur. 1948. Magisterium w IH UW 1970, doktorat na UŁ 1976 pod kierunkiem W.T. Kowalskiego, habilitacja w IH PAN 1991, profesor zwyczajny 2002.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1970–1971.

Studium doktoranckie w IH PAN 1971–1972, od 1972 w IKS PAN. Pracownik IH PAN od 1982, kierownik Zakładu Dziejów Europy XIX i XX wieku IH PAN od 2005. Wykładowca Wydziału Humanistycznego UWM 2001–2007. Redaktor naczelny „Studiów z Dziejów Rosji i Europy Środkowo-Wschodniej” od 2008. Przewodniczący KZ NSZZ „S” w IKS PAN 1980–1981.

Kancewicz Jan

Ur. 1916. Studia historyczne na Uniwersytecie Moskiewskim 1934–1937 oraz w IH UW 1945–1949, magisterium w IH UW 1949, kandydatura nauk w INS przy KC PZPR 1957 pod kierunkiem T. Daniszewskiego, habilitacja na UW 1983.

Zatrudniony w IH UW jako adiunkt od 1957, docent od 1983. Emerytura 1986. 1949 aspirant w IKKN przy KC PZPR, pracownik Katedry Historii Polski IKKN/INS przy KC PZPR, 1949–1950 doktorant na WH UW, adiunkt przy Katedrze Historii Polski INS przy KC PZPR 1956. Aresztowany i więziony w ZSRR przez 5 lat od 1938, powrót do Polski 1945.

Kapes Halina – zob. Evert-Kapesowa Halina

Karpińska (Żbikowska) Małgorzata

Ur. 1955. Magisterium w IH UW 1978, doktorat tamże 1987 pod kierunkiem A. Zahorskiego, habilitacja tamże 2008.

Zatrudniona w IH UW od 1978 kolejno jako asystent stażysta, asystent, studia doktoranckie 1979–1983, starszy asystent 1983, adiunkt od 1988 (Zakład Historii XIX wieku).

Karpiński Andrzej

Ur. 1950. Magisterium w IH UW 1973, doktorat w IH PAN 1978 pod kierunkiem M. Boguckiej, habilitacja tamże 1996, profesor tytularny 2002.

Zatrudniony w IH UW od 1999 jako profesor nadzwyczajny, następnie profesor zwyczajny (Zakład Historii Nowożytnej).

Prodziekan WH UW ds. studenckich 2002–2005, prodziekan WH UW ds. finansów i badań naukowych 2005–2008.

Zatrudniony w IH PAN od 1978 kolejno jako adiunkt, docent, profesor zwyczajny.

Karpiński Rafał

Ur. 1941. Magisterium w IH UW 1964, doktorat tamże 1973 pod kierunkiem M. Małowista.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1964, starszy asystent 1966, wykładowca, adiunkt 1973–1990.

Młodszy archiwista w AGAD 1963–1964. Pracownik Kancelarii Sejmu RP od 1990, ambasador RP w Tunisie 2000–2004, dyrektor Biura Spraw Międzynarodowych Kancelarii Sejmu RP 2005–2008.

Karwasińska Jadwiga

Ur. 1900, zm. 1986. Studiowała historię i filologię klasyczną na UW 1918–1924, doktorat tamże 1925 pod kierunkiem J.K. Kochanowskiego, studia

w Wiedniu 1925–1926 i Paryżu (École des Chartes) 1926, habilitacja na UW 1946, docent 1954, profesor nadzwyczajny 1961.

Zatrudniona w IH UW 1930–1939, następnie wykładowca w Sekcji Historycznej tajnego UW 1941–1944. Po 1945 wykłady zlecone na UW, docent nieetatowy w IH UW 1946.

Brała udział w wojnie 1920 r. Zatrudniona w AGAD 1924–1944 i od 1945, usunięta 1951. Zatrudniona w Kierownictwie Badań nad Początkami Państwa Polskiego 1951–1953, następnie w IHKM PAN, kierownik Pracowni Edytorskiej IHKM PAN 1954–1956. Wykładowca Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie 1954–1970. Od 1957 w IH PAN, docent w Pracowni Nauk Pomocniczych i Edytorstwa IH PAN 1957–1961, profesor nadzwyczajny 1961, profesor w Zakładzie Historii od Czasów Najdawniejszych do Schyłku XV wieku IH PAN 1964–1970, profesor w Zakładzie Dziejów Polski Przedrozbiorowej i Jej Kultury IH PAN 1970. Emerytura 1972.

B: M. Kośka, *Bibliografia prac Jadwigi Karwasińskiej za lata 1927–1988*, w: J. Karwasińska, *Święty Wojciech. Wybór pism*, oprac. T. Dunin-Wąsowicz, Warszawa 1996, s. 9–20; „Rocznik TNW”, 30, 1937–1938, s. 99–100 (spis prac); „Rocznik TNW”, 49, 1986, s. 157–159; S.K. Kuczyński, *Jadwiga Karwasińska (1900–1986)*, „Archiwista”, 22, 1986, nr 82, s. 55–58; A. Gieysztor, *Jadwiga Karwasińska (1900–1986)*, „Studia Źródłoznawcze”, 34, 1993, s. 137–138; I. Sułkowska-Kurasiowa, *Jadwiga Karwasińska (6 I 1900 – 31 X 1986)*, „Archeion”, 85, 1989, s. 324–326; *Biogramy uczonych. Suplement*, s. 74–75; S.K. Kuczyński, *Jadwiga Karwasińska (6 I 1900 – 31 X 1986)*, KW, 1987, nr 3–4, s. 223–226; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 169–170.

Kawecka-Wójcik Krystyna

Ur. 1931, zm. 1981. Magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem Ż. Kormanowej.

Zatrudniona w IH UW jako asystent 1958, starszy asystent 1961–1964.

Od 1953 asystent w Katedrze Podstaw Marksizmu-Leninizmu WH UW. Od 1966 w Zakładzie Historii Stosunków Polsko-Radzieckich PAN.

Kądziela Łukasz

Ur. 1955, zm. 1997. Magisterium w IH UW 1978, doktorat tamże 1989 pod kierunkiem A. Zahorskiego.

Zatrudniony w IH UW od 1981 jako asystent, od 1984 starszy asystent, adiunkt od 1989.

Pozbawiony po zakończeniu studiów możliwości pracy na UW osobiście przez ówczesnego rektora za działalność opozycyjną, prywatny sekretarz Witolda Kuli, od 1979 zatrudniony w PWN. Pracownik naukowy BN. Zastępca sekretarza generalnego PTH 1989–1991.

Współpracownik KOR/KSS KOR od 1976. W stanie wojennym współpracownik Prymasowskiego Komitetu Pomocy Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom.

B: W. Kriegseisen, J. Michalski, *Łukasz Kądziała (1955–1997)*, KH, 104, 1997, nr 4, s. 161–163; Z. Zielińska, *Łukasz Kądziała (1955–1997)*, „Wiek Oświecenia”, 14, 1998, s. 269–270; J. Pasztaleniec-Jarzyńska, *Łukasz Kądziała (1955–1997)*, „Biuletyn Informacyjny Biblioteki Narodowej”, 1997, nr 4, s. 39–41; W. Kriegseisen, *Łukasz Kądziała*, „Barok. Historia-Literatura-Sztuka”, 4, 1997, nr 1, s. 226–227; R. Rybakiewicz, *O doktorze Łukaszu Kądziali*, „Teki Historyka”, 1997, z. 8, s. 5–6.

Kąkolewski Igor

Ur. 1963. Magisterium w IH UW 1987, doktorat w IH PAN 1993 pod kierunkiem A. Wyczańskiego, habilitacja na UW 2008.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Nowożytnej jako asystent od 1992, adiunkt 1994–2005.

Zatrudniony w Niemieckim Instytucie Historycznym w Warszawie 2005–2010, od 2010 pracownik Muzeum Historii Polski w Warszawie. Profesor nadzwyczajny UWM od 2011. Wykładowca na Wydziale Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej w Warszawie od 2008.

Visiting professor Madison University (Wisconsin, USA) 2001–2002, Johannes Gutenberg-Universität w Moguncji 2009.

Keckowa (Keck) Antonina

Ur. 1908, zm. 1992. Magisterium na UW 1948, doktorat 1951 pod kierunkiem S. Arnolda, habilitacja 1958 w IHKM PAN, profesor nadzwyczajny 1972. Od 1948 zatrudniona w Instytucie Badań Warszawy UW, starszy asystent, a następnie adiunkt 1951–1953 w Zakładzie Historii Gospodarczo-Społecznej IH UW. 1933–1939 nauczyciel szkół fundacyjnych im. J. i W. Górskich. Wykładowca na kursach tajnego nauczania w zakresie szkoły średniej 1940–1944. Pracownik w IHKM PAN 1955–1978, zastępca dyrektora IHKM PAN ds. naukowych 1968–1975.

B: D. Molenda, *Profesor Antonina Keckowa (29 XI 1908 – 16 VIII 1992)*, KHKM, 41, 1993, nr 1, s. 189–191; J. Leskiewiczowa, *Antonina Keckowa (29 XI 1908 – 16 VIII 1992)*, KH, 100, 1993, nr 2, s. 179–180.

Kętrzyński Stanisław

Ur. 1876, zm. 1950. Studia historyczne we Lwowie 1895–1899, studia specjalne w Akademii Paleograficznej w Rzymie 1899–1901, w Paryżu 1901–1902 (École des Chartes) i w Monachium. Doktorat na UJ 1900 pod kierunkiem S. Smolki, habilitacja na UJ 1913, profesor nadzwyczajny 1920, profesor zwyczajny 1934.

Wykładowca archiwistyki na UW 1918, docent tymczasowy 1919, profesor nadzwyczajny 1920, wykładowca UW do 1923/1924 i ponownie 1932–

–1939, profesor zwyczajny, kierownik Katedry Historii Polski Wieków Średnich i Nauk Pomocniczych Historii IH UW 1934–1939 i 1946–1947. Wykładowca tajnego UW 1941–1943. Profesor UW ponownie od 1946, kierownik Katedry Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii IH UW 1946–1947, nie podjął zajęć dydaktycznych. Emerytura 1947.

Archiwista w AAD w Krakowie 1903–1905, dyrektor Biblioteki Ordynacji Krasińskich w Warszawie 1904–1910. Badania archiwalne w Rzymie 1910–1913 i pod Charkowem 1914–1917. Wykładowca UJ 1917–1918. Dyrektor AAD w Warszawie 1919–1920. Pracownik MSZ 1920–1931: minister spraw zagranicznych 1922, dyrektor Departamentu Politycznego MSZ 1922–1923. Minister pełnomocny i poseł nadzwyczajny w Moskwie 1924–1926, poseł RP w Hadze 1927–1931. Redaktor „Przeglądu Historycznego” 1917–1939 (wraz z M. Handelsmanem), prezes TMH 1936–1950, prezes Instytutu Naukowo-Badawczego Europy Wschodniej w Wilnie 1935–1939. Kustosz w Bibliotece Ordynacji Krasińskich 1939–1941. Aresztowany w XI 1943, więziony na Pawiaku (1943–1944), w Krakowie i w Auschwitz (1944–1945). Wykładowca UJ 1945–1946.

Członek PAU: korespondent 1929, czynny 1938.

B: *Bibliografia prac Stanisława Kętrzyńskiego*, w: S. Kętrzyński, *Polska X–XI wieku*, Warszawa 1961, s. 713–724; A. Gieysztor, *Posłowie*, w: *ibidem*, s. 693–712; idem, *Stanisław Kętrzyński (1876–1950)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 219–228; idem, *Kętrzyński Stanisław*, PSB, t. 12, s. 374–376; idem, *Stanisław Kętrzyński*, „Rocznik TNW”, 43, 1950, s. 207–211; „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego we Lwowie”, 18, 1938, z. 2, s. 219–220 (spis prac); „Rocznik PAU”, 1928/1929, s. 24–25 (m.in. spis prac); „Rocznik PAU”, 1947/1952, s. 100; M. Bielińska, *Kętrzyński Stanisław (1876–1950)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 99–100; S. Chankowski, *Materiały Stanisława Kętrzyńskiego*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1960, nr 3, s. 64–69; L. Hass, *Masoneria polska XX wieku. Losy, loże, ludzie*, Warszawa 1993, s. 218; idem, *Wolnomularze polscy w kraju i na świecie 1821–1999. Słownik biograficzny*, Warszawa 1999, s. 211–212; M. Biniś-Szkopek, *Stanisław Kętrzyński (1876–1950)*, w: *Mediewiści*, red. J. Strzelczyk, Poznań 2011, s. 115–120; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 49–53; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 183–184.

Kieniewicz Jan

Ur. 1938. Magisterium w IH UW 1960, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja 1974, profesor nadzwyczajny 1983, profesor zwyczajny 1999.

Zatrudniony w IH UW jako asystent w Katedrze Historii Powszechnej Średniowiecznej/Katedrze Historii Średniowiecznej Powszechnej i Polski 1961–1963, starszy asystent 1963–1968, adiunkt 1969–1974, docent w Zakładzie Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski 1975, oddelegowany do Katedry Iberystyki UW 1975–1981. Zastępca dyrektora IH UW 1981–1988.

Kierownik Katedry Iberystyki na Wydziale Neofilologii UW 1975–1981. Ambasador RP w Hiszpanii 1990–1994. Wicedyrektor OBTA/IBI AL UW 1996–2008. *Visiting professor* Indiana University w Bloomington (USA) 1988–1989.

Kieniewicz Stefan

Ur. 1907, zm. 1992. Studia historyczne na UP 1925–1930, magisterium 1930, studia uzupełniające w Paryżu (1931) i Wiedniu (1936), doktorat na UW 1934 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja na UJ 1947, profesor nadzwyczajny 1949, profesor zwyczajny 1958.

Zatrudniony w IH UW jako docent, zastępca profesora w Katedrze Historii Europy Wschodniej 1946–1948, profesor nadzwyczajny UW 1949, profesor zwyczajny od 1958. Kierownik Katedry Historii Nowoczesnej Polski 1946–1953, kierownik Katedry Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej 1953–1959, ponownie 1961–1968, kierownik Katedry Historii Polski XIX i XX wieku 1960–1961, kierownik Zakładu Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski 1968–1977. Dziekan WH UW 1953–1955. Emerytura 1977.

1937–1939 adiunkt, 1939–1944 archiwista w Archiwum Skarbowym w Warszawie. Od 1941 współpracownik BIP KG ZWZ/AK, ranny w Powstaniu Warszawskim, więzień obozu koncentracyjnego w Dachau.

Pracownik IH PAN 1953–1968, jego wicedyrektor 1957–1968, przewodniczący KNH PAN 1969–1983. Członek PAN: korespondent 1965, rzeczywisty 1969. Wykładowca na uniwersytetach w Chicago (1968) i Paryżu (1970). Redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” 1962–1992.

Doktor honoris causa UMCS 1976.

B: B. Konarska, S. Sokołowska, *Bibliografia prac Stefana Kieniewicza za lata 1930–1966*, w: *Wiek XIX. Prace ofiarowane Stefanowi Kieniewiczowi w 60. rocznicę urodzin*, red. B. Grochulska, B. Leśnodorski, A. Zahorski, Warszawa 1967, s. 7–28; B. Konarska, S. Sokołowska, A. Szwarc, *Bibliografia prac Stefana Kieniewicza za lata 1930–1986*, w: *Losy Polaków w XIX–XX wieku. Studia ofiarowane profesorowi Stefanowi Kieniewiczowi w osiemdziesiątą rocznicę Jego urodzin*, red. B. Grochulska, J. Skowronek, Warszawa 1987, s. 5–54; A. Szwarc, *Bibliografia prac profesora Stefana Kieniewicza za lata 1987–1992*, PH, 84, 1993, z. 1, s. 1–6 (numer poświęcony pamięci S. Kieniewicza); *Stefan Kieniewicz i jego dziedzictwo w polskiej historiografii*, red. A. Szwarc, Warszawa 2010; *Biogramy uczonych. Suplement*, s. 79–82; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 191–194; K. Groniowski, *Stefan Kieniewicz*, NP, 15, 1967, nr 4, s. 64–68; idem, *Seminarium Stefana Kieniewicza*, PH, 91, 2000, z. 3, s. 405–433; J. Skowronek, *Stefan Kieniewicz (20 IX 1907 – 2 V 1992)*, KH, 99, 1992, nr 4, s. 165–168; idem, *Stefan Kieniewicz 1907–1992*, NP, 41, 1993, nr 4, s. 161–167; B. Woszczyński, *Stefan Kieniewicz (20 IX 1907 – 2 V 1992)*, „Archeion”, 92, 1993, s. 255–256; A. Wyrobisz, *Wspomnienie o Profesorze Stefanie Kieniewicz jako redaktorze naczelnym „Przeglądu Historycznego” w latach 1952–1992*, PH, 83, 1992, z. 1, s. I–IV; F. Ramotowska, *Śp. Profesor Stefan Kieniewicz*, „Miscellanea Historico-Archivistica”, 4, 1994, s. 295–297; A. Szwarc, *Stefan Kieniewicz (20 septembre 1907 – 2 mai 1992)*, APH, 67, 1993, s. 223–225; S. Kieniewicz, *O sobie i o historii*, PH, 84, 1993, z. 1, s. 7–12.

Kipa Emil

Ur. 1886, zm. 1958. Studia na Uniwersytecie Lwowskim 1904–1910 i w Wiedniu, doktorat na Uniwersytecie Lwowskim 1911 pod kierunkiem S. Askenazego, habilitacja 1947 na UP, profesor nadzwyczajny UW 1954.

Zatrudniony w IH UW od 1948 jako zastępca profesora w Katedrze Historii Nowożytnej Polski, docent etatowy 1950, profesor nadzwyczajny 1954, kierownik Zakładu Historii Nowożytnej Powszechnej IH UW.

Stypendysta w Ossolineum, 1910–1918 nauczyciel gimnazjalny we Lwowie, uczestnik obrony Lwowa w 1918 r. 1918–1939 pracownik MSZ, 1919 kierownik Referatu Historyczno-Naukowego (później Wydziału Archiwalno-Naukowego) MSZ, kierownik Biblioteki MSZ 1922–1931. Wykładowca w SGH (1923–1931, 1936–1938), Szkole Nauk Politycznych (1921–1925) i w WWP (1920–1922, 1937–1939). Konsul generalny RP w Hamburgu 1931–1936, radca Wydziału Prasowego MSZ 1936–1938, emerytowany w MSZ w 1939. 1939–1944 zastępca kierownika Sekcji Prezydialnej Zarządu Miejskiego Warszawy, kierownik biura tłumaczy Zarządu Miejskiego Warszawy, nieoficjalny łącznik komisarycznego burmistrza miasta z władzami niemieckimi. Kierownik Wydziału Zachodniego Sekcji Politycznej Departamentu Spraw Zagranicznych Delegatury Rządu RP na Kraj 1943–1944, współpracownik KG AK (ps. „Emil Pełczyński”). Radca i kierownik Wydziału Organizacji Międzynarodowych w Departamencie Politycznym MSZ 1945–1946, wicedyrektor Biura Prezydialnego MSZ. Sekretarz delegacji polskiej na konferencję pokojową w Paryżu w VIII 1946. Emerytura 1946. Wykładowca SGH 1946–1949, docent na UP 1947–1948.

B: [J. Łojek], *Bibliografia prac Emila Kipy*, w: E. Kipa, *Studia i szkice historyczne*, wyd. J. Łojek, Wrocław 1959, s. XXI–XXVIII; B. Leśnodorski, *Emil Kipa*, PSB, t. 12, s. 464–467; J. Skowronek, *Emil Kipa (1886–1958)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 275–291; J. Myśliński, *Emil Kipa (1886–1958)*, „Wiadomości Historyczne”, 1, 1958, s. 222–223; J. Woliński, *Emil Kipa (1886–1958)*, „Teki Historyczne”, 8, 1956–1957, s. 189–190; idem, *Emil Kipa*, KH, 65, 1958, nr 2, s. 682–684; L. Hass, *Masoneria polska XX wieku. Losy, loże, ludzie*, Warszawa 1993, s. 219; idem, *Wolnomularze polscy w kraju i na świecie 1821–1999. Słownik biograficzny*, Warszawa 1999, s. 214–215.

Kizwalter Tomasz

Ur. 1955. Magisterium w IH UW 1978, doktorat tamże 1983 pod kierunkiem J. Skowronka, habilitacja tamże 1990, profesor nadzwyczajny 1995, profesor tytularny 2000.

Zatrudniony w IH UW od 1978 kolejno jako asystent stażysta, doktorant, starszy asystent, adiunkt 1983, profesor nadzwyczajny 1995, profesor zwyczajny od 2003, kierownik Zakładu Historii XIX wieku IH UW od 2003. Zastępca dyrektora IH UW 1993–1996. Przewodniczący Rady Naukowej IH UW od 2008.

Visiting professor University of Notre Dame (USA) 1994–1995. Zastępca redaktora „Kwartalnika Historycznego” od 2008.

Kochanowski (Korwin-Kochanowski) Jan Karol

Ur. 1869, zm. 1949. Studia historyczne, historii prawa, historii literatury oraz archeologii na UJ 1888–1892, a następnie historii i historii literatury na UW 1892–1894, studia w Niemieckim Instytucie Historycznym w Rzymie 1893/1894.

Profesor zwyczajny UW od 1919, kierownik Katedry Historii Polski Wieków Średnich wraz z Naukami Pomocniczymi Historii 1919–1924, rektor UW 1920–1921, prorektor 1921–1922, wykładowca UW do 1934 (emerytura), następnie profesor honorowy 1935.

Wykładowca TKN w Warszawie 1908–1912. Wykładowca w AAD 1922–1934. Współzałożyciel (1907) i prezes (1918–1925) TNW, redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” 1905–1916. Członek PAU: korespondent 1919, czynny 1920.

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Padwie 1922.

Posel na Sejm RP II kadencji 1928–1930. Kanclerz kapituły Orderu Odrodzenia Polski 1921–1935.

B: A. Gieysztor, *Kochanowski Jan Karol*, PSB, t. 13, s. 190–192; T. Manteuffel, *Jan Korwin-Kochanowski*, „Rocznik TNW”, 42, 1949/1950, s. 185–187; G. Szumera, *Mysł historiozoficzna i filozofia społeczna Jana Karola Kochanowskiego*, Katowice 2009; eadem, *Teoria narodu według Jana Karola Kochanowskiego*, „Archiwum Historii Filozofii i Myśli Społecznej”, 52, 2007, s. 251–270; B. Sajduk, *Socjologia tłumu, psychologia narodów i historiozofia w myśli społeczno-politycznej Jana Karola Kochanowskiego (1869–1949)*, Kraków 2011; W. Winclawski, *Słownik biograficzny socjologii polskiej*, t. 2, Toruń 2004, s. 70–74; *Posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939. Słownik biograficzny*, t. 3, red. G. Mazur, Warszawa 2005, s. 140–141; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 85–89; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 221–223.

Kochanowski Jerzy

Ur. 1960. Magisterium w IH UW 1984, doktorat tamże 1991 pod kierunkiem A. Garlickiego, habilitacja tamże 2001.

Zatrudniony w IH UW od 1988 jako starszy asystent, adiunkt 1991, profesor nadzwyczajny UW od 2005 (Zakład Historii XX wieku).

Zatrudniony w Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w Warszawie 1984–1988.

Wykładowca w Akademii Teatralnej w Warszawie 1994–2000. Pracownik naukowy Niemieckiego Instytutu Historycznego w Warszawie 2000–2005. *Gastprofessor* na uniwersytecie w Moguncji 2007, *senior fellow* Imre-Kertész-Kolleg w Jenie 2011–2012.

Zastępca redaktora naczelnego „Mówią Wieki” 1994–1995.

Koczerska Maria

Ur. 1944. Magisterium w IH UW 1967, doktorat tamże 1972 pod kierunkiem A. Gieyszтора, habilitacja tamże 1980, profesor tytularny 2006.

Zatrudniona w IH UW od 1967 kolejno jako asystent stażysta, doktorant, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny UW 1991, profesor zwyczajny od 2008. Kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii IH UW 1999–2008, kierownik Studium Zaocznego Historii IH UW 1982–1987. Dyrektor IH UW od 2008.

Redaktor naczelna czasopisma „Archeion” 1981–1984, współredaktor „Studiów Źródłoznawczych. Commentationes” od 1998. Wiceprzewodnicząca Komisji Nauk Pomocniczych Historii i Edytorstwa KNH PAN.

Koczorowska (Koczorowska-Pielińska) Ewa

Ur. 1925, zm. 1991. Magisterium w IH UW 1949, Doktorat tamże 1977 pod kierunkiem H. Samsonowicza.

Zatrudniona w IH UW jako asystent w 1946. Przyjęta na studium doktorancie w 1949. Członkini ZWZ/AK 1940–1944. W czasie studiów nauczycielka w szkole podstawowej, pracownik Biblioteki IH UW. Pracownik w Naczelnej Dyrekcji Muzeów i Ochrony Zabytków od 1950, Muzeum Historycznego m.st. Warszawy od 1953. Redaktor w Gospodarczym Instytucie Wydawniczym 1965. Od 1966 zatrudniona w Archiwum Państwowym m.st. Warszawy: asystent 1966, adiunkt 1973. Pracownik Zamku Królewskiego w Warszawie 1981–1986. Emerytura 1986. Organizator i kierownik Archiwum Dokumentacyjnego Zamku Królewskiego 1973–1986.

B: D. Skorwider, *Ewa Koczorowska-Pielińska (6 XI 1925 – 9 VIII 1991)*, „Archeion”, 96, 1996, s. 357–359 (zawiera bibliografię prac); eadem, *Koczorowska-Pielińska Ewa*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 2, s. 84–85.

Kołodziejczyk Arkadiusz

Ur. 1957, zm. 2011. Magisterium w IH UW 1981, doktorat tamże 1990 pod kierunkiem J. Szaflika, habilitacja tamże 2004.

Zatrudniony w IH UW 1990–2004, asystent od 1990, adiunkt od 1992 (Zakład Historii XX wieku).

Zatrudniony w Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego 1981, nauczyciel historii w szkole podstawowej 1982, pracownik Instytutu Nauk Politycznych UW od 1983, pracownik Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauk Politycznych. Od 1999 zatrudniony w IH Wydziału Humanistycznego Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej/Akademii Podlaskiej/Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Kołodziejczyk Dariusz

Ur. 1962. Magisterium w IH UW 1986, doktorat tamże 1990 pod kierunkiem A. Mączaka, habilitacja 2001, profesor nadzwyczajny 2003.

Zatrudniony w IH UW od 1988 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 2003 (Zakład Historii Nowożytnej). Pełnomocnik dyrektora IH UW ds. kontaktów zagranicznych 2002–2008. Kierownik Zakładu Historii Nowożytnej IH UW od 2010. Profesor w IH PAN od 2010.

Research associate: Ukrainian Research Institute, Uniwersytet Harvarda 1991–1992, Nahost-Institut, Ludwig-Maximilians-Universität w Monachium 1994–1995, *visiting professor* University of Notre Dame (USA) 2004, Hokkaido University 2009, College de France 2011.

Kołodziejczyk Tadeusz – zob. Różycki-Kołodziejczyk Tadeusz

Kopczyński Michał

Ur. 1964. Magisterium w IH UW 1989, doktorat tamże 1996 pod kierunkiem A. Mączaka, habilitacja tamże 2006, profesor nadzwyczajny 2011.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Nowożytnej jako adiunkt od 1997, profesor nadzwyczajny UW od 2011.

Wykładowca Wyższej Szkoły Informatyki, Zarządzania i Administracji w Warszawie 2000–2008. Kierownik działu badawczego Muzeum Historii Polski w Warszawie od 2009.

Koral Piotr

Ur. 1968. Magisterium w IH UW 1993, podyplomowe studia menedżerskie na Wydziale Zarządzania UW 1996–1997.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1993–1996.

Współpracownik projektu Muzeum Historii Żydów Polskich od 1998. Zastępca dyrektora Muzeum ds. finansowych i organizacyjnych 2000–2005. Pełnomocnik Zarządu Stowarzyszenia ŻIH ds. Muzeum Historii Żydów Polskich od 2005. Prezes Fundacji „Kamieniołomy Gross-Rosen” od 2002.

Korduba Miron (Myron)

Ur. 1876, zm. 1947. Studia uniwersyteckie we Lwowie i w Wiedniu, doktorat 1898 w Wiedniu pod kierunkiem M. Bidingera, profesor nadzwyczajny 1934, profesor zwyczajny 1937.

Od 1929 profesor w Katedrze Historii Europy Wschodniej UW, profesor nadzwyczajny 1934, profesor zwyczajny w IH UW 1937, kierownik Katedry Historii Ukrainy.

1900 nauczyciel gimnazjalny w Czerniowcach. W czasie I wojny światowej pracował w obozach jenieckich. Poseł do Zgromadzenia Narodowego Zachodnioukraińskiej Republiki Ludowej, następnie konsul w Wiedniu. 1922 nauczyciel w gimnazjum ukraińskim we Lwowie. 1923 przewodniczący Sekcji Historyczno-Filozoficznej i Komisji Archeograficznej Naukowego Towarzystwa im. T. Szewczenki. 1940–1941 nauczyciel w gimnazjum ukraińskim w Chełmie, od 1941 w Bibliotece Naukowego Towarzystwa im. T. Szewczenki i nauczyciel w gimnazjum ukraińskim we Lwowie. 1944–1945 kierownik Katedry Historii Ukrainy oraz Katedry Historii Słowian Południowych i Zachodnich na Uniwersytecie Lwowskim. Usunięty z uniwersytetu w 1946.

B: W. Pedyč, *Myron Korduba – doslidnyk istoriji Ukrajiny*, w: *Wielokulturowe środowisko historyczne Lwowa w XIX i XX w.*, t. 3, red. J. Maternicki, L. Zaszkiłniak, Rzeszów 2005, s. 392–408; K. Kondratiuk, *Krajeznawca słodczyzna Myrona Korduby*, w: *ibidem*, s. 409–417; W. Pedycz, *Myron Korduba (1876–1947)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 61–63.

Kormanowa Żanna (z d. Zelikman)

Ur. 1900, zm. 1988. Studia medyczne (2 lata), studia dziennikarskie na WWP (dyplom 1929), studia prawnicze na UW od 1926 (nie ukończyła), studia historyczne na UW, doktorat tamże 1927 pod kierunkiem W. Smoleńskiego, habilitacja na UW 1947, profesor nadzwyczajny 1948, profesor zwyczajny 1962. Zatrudniona w IH UW 1947–1970 kolejno jako docent, profesor nadzwyczajny 1948 (Katedra Historii Polski XIX i XX w.), profesor zwyczajny od 1963. Kierownik Katedry Historii Ruchów Społecznych IH UW 1961–1969. Związana z SDKPiL 1917–1918, następnie członek KPRP i KPP (1931–1932). Nauczycielka gimnazjalna 1922–1939. Dyrektor żeńskiej szkoły średniej w Białymstoku 1939–1940, zastępca dyrektora ds. nauczania w Instytucie Pedagogicznym w Białymstoku 1940–1941. Ewakuowana do Stalingradu, nauczycielka w szkołach średnich tamże, od 1942 inżynier w dziale informacji naukowej przedsiębiorstwa w miejscowości Chrompik na Uralu. Członek ZPP, od XII 1943 zatrudniona w IH Akademii Nauk ZSRR. Powrót do Polski 1944, naczelnik Wydziału Programów i Reformy Szkolnictwa PKWN, do 1948 dyrektor Departamentu Reformy Szkolnictwa i Wychowania Ministerstwa Oświaty. Członek PPR/PZPR od 1944. Docent w ANP 1947, profesor tamże 1948. Pracownik IKKN/INS przy KC PZPR 1950–1957, zastępca kierownika Katedry Historii Polski tamże od 1950. Pracownik IH PAN 1953–1968. Emerytura 1970.

B: K. Kawecka, A. Piber, *Bibliografia prac prof. dr Żanny Kormanowej*, „Z Pola Walki”, 1980, nr 4, s. 200–216; R. Stobiecki, *Żanna Kormanowa. Szkic do portretu*, w: *Niebem i sercem okryta. Studia historyczne dedykowane dr Jolancie Malinowskiej*, red. M. Malinowski, Toruń 2002, s. 611–626; idem, *Historiografia PRL. Ani dobra, ani mądra, ani piękna... ale skomplikowana. Studia i szkice*, Warszawa 2007, s. 254–272; F. Tych, *Kormanowa Żanna*, w: *Słownik biograficzny działaczy polskiego ruchu robotniczego*, t. 3, red. F. Tych, Warszawa 1992, s. 296–298; J. Kancewicz, *Żanna Kormanowa (1900–1988)*, „Z Pola Walki”, 1989, nr 2–3,

s. 200–205; idem, *Żanna Kormanowa (1900–1988)*, „Kwartalnik Historii Ruchu Zawodowego”, 1988, nr 4, s. 161–163; *Ż. Kormanowa, Ludzie i życie*, Warszawa 1982.

Korwin-Kochanowski Jan – zob. Kochanowski Jan Karol

Kosińska Urszula

Ur. 1969. Magisterium w IH UW 1994, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem Z. Zielińskiej.

Zatrudniona w IH UW od 2000 jako adiunkt w Zakładzie Historii Nowożytnej. Nauczyciel lekcji muzealnych na Zamku Królewskim w Warszawie 1993–1994.

Kozłowski Paweł Iljicz

Ur. 1908, zm. 1980. Magisterium w Instytucie Pedagogicznym w Jarosławiu 1945, kandydat nauk historycznych na MGU 1951.

Zatrudniony w IH UW 1952–1953, samodzielny pracownik w Katedrze Historii ZSRR.

Pracownik Archiwum Państwowego w Jarosławiu od 1939, jego dyrektor od 1941. Wykładowca we Francji 1957, we Włoszech 1959.

Kozłowska Zofia Teresa

Ur. 1936. Magisterium w IH UW 1959.

Zatrudniona w IH UW jako adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii 1983–2004.

Sekretarz generalny PTH 1991–1994, wiceprezes PTH od 1994.

Doradca metodyczny historii w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli 1980–2005.

Krawczak Tadeusz

Ur. 1950. Magisterium w IH UW 1976, doktorat tamże 1984 pod kierunkiem J. Szaflika.

Zatrudniony w IH UW 1976–1994 kolejno jako asystent od 1976, starszy asystent od 1978, następnie adiunkt 1984–1994, nauczyciel akademicki 1994–1995.

Wykładowca w IBiN/IINiSB UW 1995–1998, na Wydziale Humanistycznym Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach 1994–1995, w Sekcji św. Jana Chrzciciela Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie 1995–2009, na Wydziale Historycznym UKSW od 2006.

Adiunkt w NDAP 2003–2007. Dyrektor AAN od 2007.

Związany z opozycją niepodległościową od 1974, z ROPCiO od 1977, z Ruchem Młodej Polski. Członek-założyciel Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici” na UW w 1980, członek NSZZ „S” na UW od 1980.

Kreczmar Jerzy

Ur. 1902, zm. 1985. Studiował filozofię i polonistykę na UW, doktorat z filozofii tamże 1930.

W czasie okupacji wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW.

Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej 1920 r. (jako ochotnik) oraz kampanii polskiej 1939 r. Dyrektor Gimnazjum im. B. Limanowskiego w Warszawie 1936–1939. Po II wojnie światowej wykładowca filozofii na UW i UŁ (do 1950) oraz w warszawskiej i łódzkiej szkole teatralnej. Dyrektor Polskiego Radia 1948–1949, od 1947 reżyser sztuk teatralnych. Dyrektor i kierownik artystyczny Teatru Polskiego w Warszawie 1966–1968.

B: A.W. Kral, *Szkic do portretu Jerzego Kreczmara*, „Teatr”, 1985, nr 10, s. 6–12; J. Godlewska, *Rozwaga Jerzego Kreczmara*, „Dialog”, 1985, nr 8, s. 138–141; E. Baniewicz, *Teatr Jerzego Kreczmara*, „Twórczość”, 1991, nr 1, s. 104–107; „Almanach Sceny Polskiej”, 26, 1984/1985, s. 269–270.

Kriegseisen Wojciech

Ur. 1955. Magisterium w IH UW 1978, doktorat w IH PAN 1985 pod kierunkiem J. Michalskiego, habilitacja tamże 1996, profesor nadzwyczajny 1999. Zatrudniony w IH UW jako profesor nadzwyczajny od 1999. Kurator Biblioteki IH UW 2001–2008.

Zatrudniony w BN 1979, w IH PAN 1979–1984 (doktorant) i od 1987. Zastępca dyrektora IH PAN 1995–1999 i 2010–2011, dyrektor IH PAN od 2012. Kierownik Pracowni Dziejów Nowożytnych IH PAN od 2005. Sekretarz redakcji „Kwartalnika Historycznego” 1994–1997, zastępca redaktora 1997–1999, redaktor 2000–2010. Przewodniczący Komisji Dziejów Odrodzenia i Reformacji KNH PAN 2007–2010.

Kroll Piotr

Ur. 1971. Magisterium w IH UW 1996, doktorat tamże 2006 pod kierunkiem M. Nagielskiego.

Zatrudniony w IH UW od 2006 jako adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii. Nauczyciel w Prywatnym LO im. J. Monneta nr 32 w Warszawie i w Prywatnym Gimnazjum nr 33 w Warszawie.

B: www.zdhiuw.wordpress.com/pracownicy/kroll.

Król Eugeniusz Cezary

Ur. 1947. Magisterium w IH UW 1969, doktorat tamże 1976 pod kierunkiem Ż. Kormanowej, habilitacja 1999 w ISP PAN, profesor tytularny 2007. Zatrudniony w IH UW 1969–1970 jako stażysta, doktorant 1970–1972. Pracownik naukowy ISP PAN, kierownik Katedry Politologii w Collegium Civitas w Warszawie. Profesor gościnny na Uniwersytecie Johanna Gutenberga w Moguncji 1999–2000, dyrektor Stacji Naukowej PAN w Berlinie 2002–2006.

Krupa Katarzyna – zob. Błachowska Katarzyna

Książek Jarosław

Ur. 1957. Magisterium w IH UW 1982, doktorat tamże 1992 pod kierunkiem J. Maternickiego. Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent w Zakładzie Dydaktyki Historii i Historii Historiografii 1990–1993. Zatrudniony w Centralnym Ośrodku Metodycznym Studiów Nauk Politycznych UW jako asystent i starszy asystent 1983–1990. Pracownik MSZ od 1993. I sekretarz, następnie radca ambasady RP w Seulu 1997–2001, konsul generalny RP w Charkowie 2003–2006, konsul generalny RP w Brześciu 2006–2010. Radca-minister w MSZ, naczelnik Wydziału ds. Federacji Rosyjskiej w Departamencie Wschodnim MSZ od 2010.

Kuczyński Stefan Maria

Ur. 1904, zm. 1985. Studiował na UW filologię polską, prawo i historię, doktorat tamże 1932 pod kierunkiem O. Haleckiego, habilitacja tamże 1937, profesor nadzwyczajny 1946, profesor zwyczajny 1954. Zatrudniony w IH UW jako docent w Katedrze Historii Europy Średniowiecznej 1937–1939, wykładowca w sekcji historycznej tajnego UW. Nauczyciel gimnazjalny 1932–1944. W czasie okupacji uczestniczył w tajnym nauczaniu (ps. „Włodzimierz Bart”). Docent UJ 1945, profesor nadzwyczajny UW 1946, kierownik Katedry Słowiańszczyzny Wschodniej UW. Profesor zwyczajny UŁ 1954–1969, kierownik Katedry Średniowiecznej Europy Wschodniej UŁ 1957–1968. Profesor UŚ 1969–1982.

B: T. Dubicki, K.A. Kuczyński, *Bibliografia drukowanych prac Stefana Marii Kuczyńskiego w układzie chronologicznym*, „Studia i Materiały do Historii Wojskowości”, 30, 1988, s. 7–18; i idem, *Profesor Stefan Maria Kuczyński (1904–1985)*, *ibidem*, s. 3–7; J. Kita, R. Stobiecki, *Słownik biograficzny historyków łódzkich*, Łódź 2000, s. 59–60; T. Dubicki, *Prof. dr hab. Stefan Maria Kuczyński (21 IX 1904 – 30 III 1985)*, KH, 92, 1985, nr 4, s. 1036–1039; J. Juszczyk, *Pamięci profesora Stefana Marii Kuczyńskiego w czwartą rocznicę śmierci*, „Wiadomości Historyczne”, 32,

1989, nr 5, s. 474–476; *Słownik biograficzny zasłużonych dla oświaty i wychowania w Warszawie i województwie stołecznym warszawskim od 1916 roku*, z. 2, red. Z. Burlikowska i in., Warszawa 1997, s. 94–95.

Kula Jan Marcin

Ur. 1943. Magisterium na UW 1965 (historia) i 1967 (socjologia), doktorat w IH PAN 1968 pod kierunkiem T. Łepkowskiego, habilitacja tamże 1976, profesor nadzwyczajny 1985, profesor zwyczajny 1992.

Zatrudniony w IH UW od 1990, profesor zwyczajny w Zakładzie Historii XX wieku od 1992.

Zatrudniony w Międzyuczelnianym Zakładzie Problemowym Gospodarki Krajów Słabo Rozwiniętych przy UW i SGPiS od 1965, w IH PAN 1968–1990. *Directeur d'Études Associé* EHESS w Paryżu (1989, 1990, 1992, 1995, 1999), *visiting professor* EHESS 2001, na Uniwersytecie Federalnym w Rio de Janeiro 1991. Od 1994 wykładowca w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania (obecnie Akademia L. Koźmińskiego) w Warszawie.

B: PRL – *trwanie i zmiana*, red. D. Stola, M. Zaremba, Warszawa 2003; M. Kula, *Mimo wszystko: bliżej Paryża niż Moskwy. Książka o Francji, PRL i o nas, historykach*, Warszawa 2010.

Kula Witold

Ur. 1916, zm. 1988. Studia historyczne i ekonomiczne w UW 1934–1937, studia ekonomiczne w WWP 1935–1937, doktorat 1939 w IH UW pod kierunkiem S. Arnolda, habilitacja na UŁ 1947, profesor nadzwyczajny 1950, profesor zwyczajny 1950.

Wykładowca tajnego UW. Zatrudniony w IH UW jako docent w Katedrze Historii Gospodarki Narodowej Polski 1949, profesor nadzwyczajny i kierownik Katedry Historii Gospodarczej Okresu Kapitalizmu od 1950, kierownik Katedry Historii Gospodarki Narodowej Polski od 1953 (katedra przeniesiona na Wydział Ekonomii UW 1955). Emerytura 1986.

Asystent w Katedrze Historii Gospodarczo-Społecznej i Powszechnej Nowożytnej WWP w Warszawie 1937–1939, nauczyciel w Państwowym Żeńskim Liceum Pedagogicznym 1938–1939. W czasie okupacji członek AK (ps. „Żakowski”), współpracownik BIP KG AK 1942–1944, członek redakcji „Biuletynu Informacyjnego”, udział w tajnym nauczaniu licealnym. Wykładowca tajnej WWP w Warszawie 1942–1944. Uczestnik Powstania Warszawskiego, po powstaniu w obozie jenieckim.

Od 1945 na UŁ, adiunkt w Katedrze Historii Społeczno-Gospodarczej Polski i Powszechnej N. Gąsiorowskiej 1945–1947, docent 1947–1949, stypendium w Paryżu 1947–1949. Wykładowca SGPiS 1949–1950, wykładowca IKKN przy KC PZPR, kierownik Zakładu Historii Gospodarczej świata WSNS przy KC PZPR 1959–1960. Kierownik Katedry Historii Gospodarczej na

Wydziale Ekonomii UW 1955–1975. Dziekan Wydziału Ekonomii Politycznej UW 1962–1963. Współorganizator IH PAN 1952–1953, zatrudniony w IH PAN 1953–1968, kierownik Działu II Historii Polski (1764–1864) 1953–1968. Wykładowca École Pratique des Hautes Études w Paryżu 1960–1961. Wiceprezes Międzynarodowego Stowarzyszenia Historii Gospodarczej (AIHE) 1965–1968, prezes 1968–1970, następnie prezes honorowy. Wiceprezes Międzynarodowego Komitetu Metrologii Historycznej (AIHPM) 1975–1983. Członek PAN: korespondent 1979, rzeczywisty 1986. Doktor honoris causa Uniwersytetu w Besançon 1965.

B: R. Czepulis-Rastenis, *Bibliografia prac Witolda Kuli za lata 1935–1975*, w: *Między feudalizmem a kapitalizmem. Studia z dziejów gospodarczych i społecznych. Prace ofiarowane Witoldowi Kuli*, red. R. Czepulis-Rastenis i in., Warszawa 1976, s. 7–21; eadem, *Bibliografia prac Witolda Kuli za lata 1935–1990 (maj)*, w: *Dziedzictwo Witolda Kuli*, Warszawa 1990, s. 249–285; R. Czepulis-Rastenis, M. Kula, *Bibliografia prac Witolda Kuli za okres od 1935 do 1995 r.*, w: W. Kula, *Rozdziałki*, wyd. N. Assodobraj-Kula, M. Kula, Warszawa 1996, s. 463–493; *Bibliografia pracowników naukowych SGPiS*, cz. 1, Warszawa 1965, s. 356; *Biogramy uczonych. Suplement*, s. 91–93; W. Kula, *Dziennik czasu okupacji*, wyd. N. Assodobraj-Kula, M. Kula, Warszawa 1994; A. Wyczański, *Witold Kula (1916–1988)*, *NP*, 37, 1989, nr 2, s. 207–216; C. Bobińska, *Witold Kula (1916–1988)*, „*Historyka*”, 19, 1989, s. 143–144; E. Kaczyńska, *Witold Kula (18 IV 1916 – 12 II 1988)*, *KH*, 95, 1988, nr 3, s. 300–305; T. Łepkowski, *Witold Kula (1916–1988)*, *APH*, 60, 1989, s. 321–325; J. Kita, R. Stobiecki, *Słownik biograficzny historyków łódzkich*, Łódź 2000, s. 60–61; W. Winclawski, *Słownik biograficzny socjologii polskiej*, t. 2, Toruń 2004, s. 179–182; *Twórczość Witolda Kuli. Wymiana myśli*, „*Historyka*”, 20, 1990, s. 83–109; G. Zawistowski, *Historiografia jako „social science” w teorii i praktyce badawczej Witolda Kuli*, „*Res Historica*”, 1998, z. 6, s. 167–180; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 413–415; <http://www.sgh.waw.pl/katedry/khgis/historia/wkula/>.

Kulecka Alicja

Ur. 1956. Magisterium w IH UW 1979, doktorat tamże 1988 pod kierunkiem J. Skowronka, habilitacja tamże 2006.

Zatrudniona w IH UW od 1997 jako adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii. Zastępca dyrektora IH UW ds. ogólnych od 2008.

Zatrudniona w IHKM PAN 1979–1992, w Archiwum PAN 1992–2001 (zastępca dyrektora 1993–2000).

Kulesza Ryszard

Ur. 1957. Magisterium w IH UW 1980, doktorat tamże 1987 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Małowist, habilitacja tamże 1998, profesor nadzwyczajny 1999. Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Starożytnej od 1980 kolejno jako doktorant, asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor UW od 1999.

Dyrektor Centrum „Polonicum” UW 2005–2008. Członek Koinonema International Center for Hellenic Studies. Członek redakcji czasopisma „*Anabasis. Studia Classica et Orientalia*”.

Kur Tadeusz

Ur. 1918, zm. 1984. Magisterium w IH UW 1955.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent 1955–1957.

Dziennikarz m.in. tygodnika „Stolica”.

B: A. Chojnowski, *Taśmy Kura (Tadeusz Kur na spotkaniu ze studentami UW)*, „Newsletter IH UW”, 34, I–IV 2005, s. 10–16; T.P. Rutkowski, *Adam Bromberg i „encyklopedyści”. Kartka z dziejów inteligencji w PRL*, Warszawa 2010, *passim*.

Kwaśniewski Tadeusz

Ur. 1915, zm. 1943 (rozstrzelany na Pawiaku). Studia historyczne na UW 1932–1937, magisterium w IH UW 1937.

Zatrudniony w IH UW od 1938 jako asystent seminarium historii powszechnej M. Handelsmana.

B: S. Broniewski, Z. Dłużewska-Kańska, *Kwaśniewski Tadeusz*, PSB, t. 16, s. 344.

Kwiecień Zbigniew

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1974, doktorat tamże 1984 pod kierunkiem A. Bartnickiego.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1974, studia doktoranckie 1975–1977, asystent 1977, starszy asystent 1978–1983, studia doktoranckie 1983–1984. Obecnie wykładowca AH im. A. Gieysztor w Pułtusk.

Lachowicz Leokadia

Ur. 1909, zm. ? Studia na UW 1930–1934, magisterium w IH UW 1934.

Zatrudniona w IH UW 1946–1949 kolejno jako asystent, od 1947 jako asystent wolontariusz.

Lalik Tadeusz

Ur. 1928, zm. 2000. Studia na UW 1946–1950, magisterium w IH UW 1950, kandydat nauk historycznych pod kierunkiem A. Gieysztor 1957, habilitacja 1972.

Aspirant WH UW 1951–1954.

Zatrudniony w IH PAN 1953–1988.

B: A. Rutkowska-Płachcińska, *Bibliografia prac Tadeusza Lalika*, w: T. Lalik, *Studia średnio-wieczne*, wybór S. Trawkowski, Warszawa 2006, s. 534–548; S. Trawkowski, *O Tadeuszu Laliku*, w: *ibidem*, s. 549–554.

Lengauer Włodzimierz

Ur. 1949. Magisterium na UW 1971, doktorat tamże 1975 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Małowist, habilitacja tamże 1985, profesor tytularny 1996.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Starożytnej od 1971 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny od 1999.

Kierownik Zakładu Historii Starożytnej IH UW 1996–2008. Prodzikan WH UW 2002–2005, dziekan WH UW 2005–2008. Prorektor UW ds. badań naukowych i współpracy z zagranicą od 2008.

Redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” od 2003. Wykładowca WSP w Opolu (obecnie: UO) 1988–1990. Wiceprzewodniczący Zarządu Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci.

B: A. Izdebski, *Bibliografia prac prof. Włodzimierza Lengauera za lata 1971–2008*, w: *Timai. Studia poświęcone profesorowi Włodzimierzowi Lengauerowi przez uczniów i młodszych kolegów z okazji Jego 60. urodzin*, red. A. Wolicki, Warszawa 2009, s. 13–25.

Leskiewiczowa (Leśkiewicz) Janina

Ur. 1917. Studia historyczne na UW, magisterium w IH UW 1939, doktorat tamże 1949 pod kierunkiem S. Arnolda, habilitacja tamże 1955, profesor nadzwyczajny UW 1966, profesor zwyczajny 1983.

Zatrudniona w IH UW 1946–1954 jako starszy asystent.

Zatrudniona w IH PAN 1953–1987, również w IHKM PAN 1956–1968. Docent 1955.

Leśniewski Czesław

Ur. 1888, zm. 1947. Studiował mechanikę na politechnice w Nancy (1908–1909) i na Politechnice Lwowskiej (1909), następnie historię nowożytną, filozofię i filologię porównawczą na Sorbonie (1909–1914), doktorat na UW 1925 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja 1932.

Starszy asystent Seminarium Historycznego UW/IH UW 1925–1931 (Katedra Historii Nowożytnej Polski), następnie adiunkt 1931–1932, docent w Katedrze Historii Kultury/Katedrze Socjologii i Historii Kultury IH UW 1932–1939. Docent w Katedrze Historii Kultury i Prądów Umysłowych Czasów Nowożytnych UW 1945–1947 (choroba uniemożliwiła mu działalność naukową).

Nauczyciel gimnazjalny w Sosnowcu 1914–1918, nauczyciel historii w gimnazjum im. M. Reja w Warszawie 1918–1939. Starszy referent w MSZ 1919. W czasie II wojny światowej współpracownik AK.

B: H. Pohoska, M. Żywczyński, *Bibliografia prac Cz[esława] Leśniewskiego*, KH, 55, 1948, s. 250–251; „Rocznik TNW”, 30, 1937–1938, s. 105–106 (spis prac); E. Kozłowski, *Leśniewski Czesław*,

PSB, t. 17, s. 172–173; T. Manteuffel, *Śp. Czesław Leśniewski*, PH, 37, 1948, s. 409–410; idem, *Śp. Czesław Leśniewski*, „Rocznik TNW”, 40, 1947, s. 147–148; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 488–489.

Leśniewski Michał

Ur. 1966. Magisterium w IH UW 1990, doktorat tamże 1997 pod kierunkiem A. Bartnickiego, habilitacja tamże 2010.

Zatrudniony w IH UW od 1991 jako asystent, od 1998 adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku.

Współpracownik Ośrodka Studiów Amerykańskich UW 1991–1997.

Lewak Adam

Ur. 1891, zm. 1963. Studia na Uniwersytecie Lwowskim 1911–1917, doktorat na UJ 1921 pod kierunkiem W. Sobieskiego, studia uzupełniające na uniwersytecie w Paryżu 1931, habilitacja na UJ 1937.

Zatrudniony w IH UW jako docent w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej 1946–1948 i w Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku 1956–1961. Emerytura 1961.

Stypendysta (1913–1915) i bibliotekarz (1915–1927) Muzeum Narodowego Polskiego w Raperswilu, podróże naukowe do Francji i Włoch 1922–1926, powrót do Polski 1927. Kustosz i kierownik Oddziału Rękopisów Raperswileńskich BN 1927–1939. Docent UJ 1937. Dyrektor BUW 1939–1956. Kierownik Oddziału I Biblioteki Państwowej w Warszawie 1940–1944. Więziony na Mokotowie i Pawiaku w 1940.

B: J. Jaworska, *Bibliografia prac Adama Lewaka*, „Roczniki Biblioteczne”, 8, 1964, s. 355–373 (numer poświęcony pamięci A. Lewaka); H. Więckowska, *Lewak Adam Emil*, PSB, t. 17, s. 197–199; eadem, *Adam Lewak jako bibliotekarz*, „Przegląd Biblioteczny”, 31, 1963, z. 3–4, s. 143–151; „Rocznik TNW”, 31–38, 1938–1945, s. 109–110 (spis prac); S. Kieniewicz, *Adam Lewak (1891–1963)*, KH, 71, 1964, nr 1, s. 289–290; *Ostatni Raperswilczyk – Adam Lewak (1891 – 25 VI 1963)*, w: *Twórcy nowoczesnego bibliotekarstwa polskiego*, red. B. Kocowski, Wrocław 1974, s. 186–197; *Słownik współczesnych pisarzy polskich*, t. 2, red. E. Korzeniewska i in., Warszawa 1964, s. 354–357; *Współcześni polscy pisarze i badacze literatury. Słownik bibliograficzny*, t. 5, red. J. Czachowska, A. Szałagan i in., Warszawa 1997, s. 65–67; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 319–321; *Uczeni polscy*, t. 2, s. 493–494.

Lipski Andrzej

Ur. 1954, zm. 1996. Magisterium w IH UW 1977, doktorat tamże 1984 pod kierunkiem J. Maciszewskiego.

Zatrudniony w IH UW 1977–1994 kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt.

Posel na Sejm RP II kadencji, przewodniczący Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS 1993–1996.

B: *Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. II kadencja. Informator*, Warszawa 1993, s. 78; U. Augustyniak, *Andrzej Lipski (1954–1996)*, „Barok. Historia-Literatura-Sztuka”, 3, 1996, nr 2, s. 322–323.

Lulewicz Henryk

Ur. 1950. Magisterium w IH UW 1975, doktorat tamże 1984 pod kierunkiem T. Wasilewskiego, habilitacja 2003 w IH PAN.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta 1975–1976, asystent 1976–1978, starszy asystent od 1978, adiunkt do 1995, następnie w IH PAN.

Łepkowski Tadeusz

Ur. 1927, zm. 1989. Studia historyczne w Grenoble (1945–1946) i w IH UW (1946–1949), kandydat nauk historycznych w IH UW 1955 pod kierunkiem W. Kuli, habilitacja w IH PAN 1960, profesor nadzwyczajny 1967, profesor zwyczajny 1978.

Zatrudniony w IH UW jako zastępca asystenta 1947–1948, asystent wolontariusz 1948–1949, aspirant 1951–1953.

Pracownik Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” 1949–1950, pracownik Państwowego Wydawnictwa „Wiedza Powszechna” 1950–1953. Zatrudniony w redakcji „Kwartalnika Historycznego” 1951–1955. Pracownik IH PAN 1953–1989. Założyciel i wieloletni redaktor naczelny czasopisma „Estudios Latinoamericanos”.

B: *Bibliografia prac Tadeusza Łepkowskiego za lata 1947–1987*, w: *Narody. Jak powstawały i jak wybijały się na niepodległość? Profesorowi Tadeuszowi Łepkowskiemu w sześćdziesiątą rocznicę urodzin i czterdziestolecie pracy przyjaciele, koledzy, uczniowie*, red. M. Kula, Warszawa 1989, s. 5–30; A. Zahorski, *Tadeusz Łepkowski (21 I 1927 – 16 XII 1989)*, KW, 1991, nr 1–4, s. 118–131; idem, *Tadeusz Łepkowski (21 I 1927 – 16 XII 1989)*, „Zeszyty Historyczne”, 1990, z. 93, s. 96–99; W. Zajewski, *Tadeusz Łepkowski (21 I 1927 – 16 XII 1989)*, KH, 98, 1991, nr 1, s. 135–139.

Łuczycka-Suchodolska Ewa

Ur. 1942. Magisterium 1964 w IH UW, doktorat tamże 1973 pod kierunkiem A. Gieyszтора.

Zatrudniona w IH UW kolejno jako młodszy bibliotekarz 1964–1966, doktorant 1966–1969, starszy asystent 1969–1973, adiunkt 1974–1980.

Zatrudniona na Zamku Królewskim w Warszawie od 1981.

Łukasiewicz Juliusz

Ur. 1923. Magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1960 pod kierunkiem N. Gąsiorowskiej, habilitacja tamże 1967, profesor nadzwyczajny 1974, profesor zwyczajny 1984.

Zatrudniony w IH UW od 1955 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt (Katedra Historii Polski XIX i XX wieku/Katedra Historii Polski Nowożytnej), docent (Zakład Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski), profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny od 1984. Emerytura 1993.

Prodziekan WH UW 1969–1973, dziekan WH UW 1973–1975 i 1981–1987; prorektor UW ds. filii w Białymstoku 1975–1981; dyrektor IH UW 1987–1993.

Oficer WP, wykładowca w Centralnej Szkole Oficerów Polityczno-Wychowawczych w Łodzi, w Wyższej Szkole Piechoty w Rembertowie 1945–1952.

B: H. Michalak, *Bibliografia prac Juliusza Łukasiewicza za lata 1955–1998*, w: *Gospodarka, ludzie, władza. Studia historyczne ofiarowane Juliuszowi Łukasiewiczowi w 75. rocznicę urodzin*, red. M. Kopczyński, A. Mączak, Warszawa 1998, s. 11–19.

Maciak Dariusz

Ur. 1958. Magisterium w IH UW 1982, doktorat tamże 1997 pod kierunkiem S. Rudnickiego.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1990–1992.

Asystent i adiunkt w Studium Europy Wschodniej UW od 1992. Ekspert w Ośrodku Studiów Wschodnich 1996–2000. Wykładowca w Wyższej Szkole Dziennikarstwa im. M. Wańkowicza w Warszawie 2002–2004.

Maciejewska Wanda

Ur. 1906, zm. 1988. Magisterium w IH UW 1931, doktorat tamże 1934 pod kierunkiem O. Haleckiego.

Zatrudniona w IH UW jako asystentka w Katedrze Historii Europy Wschodniej 1932–1939.

Podczas okupacji pracowała w tajnym nauczaniu w zakresie szkół średnich. Od 1948 w AGAD, od 1951 w NDAP, od 1957 kierownik działu ewidencji i informacji Biura Prac Naukowych NDAP. Docent w AGAD od 1973, kierownik AGAD 1976–1977. Emerytura 1980.

B: M. Woźniakowa, *Wanda Maciejewska (15 XI 1906 – 18 III 1988)*, „Archeion”, 87, 1990, s. 345–349.

Maciejewska-Jagiello Maria

Ur. 1948. Magisterium 1972 w IH UW, doktorantka 1976–1978.

Zatrudniona w IH UW jako asystent 1978–1979, starszy asystent 1979–1981.

Maciszewski Jarema

Ur. 1930, zm. 2006. Magisterium na UW 1952, doktorat tamże 1957, habilitacja na UW 1966, profesor nadzwyczajny 1972, profesor zwyczajny 1996. Zatrudniony w IH UW 1958–2003 kolejno jako adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny od 1972. Kierownik Studium Zaocznego Historii UW 1966–1969. Kierownik Zakładu Historii Kultury Staropolskiej w IH UW 1980–1994. Uczestnik Powstania Warszawskiego (łącznik, Szare Szeregi). Asystent w Bibliotece Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu 1950–1952, aspirant UW 1952–1955, starszy asystent i adiunkt tamże 1952–1958. Rektor ANS przy KC PZPR 1986–1990; profesor zwyczajny w Akademii Świętokrzyskiej w Kielcach 1996–2001, w WSH/AH im. A. Gieysztora w Pułtusku od 2001.

Przewodniczący polskiej delegacji do mieszanej Komisji Historyków Polski i ZSRR 1987–1990. Zastępca kierownika Wydziału Nauki i Oświaty KC PZPR 1972–1975, kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KC PZPR 1975–1981. Zastępca członka KC 1976–1986, następnie członek KC PZPR aż do rozwiązania PZPR w 1990. Poseł na Sejm PRL 1969–1989. Członek Rady Konsultacyjnej przy przewodniczącym Rady Państwa 1986–1989.

B: H. Michalak, *Bibliografia prac Jaremy Maciszewskiego za lata 1951–1989*, w: *Kultura, polityka, dyplomacja. Studia ofiarowane prof. Jaremie Maciszewskiemu w sześćdziesiątą rocznicę Jego urodzin*, red. A. Bartnicki i in., Warszawa 1990, s. 8–28; *Wykaz publikacji profesora doktora hab. Jaremy Maciszewskiego za lata 1990–2000*, „Almanach Historyczny”, 2, 2000, s. 6–8; *Staropolska sztuka wojenna XVI–XVII wieku. Prace ofiarowane profesorowi Jaremie Maciszewskiemu*, red. M. Nagielski, Warszawa 2002; U. Augustyniak, *Jarema Maciszewski (1930–2006)*, „Barok. Historia-Literatura-Sztuka”, 14, 2007, nr 1, s. 333–335.

Majewski Piotr Maciej

Ur. 1972. Magisterium na UW 1996, doktorat tamże 2000 pod kierunkiem T. Witucha, habilitacja tamże 2008.

Zatrudniony w IH UW od 2000 jako adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku. Członek redakcji miesięcznika „Mówią Wieki” 1997–2008. Zastępca dyrektora Muzeum II Wojny Światowej od 2009.

Małowist Marian

Ur. 1909, zm. 1988. Studia historyczne w UW 1927–1931, doktorat tamże 1934 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja na UW 1946, profesor nadzwyczajny 1952, profesor zwyczajny 1955.

Zatrudniony w IH UW od 1945, docent 1949, profesor nadzwyczajny 1952, profesor zwyczajny 1955. Kierownik Katedry Historii Gospodarczej i Społecznej Średniowiecznej IH UW 1949–1952, kierownik Katedry Historii Średniowiecznej Powszechnej IH UW 1952–1969, Zakładu Historii

Średniowiecznej Powszechnej i Polski IH UW 1969–1982. Emerytura 1979. Nauczyciel w gimnazjach M. Kreczmara i E. Landauowej w Warszawie 1931–1939. Pracownik naukowy Archiwum Centralnego w Sztokholmie 1932–1933. W czasie II wojny światowej prowadził tajne nauczanie w getcie warszawskim i na wsi podlaskiej, gdzie się ukrywał od 1942. Współpracownik BCH 1942–1944, kierownik nasłuchu w Polskim Radio 1944–1946 (ps. „Józef Mil”). Zatrudniony również w IH PAN 1954–1969, tamże 1954–1961 pracownik Działu Historii od Schyłku XV w. do 1764 r., kierownik Pracowni Dziejów Bałtyku IH PAN 1961–1968. Wykładowca tajnego TKN w Warszawie 1978–1980. Wykłady gościnne: École Pratique des Hautes Études (Paryż), uniwersytety w Berlinie, Cambridge, Harvardzie, Oksfordzie, Princeton, Stanfordzie. Założyciel i redaktor naczelny „Acta Poloniae Historica” 1958–1973.

B: R. Karpiński, M. Tymowski, *Bibliografia prac Mariana Małowista za lata 1931–1970*, w: *Spoleczeństwo – gospodarka – kultura. Studia ofiarowane Marianowi Małowistowi w czterdziestolecie pracy naukowej*, red. S. Herbst i in., Warszawa 1974, s. 7–18; J. Adamczyk, K. Kowalewski, *Bibliografia prac Profesora Mariana Małowista za lata 1971–1988*, PH, 80, 1989, z. 4, s. 647–649; *Bibliografia selecta [de Marian Małowist]*, „Estudios Latinoamericanos”, 12, 1989, s. 36–39; A. Mączak, *Wstęp*, w: M. Małowist, *Europa i jej ekspansja XIV–XVII w.*, red. H. Zaremska, Warszawa 1993, s. 5–12; *Biogramy uczonych. Suplement*, s. 114–116; *Uczeni polscy*, t. 3, s. 49–51; A. Wyrobisz, *Marian Małowist 1909–1988*, APH, 61, 1990, s. 311–313; M. Tymowski, *Professor Marian Małowist*, „Africana Bulletin”, 1991, nr 38, s. 103–111; idem, *Marian Małowist (19 XII 1909 – 30 VIII 1988)*, KW, 1989, nr 2, s. 235–245; B. Zientara, *Professor Marian Małowist*, KW, 1980, nr 3, s. 145–148; H. Samsonowicz, *Marian Małowist (19 XII 1909 – 30 VIII 1988)*, KH, 95, 1988, nr 3, s. 297–300; idem, *Mariana Małowista pisarstwo historyczne*, „Historyka”, 20, 1990, s. 51–56; A. Manikowski, *Marian Małowist (1909–1988)*, „Rocznik TNW”, 51, 1988, s. 22–26; Z. Gazda, *Słownik biograficzny ekonomistów polskich od XIII wieku do połowy wieku XX*, Kielce 1998, s. 100–101; *Western Europe, Eastern Europe and World Development, 13th–18th Centuries. Collection of Essays of Marian Małowist*, red. J. Batou, H. Szlajfer, Leiden–Boston 2010.

Manikowski Adam

Ur. 1946. Magisterium w IH UW 1969, doktorat w tamże 1976 pod kierunkiem A. Mączaka, habilitacja tamże 1987.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1969–1970, następnie asystent 1970–1973.

1973–2001 zatrudniony w IH Filii UW w Białymstoku/IH UwB, dyrektor IH tego uniwersytetu 1990–1993. Wykładowca Akademii Teatralnej w Warszawie 1984–1994. Dyrektor generalny BN w Warszawie 1993–1997. Od 2002 zatrudniony w IH PAN, od 2004 wicedyrektor, 2008–2011 dyrektor IH PAN.

Manteuffel (Manteuffel-Szoego) Jerzy

Ur. 1900, zm. 1954. Studia filologii klasycznej na UW 1918–1925 (z dwuletnią przerwą), doktorat na Wydziale Filozoficznym UW 1925 pod kierunkiem

G. Przychockiego, studia specjalne w Berlinie, Paryżu, Oksfordzie i Londynie 1925–1927, habilitacja na UW 1929, docent 1930, profesor nadzwyczajny 1936, profesor zwyczajny 1937.

Docent filologii klasycznej UW ze szczególnym uwzględnieniem papirologii 1930–1936. Wykładowca tajnego UW 1940–1944. Profesor zwyczajny na UW od 1946. Od 1945 organizator i kierownik Zakładu Papirologii UW, kierownik seminarium papirologicznego w IH UW.

Służba ochotnicza w WP 1918–1920. Nauczyciel w gimnazjum św. Stanisława w Warszawie 1928–1935. Profesor nadzwyczajny KUL 1936–1939, kierownik Katedry Filologii Klasycznej KUL 1936–1937, profesor zwyczajny UJK 1937–1939. Profesor literatury greckiej na Uniwersytecie im. I. Franki we Lwowie 1940–1941, profesor i kierownik katedry filologii klasycznej tamże 1944–1945. Nauczyciel w Polskich Szkołach Zawodowych we Lwowie 1942–1943. Członek AK (ps. „Edmund”), wykładowca tajnych kursów uniwersyteckich na UJK 1940–1944. Profesor zwyczajny w UW r od 1945. Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Filologicznego 1939–1950. Członek korespondent PAU 1946.

B: J. Łanowski, *Wykaz prac prof. dra Jerzego Manteuffla*, „Eos”, 47, 1954/1955, z. 2, s. 17–22; „Rocznik PAU”, 1945/1946, s. 23–24 (spis prac); „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego we Lwowie” 18, 1938, z. 1, s. 115–116 (spis prac); J. Łanowski, *Manteuffel Jerzy*, PSB, t. 19, s. 494–495; idem, *Jerzy Manteuffel 3 III 1900 – 14 I 1954. Wspomnienie*, „Eos”, 47, 1954/1955, z. 2, s. 3–17; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 437–439; *Uczeni polscy*, t. 3, s. 52–54; *Uniwersytet Wrocławski w latach 1945–1955*, t. 2, red. E. Marczewski i in., Wrocław 1959, s. 14–15; S. Chankowski, *Materiały Jerzego Manteuffla*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1960, nr 3, s. 73–77; A. Świderkówna, *Jerzy Manteuffel 1900–1954*, w: *W kręgu wielkich humanistów*, s. 114–123; eadem, *Działalność naukowa profesora Jerzego Manteuffla*, „Meander”, 9, 1954, nr 7, s. 291–296; T. Madala, K. Narecki, *Filologia klasyczna w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w latach 1918–2004*, Lublin 2006, s. 11–12, 15.

Manteuffel (Manteuffel-Szoego) Tadeusz

Ur. 1902, zm. 1970. Studia historyczne w UW 1919–1924, doktorat tamże 1924 pod kierunkiem M. Handelsmana, studia uzupełniające w Paryżu (Uniwersytet Paryski, École Pratique des Hautes Études) 1924–1926 i 1929–1930, studia w uniwersytecie w Heidelbergu 1930, habilitacja 1930, docent prywatny 1930–1939, profesor nadzwyczajny 1945, profesor zwyczajny 1951. Adiunkt w Katedrze Historii Powszechnej UW 1926–1930, docent tamże 1930–1939.

Organizator i wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW 1940–1945. Profesor w Katedrze Historii Powszechnej Średniowiecznej IH UW 1945–1968. Dyrektor IH UW 1945–1955. Dziekan Wydziału Humanistycznego UW 1948–1950, prorektor UW 1951–1953.

Uczestnik obrony Warszawy w wojnie 1920 r. Pracownik Archiwów Państwowych (Archiwum Oświecenia Publicznego) 1921–1939, pracownik Archiwum MSZ 1927–1928. Pracownik AAN 1939–1940. Członek SZP i ZWZ/AK.

Prezes PTH 1950–1953, wiceprezes PTH 1953–1955. Organizator IH PAN i jego dyrektor 1953–1970. Profesor w Zakładzie Historii od Czasów Najdawniejszych do Schyłku XV w. IH PAN 1953–1970. Członek korespondent PAU 1949, członek PAN: korespondent 1952, rzeczywisty 1958.

B: E. Widerszalowa: *Bibliografia prac profesora dra Tadeusza Manteuffla za lata 1924–1961*, w: *Wieki średnie – Medium aevum. Prace ofiarowane Tadeuszowi Manteufflowi w 60. rocznicę urodzin*, red. A. Gieysztor, M.H. Serejski, S. Trawkowski, Warszawa 1962, s. 7–15; P. Bańkowski, *Tadeusz Manteuffel (5 marca 1902 – 22 września 1970)*, „Archeion”, 55, 1971, s. 249–255 (zawiera bibliografię prac o tematyce archiwalnej); „Rocznik PAU”, 1947/1952, s. 25–36 (bibliografia); „Rocznik TNW”, 30, 1937/1938, s. 109–111 (spis prac); S. Trawkowski, *Posłowie*, w: T. Manteuffel, *Historyk wobec historii. Rozprawy niezbrane, pisma drobne, wspomnienia*, oprac. S. Trawkowski, Warszawa 1976, s. 393–427; A. Gieysztor, *Manteuffel (Manteuffel-Szoega) Tadeusz*, PSB, t. 19, s. 499–501; S. Trawkowski, *Tadeusz Manteuffel (1902–1970)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 415–442; A. Gieysztor, S. Trawkowski, *Tadeusz Manteuffel (5 III 1902 – 22 IX 1970)*, KH, 78, 1971, nr 2, s. 511–519; A. Gieysztor, *Tadeusz Manteuffel*, NP, 19, 1971, nr 6, s. 210–213; idem, *Tadeusz Manteuffel historyk i obywatel (1902–1970)*, NP, 29, 1981, nr 3–4, s. 73–79; idem, *Tadeusz Manteuffel (1902–1970)*, „Więź”, 1971, nr 2, s. 72–74; M.M. Drozdowski, *Tadeusz Manteuffel (1902–1970)*, KW, 1971, nr 3, s. 141–147; S. Kieniewicz, *Tadeusz Manteuffel (1902–1970)*, PH, 62, 1971, z. 1, s. 1–3; J. Tazbir, *Tadeusz Manteuffel (1902–1970) – l'intellectuel face au totalitarisme*, APH, 70, 1994, s. 165–174; S. Bylina, *Tadeusz Manteuffel (1902–1970) twórca i organizator Instytutu Historii PAN*, „Nauka”, 1994, nr 2, s. 165–177; Z. Kolankowski, *Manteuffel-Szoega Tadeusz (1902–1970)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 136–137; A. Fijałkowski, *Manteuffel Tadeusz (1902–1970)*, w: *Słownik biograficzny polskiej historii wychowania*, red. A. Meissner, W. Szulakiewicz, Toruń 2008, s. 543–547; T. Manteuffel, *Mój powrót do miasta, domu i pracy uniwersyteckiej*, KW, 1972, nr 1, s. 19–28; PH, 86, 1995, z. 3–4 (numer poświęcony pamięci T. Manteuffla); *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 440–444; *Uczeni polscy*, t. 3, s. 57–60.

Markowski Artur

Ur. 1978. Magisterium w IH UwB 2003, doktorat 2007 w IH UW pod kierunkiem J. Tomaszewskiego.

Zatrudniony w IH UW od 2007 jako adiunkt w Zakładzie Historii XIX wieku. Koordynator międzynarodowych projektów badawczych „Sztetf – Wspólne Dziedzictwo” (2000–2003) i „Jewish Self-Government in Poland from its Inception to the Present” (IH UW, University College London).

Maternicki Jerzy

Ur. 1935. Magisterium w IH UW 1958, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem W. Moszczeńskiej, habilitacja 1971, profesor nadzwyczajny 1978, profesor zwyczajny 1988.

Zatrudniony w IH UW kolejno jako asystent i starszy asystent 1959–1966, adiunkt 1967–1971, docent 1971–1978, profesor nadzwyczajny 1978–1988, profesor zwyczajny 1988–1997 (1994–1997 na pół etatu).

Prodziekan WH UW 1976–1978, kierownik Zakładu Historii Historiografii i Dydaktyki Historii IH UW 1976–1997, kierownik Studium Podyplomowego Historii IH UW 1970–1985.

Profesor zwyczajny w WSP w Rzeszowie/URz od 1993, profesor w WSP w Krakowie (pół etatu) 1991–1996.

Przewodniczący Międzyuczelnianego Zespołu Historii Historiografii i Dydaktyki Historii 1988–1992, kierownik Zakładu Historii Historiografii i Metodologii Historii WSP w Rzeszowie/URz od 1993.

Przewodniczący Komisji Dydaktyki Historii KNH PAN 1985–1993, przewodniczący Krajowej Komisji Dydaktyki Historii od 1994.

B: E. Cesarz, *Bibliografia prac Prof. dr. hab. Jerzego Maternickiego 1960–1995*, „Wiadomości Historyczne”, 38, 1995, nr 4, s. 238–254; eadem, *Bibliografia prac Profesora Jerzego Maternickiego 1959–1999*, w: *Historia – poznanie i przekaz. Profesorowi Jerzemu Maternickiemu w czterdziestolecie pracy naukowej – uczniowie, przyjaciele, koledzy*, red. B. Jakubowska, Rzeszów 2000, s. 11–38; eadem, *Bibliografia prac Profesora Jerzego Maternickiego za lata 1995–2005*, „Wiadomości Historyczne”, 48, 2005, nr 6, s. 22–29; *Bibliografia prac Jerzego Maternickiego za lata 2000–2004*, w: J. Maternicki, *Historia i historycy. Studia i szkice historiograficzne*, Rzeszów 2005, s. 277–280; *Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Rzeszowskiego 2001–2006*, red. W. Bonusiak, Rzeszów 2006, s. 84–86.

Matysiak Monika

Ur. 1942. Studia w IH UW 1959–1964, magisterium w IH UW 1964.

Zatrudniona w IH UW 1969–1972 jako starszy asystent.

Mazur Elżbieta

Ur. 1953. Magisterium w IH UW 1978, doktorat w IHKM PAN 1991 pod kierunkiem E. Koweckiej, habilitacja tamże (IAiE PAN) 1999, profesor nadzwyczajny 2010.

Zatrudniona w IH UW 1978–1979 jako asystent stażysta, następnie przyjęta na studia doktoranckie.

Pracownik IHKM PAN/IAiE PAN od 1988, profesor nadzwyczajny w IAiE PAN 2010. Wykładowca KUL od 1996, profesor KUL od 2006, kierownik Katedry Historii Społeczno-Gospodarczej w Instytucie Ekonomii i Zarządzania KUL. Profesor w Instytucie Wiedzy o Kulturze UKSW od 2008.

Mączak Antoni

Ur. 1928, zm. 2003. Magisterium w IH UW 1950, doktorat tamże 1954 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja tamże 1962, profesor nadzwyczajny 1972, profesor zwyczajny 1981.

Zatrudniony w IH UW od 1950 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt 1954, docent 1962, profesor nadzwyczajny 1973, profesor zwyczajny od 1981.

Wicedyrektor IH UW 1971–1973 i 1976–1980, dyrektor IH UW 1980–1987. W czasie okupacji członek Szarych Szeregów, członek AK, uczestnik Powstania Warszawskiego, następnie więzień w obozie jenieckim w Sandbostel. Powrót do Polski w 1946.

Visiting professor University of Illinois at Champaign-Urbana (USA) 1971–1972 i 1975, University of Notre Dame (USA) 1988–1989, McGill University 1991, członek Historisches Kolleg w Monachium 1984. Wiceprezes PTH 1968–1971. Członek korespondent PAN i PAU.

B: *Bibliografia prac Antoniego Mączaka*, red. A. Mączakowa, I. Jankowska, J. Jankowski, Gdańsk 2005; W. Tygielski, H. Michalak, *Bibliografia prac Antoniego Mączaka za lata 1951–1986*, w: *Władza i społeczeństwo w XVI i XVII w. Prace ofiarowane Antoniemu Mączakowi w sześćdziesiątą rocznicę urodzin*, red. M. Kamler i in., Warszawa 1989, s. 5–27; D. Kołodziejczyk, *Antoni Mączak (30 III 1928 – 6 III 2003)*, „Roczniki Dziejów Społecznych i Gospodarczych”, 63, 2003, s. 221–224; *Rzeczpospolita – Europa, XVI–XVIII wiek. Próba konfrontacji. Antoniemu Mączakowi – uczniowie*, red. M. Kopczyński, W. Tygielski, Warszawa 1999; A. Mączak, *Historia jest we mnie*, Warszawa 2004; A. Mączak, W. Tygielski, *Latem w Tocznieli*, Warszawa 2000.

Mączakowa Anna

Ur. 1931. Studia w IH UW 1948–1952, magisterium tamże 1952.

Zatrudniona w IH UW jako asystent 1955–1964.

Zatrudniona w WSP w Warszawie 1951–1955 jako asystent i starszy asystent.

Michalik Zbigniew

Ur. 1945. Magisterium w IH UW 1972.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent 1976–1982 (zwolniony).

Michalski Jerzy

Ur. 1924, zm. 2007. Studia na tajnym UW, magisterium 1945 na UJ, doktorat 1949 w IH UW pod kierunkiem J. Wolińskiego, habilitacja 1959, profesor zwyczajny 1986.

Zatrudniony w IH UW jako młodszy asystent 1946–1949, starszy asystent 1949–1951. Prowadzący seminarium magisterskie w IH UW jako wolontariusz w drugiej połowie lat siedemdziesiątych.

Uczestnik Powstania Warszawskiego. Zatrudniony w 1945 jako asystent na UJ i młodszy asystent w Archiwum UJ. Po zwolnieniu ze względu na poglądy polityczne z UW pracownik TMH, następnie w Zakładzie Historii Nauki PAN 1954–1964 (tamże 1959 docent i 1961 profesor nadzwyczajny, zastępca dyrektora 1954–1964), pracownik IH PAN 1964–1994.

Od 1975 zastępca redaktora, 1985–2000 redaktor „Kwartalnika Historycznego”.

B: *Bibliografia publikacji Jerzego Michalskiego z lat 1947–1994*, w: *Trudne stulecia. Studia z dziejów XVII i XVIII wieku ofiarowane profesorowi Jerzemu Michalskiemu w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. Ł. Kądziała, W. Kriegseisen, Z. Zielińska, Warszawa 1994, s. 8–24; Z. Zielińska, *Bibliografia prac Profesora Jerzego Michalskiego za lata 1994–2004*, [Warszawa 2004]; W. Kriegseisen, *Jerzy Michalski (9 IV 1924 – 26 II 2007)*, KH, 114, 2007, nr 3, s. 199–201; *W kręgu badaczy dziejów politycznych XVIII w. Józef Feldman – Emanuel Rostworowski – Jerzy Michalski*, red. Z. Zielińska, W. Kriegseisen, Warszawa 2011.

Michalek Krzysztof

Ur. 1955, zm. 2009. Magisterium w IH UW 1978, doktorat tamże 1983 pod kierunkiem A. Bartnickiego, habilitacja tamże 1993, profesor tytularny 1999. Zatrudniony w IH UW od 1978 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny.

Wykładał też w AH im. A. Gieysztorą w Pułtusku i w Wyższej Szkole Finansów i Zarządzania w Białymstoku.

Kierownik Pracowni Naukowo-Badawczej Ośrodka Studiów Amerykańskich UW od 1987, dyrektor Ośrodka Studiów Amerykańskich UW 1995–1999, wicedyrektor Ośrodka Studiów Polskich Indiana University w Bloomington (USA) 1992–1994, członek Zarządu i skarbnik Polskiego Towarzystwa Studiów Amerykańskich 1990–1992, członek zarządu European Association for American Studies 1991–1996, wiceprezes American Studies Network 1996–1998.

B: H. Parafianowicz, *Krzysztof Michalek (31 VIII 1955–24 XI 2009)*, KH, 117, 2010, nr 2, s. 183–186; R. Nowaczewska, A. Subocz-Gwizdek, *Bibliografia Profesora Krzysztofa Michalka*, w: *Czas Ameryki. American Era. Księga ku czci Profesora dr. hab. Krzysztofa Michalka*, red. H. Parafianowicz, Białystok 2011, s. 17–26.

Michałowska-Mycielska Anna

Ur. 1968. Magisterium na UW 1993 (historia) i 1995 (hebraistyka), studia judaistyczne w Oxford Centre for Hebrew and Jewish Studies 1994, doktorat w IH UW 1999 pod kierunkiem A. Mączaka.

Zatrudniona w IH UW od 2000 jako adiunkt w Centrum Badania i Nauczania Historii i Kultury Żydów Polskich im. M. Anielewicza.

Michałowski Roman

Ur. 1949. Magisterium na UW 1972, doktorat tamże 1979 pod kierunkiem A. Gieysztorą, habilitacja tamże 1990, profesor tytularny 2006.

Zatrudniony w IH UW od 1972 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 1994, profesor zwyczajny od 2008.

Kierownik Zakładu Historii Średniowiecznej IH UW od 2005. Przewodniczący Rady Naukowej IH UW 2002–2008. Członek Senatu UW 2005–2008.

Dyrektor Centre de Civilisation Polonaise na Uniwersytecie Paris IV i profesor Sorbony 1998–2001. Redaktor naczelny „Kwartalnika Historycznego”.

Pracownik IH PAN od 2007 (Pracownia Dziejów Społeczeństwa i Kultury Średniowiecznej). Członek Komisji Historii Kultury KNH PAN.

B: G. Pac, *Bibliografia prac Profesora Romana Michałowskiego*, w: *Christianitas Romana. Studia ofiarowane profesorowi Romanowi Michałowskiemu*, red. K. Skwierczyński, Warszawa 2009, s. 9–17.

Milka-Wieczorkiewicz Lidia

Ur. 1956. Magisterium na UW 1979, doktorat tamże 1988 pod kierunkiem A. Bartnickiego.

Zatrudniona w IH UW od 1979 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt od 1988, obecnie na urlopie.

Od 1991 praca w służbie dyplomatycznej RP. Od 2006 Ambasador RP w Algierii.

Modzelewski Karol

Ur. 1937. Magisterium w IH UW 1959, doktorat tamże 1974 pod kierunkiem A. Gieysztor, habilitacja 1978, docent 1981, profesor nadzwyczajny 1990, profesor zwyczajny 1994.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta od 1959, asystent 1961–1964 (usunięty) i od 1994 jako profesor zwyczajny. Kierownik Zakładu Historii Średniowiecznej IH UW 2000–2005.

Stypendysta Fondazione Giorgio Cini w Wenecji 1961–1962. Zatrudniony w IHKM PAN we Wrocławiu 1972–1983, w IH PAN 1987–1992, w Instytucie Historycznym UW 1992–1994. Wykładowca EHESS, Collège de France i na rzymskim uniwersytecie La Sapienza.

Członek PAN: korespondent 2004, rzeczywisty 2010. Wiceprezes PAN 2007–2010.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy 2009.

Aresztowany 1965, więzień polityczny 1965–1967, ponownie 1968–1971.

W NSZZ „S” od 1980, członek Prezydium Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego, członek Zarządu Regionu Dolny Śląsk od 1981, członek Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „S”, jej rzecznik prasowy 1980–1981, członek Komisji Krajowej NSZZ „S” 1981. Internowany 1981–1982, więziony bez procesu 1982–1984. Senator RP 1989–1991.

B: A. Pieniądz, *Bibliografia prac naukowych prof. Karola Modzelewskiego*, w: *Europa barbaria, Europa christiana. Studia mediaevalia Carolo Modzelewski dedicata*, red. R. Michałowski i in.,

Warszawa 2008, s. 9–14; A. Friszke, *Karol Modzelewski*, w: *Opozycja w PRL*, t. 1, s. 246–249; idem, *Anatomia buntu. Kuroń, Modzelewski i komandosi*, Kraków 2010; M. Łątkowska, A. Borowski, *Karol Modzelewski*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Karol_Modzelewski); *Nasi w sejmie i w senacie. Posłowie i senatorowie wybrani z listy Solidarności*, red. H. Malarecka-Simbierowicz i in., Warszawa 1990, s. 236; PH, 102, 2011, z. 1 (numer poświęcony K. Modzelewskiemu).

Molenda Jan

Ur. 1930. Magisterium w IH UW 1954, doktorat 1964 w WSNS przy KC PZPR, habilitacja 1977 w IH PAN, profesor tytularny 2000 tamże.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1952–1954.

Pracownik IH PAN 1964–2000. Wykładał również w Akademii Świętokrzyskiej im. J. Kochanowskiego.

Moraczewski Adam

Ur. 1907, zm. 1941 w Auschwitz. Magisterium na UW 1930, doktorat tamże 1934 pod kierunkiem W. Tokarza.

Młodszy asystent Seminarium Historycznego UW 1927–1928.

Pracownik Archiwum Oświecenia w Warszawie od 1928, adiunkt tamże 1930.

Doradca Wydziału Archiwów Państwowych. Wykładowca w szkole bibliotekarskiej przy Bibliotece Publicznej i na kursach archiwalnych. Oficer WP w 1939, w czasie II wojny światowej kurier podziemny (ps. „Skorupski”), pojmany na Słowacji w IV 1940. Więziony w Tarnowie i w Auschwitz.

B: T. Manteuffel, *Adam Moraczewski (1907–1942?)*, KH, 53, 1946, nr 3–4, s. 550–551; S. Konarski, *Moraczewski Adam*, PSB, t. 21, s. 679–680; idem, *Moraczewski Adam ps. Skorupski (1907–1941)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 148–150; A. Bachulski, *Adam Moraczewski*, PH, 36, 1946, s. 14–15.

Morawski Zbigniew

Ur. 1947. Studiował mechanikę na PW 1965–1969, historię w IH UW 1970–1975. Magisterium w IH UW 1975, doktorat tamże 1984 pod kierunkiem H. Samsonowicza.

Zatrudniony na UW od 1976, starszy asystent od 1978, następnie adiunkt do 1994.

Obecnie wykładowca w AH im. A. Gieysztorą w Pułtusku.

Moszczeńska Wanda

Ur. 1896, zm. 1974. Studia historyczne w Moskwie (Uniwersytet im. Szaniawskiego, Uniwersytet Moskiewski), od 1918 studia na UW. Doktorat na UW

1923 pod kierunkiem J.K. Kochanowskiego, studia w Wiedniu i Paryżu 1925–1926, habilitacja na UW 1934, profesor nadzwyczajny 1954.

Asystent Seminarium Historycznego UW 1924–1926, od 1927 zajęcia zleczone na UW. Docent 1934, wykłady docenckie na UW. Od 1946 docent etatowy historii średniowiecznej na UW. 1954 profesor nadzwyczajny przy Katedrze Historii Polski Feudalnej IH UW/od 1956 w Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku IH UW. Prodziekan WH UW 1954–1955, dziekan 1955–1956. Kierownik Zakładu Historii Historiografii i Metodyki Nauczania Historii IH UW 1957 (Katedra od 1961). Emerytura 1966.

Nauczycielka historii w szkołach warszawskich (m.in. Gimnazjum im. A. Wazówny, Gimnazjum im. E. Plater) 1927–1939. Organizator i kierownik Sekcji Dydaktycznej TMH w Warszawie 1927–1932. W czasie okupacji prowadziła tajne nauczanie. Aresztowana 1942, więziona na Pawiaku, w Oświęcimiu i Ravensbrück. Wizytator szkół w Ministerstwie Oświaty 1945–1946. 1947–1950 i ponownie od 1956 kierownik Komisji Dydaktycznej Zarządu Głównego PTH. 1947–1954 wykłady na Państwowym Wyższym Kursie Nauczycielskim Oświaty i Kultury Dorosłych przy Ministerstwie Oświaty. Wykładowca WSP w Warszawie.

B: J. Maternicki, *Moszczeńska Wanda*, PSB, t. 22, s. 84–87; idem, *Polska dydaktyka historii, 1918–1939. Materiały i komentarze*, Warszawa 1978, s. 182–184; E. Borecka, *Życie i działalność Wandy Moszczeńskiej (1896–1974)*, KW, 1974, nr 4, s. 131–137; J. Maternicki, *Wanda Moszczeńska (1896–1974)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 339–357; idem, *Pamięci Wandy Moszczeńskiej*, „Wiadomości Historyczne”, 27, 1984, nr 3, s. 195–200; idem, *Wanda Moszczeńska (3 IV 1896 – 18 I 1974)*, KH, 82, 1975, nr 1, s. 236–239; A. Stopińska-Pająk, *Moszczeńska Wanda Maria*, w: *Słownik pedagogów polskich*, red. W. Bobrowska-Nowak, D. Drynda, Katowice 1998, s. 143–144.

Mościcki Henryk

Ur. 1881, zm. 1952. Studia na Uniwersytecie Lwowskim 1902–1907 pod kierunkiem S. Askenazego, habilitacja na UJ 1920 (mimo braku tytułu doktora), profesor tytularny UW 1936.

Docent w Katedrze Historii Polski Nowożytnej UW 1921–1936, profesor w IH UW 1936–1939.

1905–1916 wykładowca Seminarium dla Nauczycieli Ludowych w Ursynowie, od 1909 członek i wykładowca TKN w Warszawie, kierownik Katedry Historii Polski tamże 1909–1918, 1919–1930 wykładowca WWP w Warszawie, kierownik Katedry Historii Polski tamże 1918–1930, 1916–1939 w Szkole Nauk Politycznych/ANP w Warszawie, tamże dziekan Wydziału Politycznego, a następnie Wydziału Administracji Państwowej i Komunalnej do 1939. Referent Departamentu Stanu 1917–1918. Pracownik MSZ 1918–1934 (naczelnik Wydziału Historyczno-Naukowego MSZ). Docent historii nowożytnej Polski UJ 1920. Zastępca profesora w USB 1920–1921. Kierownik redakcji oświatowej Polskiego Radia od 1926. W czasie wojny brał udział w tajnym

nauczaniu, aresztowany w 1944, więziony na Pawiaku i we Wrocławiu. Od 1945 na UJ, profesor w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej. Członek korespondent PAU 1945.

B: E. Kozłowski, *Mościcki Henryk*, PSB, t. 22, s. 140–143; S. Kieniewicz, *Henryk Mościcki (1881–1952)*, KH, 60, 1953, nr 3, s. 433–435; E. Kipa, *Henryk Mościcki (1881–1952)*, „Rocznik TNW”, 45, 1952, s. 106–107; „Sprawozdania PAU”, 53, 1952, nr 7–10, s. 440; „Rocznik PAU”, 1939/1945, s. 33–34 (spisy prac); J. Dutkiewicz, *Henryk Mościcki jako uczeń Askenazego*, PH, 49, 1958, z. 1, s. 69–90; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 2, s. 520–522; *Uczeni polscy*, t. 3, s. 191–193.

Mórawski Karol

Ur. 1935. Magisterium w IH UW 1959.

Zatrudniony w IH UW jako pracownik naukowo-techniczny 1961–1967, oddelegowany w niepełnym wymiarze godzin pracy do BIH 1959–1967.

Mularska-Andziak Lidia

Ur. 1957, zm. 2004. Magisterium na UW 1980, doktorat w IH UW 1988 pod kierunkiem A. Bartnickiego, habilitacja tamże 2000, profesor nadzwyczajny 2001.

Zatrudniona w IH UW kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor UW od 2001 (Zakład Historii XX wieku).

Była także wykładowcą w WSH/AH im. A. Gieysztorą w Pułtusku.

Mycielski Maciej

Ur. 1965. Magisterium na UW 1988, doktorat tamże 2000 pod kierunkiem B. Grochulskiej.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii XIX wieku od 1992 jako asystent, adiunkt od 2000.

Zastępca dyrektora IH UW ds. studenckich 2002–2005.

Myśliwski Grzegorz

Ur. 1966. Magisterium w IH UW 1989, doktorat tamże 1996 pod kierunkiem H. Samsonowicza, habilitacja tamże 2010.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Średniowiecznej od 1989 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt od 1997.

Nagielski Mirosław

Ur. 1952. Magisterium w IH UW 1975, doktorat tamże 1982 pod kierunkiem T. Wasilewskiego, habilitacja tamże 1994, profesor nadzwyczajny 1998.

Zatrudniony w IH UW od 1976 jako doktorant, asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 1998 (Zakład Historii Nowożytnej). Zastępca dyrektora IH UW 2002–2008. Prodzik WH UW ds. finansowych i badań naukowych od 2008.

Wykładowca AH im. A. Gieysztor w Pułtusk.

Nałęcz Tomasz

Ur. 1949. Magisterium na UW 1972, doktorat tamże 1977 pod kierunkiem A. Garlickiego, habilitacja tamże 1988, profesor nadzwyczajny 1992.

Zatrudniony w IH UW od 1972 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny UW od 1992 (Zakład Historii XX wieku). Wykładowca AH im. A. Gieysztor w Pułtusk.

Wiceprzewodniczący SdRP 1990–1991, wiceprzewodniczący Unii Pracy 1998–2004. Poseł na Sejm RP II i IV kadencji, wicemarszałek Sejmu IV kadencji. Doradca prezydenta RP ds. historii i dziedzictwa narodowego od 2010.

B: *Almanach polskiej władzy 1989–2002*, red. M. Tchórzewski, Warszawa 2002, s. 786; *Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. II kadencja. Informator*, Warszawa 1993; *Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. IV kadencja. Informator*, Warszawa 2001.

Niesiołowski-Spanò Łukasz

Ur. 1971. Magisterium w IH UW 1997, doktorat tamże 2002 pod kierunkiem W. Lengauera.

Zatrudniony w IH UW od 2003 jako adiunkt w Zakładzie Historii Starożytnej.

Nietyksza Maria

Ur. 1936. Magisterium na UW 1960, doktorat tamże 1969 pod kierunkiem I. Pietrzak-Pawłowskiej, habilitacja 1981, profesor nadzwyczajny 1991.

W IH UW zatrudniona od 1962 kolejno jako doktorant, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny UW od 1991 (Zakład Historii XIX wieku). Emerytura 2006.

Zatrudniona w Państwowym Wydawnictwie „Wiedza Powszechna” 1960–1962.

Niewęłowska Maria

Ur. 1954. Magisterium w IH UW 1977.

Zatrudniona w IH UW jako asystent stażysta 1977, asystent 1978, starszy asystent 1979, studia doktoranckie 1980–1983, starszy asystent 1983–1986 (zwolniona).

Nowak Bronisław

Ur. 1942. Magisterium na UW 1965, doktorat tamże 1970 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja 1983, profesor nadzwyczajny 1991.

Zatrudniony w IH UW od 1965 kolejno jako asystent, doktorant, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny UW od 1991 (Zakład Historii Nowożytnej).

Dyrektor IH UW 1993–2002. Wykładowca WSH/AH im. A. Gieysztora w Pułtusku od 1994, dziekan Wydziału Historycznego tej uczelni od 2006. Prezes Akademickiego Towarzystwa Edukacyjno-Naukowego (ATENA) od 1994.

B: *Bibliografia prac Bronisława Nowaka za lata 1969–2006*, w: *Polska, Europa, Afryka. Studia ofiarowane profesorowi Bronisławowi Nowakowi w sześćdziesiątą piątą rocznicę urodzin*, red. M. Dygo i in., Pułtusk 2007, s. 11–21.

Nowak-Kielbik Maria

Ur. 1930. Studia historyczne w WSP w Warszawie 1950–1953 i w IH UW 1953–1955, magisterium 1955 w IH UW, doktorat tamże 1967 pod kierunkiem R. Gerbera, habilitacja 1987 w IH PAN, profesor tytularny 1999 tamże. Zatrudniona w IH UW 1960–1964 jako starszy asystent.

Asystent i starszy asystent na Wydziale Historyczno-Filozoficznym WSP w Warszawie od 1953, starszy asystent naukowo-techniczny w Archiwum Naukowym UW 1964–1966. Zatrudniona w IH PAN 1970–2000, wykładowca Collegium Civitas w Warszawie.

Olejarczuk Andrzej

Ur. 1945, zm. 2010. Magisterium w IH UW 1968, doktorat tamże 1976 pod kierunkiem H. Samsonowicza.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1968–1969, studia doktoranckie 1969–1972, pracownik naukowo-techniczny w Zakładzie Historii Średniowiecznej Powszechnej i Polski 1972–1973. Pracownik Instytutu Kształcenia Nauczycieli, Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce, AAN.

Olędzki Stanisław

Ur. 1906, zm. ? Studia historyczne na UW, magisterium tamże 1931.

Zatrudniony w IH UW jako p.o. asystenta Seminarium Historii Europy Wschodniej O. Haleckiego 1930–1931.

Olszewicz Bolesław

Ur. 1893, zm. 1972. Studia historyczne i geograficzne na Sorbonie 1910–1913, doktorat 1933 na UP, habilitacja tamże 1935, przeniesiona na UW 1936, profesor nadzwyczajny UW 1946, profesor zwyczajny 1958.

Zatrudniony w IH UW jako docent Seminarium Historii Gospodarczo-Społecznej i Geografii Historycznej S. Arnolda 1936–1939.

Asystent na Wydziale Geografii UW 1918–1921. Uczestnik wojny 1920 r. Kartograf w MSW i w Centralnej Bibliotece Wojskowej, kierownik Oddziału Map Centralnej Biblioteki Wojskowej 1919. Wykładowca i kierownik biblioteki w Wyższej Szkole Handlowej w Poznaniu 1926–1931. Pracownik Instytutu Śląskiego w Katowicach w 1931. Pracownik BN 1931–1933, kustosz BUW 1933–1939, p.o. dyrektora BUW 1938–1939. W czasie okupacji współpracownik konspiracyjnego Instytutu Śląskiego i Instytutu Bałtyckiego. Po 1945 docent UJ. Kierownik Katedry Geografii Historycznej UW 1946. Kierownik Pracowni Historii Geografii Instytutu Geografii UW (następnie w ramach Zakładu Historii Nauki Techniki PAN) od 1953. Profesor nadzwyczajny UW 1946, profesor zwyczajny 1958. Emerytura 1963 (UW) i 1969 (PAN).

B: A. Drozdowska, *Bibliografia prac Bolesława Olszewicza (1910–1959)*, „Studia i Materiały z Dziejów Nauki Polskiej”, seria C, z. 4, 1961, s. 15–33; eadem, *Uzupełnienia i poprawki do bibliografii prac Bolesława Olszewicza (1910–1959)*, „Studia i Materiały z Dziejów Nauki Polskiej”, seria C, z. 6, 1963, s. 162–163; A. Drozdowska, Z. Rzepa, *Bibliografia prac Bolesława Olszewicza (1960–1972)*, „Studia i Materiały z Dziejów Nauki Polskiej”, seria C, z. 21, 1976, s. 141–148; Z. Rzepa, *Bolesław Olszewicz – bibliotekarz, bibliograf, bibliofil (1893–1972)*, „Roczniki Biblioteczne”, 16, 1972, z. 3–4, s. 771–782 (spis prac z zakresu bibliotekoznawstwa); idem, *Olszewicz Bolesław Henryk*, PSB, t. 24, s. 5–7; J. Babicz, *Bolesław Olszewicz 5 I 1893 – 24 I 1972*, „Przegląd Geograficzny”, 1972, z. 3, s. 609–612; T. Ładogórski, *Bolesław Olszewicz (5 I 1893 – 24 I 1972)*, KH, 80, 1973, nr 2, s. 521–523; J. Babicz, *Bolesław Olszewicz 1893–1972*, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, 17, 1972, nr 2, s. 325–329; J. Kelles-Krauz, *Bolesław Olszewicz (1893–1972)*, „Przegląd Biblioteczny”, 40, 1972, z. 3–4, s. 343–346; M. Fleszar, *Bolesław Olszewicz*, „Studia i Materiały z Dziejów Nauki Polskiej”, seria C, z. 4, 1961, s. 3–14; *Studia z dziejów geografii i kartografii ku czci B. Olszewicza*, red. J. Babicz, Wrocław 1973; *Słownik bibliotekarzy wielkopolskich 1918–2000*, red. F. Łozowski, Poznań 2001, s. 118–121; *Portrety bibliotekarzy polskich*, red. A. Kawecka-Gryczowa, B. Kocowski, J. Trzynadłowski, Wrocław 1980, s. 245–257; *Uczni wrocławscy*, t. 1: 1945–1979, red. J. Trzynadłowski, Wrocław 1980, s. 167–169; J. Haupa, *Olszewicz Bolesław Henryk*, w: *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement*, red. I. Treichel, Warszawa–Łódź 1986, s. 158–159.

Opaliński Edward

Ur. 1950. Magisterium w IH UW 1973, doktorat tamże 1978 pod kierunkiem J. Maciszewskiego, habilitacja w IH PAN 1995, profesor zwyczajny 2009.

Wykładowca w IH UW w 1975.

Pracownik IH PAN (Pracownia Dziejów Nowożytnych) od 1978, docent 1996, profesor zwyczajny tamże 2009. Wykładowca Uniwersytetu Humanistyczno-

-Przyrodniczego im. J. Kochanowskiego w Kielcach, Filia w Piotrkowie Trybunalskim od 2005, profesor nadzwyczajny tamże 2005, profesor zwyczajny 2009.

Przewodniczący Komisji Historii Kultury KNH PAN od 1996.

Pajewski Janusz

Ur. 1907, zm. 2003. Studia historyczne na UW, doktorat tamże 1929 pod kierunkiem O. Haleckiego, studia specjalne w Wiedniu i Budapeszcie, habilitacja na UW 1933, profesor nadzwyczajny 1951, profesor zwyczajny 1958. Asystent Seminarium Historii Europy Wschodniej UW od 1928, docent historii Europy Wschodniej w IH UW 1933–1939, docent etatowy 1945–1947. Wykładowca w Wyższej Szkole Dziennikarstwa od 1937, w Szkole Nauk Politycznych od 1938. W czasie wojny uczestnik tajnego nauczania, pracownik Departamentu Spraw Zagranicznych Delegatury Rządu RP na Kraj, współpracownik BIP KG AK (akcja „N”). Zastępca dyrektora Biura ds. Repatriacji MSZ 1945–1946, wykładowca SGH w Warszawie i Szkoły Nauk Politycznych 1945–1946. Kierownik Katedry Historii Powszechnej Nowożytnej UP od 1946, tamże zastępca profesora 1946, profesor nadzwyczajny UP/UAM 1951, profesor zwyczajny UAM od 1958 (Katedra Historii Powszechnej Nowożytnej/Zakład Historii Powszechnej XIX i XX w.). Prodziekan Wydziału Humanistyczno-Filozoficznego UP/UAM 1951–1955, dziekan 1955–1958. Kierownik Studium Niemcoznawczego w Instytucie Zachodnim w Poznaniu od 1947. Emerytura na UAM 1977. Wiceprezes Association Europeen d’Histoire Contemporaine 1973–1976.

Członek PAU: korespondent 1990, czynny 1991.

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Strasburgu 1976, UAM 1977.

B: D. Plygawko, *Bibliografia prac profesora Janusza Pajewskiego*, w: W. Łazuga, *Profesor. Rzecz o Januszu Pajewskim*, Poznań 1997, s. 87–101; eadem, *Bibliografia prac profesora doktora Janusza Pajewskiego*, w: *Polacy i Niemcy. Dziesięć wieków sąsiedztwa. Studia ofiarowane profesorowi Januszowi Pajewskiemu w osiemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. A. Czubiński, Warszawa 1987, s. 18–29; eadem, *Bibliografia prac profesora doktora Janusza Pajewskiego*, w: *Polska – Niemcy – Europa. Studia z dziejów myśli politycznej i stosunków międzynarodowych*, red. A. Czubiński, Poznań 1977, s. 17–28; K. Jankowiak, E. Łyczkowski, *Bibliografia prac Janusza Pajewskiego*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu im. A. Mickiewicza. Historia”, z. 8, 1968, s. 9–15; „Rocznik TNW”, 31–38, 1938–1945, s. 123–124 (spis prac); *Kronika Uniwersytetu Poznańskiego za lata akademickie 1945–1954/55*, Poznań 1958, s. 379–380 (spis prac od 1947 r.); *Janusz Pajewski – człowiek i uczoney. Materiały z sesji naukowej w stulecie urodzin profesora Janusza Pajewskiego 7–8 maja 2007 r.*, red. A. Kosicka-Pajewska, T. Schramm, Poznań 2008; W. Łazuga, *Janusz Pajewski (1907–2003)*, w: *Instytut Historii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu 1956–2006*, red. B. Lapis i in., Poznań 2006, s. 174–177; J. Pajewski, *Poza wczoraj. Wspomnienia*, Poznań 1992.

Pałucki Władysław

Ur. 1905, zm. 1989. Studia historyczne na UW 1926–1931 (dyplom 1933), doktorat tamże 1951 pod kierunkiem S. Arnolda, profesor nadzwyczajny 1971. Zatrudniony w IH UW 1948–1955: starszy asystent w Instytucie Badań Warszawy UW 1948–1949, starszy asystent Katedry Historii Gospodarczo-Społecznej i Geografii Historycznej IH UW 1949, adiunkt w Katedrze Historii Polski Feudalnej IH UW 1954.

1932–1939 pracownik Zarządu Miejskiego Warszawy. Uczestnik kampanii wrześniowej, bitwy o Anglię, w czasie wojny w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie, we Francji i w Wielkiej Brytanii (żołnierz WP, oficer oświatowy, wykładowca historii, szef Oddziału Naukowo-Opisowego w Inspektoracie ds. Zarządu Wojskowego MON, ps. „Antoni Błoński”). Powrót do Polski 1947. 1948–1950 sekretarz naukowy „Małej Encyklopedii Powszechnej”, kierownik biblioteki PIW. 1950 kierownik Pracowni Atlasu Wczesnodziejowego w Kierownictwie Badań nad Początkami Państwa Polskiego. Od 1955 w IH PAN, docent 1961, profesor nadzwyczajny 1971, kierownik Pracowni/Zakładu Atlasu Historycznego IH PAN 1962–1976.

B: H. Rutkowski, *Władysław Pałucki (12 III 1905 – 19 XII 1989)*, KH, 98, 1991, nr 3, s. 163–164.

Paskudzki Jarosław

Ur. 1956. Magisterium w IH UW 1979, doktorat tamże 1989 pod kierunkiem A. Żarnowskiej.

Zatrudniony w IH UW 1979–1990 kolejno jako asystent stażysta, starszy asystent, starszy wykładowca od 1989.

Pracownik WZ UW od 2007 (registratura WZ UW).

Paskiewicz Henryk

Ur. 1897, zm. 1979 w Londynie. Studia historyczne na UW 1915–1920, doktorat tamże 1920 pod kierunkiem O. Haleckiego, studia specjalne w Berlinie, habilitacja na UW 1927, profesor nadzwyczajny 1939.

Docent historii Europy Wschodniej UW od 1928–1939, profesor nadzwyczajny UW 1939.

Nauczyciel gimnazjalny od 1920. Członek POW, uczestnik wojny 1920 r. Wykładowca WWP w Warszawie, kierownik Katedry Historii Średniowiecza WWP 1934–1939. Uczestnik kampanii 1939 r., w niewoli niemieckiej 1939–1945 (oflag w Murnau), wykłady na kursach obozowych. We Włoszech 1945–1947, współzałożyciel Polskiego Instytutu Historycznego w Rzymie. W Wielkiej Brytanii od 1948, kierownik Katedry Historii Średniowiecznej Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie w Londynie 1948–1969. Współorganizator Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie. Członek korespondent PAU 1945.

B: J. Tyszkiewicz, *Profesor Henryk Paszkiewicz (1897–1979)*, w: *Tradycje i współczesność*, s. 165–167; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 3, s. 37–39; *Uczeni polscy*, t. 3, s. 355–356; J. Wyrozumski, *Przedmowa*, w: H. Paszkiewicz, *Początki Rusi*, oprac. K. Stopka, Kraków 1996, s. VII–XII; „Rocznik TNW”, 29, 1937, s. 121–122; L. Koczy, *Śp. Prof. dr Henryk Paszkiewicz*, „Rocznik Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie”, 24, 1980–1981, s. 30–32; S. Biegański, *Henryk Paszkiewicz (10 III 1897 – 8 XII 1979)*, „Teki Historyczne”, 19, 1988–1989, s. 331–337; T. Radzik, *Paszkiewicz Henryk*, w: *Encyklopedia polskiej emigracji i Polonii*, t. 4, red. K. Dopierała, Toruń 2005, s. 36–37.

Pauk Marcin Rafał

Ur. 1974. Magisterium w IH UW 1998, doktorat tamże 2005 pod kierunkiem K. Modzelewskiego.

Zatrudniony w IH UW od 2009 jako adiunkt w Zakładzie Historii Średniowiecznej.

Pracownik Zakładu Historii Kultury Materialnej IAiE PAN od 2003.

Pawełczak Marek

Ur. 1967. Magisterium w IH UW 1994, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem B. Nowaka

Zatrudniony w IH UW od 1999 jako adiunkt w Zakładzie Historii XIX wieku.

Pawłowski Bronisław

Ur. 1883, zm. 1962. Studia prawnicze i historyczne na Uniwersytecie Lwowskim 1901–1904, doktorat tamże 1907 pod kierunkiem L. Finkla, podróże naukowe: Monachium, Wiedeń, Warszawa, habilitacja na UW 1934, profesor nadzwyczajny 1957.

Zatrudniony w IH UW jako docent historii Polski nowożytnej 1934–1939. Wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW.

Nauczyciel gimnazjalny we Lwowie 1904–1907. Bibliotekarz w Bibliotece Uniwersyteckiej we Lwowie 1907–1910. Żołnierz Legionów Polskich 1914–1918, współorganizator i archiwista Polskiego Archiwum Wojennego w Wiedniu 1915, pracownik Komendy Legionów w 1917. Referent archiwalny Sekcji Naukowej Komisji Wojskowej Rady Regencyjnej w 1918. Uczestnik wojny 1920 r. Organizator i dyrektor (1918–1933) Centralnego Archiwum Wojskowego/Archiwum Wojskowego w Warszawie. Ochotnik w wojnie 1939 r., członek AK. W czasie Powstania Warszawskiego wywieziony na roboty przymusowe. Wykładowca UMK 1946–1960, docent etatowy od 1946, profesor nadzwyczajny od 1957, kierownik Katedry Historii Powszechnej Nowożytnej UMK 1946–1951, kierownik Zakładu Historii Polski XIX i XX w. UMK 1957–1960. Emerytura 1960.

B: J. Makowski, *Bibliografia prac Bronisława Pawłowskiego*, „Zapiski Historyczne”, 28, 1963, z. 3, s. 507–515; W. Rezmer, *Bibliografia prac Bronisława Pawłowskiego*, w: *Sesja naukowa poświęcona Bronisławowi Pawłowskiemu w setną rocznicę urodzin (Toruń, 17 listopada 1983 r.)*, red. W. Lewandowski, Toruń 1988, s. 107–126; „Rocznik TNW”, 30, 1937–1938, s. 122–124 (spis prac); „Kronika Uniwersytetu Lwowskiego”, 2, 1912, s. 659–660 (spis prac); „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego w Toruniu”, 2, 1948–1950, s. 21–22; J. Serczyk, *Pawłowski Bronisław August*, PSB, t. 25, s. 490–493; B. Woszczyński, *Pawłowski Bronisław August (1883–1962)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 166–167; S. Herbst, *Dorobek naukowy Bronisława Pawłowskiego (1883–1962)*, „Zapiski Historyczne”, 28, 1963, z. 3, s. 503–507; *Toruńscy twórcy nauki i kultury (1945–1985)*, red. M. Biskup, A. Giziński, Warszawa–Poznań 1989, s. 249–254; M. Pirko, *Bronisław August Pawłowski – wybitny historyk wojskowy, archiwista (1883–1962)*, „Studia z Historii Historiografii Wojskowej”, 3, 1990, s. 311–324; H. Dymicka-Wołoszyńska, *Materiały Bronisława Pawłowskiego*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1974, nr 17, s. 45–48; W. Rezmer, *W stulecie urodzin prof. dr. Bronisława Pawłowskiego*, „Wojskowy Przegląd Historyczny”, 29, 1984, nr 3, s. 287–290; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 3, s. 52–54; *Uczeni polscy*, t. 3, s. 372–374; *Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–2004. Materiały do biografii*, oprac. H. Duczkowska-Moraczewska i in., red. S. Kalemka, Toruń 2006, s. 532–533.

Piåtkowska Marta

Ur. 1932. Magisterium w IH UW 1955, doktorat na WH UW 1968 pod kierunkiem A. Świderkówny.

Zatrudniona w IH UW jako asystent w Katedrze Historii ZSRR 1955–1957. Asystent w BIH 1955–1961, bibliotekarz BIH 1961–1962, starszy asystent w Katedrze Papirologii UW 1963–1965.

Piekarczyk Stanisław

Ur. 1924, zm. 1993. Studia na tajnym UJ, magisterium na UJ 1947, doktorat tamże 1950 pod kierunkiem J. Dąbrowskiego, kandydat nauk historycznych w IKKN przy KC PZPR 1953 pod kierunkiem S. Arnolda, habilitacja 1961, docent 1961, profesor nadzwyczajny 1971, profesor zwyczajny 1980.

Zatrudniony w IH UW od 1954 jako kandydat nauk – samodzielny pracownik nauki w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej, zastępca profesora od 1955 tamże/w Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku/Katedrze Historii Polski do XVIII w. i Nauk Pomocniczych Historii, p.o. docenta etatowego tamże 1961, docent 1966, profesor nadzwyczajny 1971 w Zakładzie Nauk Pomocniczych, Metodologii i Dydaktyki Historii oraz Historii Historiografii/Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii, profesor zwyczajny 1980.

Więzień obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen 1944–1945. Aspirant INS/IKKN przy KC PZPR 1950–1953. Zastępca kierownika redakcji historycznej w PWN 1953–1956. *Visiting professor* University of Illinois (USA) 1972.

Pieniądz Aneta

Ur. 1974. Magisterium w IH UW 1998, doktorat tamże 2004 pod kierunkiem K. Modzelewskiego.

Zatrudniona w IH UW od 2004 jako adiunkt w Zakładzie Historii Średniowiecznej.

Pietrzak-Pawłowska Irena

Ur. 1909, zm. 1994. Studia historyczne na UW, magisterium 1931, doktorat tamże 1938 pod kierunkiem M. Handelsmana, studia w Studium Pedagogicznym UW do 1939, studia na Wydziale Prawno-Ekonomicznym tajnego UZZ, habilitacja na UW 1954, profesor nadzwyczajny 1962, profesor zwyczajny 1970.

Zatrudniona w IH UW od 1950 jako starszy asystent w Katedrze Historii Ruchów Społecznych, samodzielny pracownik nauki w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej 1952, zastępca profesora i docent w Katedrze Historii Polski Nowożytnej i Najnowszej/Katedrze Historii Polski XIX i XX wieku 1954, profesor nadzwyczajny w Katedrze Historii Ruchów Społecznych 1962, profesor zwyczajny 1970, kierownik Zakładu Historii Gospodarczej XIX i XX wieku 1963–1972. Emerytura 1979.

Pomocniczy pracownik nauki w TNW 1935–1936, instruktor ZHP 1935–1937, nauczycielka gimnazjalna 1937–1939. W czasie okupacji brała udział w tajnym nauczaniu w Warszawie, słuchaczka tajnego UZZ w Warszawie 1942–1944. Dyrektor Państwowego Gimnazjum i Liceum Żeńskiego w Olsztynie 1945–1949. Adiunkt w Katedrze Historii Doktryn i Ruchów Społecznych ANS przy KC PZPR 1949–1950. Sekretarz generalny PTH 1955–1958. Przewodnicząca Komisji Historii Przemysłu KNH PAN od 1964.

B: A. Więcek, *Irena Pietrzak-Pawłowska*, KW, 1976, nr 4, s. 130–132; S. Błaszczyk, *Warszawianka roku 1978*, KW, 1978, nr 4, s. 164–166; M. Nietyksza, W. Pruss, *Irena Pietrzak-Pawłowska – varsavianistka i pedagog*, KW, 1979, nr 4, s. 75–80;

Piotrkiewicz Teofil

Ur. 1944. Studia na UMK, magisterium tamże 1967, doktorat tamże 1975 pod kierunkiem B. Głębowicza i J. Pawłaka.

Zatrudniony w IH UW jako adiunkt w Zakładzie Historii Polski Ludowej 1976–1980.

Pełnomocnik dziekana WH UW ds. studenckich 1978–1979.

Nauczyciel w szkole podstawowej w Toruniu 1967–1969, pracownik Powiatowego Sztabu Wojskowego w Toruniu 1970. Zatrudniony w Międzywydziałowym Studium Nauk Politycznych UMK 1970–1976 kolejno jako

asystent 1970, starszy asystent 1971, adiunkt 1975–1976, adiunkt w Instytucie Nauk Społecznych UMK. Od 1980 w USA.

B: *Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–2004. Materiały do biografii*, oprac. H. Duczkowska-Moraczewska i in., red. S. Kalemka, Toruń 2006, s. 542.

Piotrowski Tadeusz Jan

Ur. 1904, zm. 1944. Studia prawnicze i historyczne na UW 1923–1933, doktorat tamże 1933 pod kierunkiem S. Kętrzyńskiego.

Zatrudniony na UW jako asystent Seminarium Historii Polski Wieków Średnich 1928–1930, asystent nieetatowy wolontariusz 1930–1932, p.o. asystenta 1932–1933, p.o. asystenta seminarium S. Kętrzyńskiego 1933–1936. Asystent w IH UW 1937–1939. Asystent tytularny w Sekcji Historycznej tajnego UW.

Podbielkowski Maciej

Ur. 1962. Magisterium w IH UW 1987.

Zatrudniony w IH UW jako asystent w Zakładzie Najnowszej Historii Polski/ Zakładzie Historii Najnowszej 1990–1996.

Współpracownik Centrum Edukacji Obywatelskiej od 1993, nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w warszawskich szkołach średnich od 1995, obecnie w Technikum i Liceum dla Niewidomych w Laskach. Pracownik sekcji dydaktycznej MPW.

Pohoska Hanna (Anna)

Ur. 1895, zm. 1953. Studia historyczne na UJ 1913–1914 i na UW od 1916, doktorat na UW 1923 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja na UW 1934.

Wykłady i ćwiczenia zlecone z historii wychowania oraz z dydaktyki historii na UW 1926–1939, docent historii wychowania i doktryn pedagogicznych 1934. W czasie okupacji zaangażowana w tajne szkolnictwo i w tajny UW, docent etatowy WH UW 1946–1951, docent historii wychowania i doktryn pedagogicznych w IH UW 1948–1949.

W czasie I wojny światowej czynna w Legionach i w Naczelnym Komitecie Narodowym, pracownik kancelarii J. Piłsudskiego 1916–1917. 1917–1946 nauczyciel w lubelskich i warszawskich szkołach średnich: w Państwowym Gimnazjum im. E. Plater w Warszawie 1930–1937, w Gimnazjum im. A. Piłsudskiej w Warszawie 1937–1939. Pracownik MWRiOP 1930–1935. Przewodnicząca Zarządu Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet 1936–1939. Członek ZWZ/AK, prowadziła kancelarię KG AK, działała w BIP KG ZWZ/AK. Praca w archiwum i w tajnym nauczaniu w Częstochowie 1944–1945. Docent

w Studium Pedagogicznym UW 1948, wykładowca Instytutu Pedagogicznego ZNP. Docent etatowy pedagogiki na Wydziale Filozoficzno-Społecznym UW 1951–1953.

B: M.J. Żmichrowska, *Hanna Pohoska 1895–1953*, Olsztyn 1995 (bibliografia prac H. Pohoskiej: s. 181–185); S. Konarski, *Hanna Pohoska*, PSB, t. 27, s. 228–230; A. Stopińska-Pająk, *Pohoska (Rzepecka-Pohoska) Anna Ewa*, w: *Słownik pedagogów polskich*, red. W. Bobrowska-Nowak, D. Drynda, Katowice 1998, s. 168–169; M.J. Żmichrowska, *Pohoska Anna Ewa*, w: *Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku*, t. 4, red. T. Pilch, Warszawa 2005, s. 508–509; W. Szulakiewicz, *Pohoska Anna Ewa (1895–1953)*, w: *Słownik biograficzny polskiej historii wychowania*, red. A. Meissner, W. Szulakiewicz, Toruń 2008, s. 663–666; eadem, *Hanna Pohoska jako historyk wychowania. Między nauką, ideologią a rzeczywistością*, w: *Rola i miejsce kobiet w edukacji i kulturze polskiej*, t. 2, red. W. Jamrożek, D. Żołędź-Strzelczyk, Poznań 2001, s. 111–122; *Słownik biograficzny zasłużonych dla oświaty i wychowania w Warszawie i województwie stołecznym warszawskim od 1916 roku*, z. 3, red. M. Bujacz i in., Warszawa 1999, s. 145–146.

Pollok Jan

Ur. 1959. Magisterium w IH UW 1988.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1989–1995 w Zakładzie Historii Starożytnej.

Pomorski Jan

Ur. 1954. Studia historyczne i filozoficzne na UMCS 1973–1976, magisterium tamże 1976, doktorat 1980 na UAM pod kierunkiem J. Topolskiego, habilitacja na UMCS 1986, profesor nadzwyczajny 1991, profesor tytularny 1993. Zatrudniony w IH UW jako profesor zwyczajny 1994–1997, kierownik Katedry Metodologii Historii IH UW.

Asystent w IH UMCS od 1976, kierownik Zakładu Metodologii Historii UMCS od 1987, profesor zwyczajny na UMCS od 1998. Prorektor UMCS 1999–2005.

Przewodniczący Komisji Metodologii Historii i Badań nad Historiografią KNH PAN od 1999. Przewodniczący Konwentu Europejskiego Kolegium Polskich i Ukraińskich Uniwersytetów w Lublinie 2004–2006. Pełnomocnik ministra nauki i szkolnictwa wyższego ds. utworzenia Polsko-Ukraińskiego Uniwersytetu Europejskiego w Lublinie do 2010. Wykładowca SWPS w Warszawie 2006–2009, Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi 2004–2006 i były rektor tej uczelni (obecnie pod nazwą Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna).

B: <http://metodologiahistorii.umcs.lublin.pl/jan.pomorski.bibl>.

Poppe Andrzej

Ur. 1926. Magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1960 pod kierunkiem A. Gieysztor, habilitacja tamże 1969, profesor nadzwyczajny 1987, profesor zwyczajny 1992.

Zatrudniony w IH UW od 1959 kolejno jako starszy asystent, adiunkt 1961 w Katedrze Historii Polski do XVIII w., docent 1969 w Zakładzie Historii Narodów ZSRR i Słowiańszczyzny oraz w Zakładzie Nauk Pomocniczych Historii, profesor zwyczajny od 1992. Kierownik Studium Zaocznego Historii 1969–1973. Górnik w ZSRR 1944–1946, planista w Państwowych Zakładach Przemysłu Wełnianego w Ozorkowie k. Łodzi 1946–1947, służba wojskowa 1947–1949. Słuchacz Uniwersyteckiego Studium Przygotowawczego w Łodzi 1949–1950. Zatrudniony w IHKM PAN jako asystent 1955–1959. *Visiting professor* na uniwersytetach w Moskwie (1976), Münster (1978–1979), Frankfurcie nad Menem (1983), University of California, Los Angeles (1986), Heidelbergu (1992), Moguncji (1995), Kioto (1998), Dumbarton Oaks fellow na Uniwersytecie Harvarda (Waszyngton) 1973–1974 i 1985–1986, All Souls College fellow na Uniwersytecie Oksfordzkim 1988.

Potkowski Edward

Ur. 1934. Studia filozoficzne w zakonie jezuitów (przerwane 1955), studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UW 1955–1956, studia w IH UW od 1956, magisterium w IH UW 1960, doktorat tamże 1967 pod kierunkiem T. Manteuffla, habilitacja tamże 1979, profesor nadzwyczajny (nominacja Rady Państwa) 1989, profesor zwyczajny 1997.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent od 1963, adiunkt 1968–1980, docent 1980–1986.

Wicedyrektor IH UW 1978–1981.

Pracownik IBiN/IINiSB UW 1986–2004, przewodniczący Rady Naukowej 1991–2004, kierownik Zakładu Wiedzy o Dawnej Książce 1991–2004. Dyrektor AGAD 1981–1986, przewodniczący Rady Naukowo-Programowej AGAD 1991–2004. Profesor WSH/AH im. A. Gieysztor w Pułtusku od 1994, kierownik Katedry Bibliologii i Komunikacji Społecznej tamże od 2008.

B: J. Kaliszuk, *Bibliografia prac prof. dr. hab. Edwarda Potkowskiego*, w: *E scientia et amicitia. Studia poświęcone profesorowi Edwardowi Potkowskiemu w sześćdziesięciopięciolate urodzin i czterdziestolecie pracy naukowej*, red. M. Drzewiecki, Warszawa–Pułtusk 1999, s. 7–21; A. Skrzypczak, *Bibliografia osobowa pracowników IINiSB za lata 1951–2000*, Warszawa 2002, s. 94–98.

Pruss Witold

Ur. 1943, zm. 2005. Magisterium w IH UW 1967, doktorat tamże 1973 pod kierunkiem I. Pietrzak-Pawłowskiej.

Zatrudniony w IH UW 1967–1986 (zrezygnował), starszy asystent 1967, adiunkt od 1974.

Nauczyciel historii w warszawskich szkołach średnich (LO Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstanków, VIII LO im. Władysława IV, Państwowa Szkoła Baletowa im R. Turczynowicza) 1982–2004. Wykładowca na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych UKSW od 1999. Współpracownik Centrum Edukacji Artystycznej przy MKiS, Kuratorium Oświaty w Warszawie, Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie. Kurator społeczny Sądu Rejonowego w Warszawie od 1995.

Przelaskowski Ryszard

Ur. 1903, zm. 1971. Studia historyczne na UW, doktorat tamże 1927 pod kierunkiem M. Handelsmana.

Zatrudniony na UW jako wykładowca 1946–1951 i 1959–1968, docent 1954 (wykłady zlecone).

Członek POW, uczestnik wojny 1920 r. Pracownik AAD 1924–1936 (zastępca dyrektora 1924–1928), kustosz w Archiwum Miejskim m.st. Warszawy 1936–1939. Zastępca dyrektora Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy 1939, jej dyrektor 1940–1942 i 1945–1949, usunięty z pracy. Pracownik umysłowy w Państwowej Organizacji Imprez Artystycznych „Artos” 1949–1952, pracownik w Naczelnej Dyrekcji Muzeów i Ochrony Zabytków 1950–1952, w Centralnym Instytucie Dokumentacji Naukowo-Technicznej 1952–1957. Pracownik PAN od 1957.

B: L. Oknińska, *Wykaz prac Ryszarda Przelaskowskiego*, w: R. Przelaskowski, *Zagadnienia teoretyczne organizacji bibliotek. Studia i szkice*, Warszawa 1972, s. 217–226; S. Konarski, *Przelaskowski Ryszard*, PSB, t. 28, s. 720–722; H. Winnicka, *Przelaskowski Ryszard (1903–1971)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 175–177; H. Więckowska, *Ryszard Przelaskowski (9 IX 1903 – 11 I 1971)*, KH, 79, 1972, nr 3, s. 794–795; K. Konarski, P. Bańkowski, *Ryszard Przelaskowski (9 IX 1903 – 11 I 1971)*, „Archeion”, 58, 1973, s. 219–223; E. Pawlikowska, *Ryszard Przelaskowski (1903–1971)*, „Przegląd Biblioteczny”, 40, 1972, z. 2, s. 241–245; eadem, *Przelaskowski Ryszard*, w: *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement*, red. I. Treichel, Warszawa–Łódź 1986, s. 177–178; *Twórcy nowoczesnego bibliotekarstwa polskiego*, red. B. Kocowski, Wrocław 1974, s. 279–293; M. Meisel, *Ryszard Przelaskowski jako współzałożyciel Iwventus Christiana*, „Roczniki Humanistyczne”, 30, 1982, z. 2, s. 183–199.

Ptaszyński Maciej

Ur. 1978. Studia w IH UW i w Instytucie Filozofii UW, członek Collegium Invisible, magisterium w IH UW 2002, studia doktoranckie na WH UW 2002–2007 i w ramach Graduiertenkolleg 619 „Kontaktzone Mare Balticum” Ernst-Moritz-Arndt-Universität Greifswald 2003–2006, doktorat w IH UW 2007 pod kierunkiem W. Kriegseisena.

Zatrudniony w IH UW od 2008 w Zakładzie Historii Nowożytnej jako asystent, adiunkt od 2011.

Pysiak Jerzy

Ur. 1970. Magisterium w IH UW 1994, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem H. Samsonowicza.

Zatrudniony w IH UW od 1999 jako adiunkt w Zakładzie Historii Średniowiecznej.

Wykładowca EHESS w Paryżu jako *Maître de conférences invité* (2000, 2003, 2005, 2009, 2011) oraz Uniwersytetu w Nantes, Département Histoire, Histoire de l'Art et Archéologie jako *Maître de conférences invité* (2011).

Członek międzynarodowego Komitetu Redakcyjnego „European Historical Review/Revue Européenne d'Histoire” od 2003.

Radziwiłł Anna

Ur. 1939, zm. 2009. Magisterium w IH UW 1961, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem A. Bornholtz.

Zatrudniona w IH UW na pół etatu 1961–1963?

Nauczyciel w szkołach średnich, od 1960 w XLI LO im. J. Lelewela w Warszawie, wicedyrektor tej szkoły 1970–1982, nauczyciel w XVIII LO im. J. Zamoyskiego w Warszawie 1982–1989, dyrektor liceów warszawskich 1992–1997. Współpracownik TKN 1978–1979, członek NSZZ „S” od 1980. Współpracownik Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom 1981–1982. Senator RP 1989–1991. Wiceminister edukacji narodowej 1989–1992, doradca ministra edukacji narodowej 1997–2001, podsekretarz stanu w MENiS i MEN 2004–2005. Członek Rady Edukacji Narodowej od 2008.

B: M. Łątkowska, A. Borowski, *Anna Radziwiłł*, w: *Encyklopedia Solidarności*, t. 1: *Opozycja w PRL 1976–1989*, red. M. Łątkowska i in., Warszawa 2010, s. 372; Z.T. Kozłowska, *Anna Radziwiłł (26 VII 1939–22 I 2009)*, KH, 116, 2009, nr 3, s. 199–203; *Kto jest kim – Okrągły Stół. „Solidarność” – opozycja. Biogramy. Wypowiedzi*, red. W. Adamiecki i in., Warszawa 1989, s. 156; *Nasi w sejmie i w senacie. Posłowie i senatorowie wybrani z listy Solidarności*, red. H. Malarecka-Simbierowicz i in., Warszawa 1990, s. 251.

Rodziński Witold

Ur. 1918, zm. 1997. Studia historyczne na Uniwersytecie Columbia w Nowym Jorku (M.A.) 1937–1940 i 1945–1946, kandydat nauk historycznych w IKKN przy KC PZPR 1953.

Zatrudniony w IH UW 1958–1971 jako docent w Katedrze Historii Powszechnej Nowożytnej i Najnowszej, urlop bezpłatny 1960–1964 i 1966–1969.

Od 1927 w USA, służba w armii USA 1942–1945. 1946–1948 urzędnik w ONZ, w Polsce od 1948 – pracownik MSZ, samodzielny pracownik nauki w IKKN/INS przy KC PZPR 1950–1956. Kierownik Katedry Historii Powszechnej w WSP w Warszawie 1953–1956, docent w Instytucie Orientalistyki PAN 1954–1956. Pracownik Ambasady PRL w Pekinie 1956–1957, dyrektor departamentu w MSZ 1958–1960. Ambasador PRL w Londynie 1960–1964, ambasador PRL w Pekinie 1966–1969. Wykładowca uniwersytetów Columbia w Nowym Jorku i Cambridge. *Visiting fellow* Clare Hall College uniwersytetu w Cambridge 1976, pobyty w Chinach na zaproszenie Chińskiej Akademii Nauk Społecznych 1983, 1986.

Rogosiński (Rohosiński, Rohozyński) Mikołaj

Ur. 1891, zm. ? Studia historyczne na Uniwersytecie Petersburskim 1912–1915 i na UW, magisterium w IH UW 1932.

Zatrudniony w IH UW jako p.o. asystenta Seminarium Historii Ukrainy 1931–1936, asystent 1936–1939.

Rokicka Danuta – zob. Borawska Danuta

Rosner Andrzej

Ur. 1949. Studia historyczne na UŁ 1968–1970 i na UW 1970–1973, magisterium w IH UW 1973.

Zatrudniony w IH UW jako doktorant 1973–1977, asystent kontraktowy 1977–1978 i 1980–1985.

Pracownik Muzeum Historycznego m.st. Warszawy 1979–1980. Współpracownik KOR/KSS KOR 1976–1981, współpracownik i współtwórca wydawnictw niezależnych (NOWA, „Głos”) 1977–1980, szef Wydawnictwa „Krağ” 1981 i 1985–1992. Internowany 1981–1982. Pracownik MKiS 1992–1996, pełnomocnik ministra kultury ds. literatury, książki i bibliotek 1992–1994, dyrektor Departamentu Książki i Czytelnictwa w MKiS 1994–1996. Dyrektor i redaktor naczelny wydawnictw („Twój Styl” 1996–2002, Rosner i Wspólnicy od 2002, Pascal od 2010). Wiceprezes Polskiej Izby Książki 2000–2003, wiceprezes Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek 2000–2004.

B: G. Jaworska, *Andrzej Rosner*, w: *Opozycja w PRL*, t. 3, s. 234–236; A.G. Kister, *Andrzej Karol Rosner*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Andrzej_Karol_Rosner); P. Dobrołęcki, E. Tenderenda-Ożóg, *Rynek książki w Polsce 2009. Who is who*, Warszawa 2009, s. 195.

Różycki-Kołodziejczyk (Kołodziejczyk) Tadeusz

Ur. 1887, zm. 1953. Studiował biologię w Monachium, Lipsku i Berlinie 1907–1911, studia historyczne i geograficzne na tajnym UW, magisterium w IH UW 1945, doktorat na UJ 1946, habilitacja tamże 1947.

Zatrudniony w IH UW jako adiunkt 1947–1949.

Zatrudniony jako asystent botaniki na Uniwersytecie Lwowskim i w Akademii Rolniczej w Dublanach 1911–1913, następnie na UJ 1913–1914. Działacz Polskich Drużyn Strzeleckich w Krakowie (gdzie zaczął używać nazwiska Różycki), żołnierz Legionów od 1914, uczestnik I wojny światowej i wojny polsko-bolszewickiej. Szef Sekcji Historycznej Sztabu Generalnego 1920–1921 oraz jeden z organizatorów Biura Historycznego, asystent, a od 1927 wykładowca w Wyższej Szkole Wojennej. Zastępca szefa Biura Historycznego 1927–1928. Następnie dowódca 73. pułku piechoty w Katowicach (od 1933 w stopniu pułkownika). Szef Wojskowego Instytutu Naukowo-Oświatowego 1933–1935, następnie delegat ministra spraw wojskowych do MWRiOP oraz wykładowca Centrum Wyższych Studiów Wojskowych w Warszawie 1935–1939. We IX 1939 dowódca Brygady „Polesie” KOP. W czasie okupacji czynny w AK i w Delegaturze Rządu RP na Kraj, krótko więziony na Pawiaku. Radca w Ministerstwie Oświaty 1945–1947. Współpracownik Stacji Ornitologicznej Państwowego Muzeum Zoologicznego w Warszawie 1949–1953.

B: S. Sroka, *Różycki-Kołodziejczyk Tadeusz*, PSB, t. 32, s. 548–549.

Rudnicki Szymon

Ur. 1938. Magisterium w IH UW 1961, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem H. Jabłońskiego, habilitacja tamże 1978, profesor tytularny 1996, profesor zwyczajny 2000.

Zatrudniony w IH UW od 1962 kolejno jako doktorant, adiunkt 1966 w Katedrze Historii Polski Nowoczesnej i Najnowszej/Zakładzie Historii Najnowszej Powszechnej i Polski, docent, profesor nadzwyczajny 1991, profesor zwyczajny od 2000 (Zakład Historii XX wieku).

Wicedyrektor IH UW 1984–1990, prodziekan WH UW 1990–1993.

B: M. Wójcicki, *Bibliografia prac Profesora Szymona Rudnickiego*, w: *Parlamentaryzm, konserwatyzm, nacjonalizm. Sefer jowel. Studia ofiarowane profesorowi Szymonowi Rudnickiemu*, red. J. Żyndul, Warszawa 2010, s. 7–16.

Rusinowa Izabella

Ur. 1942. Magisterium w IH UW 1965, doktorat tamże 1969 pod kierunkiem A. Zahorskiego, habilitacja tamże 1982, profesor nadzwyczajny 1991, profesor zwyczajny 1996.

Zatrudniona w IH UW od 1965 kolejno jako doktorant, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny 1991, profesor zwyczajny 1996 (Zakład Historii XIX wieku). Wykładowca WSH/AH im. A. Gieysztorą w Pułtusk.

Rutkowski Tadeusz Paweł

Ur. 1965. Magisterium w IH UW 1992, doktorat tamże 1998 pod kierunkiem M. Wojciechowskiego, habilitacja tamże 2009.

Zatrudniony w IH UW od 1998 jako adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku. Zatrudniony w Urzędzie ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych 1992–1994 i 1999–2003, w Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie 1996–1999.

Rzepka Jacek

Ur. 1972. Magisterium w IH UW 1996, doktorat tamże 2002 pod kierunkiem W. Lengauera, habilitacja tamże 2009.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Starożytnej od 1996 jako asystent, adiunkt od 2002.

Samet Zofia

Ur. 1946. Magisterium w IH UW 1968.

Zatrudniona w IH UW jako asystent stażysta 1968–1969, studia doktoranckie 1969–1970.

Samsonowicz Henryk

Ur. 1930. Magisterium w IH UW 1950, doktorat (kandydat nauk historycznych) tamże 1954 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja tamże 1960, profesor nadzwyczajny 1971, profesor zwyczajny 1980.

Zatrudniony w IH UW w Katedrze Historii Powszechnej Średniowiecza od 1950 kolejno jako starszy asystent, adiunkt 1953, docent 1960, profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny od 1980. Emerytura 2000. Kierownik Zakładu Historii Średniowiecznej IH UW 1983–2000.

Prodziekan WH UW 1967–1969, dziekan WH UW 1969–1974, dyrektor IH UW 1975–1980, rektor UW 1980–1982.

Zastępca sekretarza generalnego PTH 1956–1960, sekretarz generalny PTH 1958–1966, wiceprezes PTH 1966–1971, prezes PTH 1978–1982. Wiceprzewodniczący KBN 1991–1996. Wykładowca AH im. A. Gieysztorą w Pułtusk 2000–2010.

Członek PAU: korespondent 1993, czynny 1995; członek PAN: korespondent 1994, rzeczywisty 2002.

Przewodniczący Komisji Nauki i Oświaty Komitetu Obywatelskiego przy L. Wałęsie 1988–1990. Minister edukacji narodowej 1989–1990. Przewodniczący Wydziału I Nauk Społecznych PAN 2001–2006, przewodniczący Zespołu Kierunków Nauk Humanistycznych Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Doktor honoris causa Duquesne University, Pittsburg 1981, Akademii Pedagogicznej im. KEN w Krakowie 1994 (obecnie Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie), UMK 1998, UMCS 2002, Akademii Świętokrzyskiej 2005 (obecnie Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach), UW r 2007, UO 2008 i UG 2009.

B: A. Derelkowski, J. Borawski, Z. Morawski, *Bibliografia prac Henryka Samsonowicza za lata 1952–1990*, w: *Czas, przestrzeń, praca w dawnych miastach. Studia ofiarowane Henrykowi Samsonowiczowi w sześćdziesiątą rocznicę urodzin*, red. A. Wyrobisz, M. Tymowski i in., Warszawa 1991, s. 5–31; P. Węcowski, *Bibliografia prac Henryka Samsonowicza za lata 1991–2001*, w: *Monarchia w średniowieczu. Władza nad ludźmi, władza nad terytorium. Studia ofiarowane profesorowi Henrykowi Samsonowiczowi*, red. J. Pysiak, A. Pieniądz-Skrzypczak, M.R. Pauk, Warszawa–Kraków 2002, s. 13–44; *Uzupełnienia do bibliografii prac Henryka Samsonowicza za lata 1952–1990*, w: *ibidem*, s. 41–44; I. Jesionowska, M. Radomski, *Bibliografia prac Henryka Samsonowicza za lata 2001–2009*, w: *Świat średniowiecza. Studia ofiarowane profesorowi Henrykowi Samsonowiczowi*, red. A. Bartoszewicz, G. Myśliwski, J. Pysiak, P. Żmudzki, Warszawa 2010, s. 7–16; *Aetas media, aetas moderna. Studia ofiarowane profesorowi Henrykowi Samsonowiczowi w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. A. Bartoszewicz i in., Warszawa 2000; A.G. Kister, *Henryk Bohdan Samsonowicz*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Henryk_Bohdan_Samsonowicz); *Kto jest kim – Okrągły Stół. „Solidarność” – opozycja. Biogramy. Wypowiedzi*, red. W. Adamiecki i in., Warszawa 1989, s. 170; A. Sowa, H. Samsonowicz, *Świadek epoki. Wywiad rzeka*, Warszawa 2009.

Serejski Marian Henryk

Ur. 1897, zm. 1975. Studia na UW 1915–1923, doktorat na UW 1925 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja tamże 1938, profesor nadzwyczajny 1946, profesor zwyczajny 1956.

Na UW 1929–1939 ćwiczenia zlecone z historii powszechnej wczesnego średniowiecza. 1948–1951 wykłady z historii historiografii na UW, zatrudniony na UW od 1965.

1916–1918 członek POW, członek ZNMS od 1916, członek PPS od 1918, brał udział w tworzeniu Rad Delegatów Robotniczych w Płocku (1918–1919), uczestnik akcji plebiscytowej i III powstania śląskiego 1920–1921. Nauczyciel w gimnazjach warszawskich 1922–1934. Stypendysta PAU w Rzymie 1927–1928, stypendysta Fundacji Rockefellera w Wiedniu i Rzymie 1934–1935. Pracownik Wojskowego Biura Historycznego 1937–1939. Aresztowany w 1940, więziony w Radomiu, Lublinie i Auschwitz (do 1942). Zaangażowany w tajne nauczanie, współpracował z AK i BCh.

1945–1946 profesor kontraktowy, a od 1946 profesor nadzwyczajny historii społecznej starożytności i średniowiecza UŁ, pracownik UŁ do 1965, następnie w IH PAN. Współorganizator IH UŁ 1948. Dziekan Wydziału Humanistycznego

UŁ 1948–1950, wieloletni prezes łódzkiego oddziału PTH, wiceprezes PTH 1955–1958. Twórca i kierownik Zakładu Historii Historiografii IH PAN 1953–1968, kierownik Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN, przewodniczący Zespołu Historii Nauki XIX i XX wieku w tymże zakładzie, przewodniczący Komisji Historii Historiografii przy IH PAN.

B: J. Maternicki, *Serejski Marian Henryk*, PSB, t. 36, s. 308–312; A.F. Grabski, *Marian Henryk Serejski (3 V 1897 – 23 X 1975)*, KH, 83, 1976, nr 2, s. 497–504; idem, *Marian Henryk Serejski*, APH, 35, 1977, s. 309–311; J. Kita, R. Stobiecki, *Słownik biograficzny historyków łódzkich*, Łódź 2000, s. 83–85; J. Maternicki, *Marian Henryk Serejski (1897–1975)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 377–400; idem, *Marian Henryk Serejski*, „Wiadomości Historyczne”, 19, 1976, nr 1, s. 47–48; F. Bronowski, *Marian Henryk Serejski (1897–1975)*, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, 21, 1976, nr 3, s. 555–561; idem, *Marian Henryk Serejski (1897–1975)*, „Acta Universitatis Lodzianis. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego”, seria 1: Nauki Humanistyczno-Społeczne, 1978, z. 29, s. 159–161; J. Dutkiewicz, *Wspomnienie o profesorze Marianie Henryku Serejskim (1897–1975)*, „Rocznik Łódzki”, 21, 1976, s. 283–285; L. Hass, *Masoneria polska XX wieku. Losy, loże, ludzie*, Warszawa 1993, s. 292; idem, *Wolnomularze polscy w kraju i na świecie 1821–1999. Słownik biograficzny*, Warszawa 1999, s. 445.

Sieradzki Józef (właśc. Adolf Hirschberg)

Ur. 1900, zm. 1960. Studia na UJK 1921–1925, doktorat tamże 1925 pod kierunkiem F. Bujaka, profesor nadzwyczajny 1947.

Zatrudniony w IH UW jako profesor nadzwyczajny od 1952, samodzielny pracownik nauki w Katedrze Historii ZSRR 1952–1953, w Katedrze Historii Polski Feudalnej 1953–1959, w Katedrze Historii Polski do XVIII w. 1959–1960.

Asystent UJK 1922–1924, nauczyciel gimnazjalny w Wilnie 1925–1939, w Drohobyczu 1939–1941, w Krakowie 1945–1947. Zaangażowany w tajne nauczanie w Warszawie 1943–1944. Członek AK, uczestnik Powstania Warszawskiego, następnie w niewoli niemieckiej. Członek PPR/PZPR 1945–1950 i od 1959, członek Komitetu Wojewódzkiego PPR w Krakowie od 1947. Profesor WSNS w Krakowie od 1946, kierownik Międzyuczelnianego Studium Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym przy UJ od 1947, profesor nadzwyczajny w Katedrze Historii Ruchów Społecznych UJ 1948–1953. Urlop na UJ 1950. Dziekan Wydziału Dziennikarskiego w Szkole Nauk Społecznych w Krakowie od 1947. Profesor kontraktowy UŁ 1950–1951. Wykładowca WAP od 1958.

B: J. Wyrozumski, *Sieradzki Józef*, PSB, t. 37, s. 246–249; A. G[ieysztor], *Józef Sieradzki (2 IV 1900 – 25 III 1960)*, KH, 68, 1961, nr 2, s. 289–291; H. Dobrowolski, *Józef Sieradzki (1900–1960)*, „Wiadomości Historyczne”, 3, 1960, nr 2–3, s. 172; P. Grzegorzczak, *Twórcy i badacze kultury zmarli w latach 1956–1967*, cz. 1, Warszawa 1986, s. 215–216; J. Malicki, *Józef Sieradzki*, „Zeszyty Naukowe WAP”, 1981, nr 107, s. 150–151.

Sikorska-Kulesza Jolanta

Ur. 1957. Magisterium w IH UW 1980, doktorat tamże 1990 pod kierunkiem I. Ichnatowicza, habilitacja tamże 2005.

Zatrudniona w IH UW od 1981 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt od 1991 (Zakład Historii XIX wieku).

Skibiński Paweł

Ur. 1973. Magisterium w IH UW 1997, doktorat tamże 2001 pod kierunkiem T. Witucha.

Zatrudniony w IH UW od 2001 jako adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku. Pracownik Instytutu Studiów Strategicznych i Badań nad Polityką w Wyższej Szkole Biznesu-National-Louis University w Nowym Sączu 2002–2005. Kierownik działu badawczego Muzeum Historii Polski w Warszawie 2006–2008. Od 2008 kieruje pracami nad Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego w Warszawie, dyrektor tego Muzeum od 2010.

Skowronek Jerzy

Ur. 1937, zm. 1996. Magisterium w IH UW 1960, doktorat tamże 1966 pod kierunkiem S. Kieniewicza, habilitacja tamże 1975, profesor nadzwyczajny 1984.

Zatrudniony w IH UW od 1960 kolejno jako asystent, starszy asystent 1963, adiunkt 1967, docent 1976, profesor nadzwyczajny 1984, profesor zwyczajny 1995.

Kierownik Zakładu Historii XIX wieku IH UW 1982–1994. Wicedyrektor IH UW 1975–1978. Kierownik Studium Zaocznego IH UW 1975–1976.

Wykładowca w Katedrze Słowian Zachodnich i Południowych Uniwersytetu Moskiewskiego 1975, w Istituto Universitario Orientale w Neapolu 1989, 1990, na uniwersytetach w Skopje, Lublanie, Sarajewie i Belgradzie 1979. Prorektor UW 1985–1987. Dyrektor Instytutu Nauk Humanistycznych WAT w Warszawie 1991–1993. Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych 1993–1996.

B: M. Skowronkova, *Bibliografia publikacji profesora Jerzego Skowronka*, „Archeion”, 102, 2000, s. 327–353; E. Dembińska, *Wybór bibliografii prac prof. Jerzego Skowronka z dziedziny archiwistyki*, „Archeion”, 97, 1997, s. 16–17; T. Sitkiewicz, *Bibliografia wybranych prac prof. dr. hab. Jerzego Skowronka*, „Wojskowy Przegląd Historyczny”, 41, 1996, nr 4, s. 345–346; T. Krawczak, *Spis ważniejszych publikacji [Jerzego Skowronka] za lata 1960–1996*, „Prace Archiwalno-Konserwatorskie na Terenie Województwa Siedleckiego”, z. 10, 1997, s. 317–325; *Jerzy Skowronek – historyk wieku XIX*, red. T. Kizwalter, Warszawa 1999; B. Grochulska, *Jerzy Skowronek*, KH, 103, 1996, nr 4, s. 185–187; T. Krawczak, *Człowiek etyki i czynu. Śp. Jerzy Skowronek (21 VI 1937 – 23 VII 1996)*, „Teki Archiwalne”, 2, 1997, s. 315–318; A. Biernat, *Wspomnienie o śp. Profesorze Jerzym Skowronku – Naczelnym Dyrektorze Archiwów Państwowych*, „Archiwista Polski”, 1996, nr 3, s. 14–17; S.K. Kuczyński, *Profesor Jerzy Skowronek (21 VI 1937 – 23 VI 1996)*, „Archeion”,

97, 1997, s. 11–15; A. Wroński, *Profesor Jerzy Skowronek (1937–1996)*, „Barok. Historia-Literatura-Sztuka”, 3, 1996, nr 2, s. 323–324; R. Turkowski, *Wspomnienie o dyrektorze Instytutu Nauk Humanistycznych WAT prof. Jerzym Skowronku*, w: *Kształcenie humanistyczne w akademiach wojskowych. Materiały z sympozjum naukowego przeprowadzonego z okazji jubileuszu X-lecia INH WAT (27.11.1998 r.)*, red. Z. Kazimierski, E. Karczewski, Warszawa 1999, s. 16–19; Z. Strzyżewska, *Wspomnienie o Profesorze Jerzym Skowronku*, „Niepodległość i Pamięć”, 3, 1996, nr 2, s. 210–211; A. Stawarz, *Pamięci profesora Jerzego Skowronka (1937–1996)*, *ibidem*, s. 209–210.

Skwierczyński Krzysztof

Ur. 1971. Magisterium w IH UW 1995, doktorat tamże 2004 pod kierunkiem R. Michałowskiego.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Średniowiecznej od 1996 jako asystent, adiunkt od 2004.

Sobańska-Bondaruk Melania

Ur. 1937. Magisterium w IH UW 1960, doktorat 1973 w WSP w Krakowie pod kierunkiem C. Majorka.

Zatrudniona w IH UW jako adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii 1984–1997.

Nauczyciel szkół średnich. Wizytator przedmiotowo-metodyczny w Warszawskim Ośrodku Metodycznym 1968–1983, wicedyrektor tamże 1983–1989.

Główny specjalista ds. szkolnictwa mniejszości narodowych w MEN 1990–1995. Zatrudniona jako adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii Wydziału Historycznego WSH/AH im. A. Gieysztorą w Pułtusku od 1994.

Sokołowski Franciszek

Ur. 1904, zm. 1986. Studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku 1923–1928, święcenia kapłańskie 1928, studia na UW 1928–1932 (magisterium z filologii klasycznej), w Paryżu (1932–1934, Sorbona, École Pratique des Hautes Études) i w Atenach (1935–1936, Francuski Instytut Archeologiczny/École Française d’Athènes, studia w zakresie historii i archeologii klasycznej), doktorat na UW 1934 pod kierunkiem T. Wałka-Czerneckiego, habilitacja 1946.

W IH UW asystent nieetatowy Seminarium Historii Starożytnej 1936–1939, zatrudniony jako starszy asystent w Katedrze Historii Starożytnej 1945, docent 1946, adiunkt 1949, docent etatowy. Zrezygnował ze stanowiska 31 V 1949. Aresztowany w X 1939, 1939–1945 więziony w Rypinie, obozie przejściowym w Oborach, w Grudziądzu, następnie 1940–1945 w obozach koncentracyjnych Stutthof, Sachsenhausen, Dachau, Feldafing. W V–XII 1948 przebywał

na stypendium we Francji, skąd nie wrócił do kraju, następnie na emigracji w USA. Powrót do Polski 1984.

B: M.M. Grzybowski, *Martyrologium duchowieństwa diecezji płockiej w latach II wojny światowej 1939–1945*, wyd. 2, Włocławek–Płock 2002, s. 331–333; idem, *Ks. doc. dr hab. Franciszek Sokolowski emerytowany wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego (1904–1986)*, „Miesięcznik Pastorski Płocki”, 1989, nr 6, s. 217–220; W. Jacewicz SDB, J. Woś SDB, *Martyrologium polskiego duchowieństwa rzymskokatolickiego pod okupacją hitlerowską w latach 1939–1945*, z. 2, Warszawa 1977, s. 325; J. Domagała, *Ci, którzy przeszli przez Dachau. Duchowni w Dachau*, Warszawa 1957, s. 215.

Sowiński Adam

Ur. 1967. Magisterium w IH UW 1996, absolutorium w Instytucie Filozofii UW 1997, doktorat w IH UW 2004 pod kierunkiem T. Kizwaltera.

Zatrudniony w IH UW od 2005 jako adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii.

B: www.zdhiuw.wordpress.com/pracownicy/sowinski.

Spustek Irena

Ur. 1930. Magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1961 pod kierunkiem H. Jabłońskiego.

Zatrudniona w IH UW od 1953 kolejno jako zastępca asystenta, asystent, starszy asystent, adiunkt 1962–1977.

Visiting professor California State University 1974.

Stebelski Adam

Ur. 1894, zm. 1969. Studia na Wydziale Prawa i Nauk Politycznych UW 1915–1918 i 1921–1922, magisterium na UW 1922, studia na Wydziale Filozoficznym UW 1923, doktorat 1949 na UŁ, profesor nadzwyczajny 1954. Zatrudniony w IH UW jako wykładowca archiwistyki, zajęcia zlecone 1952–1953, samodzielny pracownik nauki w Katedrze Historii Polski Feudalnej 1953–1954.

Działacz Związku Młodzieży Polskiej „Zet” 1911–1920, współorganizator skautingu w Łodzi 1911–1914. Nauczyciel w szkołach powszechnych 1917–1918. Służba w WP 1918–1921, uczestnik obrony Lwowa 1918. Pracownik AGAD od 1923: asystent 1923, archiwista 1928, kustosz 1938, dyrektor AGAD 1939. W czasie okupacji pracownik AGAD, ponownie dyrektor 1945–1953 (pełna nominacja 1949). Współpracownik Delegatury Rządu RP na Kraj 1940–1944. Wykładowca UŁ 1945–1951, wykładowca INS przy KC PZPR i WAP 1957–1967. Kierownik Zakładu Archiwoznawstwa IH PAN 1953–1959, kierownik Pracowni Edytorskiej Źródeł Nowożytnych IH PAN 1959–1964. Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Bibliotekarzy

i Archiwistów 1950–1951. Prezes TMH 1952–1956, wiceprezes TMH 1956–1969. Wiceprezes PTH 1950–1954. Emerytura 1964.

B: P. Bańkowski, *Prace drukowane Adama Stebelskiego*, „Archeion”, 53, 1970, s. 300–302; idem, *Adam Stebelski (10 VII 1894 – 6 VII 1969)*, *ibidem*, s. 295–300; A. Tomczak, *Stebelski Adam (1894–1969)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 204–207; *Biogramy uczonych*, cz. 1, z. 3, s. 311–313; *Uczeni polscy*, t. 4, s. 182–183; M.H. Serejski, *Adam Stebelski (10 VII 1894 – 6 VII 1969)*, KH, 77, 1970, nr 2, s. 526–529; M. Kołodziejczak, *Adam Stebelski 10 VII 1894 – 6 VII 1969*, „Rocznik Łódzki”, 14, 1970, s. 432–433; I. Morsztynkiewiczowa, *Adam Stebelski 1894–1969*, „Przegląd Biblioteczny”, 38, 1970, z. 4, s. 397–398; A. Reiss, *Adam Stebelski*, „Zeszyty Naukowe WAP”, 1981, nr 107, s. 145–147; W. Stępnia, *Misja Adama Stebelskiego. Rewindykacja archiwaliów polskich z Niemiec w latach 1945–1949*, Warszawa–Łódź 1989.

Stebnicka Krystyna

Ur. 1964. Magisterium na UW 1987 (filologia klasyczna) i 1990 (historia), doktorat w IH UW 1999 pod kierunkiem W. Lengauera.

Zatrudniona w IH UW od 1991 w Zakładzie Historii Starożytnej jako asystent, adiunkt od 1999.

Stelmasiak Jerzy

Ur. 1909, zm. ? Studia historyczne na UW, magisterium tamże 1931.

Zatrudniony w IH UW jako p.o. asystenta Seminarium Historii Gospodarczo-Społecznej i Geografii Historycznej S. Arnolda 1929–1934.

Stępień Marek

Ur. 1958. Magisterium na UW 1983 (historia) i 1984 (orientalistyka), doktorat na UMK 1992 pod kierunkiem J. Brauna, habilitacja na UW 2007.

Zatrudniony w IH UW od 1994 jako adiunkt w Zakładzie Historii Starożytnej.

Suchocki Jerzy

Ur. 1955. Magisterium w IH UW 1979, doktorat tamże 1987 pod kierunkiem B. Zientary, a po jego śmierci pod kierunkiem A. Gieysztor.

Zatrudniony w IH UW jako asystent stażysta 1979, starszy asystent 1986, adiunkt 1987–1993.

Konsultant Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie 1988–1989, badania etnologiczne w Tajlandii, Malezji i na Borneo (1985), w Wenezueli, Kolumbii i Meksyku (od 1990).

Suchodolska Ewa – zob. Łuczycka-Suchodolska Ewa

Szabat Elżbieta

Ur. 1979. Studia w MISH UW, magisterium w IH UW 2005, doktorat tamże 2010 pod kierunkiem E. Wipszyckiej-Bravo.

Zatrudniona w IH UW od 2010 jako adiunkt w Zakładzie Historii Starożytnej.

Szaflik Józef Ryszard

Ur. 1930, zm. 2008. Magisterium na UP 1954, doktorat na UMCS 1960 pod kierunkiem K. Myślińskiego, habilitacja na UW 1970, profesor nadzwyczajny 1977, profesor zwyczajny 1986.

Zatrudniony w IH UW od 1963 kolejno jako adiunkt, docent 1971, profesor nadzwyczajny 1977, profesor zwyczajny od 1986 (Katedra Historii Najnowszej Polski/Zakład Historii XX w.). Emerytura 2000.

Prodziekan WH UW 1975–1980 (w tym przez rok p.o. dziekana), prorektor UW 1982–1985.

Zatrudniony w UMCS 1954–1963 kolejno jako asystent, starszy asystent i adiunkt (Katedra Historii Polski do XVIII w.).

Kierownik Katedry Historii Najnowszej IH Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach od 1991, dziekan Wydziału Historycznego i kierownik Katedry Historii Wsi tamże. W 1994 był jednym z założycieli WSH (AH im. A. Gieysztor) w Pułtusku, pierwszy dziekan Wydziału Historycznego tej uczelni 1994–2006.

Działacz Związku Młodzieży Wiejskiej RP „Wici” od 1945. Prezes Koła ZSL na UP 1952, wiceprezes Zarządu Uczelnianego ZSL na UMCS, przewodniczący Komisji Historycznej przy Wojewódzkim Komitecie ZSL w Lublinie. Zastępca członka Naczelnego Komitetu ZSL 1969–1972. Kierownik Zakładu Historii Ruchu Ludowego przy Naczelnym Komitecie ZSL 1963–1971. Współzałożyciel i od 1992 prezes Zarządu Głównego Ludowego Towarzystwa Naukowo-Kulturalnego.

B: *Bibliografia prac Profesora Józefa R. Szaflika za lata 1956–1996*, w: *Wieś – chłopci – ruch ludowy – państwo. Księga pamiątkowa Profesora Józefa Ryszarda Szaflika*, red. A. Kołodziejczyk, Warszawa 1996, s. 11–19; J. Jachymek, *Profesor Józef Ryszard Szaflik – sylwetka naukowa i zawodowa*, w: *ibidem*, s. 21–27; J. Jachymek, J. Gmitruk, *Józef Ryszard Szaflik (1930–2008)*, w: *Dla dobra rządu chłopskich dusz... Wiciarz, ludowiec, nauczyciel, uczony. Księga poświęcona pamięci profesora Józefa Ryszarda Szaflika*, red. M. Adamczyk, J. Gmitruk, A. Koseski, Warszawa 2010, s. 9–19; *Autorzy i książki Ludowej Spółdzielni Wydawniczej*, Warszawa 1972, s. 56–57; P. Baryła, S. Łęski, S. Pańtak, *Kto jest kim w spółdzielczości polskiej*, Warszawa 1987, s. 177; *Słownik biograficzny działaczy ruchu ludowego*, red. J. Dancygier i in., Warszawa 1989, s. 384.

Szczepek Jan

Ur. 1944. Magisterium w IH UW 1971, studia doktoranckie tamże 1971–1974.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1974–1977.

Szelągowska Grażyna

Ur. 1953. Studia na Uniwersytecie w Kopenhadze, magisterium w IH UW 1979, doktorat tamże 1988 pod kierunkiem M. Wawrykowej, habilitacja tamże 2003, profesor UW 2007.

Zatrudniona w IH UW od 1981 kolejno jako doktorant, starszy asystent, adiunkt od 1988 (Zakład Historii XIX wieku). Kierownik Studium Zaocznego Historii IH UW 2002–2005.

Zatrudniona w BUW 1979–1981. Wykładowca Baltic University w Uppsali (Szwecja) od 1992. Delegowana do pracy w Kancelarii Sejmu RP 1993–1994. Wykładowca w Katedrze Skandynawistyki SWPS w Warszawie od 2006.

Szelestow Dymitr Kuzmicz

Ur. 1927, zm. 2000. Magisterium z historii na MGU 1950, kandydat nauk historycznych, doktor nauk historycznych, docent MGU, profesor tytularny. Zatrudniony w IH UW jako zastępca profesora w Katedrze Historii ZSRR 1956–1957.

W czasie pobytu i pracy w IH UW prowadził też zajęcia dla młodszej kadry katedr historii ZSRR w Polsce. Wykładowca historii na MGU, redaktor „Woprosy Istorii”, następnie pracownik Wydziału Ekonomicznego MGU, profesor tamże.

B: „Russkij Demograficzeskij Żurnal”, 1, 2002 (numer poświęcony D. Szelestowowi).

Szlanta Piotr

Ur. 1971. Magisterium na UW 1995 (historia) i 1996 (stosunki międzynarodowe), doktorat w IH UW 2003 pod kierunkiem T. Witucha.

Zatrudniony w IH UW od 1996 w Zakładzie Historii XIX wieku jako asystent, adiunkt od 2004.

Szumowski Tadeusz

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1975, doktorat tamże 1980 pod kierunkiem J. Holzera, studia podyplomowe w Instytucie Nauk Politycznych w Paryżu 1982–1984.

W IH UW asystent 1975–1976, starszy asystent 1977–1980, adiunkt 1980–1988.

Pracownik MSZ od 1990, radca w Ambasadzie RP w Londynie 1990, chargé d'affaires tamtejszej ambasady 1994. Zastępca kierownika Departamentu Afryki, Azji, Australii i Oceanii MSZ 1994–1997. Ambasador RP w Australii i Nowej Zelandii 1997–2001. Radca w Departamencie Strategii i Planowania Polityki Zagranicznej MSZ, doradca ministra 2002, zastępca dyrektora

Archiwum MSZ i radca-minister w MSZ 2002–2005, kierownik Biura Kadr i Szkolenia MSZ 2005. Ambasador RP w Irlandii od 2006.

Szwankowski Eugeniusz

Ur. 1906, zm. 1973. Studia na Wydziale Humanistycznym UW 1926–1931 (historia, historia sztuki), doktorat na tajnym UW 1941 (promocja 1945), docent 1955, profesor nadzwyczajny 1963.

Zatrudniony w IH UW jako asystent wolontariusz przy Katedrze Historii Gospodarczo-Społecznej i Geografii Historycznej 1929–1931, asystent w Instytucie Badań Warszawy UW 1948–1951.

Od 1931 archiwista w Archiwum Miejskim m.st. Warszawy: pomocnik archiwisty 1931, główny archiwista 1934, adiunkt i kierownik Działu Akt Dawnych 1936–1943, ponownie od 1945. P.o. dyrektora Archiwum Miejskiego/Archiwum Państwowego m.st. Warszawy 1951. Od 1952 w Państwowym Instytucie Sztuki (następnie IS PAN): kierownik Działu Dokumentacji/Pracowni Dokumentacji i Informacji, zastępca dyrektora IS PAN ds. ogólnych 1965–1969. Organizator i dyrektor Muzeum Teatralnego w Warszawie 1957–1964.

B: E. Krasieński, *Eugeniusz Szwankowski (22 XI 1906 – 1 III 1973)*, w: *Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk 1949–1999*, red. E. Krasieński, Warszawa 2000, s. 326–328; M. Bielińska, *Szwankowski Eugeniusz (1906–1973)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 212–213; T. Sivert, *Eugeniusz Szwankowski – badacz Warszawy (1906–1973)*, KW, 1973, nr 3, s. 127–130; idem, *Eugeniusz Szwankowski (1906–1973)*, „Teatr”, 1973, nr 9, s. 18; A. Gieysztor, *Eugeniusz Szwankowski (22 XI 1906 – 1 III 1973)*, KH, 81, 1974, nr 1, s. 239–141; M.M. Drozdowski, *Varsavianistyka Eugeniusza Szwankowskiego*, w: idem, *Warszawa XX wieku*, Warszawa 1976, s. 412–415; M. Flis, *Eugeniusz Szwankowski (1906–1973)*, „Rocznik Warszawski”, 14, 1976, s. 355–362; *Pamięci prof. Eugeniusza Szwankowskiego*, KW, 1979, nr 1, s. 139–147.

Szwarc Andrzej

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1973, doktorat tamże 1978 pod kierunkiem S. Kieniewicz, habilitacja tamże 1991, profesor nadzwyczajny 1995.

Zatrudniony w IH UW od 1973 kolejno jako doktorant, starszy asystent, adiunkt od 1979, profesor nadzwyczajny UW od 1995 (Zakład Historii XIX wieku).

Kierownik Studium Zaocznego Historii IH UW 1993–2002. Koordynator Zespołu Badawczego Historii Społecznej Polski XIX i XX wieku w IH UW od 2004.

Wiceprzewodniczący Komisji Historii Kobiet KNH PAN. Wykładowca AH im. A. Gieysztor w Pułtusk.

Przewodniczący NSZZ „S” na WH UW w 1980.

Szymańska Irena

Ur. 1926. Magisterium w IH UW 1951.

Zatrudniona w IH UW jako asystent wolontariusz 1948–1949, młodszy asystent 1949–1950.

Śliwowska Wiktoria

Ur. 1931. Magisterium w Instytucie Pedagogicznym im. A.I. Hercena w Leningradzie 1953, doktorat w IH PAN 1960 pod kierunkiem S. Kieniewicza, habilitacja tamże 1971, profesor nadzwyczajny 1985, profesor zwyczajny 1994. Zatrudniona w IH UW jako starszy asystent 1953–1954.

Od 1954 na studiach doktoranckich w IH PAN, od 1958 zatrudniona w IH PAN.

Świderkówna (Świderek) Anna

Ur. 1925, zm. 2008. Magisterium na UW 1949 (filologia klasyczna), doktorat tamże 1951 pod kierunkiem J. Manteuffla, habilitacja na UW 1960, profesor nadzwyczajny 1968, profesor zwyczajny 1986.

Zatrudniona w IH UW w Katedrze Papirologii jako młodszy asystent 1946–1949, starszy asystent 1949–1950.

Członek AK, uczestnik Powstania Warszawskiego, więzień niemieckiego obozu jenieckiego.

Stypendium rządu francuskiego w Instytucie Papirologii na Sorbonie 1957, staż naukowy w Egipcie 1959. Docent 1961, kierownik Katedry/Zakładu Papirologii UW 1962–1991. Emerytura 1997.

B: M. Nowicka, *O dorobku naukowym Profesor Anny Świderkówny*, „Meander”, 61, 2006, nr 3–4, s. 185–189; *Chodzić po wodzie. Z Anną Świderkówną rozmawia Elżbieta Przybył*, Kraków 2003 (wyd. 2: Kraków 2010); *Od bogów pogańskich do Boga żywego. Z Anną Świderkówną rozmawia Włodzimierz Zatorski*, Kraków 2004 (wyd. 2: Kraków 2007); *Uroczystość odnowienia doktoratu profesor Anny Świderkówny 5 grudnia 2001 roku*, Warszawa 2001.

Świerkowski Ksawery

Ur. 1897, zm. 1979. Studia historyczne na UW, magisterium tamże 1931, prace nad rozprawą doktorską rozpoczął w 1934, lecz w czasie wojny utracił zgromadzone materiały, tytuł naukowy docenta 1955.

W IH UW asystent nieetatowy Seminarium Historii Polski Nowożytnej W. Tokarza 1929–1932.

Pracownik BUW 1922–1927, pracownik Biblioteki Ordynacji Krasieńskich od 1928. Pracownik Biblioteki Centrum Wyszukowania Sanitarnego 1932–1937. Bibliotekarz w Departamencie Budownictwa Ministerstwa Spraw Wojskowych 1937–1938. Kierownik Oddziału Bibliografii Retrospektywnej i Specjalnej BN od 1938. Wykładowca WWP od 1925. W czasie okupacji

zaangażowany w tajne nauczanie, bibliotekarz, pracownik BN. Członek AK, referent biblioteczno-archiwalny w Biurze Historycznym AK, podporucznik VI Oddziału KG AK, uczestnik Powstania Warszawskiego (ps. „Feliks Bentkowski”). Pracownik Biblioteki Publicznej m.st. Warszawy 1944, brał udział w ratowaniu dóbr kultury. Pracownik BN 1945–1951, p.o. dyrektora BN 1947–1948, następnie wicedyrektor BN. Wicedyrektor BJ w 1947. Kierownik Biblioteki Głównej SGGW 1951–1957. Wykładowca w Katedrze Bibliotekoznawstwa na Wydziale Filologicznym UW 1956–1967 (docent tamże od 1957), następnie na emeryturze. Kierownik zaocznego Studium Księgarstwa Antykwarycznego UW 1968–1970. Wykładowca w Filii UW w Białymstoku od 1972.

B: M. Mlekicka, *Dorobek naukowy Ksawerego Świerkowskiego*, „Roczniki Biblioteczne”, 24, 1980, z. 1, s. 3–42 (numer poświęcony pamięci K. Świerkowskiego); A. Skrzypczak, *Bibliografia osobowa pracowników IINiSB za lata 1951–2000*, Warszawa 2002, s. 121–123; M. Mlekicka, *Ksawery Świerkowski (1897–1979)*, „Przegląd Biblioteczny”, 48, 1980, z. 1, s. 93–95; eadem, *Ksawery Świerkowski (1897–1979)*, „Informator Bibliotekarza i Księgarza”, 1981, s. 237–242; *Księga pamiątkowa SGGW w Warszawie 1906–1956*, t. 1, red. F. Majewski, A. Żabko-Potopowicz, Warszawa 1958, s. 678; A. Kłossowski, *Ksawery Antoni Świerkowski 1897–1979*, „Biuletyn Informacyjny Biblioteki Narodowej”, 1979, nr 1–2, s. 33–36; idem, *Świerkowski Ksawery Antoni*, w: *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement*, red. I. Treichel, Warszawa–Łódź 1986, s. 214–215.

Świątek Ryszard

Ur. 1956. Magisterium w WSP w Kielcach 1981, doktorat na UG 1997 pod kierunkiem T. Stegnera.

Zatrudniony w IH UW jako asystent i starszy asystent 1987–1996.

Pracownik Biura Rzecznika Interesu Publicznego 1999–2000. Dyrektor Departamentu Kultury Mniejszości Narodowych w MKiDN 2000–2001.

Tanty Mieczysław

Ur. 1928. Studia historyczne na UŁ i na UW, magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1962 pod kierunkiem L. Bazyłowa, habilitacja tamże 1969, profesor nadzwyczajny 1979, profesor zwyczajny 1988.

Zatrudniony w IH UW od 1955 kolejno jako starszy asystent, adiunkt 1962, docent 1970, profesor nadzwyczajny 1979, profesor zwyczajny od 1988.

Wicedyrektor IH UW 1971–1975, prodziekan WH UW 1977–1981, kierownik Studium Podyplomowego Historii UW 1982–1984, kierownik Zakładu Historii Europy Wschodniej IH UW 1985–1994.

Visiting professor University of Kansas 1979–1980. Członek Zarządu Głównego i skarbnik PTH 1967–1974, członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Rusycystycznego 1976–1980, przewodniczący strony polskiej i współprzewodniczący Komisji Polsko-Rosyjskiej ds. podręczników historii i geografii 1985–2009, członek Komisji Historycznej Polsko-Rosyjskiej PAN i AN ZSRR/RAN od 1972.

B: A. Giza, *Wybór ważniejszych prac prof. zw. dra hab. Mieczysława Tantego*, w: *Rosja – Polska – Balkany w XVIII–XX wieku. Księga pamiątkowa ofiarowana profesorowi Mieczysławowi Tantemu*, red. A. Giza, Szczecin 1998, s. 13–17; *Współcześni uczeni polscy. Słownik biograficzny*, t. 4, red. J. Kapuścik, M. Halawa, Warszawa 2002, s. 459–460.

Targalski Jerzy

Ur. 1952. Magisterium w IH UW 1976, w Instytucie Orientalistycznym UW 1977, doktorant w IH UW 1976–1979, doktorat 2007 w AH im. A. Gieysztorą w Pułtusku pod kierunkiem P. Wieczorkiewicza.

Zatrudniony w IH UW w 1981 jako asystent (formalnie 1981–1983).

Współpracownik KOR/KSS KOR od 1976, pism i wydawnictw niezależnych („Głos”, „Krağ”) 1978–1984. Członek KZ NSZZ „S” na WH UW w 1980, członek Komitetu Wykonawczego organizacji „Niepodległość” 1982–1984. Na emigracji we Francji 1984–1987. Dyrektor i redaktor naczelny PAI-Press, dyrektor PAI-Internet 2000–2001. Członek Zarządu Polskiego Radia 2006–2009. Wykładowca Studium Europy Wschodniej UW.

B: M. Strasz, *Jerzy Targalski*, w: *Opozycja w PRL*, t. 2, s. 326–328; K. Biernacki, *Jerzy Targalski*, w: *Encyklopedia Solidarności* (http://www.encyklopedia-solidarnosci.pl/wiki/index.php?title=Jerzy_Targalski).

Taubenschlag (Taubenszlag) Rafał

Ur. 1881, zm. 1958. Studia prawnicze na UJ 1899–1904 i w Lipsku 1905–1906, doktorat na UJ 1904, habilitacja tamże 1913, profesor nadzwyczajny UJ 1919, profesor zwyczajny 1921.

Pracownik Katedry Papirologii w IH UW od 1947, dyrektor Instytutu Papirologii 1948–1958.

Pracownik Sądu Krajowego Wyższego w Krakowie od 1904, sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie do 1919. W czasie I wojny światowej sędzia wojskowy w armii austriackiej. Docent w Katedrze Prawa Rzymskiego UJ 1913–1919, profesor nadzwyczajny tamże od 1919. Kierownik II Katedry Prawa Rzymskiego UJ od 1921. Dziekan Wydziału Prawa UJ 1929–1930 i 1935–1936. Na emigracji 1939–1947, kierownik Katedry Prawa Rzymskiego na Uniwersytecie Aix-Marseille w Aix-en-Provence 1939–1940, od 1940 w USA. Pracownik New School for Social Research w Nowym Jorku 1940–1942, profesor Columbia University w Nowym Jorku 1942–1947, współtwórca Polskiego Instytutu Naukowego w Ameryce, założyciel i redaktor „Journal of Juristic Papyrology” 1946. Pracownik UW od 1947, kierownik Katedry Prawa Antycznego na Wydziale Prawa UW od 1948. Odsunięty od zajęć dydaktycznych 1951, przeniesiony na WH UW. Emerytura 1952. Członek PAU: korespondent 1928, czynny 1950; członek PAN: tytułarny 1952, rzeczywisty 1957. Doktor honoris causa UW 1950.

B: J. Modrzejewski, *Bibliografia Rafała Taubenschlaga*, „Meander”, 5, 1950, nr 9/10, s. 534–551; idem, *Les travaux de Raphael Taubenschlag (1904–1955)*, „Eos”, 48, 1956, z. 1, s. 7–16; idem, *Bibliografia prac autora 1904–1954*, w: R. Taubenschlag, *Rzymskie prawo prywatne na tle praw antycznych*, Warszawa 1955, s. 355–364; idem, *Rafał Taubenschlag*, NP, 4, 1956, nr 4, s. 132–137; idem, *Rafał Taubenschlag*, NP, 6, 1958, nr 2, s. 183–184; „Kronika UJ. Dodatek za lata 1923/24 – 1933/34”, 1936, s. 13–15 (spis prac); „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny”, 18, 1938, z. 2, *Album prawników polskich*, nr 51 (spis prac); W. Kozubski, *Rafała Taubenschlaga prace historyczno-prawne w latach 1913–1925*, „Przegląd Prawa i Administracji”, 51, 1926, z. 1–3, s. 61–70; idem, *Rafał Taubenschlag (z okazji trzydziestolecia działalności naukowej) (1904–1934)*, „Przegląd Prawa i Administracji”, 59, 1934, z. 1, s. 297–307; „Rocznik PAU”, 1927/1928 (spis prac); H. Kupiszewski, *Rafał Taubenschlag 1881–1958*, w: *W kręgu wielkich humanistów*, s. 21–37; idem, *Rafał Taubenschlag*, „Życie Szkoły Wyższej”, 6, 1958, nr 10, s. 129–133; idem, *Rafał Taubenschlag – historyk prawa 1881–1958*, „Czasopismo Prawno-Historyczne”, 38, 1986, z. 1, s. 111–155; W. Osuchowski, *Rafał Taubenschlag*, „Czasopismo Prawno-Historyczne”, 10, 1958, z. 2, s. 495–498; idem, *Prawo rzymskie na tle prawa antycznego. Rafał Taubenschlag (1881–1958)*, w: *Studia z dziejów Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego*, red. M. Patkaniowski, Kraków 1964 (Zeszyty Naukowe UJ. Prace Prawnicze, z. 18), s. 297–308; J. Fedynskij, *Prominent Polish Legal Scholars of the Last One Hundred Years*, Stanford 1970, s. 464–469; T. Giaro, *Rafał Taubenschlag 1881–1958*, w: *Profesorowie Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego 1808–2008*, red. G. Bałtrusajtys, Warszawa 2008, s. 210–213; „Rocznik TNW”, 43, 1950, s. 181–192; K. Szczygielski, *Romanistyka polska w latach 1918–1945 (Przegląd bibliografii)*, „Zeszyty Prawnicze”, 10, 2010, z. 2, 355–411; *Uczeni polscy*, t. 4, s. 349–351.

Tazbir Janusz

Ur. 1927. Magisterium w IH UW 1950, doktorat (kandydat nauk historycznych) tamże 1954 pod kierunkiem W. Tomkiewicza, habilitacja 1960 w IH PAN, profesor nadzwyczajny 1966, profesor zwyczajny 1973.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1950–1953.

Pracownik IH PAN 1953–1997. Zastępca dyrektora IH PAN 1968–1983, dyrektor 1983–1990.

Wiceprezes PAN 1999–2003. Członek PAN: korespondent 1983, rzeczywisty 1989; członek czynny PAU.

Redaktor naczelny rocznika „Odrodzenie i Reformacja w Polsce” od 1965.

Doktor honoris causa UO 2000, RAN 2000.

B: A. Karpiński, E. Opaliński, *Bibliografia publikacji Janusza Tazbira za lata 1949–1986*, w: *Kultura polska a kultura europejska. Prace ofiarowane Januszowi Tazbirowi w sześćdziesiątą rocznicę urodzin*, red. M. Bogucka, J. Kowecki, Warszawa 1987, s. 5–52; idem, *Bibliografia publikacji Janusza Tazbira 1987–czerwiec 1997*, w: *Kultura staropolska – kultura europejska. Prace ofiarowane Januszowi Tazbirowi w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. W. Kriegseisen i in., Warszawa 1997, s. 8–18; *Bibliografia de Janusz Tazbir*, „Estudios Latinoamericanos”, 13, 1990, s. 51–58; J. Tazbir, *Długi romans z muzą Klio*, Warszawa 2007.

Tazbir (Tazbirowa) Julia

Ur. 1930. Magisterium w IH UW 1951, doktorat (kandydat nauk historycznych) tamże 1958 pod kierunkiem T. Manteuffla.

Zatrudniona w IH UW jako asystent od 1951, starszy asystent 1953, adiunkt 1959–1963.

Tokarz Waclaw

Ur. 1873, zm. 1937. Studia historyczne i historii literatury, a także fizyki i chemii na UJ 1892–1901, studia uzupełniające w Paryżu (École de Droit, École Libre de Sciences Politiques) 1908–1909, doktorat z historii 1902 pod kierunkiem W. Zakrzewskiego, habilitacja 1905, profesor nadzwyczajny i kierownik katedry 1909, profesor zwyczajny 1912.

Kierownik Katedry/Seminarium Nowożytnej Historii Polski na UW 1928–1936. Asystent w Katedrze Historii Powszechnej UJ 1901, docent tamże 1905, profesor nadzwyczajny UJ 1909, kierownik Katedry Historii Austrii UJ 1909–1918, profesor zwyczajny 1912, kierownik II Katedry Historii Powszechnej UJ 1918–1920.

Nauczyciel gimnazjalny w Krakowie 1902–1908. Współzałożyciel Komisji Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych 1912. Prezes koła II krakowskiej drużyny Polskich Drużyn Strzeleckich 1912–1914, członek Naczelnego Komitetu Narodowego 1914–1915, zastępca szefa Departamentu Wojskowego NKN 1915, żołnierz Legionów Polskich 1915–1917, podporucznik 1919, kapitan 1920, pułkownik WP 1921. Szef Sekcji IV Departamentu Naukowo-Szkoleniowego Ministerstwa Spraw Wojskowych 1918, kierownik Wydziału Prac Historyczno-Naukowych Komisji Wojskowej Tymczasowej Rady Stanu 1917–1918, szef Instytutu Historyczno-Wojskowego 1918–1919, następnie 1920–1926 kierownik Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego, 1927 zmuszony do przejścia w stan spoczynku. Wykładowca w wyższej Szkole Wojennej w Warszawie 1919–1926. Założyciel i prezes Towarzystwa Przyjaciół Historii Warszawy (1936). Członek PAU: korespondent 1926, czynny 1931.

B: K. Świerkowski, *Bibliografia prac Waclawa Tokarza*, w: W. Tokarz, *Rozprawy i szkice*, t. 1: *Historia społeczna i polityczna*, oprac. S. Herbst, Warszawa 1959, s. 527–563; A. Zahorski, *Waclaw Tokarz (1873–1937)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 199–217; S. Herbst, *Waclaw Tokarz*, w: *Portrety uczonych polskich*, oprac. A. Biernacki, Kraków 1974, s. 429–437; M. Kukiel, *Waclaw Tokarz jako historyk wojskowy*, „Przegląd Współczesny”, 17, t. 65, 1938, nr 193, s. 85–90; B. Pawłowski, *Waclaw Tokarz*, KH, 52, 1938, z. 1, s. 1–14; T. Rawski, *Waclaw Tokarz (7 VII 1873 – 3 V 1937)*, *Przegląd dorobku*, „Studia z Historii Historiografii Wojskowej”, 1, 1988, s. 179–197; „Rocznik TNW”, 25, 1932–1933, s. 97 (spis prac); „Rocznik PAU”, 1925/1926, s. 19; „Rocznik PAU”, 1936/1937, s. 34, 98 (spisy prac); M. Frančić, *Waclaw Tokarz (1873–1937)*, w: *Uniwersytet Jagielloński. Złota Księga Wydziału Historycznego*, red. J. Dybiec, Kraków 2000, s. 191–200; idem, *Sesja naukowa poświęcona życiu i twórczości Waclawa Tokarza (Kraków 20–30 IV 1987)*, „Studia Historyczne”, 31, 1988, z. 3, s. 519–521; *Szefowie ośrodków*, s. 198; P. Stawecki, *Waclaw Tokarz – organizator i szef Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego w latach 1918–1927*, „Studia i Materiały z Historii Wojskowości”, 32, 1989, s. 227–242; KW, 1988, nr 2 (numer poświęcony pamięci W. Tokarza); K. Sieprawska-Wisłocka, *Kalendarium życia Waclawa Tokarza*, KW, 1988, nr 2, s. 73–77; S. Kieniewicz, *Waclaw Tokarz*, „Rocznik TNW”, 31–38, 1938–1945, s. 261–262; H. Jabłoński, *Waclaw Tokarz jako historyk – regionalista*, PH, 57,

1966, z. 4, s. 505–511; *Uczeni polscy*, t. 4, s. 378–380; T. Urbańczyk, *Wacław Tokarz – żołnierz i historyk*, „Mówią Wieki”, 1984, nr 2, s. 6–11; W. Majewski, *Historia wojskowa w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego*, PH, 71, 1980, z. 4, s. 673–703.

Tomaszewski Jerzy

Ur. 1930. Magisterium z historii gospodarczej w SGPiS 1954, doktorat tamże 1960, habilitacja tamże 1964, profesor nadzwyczajny 1972, profesor zwyczajny 1980.

Zatrudniony w IH UW od 1990. Kierownik Centrum Badania i Nauczania Dziejów i Kultury Żydów w Polsce im. M. Anielewicza WH UW 1990–2001. Emerytura 2003.

Zatrudniony w SGPiS 1950–1954 jako zastępca asystenta i asystent w Katedrze Historii Gospodarczej, starszy asystent, adiunkt 1956–1965, aspirant w INS przy KC PZPR 1954–1956, docent i kierownik Instytutu Nauk Politycznych w SGGW 1965–1970, w Instytucie Nauk Politycznych UW 1970–1990 kolejno jako docent 1970–1972, profesor nadzwyczajny 1972–1980, profesor zwyczajny od 1980. Profesor zwyczajny w Wyższej Szkole Gospodarki Krajowej w Kutnie.

B: J. Petelewicz, *Bibliografia Jerzego Tomaszewskiego za lata 1953–2000*, w: *Rozdział wspólnej historii. Studia z dziejów Żydów w Polsce ofiarowane profesorowi Jerzemu Tomaszewskiemu w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. J. Żyndul, Warszawa 2001, s. 15–70; *Bibliografia prac prof. Jerzego Tomaszewskiego za lata 2000–2009*, w: *Narody i polityka. Studia ofiarowane profesorowi Jerzemu Tomaszewskiemu*, red. A. Grabski, A. Markowski, Warszawa 2010, s. 13–30.

Tomkiewicz Władysław

Ur. 1899, zm. 1982. Studia prawnicze, historyczne i historii sztuki na UW, doktorat na UW 1928 pod kierunkiem O. Haleckiego, studia specjalne w Rzymie i Paryżu, habilitacja na UW 1932, profesor nadzwyczajny 1946, profesor zwyczajny 1958.

Zatrudniony w IH UW jako adiunkt 1928–1932, docent w Katedrze Historii Europy Wschodniej 1932, wykłady i ćwiczenia zlecone 1932–1939. Wykładowca w Sekcji Historycznej tajnego UW 1941–1944. Zastępca profesora i docent UW 1945, profesor nadzwyczajny 1946, kierownik Katedry Historii Rosji Ukrainy 1945–1950, kierownik Seminarium Historii Słowiańszczyzny Wschodniej 1948–1951, przeniesiony do IHS UW 1952. Dziekan WH UW 1952–1953 i 1956–1960.

Kierownik Katedry Dziejów Kultury Artystycznej IHS UW od 1957–1968. Nauczyciel w gimnazjach warszawskich 1928–1932. Wykładowca w Państwowym Instytucie Sztuki Teatralnej 1932–1939. Kustosz w Dziale Sztuki Muzeum Wojska w Warszawie 1938–1939. Członek ZWZ/AK, kierownik referatu spraw narodowościowych BIP KG ZWZ/AK 1941–1943,

przewodniczący Rady Narodowościowej i dyrektor Biura Narodowościowego przy Delegaturze Rządu RP na Kraj 1943–1944. Dyrektor Biura Rewindykacji i Odszkodowań Naczelnej Dyrekcji Muzeów i Ochrony Zabytków MKiS 1945–1950. Wykładowca w Katedrze Historii Polski WAP 1961–1966. Pracownik naukowy w Zakładzie Historii i Teorii Sztuk Plastycznych IS PAN 1967–1968, wicedyrektor IS PAN 1968–1970. Prezes PTH 1947–1949, prezes TMH 1950–1953, prezes Stowarzyszenia Historyków Sztuki 1952–1958, wiceprezes 1961–1964. Członek korespondent PAU 1951.

B: J. Kowalczyk, *Bibliografia publikacji prof. dr. Władysława Tomkiewicza*, w: *Sarmatia artistica. Księga pamiątkowa ku czci profesora Władysława Tomkiewicza*, red. J. Białostocki i in., Warszawa 1968, s. 7–15; J. Kowalczyk, M. Banacka, *Bibliografia prac prof. dr. Władysława Tomkiewicza*, „Biuletyn Historii Sztuki”, 54, 1992, nr 4, s. 129–137; „Rocznik TNW”, 31–38, 1938–1945, s. 147–148 (spis prac); Z. Wójcik, *Władysław Tomkiewicz (4 IX 1899 – 5 VIII 1982)*, KH, 90, 1983, nr 1, s. 289–294; A. Zahorski, *Władysław Jerzy Tomkiewicz – badacz dziejów Warszawy (4 IX 1899 – 5 VIII 1982)*, KW, 1983, nr 1, s. 7–21; M. Karpowicz, *Władysław Tomkiewicz 1899–1982*, „Biuletyn Historii Sztuki”, 45, 1983, nr 1, s. 105–107; idem, *Władysław Tomkiewicz 4 IX 1899 – 5 VIII 1982*, „Rocznik Warszawski”, 19, 1987, s. 267–269.

Trawkowski Stanisław

Ur. 1920, zm. 2008. Studia na tajnym UZZ 1943–1944 i w IH UW 1947–1950, magisterium w IH UW 1950, doktorat tamże 1957 pod kierunkiem T. Manteuffla, habilitacja 1963.

Zatrudniony w IH UW jako asystent wolontariusz 1948–1949.

Nauczyciel 1945–1947, pracownik naukowy w Instytucie Urbanistyki i Architektury 1950–1954, sekretarz Kierownictwa Badań nad Początkami Państwa Polskiego 1950–1953. Adiunkt w IHKM PAN od 1954, następnie pracownik IH PAN 1961–1990: kierownik Pracowni Dziejów Społeczeństwa i Kultury Średniowiecznej 1970–1975, kierownik Zakładu Atlasu Historycznego od 1976.

B: K. Chłapowski, *Bibliografia publikacji Stanisława Trawkowskiego z lat 1949–1987*, w: *Społeczeństwo Polski średniowiecznej. Zbiór studiów*, t. 5, red. S.K. Kuczyński, Warszawa 1992, s. 9–22; *Kościół – kultura – społeczeństwo. Studia z dziejów średniowiecza i czasów nowożytnych (Księga pamiątkowa ku czci prof. Stanisława Trawkowskiego)*, red. S. Bylina i in., Warszawa 2000; S. Bylina, *Stanisław Trawkowski (9 X 1920–24 XI 2008)*, KH, 116, 2009, nr 3, s. 204–206.

Trynkowski Jan

Ur. 1935. Studia na Wydziale Samochodowym PW 1953–1955, studia w IH UW 1955–1960. Magisterium w IH UW 1960, doktorat tamże 1968 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Małowist.

Zatrudniony w IH UW od 1960 jako asystent, starszy asystent od 1963, adiunkt 1969–1990.

Wykładał też w IH UwB.

Trzebska Liliana – zob. Głuchowicz-Trzebska Liliana**Turkowski Romuald**

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1974, doktorat tamże 1981 pod kierunkiem J. Szaflika, habilitacja tamże 1992, profesor tytularny 2003, profesor zwyczajny 2007.

Zatrudniony w IH UW od 1974 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt 1981, profesor nadzwyczajny UW od 1994, profesor tytularny nadzwyczajny od 2003, profesor zwyczajny 2007 (Zakład Historii XX wieku).

Kierownik Studium Wieczorowego i Podyplomowego IH UW 1993–2008, kierownik Studium Zaocznego Historii IH UW 2005–2008.

Visitor w London School of Slavonic and East European Studies 1988–1989, Uniwersytetu Karola w Pradze 1995–1996, Polskiego Instytutu i Muzeum im. W. Sikorskiego w Londynie 1993, 1995, 1997–1998, 2001–2002.

Wykładowca WSH/AH im. A. Gieyszтора w Pułtuskach od 1994.

Turlejska Maria

Ur. 1918, zm. 2004. Magisterium na UW (socjologia) 1939, kandydat nauk historycznych w IKKN przy KC PZPR 1954 pod kierunkiem S. Arnolda, profesor nadzwyczajny 1967.

W IH UW zajęcia zlecone od 1959, docent etatowy 1961–1965.

1939–1941 w Łomży i Białymstoku, w Warszawie od 1941. Członek GL i AL, uczestnik Powstania Warszawskiego. Pracownik Wydziału Agitacji i Propagandy KC PPR 1945–1946, Wydziału Historii Partii KC PPR 1946–1948 (kierownik 1947–1948). W IKKN/INS przy KC PZPR od 1950, docent od 1955. Zatrudniona w PWN 1955–1959, docent i profesor nadzwyczajny w WAP im. F. Dzierżyńskiego 1959–1973, pracownik naukowy NDAP 1974–1980. Od lat siedemdziesiątych związana z opozycją demokratyczną.

Twardecki Alfred

Ur. 1962. Magisterium w IH UW 1986.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1986–1992 w Zakładzie Historii Starożytnej.

Pracownik Galerii Sztuki Starożytnej Muzeum Narodowego w Warszawie od 1992, kustosz w Dziale Sztuki Klasycznej, tłumacz.

Kierownik Polskiej Misji Archeologicznej „Tyritake” Muzeum Narodowego w Warszawie od 2008.

Tygielski Wojciech

Ur. 1953. Magisterium w IH UW 1977, doktorat tamże 1983 pod kierunkiem A. Mączaka, habilitacja tamże 1992, profesor tytularny 2006.

Zatrudniony w IH UW 1977–2009 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny UW od 1996 (Zakład Historii Nowożytnej).

Wykładowca w IHS UW, od 2009 pracownik IHS UW (Zakład Historii Sztuki Nowożytnej Powszechnej i Polski/Zakład Historii Sztuki i Kultury Dawnej). Prodzikan WH UW ds. ogólnych 1999–2002, prorektor UW ds. badań naukowych i współpracy z zagranicą 2002–2008.

Wykładowca Akademii Teatralnej w Warszawie od 1996. Dyrektor Instytutu Polskiego w Rzymie i radca tamtejszej Ambasady RP 1993–1995.

Tymieniecki Kazimierz

Ur. 1887, zm. 1968. Studia na UJ 1907–1911, w Lipsku 1912 i w Paryżu 1912–1913, doktorat na UJ 1912 pod kierunkiem S. Krzyżanowskiego, profesor nadzwyczajny 1919, profesor zwyczajny 1921.

Wykładowca w Katedrze Historii Polski Wieków Średnich UW 1915–1919. W czasie okupacji wykładowca tajnego UW.

Pracownik AGAD 1913–1919. Wykładowca WWP w Warszawie 1918–1919. Profesor nadzwyczajny UP od 1919, profesor zwyczajny 1921 (UP/UAM, Katedra Historii Powszechnej/Zakład Historii Średniowiecznej/Katedra Historii Powszechnej Starożytnej i Średniowiecznej). Kierownik Katedry Historii Średniowiecznej UP/UAM 1919–1952, kierownik Katedry Historii Powszechnej tamże 1952–1959, kierownik Katedry Historii Powszechnej Starożytnej i Średniowiecznej tamże 1959–1961. Dziekan Wydziału Humanistycznego UP 1928–1929 i 1945–1946. W czasie okupacji wykładowca tajnego UZZ w Warszawie 1942–1945. Emerytura 1960. Wiceprezes Towarzystwa Historycznego/PTH 1933–1962. Prezes Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk 1956–1961. Członek PAU: korespondent 1928, czynny 1939; członek PAN: tytularny 1952, rzeczywisty 1957.

Doktor honoris causa UW 1958, UP 1960, UJ 1964 i UW r 1965.

B: M. Szymańska, *Bibliografia prac prof. dr. Kazimierza Tymienieckiego 1912–1952*, „Slavia Antiqua”, 4, 1953, s. 484–498; Z. Wielgosz, *Bibliografia prac prof. dra Kazimierza Tymienieckiego za lata 1952 do września 1959*, w: *Opuscula Casimiro Tymieniecki septuagenario dedicata*, red. A. Horst i in., Poznań 1959, s. 9–16; idem, *Bibliografia prac profesora Kazimierza Tymienieckiego do roku 1968*, w: *Europa – Słowiańszczyzna – Polska. Studia ku uczczeniu profesora Kazimierza Tymienieckiego*, red. J. Bardach i in., Poznań 1970, s. 11–31; J. Dobosz, T. Jasiński, *Bibliografia prac Kazimierza Tymienieckiego wraz z wykazem prac dotyczących jego osoby*, w: *Kazimierz Tymieniecki (1887–1968). Dorobek i miejsce w mediewistyce polskiej*, red. J. Strzelczyk, Poznań 1990, s. 157–207; „Rocznik PAU”, 1927/1928, s. 27–28; „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego we Lwowie”, 8, 1928–1929, z. 2, 138–141; „Uniwersytet Poznański”, 1924, s. 447–451 (spisy prac); H. Łowmiański, *Kazimierz Tymieniecki*, NP, 6, 1958, nr 1, s. 77–89; B. Kürbis,

Tworzył historię człowieka (o Kazimierzu Tymienieckim 1887–1968), w: *Wielcy humanistyki polskiej*, s. 111–115; G. Labuda, *Kazimierz Tymieniecki*, w: *Wybitni historycy wielkopolscy*, red. J. Strzelczyk, Poznań 1989, s. 313–331; S. Trawkowski, *Kazimierz Tymieniecki (1887–1968)*, w: *Instytut Historii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu 1956–2006*, red. B. Lapis i in., Poznań 2006, s. 104–109; idem, *Kazimierz Tymieniecki (19 XII 1887 – 13 X 1968)*, KH, 76, 1969, nr 3, s. 801–807; J. Wyrozumski, *Kazimierz Tymieniecki 19 XII 1887 – 13 X 1968*, „*Studia Historyczne*”, 12, 1969, z. 3, s. 458–462; J. Adamus, *Kazimierz Tymieniecki i jego dzieło*, „*Czasopismo Prawno-Historyczne*”, 10, 1958, z. 1, s. 29–65; S. Russocki, *Kazimierz Tymieniecki, twórca nowoczesnej historiografii Mazowsza (1887–1968)*, „*Rocznik Mazowiecki*”, 3, 1970, s. 335–340; E. Maleczyńska, *Kazimierz Tymieniecki 19 XII 1887 – 13 X 1968*, „*Śląski Kwartalnik Historyczny Sobótka*”, 24, 1969, nr 4, s. 605–607; *Słownik biograficzny Pomorza Nadwiślańskiego*, t. 4, red. S. Gierszewski, Z. Nowak, Gdańsk 1997, s. 390–393; Z. Wielgosz, *Tymieniecki Kazimierz Dionizy (1887–1968)*, w: *Wielkopolski słownik biograficzny*, red. A. Gąsiorowski, J. Topolski, Warszawa–Poznań 1983, s. 783.

Tymowski Michał

Ur. 1941. Magisterium w IH UW 1964, doktorat tamże 1971 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja tamże 1981, profesor tytularny 1993, profesor zwyczajny 2001.

Zatrudniony w IH UW od 1964 kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny 1991, profesor zwyczajny od 2001 (Zakład Historii Średniowiecznej).

Wicedyrektor IH UW 1987–1989, dyrektor IH UW 2002–2008.

Kierownik naukowy Akademickiej Wyprawy Afrykańskiej 1974–1975. Kierownik Zakładu Historii Powszechnej Średniowiecznej IH UMCS 1984–1989, profesor na Wydziale Sławistyki Uniwersytetu Paris IV-Sorbonne i dyrektor Centre de Civilisation Polonaise na Sorbonie 1989–1993. Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Afrykanistycznego 1993–1996, wicedyrektor Centrum PAN w Paryżu 1996–2000, zastępca przewodniczącego Wydziału I Nauk Społecznych PAN 2002. Członek korespondent PAU 2011.

B: M. Bogusz, E. Kowalczyk, *Publikacje naukowe i recenzje prof. Michała Tymowskiego*, w: *Europejczycy, Afrykanie, inni. Studia ofiarowane Profesorowi Michałowi Tymowskiemu*, red. B. Nowak, M. Nagielski, J. Pysiak, Warszawa 2011, s. 7–25.

Tyszkiewicz Jan

Ur. 1939. Magisterium w IH UW 1961, absolutorium z archeologii 1965, doktorat w IH UW 1971 pod kierunkiem A. Gieysztorą, habilitacja tamże 1979, profesor nadzwyczajny 1992, profesor zwyczajny 1995.

Zatrudniony w IH UW od 1961 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, doktorant, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny od 1995 (Zakład Historii Średniowiecznej). Emerytura 2010. Wykładowca AH im. A. Gieysztorą w Pułtusk.

B: I.M. Dacka, G. Rostkowski, *Bibliografia prac Profesora Jana Tyszkiewicza*, w: *Inter Orientem et Occidentem. Studia z dziejów Europy Środkowowschodniej ofiarowane profesorowi Janowi Tyszkiewiczowi w czterdziestolecie pracy naukowej*, red. T. Wasilewski, Warszawa 2002, s. 13–35.

Ugniewski Piotr

Ur. 1962. Magisterium w IH UW 1986, doktorat tamże 1997 pod kierunkiem B. Grochulskiej, habilitacja tamże 2007.

Zatrudniony w IH UW od 1986 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt od 1998 (Zakład Historii Nowożytnej).

Urbański Marek

Ur. 1952. Magisterium w IH UW 1976, doktorat tamże 1983 pod kierunkiem M. Małowista.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1976–1977, asystent 1977–1979, starszy asystent od 1980, adiunkt 1985–1990.

Wagner Barbara (publikowała także jako Barbara Bartosiewicz i Barbara Jakubowska)

Ur. 1954. Magisterium w IH UW 1978, doktorat tamże 1986 pod kierunkiem J. Maternickiego, habilitacja tamże 1996.

Zatrudniona w IH UW od 1978 kolejno jako asystent stażysta, asystent od 1980, starszy asystent od 1982, adiunkt od 1987, profesor nadzwyczajny od 1998.

Kierownik Zakładu Dydaktyki Historii IH UW od 1994.

B: www.zdhiuw.wordpress.com/pracownicy/wagner.

Wątek-Czernecki Tadeusz

Ur. 1889, zm. 1949 w Brighton. Studia historyczne, archeologiczne i filologii klasycznej na UJ, doktorat 1911 na Uniwersytecie Fryderyka Wilhelma w Berlinie pod kierunkiem E. Meyera, studia w Paryżu 1912–1913, badania w Egipcie i Grecji 1913–1914, habilitacja na UJ 1920–1921, profesor nadzwyczajny UW 1922, profesor zwyczajny 1934.

Kierownik Seminarium Historii Starożytnej na Wydziale Filozoficznym UW od 1922, następnie w ramach IH UW 1930–1939.

Po IX 1939 kolejno we Francji, Egipcie i w Rodezji. 1943–1944 wykładowca na Uniwersytecie w Johannesburgu (RPA). Po 1945 w Wielkiej Brytanii.

B: W. Lengauer, *Tadeusz Wątek-Czernecki 1889–1949*, w: *W kręgu wielkich humanistów*, s. 124–142; idem, *Tadeusz Wątek-Czernecki*, w: *Antichisti dell'Università di Varsavia nel Novocento*,

red. I. Biezuńska-Malowist, tłum. L. Kazana i in., Napoli 1992, s. 121–139; I. Biezuńska-Malowist, *Sesja naukowa w setną rocznicę urodzin Tadeusza Wałka-Czerneckiego i w pięćdziesiątą rocznicę śmierci Zdzisława Zmigrydera-Konopki*, KW, 1991, nr 1–4, s. 95–101.

Wasilewski Tadeusz

Ur. 1933, zm. 2005. Magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1963 pod kierunkiem A. Gieysztor, habilitacja tamże 1971, profesor nadzwyczajny 1982, profesor zwyczajny 1988.

Zatrudniony w IH UW od 1955 kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt 1963, docent 1971, profesor nadzwyczajny od 1982, profesor zwyczajny od 1988 (Zakład Historii Nowożytnej). Emerytura 2002.

Kierownik Zakładu Historii XVI–XVIII w. w IH UMCS 1983–1991. Wykładowca w Mazowieckiej Wyższej Szkole Humanistyczno-Pedagogicznej w Łowiczu.

Ambasador RP w Bułgarii 1991–1995.

B: K. Kossarzewski, G. Rostkowski, *Bibliografia prac Tadeusza Wasilewskiego*, w: *Świat pogranicza*, red. M. Nagielski, A. Rachuba, S. Górczyński, Warszawa 2003, s. 13–32; A. Rachuba, *In memoriam. Tadeusz Wasilewski*, KH, 113, 2006, nr 1, s. 198–201.

Wawrykowa (Wawryk) Maria

Ur. 1925, zm. 2006. Studia na Uniwersytecie Lwowskim i na UW, magisterium w IH UW 1951, doktorat tamże 1960 pod kierunkiem R. Gerbera, habilitacja 1968, profesor nadzwyczajny 1975, profesor zwyczajny 1982.

Zatrudniona w IH UW kolejno jako starszy asystent 1957, adiunkt 1961, docent 1969, profesor nadzwyczajny UW 1975, profesor zwyczajny 1982. Emerytura 1987. Wicedyrektor IH UW 1980–1981.

Więziona w więzieniach w Tarnopolu, we Lwowie i w obozach koncentracyjnych w Auschwitz i Ravensbrück (1943–1945). Pracownik Centralnego Komitetu SD 1945–1948 i Zarządu Głównego Ligi Kobiet 1948–1953. Pracownik Zakładu Badań Historycznych Instytutu Polsko-Radzieckiego 1951–1956.

B: G. Szelałowska, K. Szelałowska, T. Cegielski, A. Woroniecka-Mirska, *Bibliografia publikacji prof. dr Marii Wawrykowej (1954–1985)*, „Przegląd Humanistyczny”, 29, 1985, nr 11–12, s. 1–7; T. Cegielski, G. Szelałowska, K. Szelałowska, *Maria Wawrykowa (4 XII 1925–4 IX 2006)*, KH, 116, 2009, nr 1, s. 213–216.

Wąsowicz Teresa – zob. Dunin-Wąsowicz Teresa

Węcowski Marek

Ur. 1969. Magisterium w IH UW 1993, *Diplôme d'études approfondies* w EHESS w Paryżu 1995, doktorat (*histoire et civilisations*) tamże i na UW 2000 pod kierunkiem F. Hartoga i B. Bravo.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Starożytnej od 1993 jako asystent, adiunkt od 2000.

Visiting scholar Columbia University w Nowym Jorku 2001, *maître de conférences invité*, EHESS 2004, *junior fellow*, Center for Hellenic Studies, Uniwersytet Harvarda 2006.

B: www.web.me.com/marekwecowski.

Węcowski Piotr

Ur. 1972. Magisterium w IH UW 1997, doktorat tamże 2004 pod kierunkiem M. Koczerskiej.

Zatrudniony w IH UW od 2004 jako adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii.

Widerszal Ludwik

Ur. 1909, zm. 1944 (zastrzelony w Warszawie). Studia historyczne na UW 1925–1930, doktorat tamże 1932 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja tamże 1938.

Zatrudniony w IH UW jako asystent wolontariusz 1928–1929, młodszy asystent 1932–1935. Wykładowca tajnego UW od 1942.

Urzędnik w Archiwum Oświecenia Publicznego 1929–1931, archiwista w Archiwum Wojskowym 1935–1939 i w AAN (1939). Członek ZWZ/AK (ps. „Krysiński”, „Pisarczyk”), pracownik Wydziału Informacji BIP KG ZWZ/AK, kierownik referatu polityki międzynarodowej tamże, kierownik biura Wydziału Informacji BIP KG ZWZ/AK od 1941, od 1942 na czele Podwydziału „Z”. Działacz konspiracyjnego SD.

B: A.K. Kunert, *Słownik biograficzny konspiracji warszawskiej 1939–1944*, t. 2, Warszawa 1987, s. 182–183; A. Zahorski, *Ludwik Widerszal (1909–1944)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 477–492; idem, *Wspomnienie o Ludwiku Widerszalu (1909–1944)*, KW, 1980, nr 2, s. 111–121; T. Manteuffel, *Ś.p. Ludwik Widerszal*, PH, 36, 1946, s. 15–18; M. Karpińska, *Ludwik Widerszal (1909–1944)*, w: L. Widerszal, *Sprawy kaukaskie w polityce europejskiej w latach 1831–1864*, oprac. M. Karpińska, Warszawa 2011, s. 273–290; Ł. Kądziela, *Pamięci Ludwika Widerszala*, KW, 1980, nr 2, s. 198–202; H. Wereszycki, *Ludwik Widerszal*, KH, 53, 1946, s. 622–625; E. Widerszalowa, *Widerszal Ludwik pseud. Pisarczyk (1909–1944)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 226–227; J. Marszałec, *Morderstwo na Makowieckich i Widerszalu. Stara sprawa, nowe pytania, nowe wątpliwości*, „Zagłada Żydów. Studia i Materiały”, 2, 2006, s. 23–53; S. Bojemski, *Likwidacja Widerszala i Makowieckich, czyli Janusz Marszałec widzi drzewa, a nie widzi lasu*, „Glaukopis”, 2007/2008, nr 9/10, s. 364–372.

Wieczorkiewicz Paweł Piotr

Ur. 1948, zm. 2009. Magisterium w IH UW 1971, doktorat tamże 1976 pod kierunkiem L. Bazyłowa, habilitacja tamże 1992, profesor tytularny 2003. Zatrudniony w IH UW od 1971 kolejno jako asystent stażysta, doktorant, adiunkt 1976, profesor nadzwyczajny UW, profesor nadzwyczajny 2003 (Zakład Historii XX wieku). Wicedyrektor IH UW 1996–2002. Współpracownik Wojskowego Biura Badań Historycznych. Wykładowca w Europejskiej Wyższej Szkole Prawa i Administracji oraz w AH im. A. Gieysztor w Pułtusku.

B: J. Eisler, *Paweł Wieczorkiewicz (2 VII 1948–23 III 2009)*, KH, 116, 2009, nr 3, s. 207–209; K. Fudalej, *Profesor Paweł Wieczorkiewicz (1948–2009) – wspomnienie*, „Teki Historyka”, 2009, z. 36–37, s. 6–7.

Wierzbicka Maria

Ur. 1939. Magisterium w IH UW 1962, doktorat tamże 1971 pod kierunkiem W. Moszczeńskiej. Zatrudniona w IH UW 1963–2003 kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt od 1972, starszy wykładowca od 2001 (Zakład Dydaktyki Historii i Historii Historiografii/Zakład Dydaktyki Historii). Wicedyrektor IH UW 1988–1990.

Wierzchowski Mirosław

Ur. 1928, zm. 1966. Magisterium w IH UW 1954, kandydat nauk historycznych 1958 pod kierunkiem L. Bazyłowa, habilitacja 1966. Zatrudniony w IH UW od 1952 w Katedrze Historii ZSRR kolejno jako zastępca asystenta, asystent 1954, adiunkt od 1958.

B: M. Tanty, *Mirosław Wierzchowski (1928–1966)*, „Acta Baltico-Slavica”, 5, 1967, s. 475–477 (zawiera bibliografię).

Więckowski Stanisław Antoni (Antoni Stanisław)

Ur. 1882, zm. 1942 w Auschwitz. Studia humanistyczne na UW 1904–1906, studia medyczne na UJ od 1906, dyplom doktora wszechnauk lekarskich tamże 1911, studia historyczne na UJ 1923–1928, dyplom nauczyciela szkół średnich tamże 1928, doktorat na UJ 1933 pod kierunkiem L. Piotrowicza. Wykładowca Sekcji Historycznej tajnego UW 1940–1942.

W czasie I wojny światowej lekarz w Legionach Polskich i w POW 1915–1918. Komendant Szpitala Okręgowego w Łodzi 1918, naczelny lekarz VIII Okręgu Wojskowego, naczelny lekarz załogi miasta Łodzi, uczestnik wojny 1919–1920, pułkownik 1929. Kierownik Wydziału Superrewizyjno-Inwalidzkiego

w Szefostwie Sanitarnym Dowództwa Okręgu Korpusu nr IV w Łodzi, szef sanitarny Dowództwa Okręgu Korpusu nr IV w Łodzi do 1935. Komendant 4. Szpitala Okręgowego w Łodzi 1930–1934. Przeniesiony w stan spoczynku 1935. Naczelný lekarz Ubezpieczalni Społecznej 1935–1939.

Współzałożyciel Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Łodzi 1921, szef łódzkiego Oddziału Ligi 1936–1937. Nauczyciel w szkołach średnich. Organizator Klubu Demokratycznego w Łodzi od 1937, współzałożyciel SD w Łodzi 1939, prezes Zarządu Okręgowego SD w Łodzi, wiceprezes ZG SD. Prezes konspiracyjnego ZG SD w Warszawie 1940–1942 (ps. „Doktor”, „Piotr”). Wykładowca historii starożytnej i docent na WWP w Łodzi, wykładowca podziemnej WWP w Warszawie w 1942. W czasie okupacji redaktor prasy podziemnej ZWZ/AK. Aresztowany w VI 1942, więzień Pawiaka i Auschwitz.

B: M. Bandurka, A. Felchner, B. Krzemińska, *Antoni Stanisław Więckowski – życie i działalność*, Warszawa 1989; M.H. Serejski, *Stanisław Więckowski (1884–1942)*, „Rocznik Łódzki”, 2, 1959, s. 291–295; W. Jarno, *Okręg Korpusu Wojska Polskiego nr IV Łódź 1918–1939*, Łódź 2001; K. Czernielewski, W. Jarno, *Garnizon łódzki Wojska Polskiego w latach 1918–1939*, Toruń 2008; A.K. Kunert, *Słownik biograficzny konspiracji warszawskiej 1939–1944*, t. 1, Warszawa 1987, s. 158–159; J.B. Gliński, *Słownik biograficzny lekarzy i farmaceutów ofiar drugiej wojny światowej*, t. 1, Wrocław 1997, s. 451–452; A. Felchner, *Służba zdrowia Wojska Polskiego (od jesieni 1918 do mobilizacji w 1939 r.)*, cz. 1–2, Łódź 1990; H. Wosiński, *Stronnictwo Demokratyczne w latach II wojny światowej*, Warszawa 1980; M. Bandurka, B. Krzemińska, *Stronnictwo Demokratyczne w województwie łódzkim w latach 1937–1975*, Warszawa 1981; A. Felchner, *Działacze SD – współtwórcy łódzkiego ośrodka naukowego*, „Zeszyty Historyczno-Polityczne Stronnictwa Demokratycznego”, 1979, z. 1, s. 66–69; A. Felchner, B. Krzemińska, *Działalność Antoniego Stanisława Więckowskiego w latach 1911–1936*, „Zeszyty Historyczno-Polityczne Stronnictwa Demokratycznego”, 1987, z. 3, s. 87–101; T. Brzeziński, A. Felchner, *Plk. dr med. i fil. Antoni Stanisław Więckowski (1882–1942)*, „Archiwum Historii Medycyny”, 35, 1972, z. 4, s. 469–677; K. Baranowski, *Oddział Wolnej Wszechnicy Polskiej w Łodzi 1928–1939*, Warszawa–Łódź 1977, s. 46–47 (błędnie jako Stefan Więckowski); L. Hass, *Masoneria polska XX wieku. Losy, loże, ludzie*, Warszawa 1993, s. 324–325; idem, *Wolnomularze polscy w kraju i na świecie 1821–1999. Słownik biograficzny*, Warszawa 1999, s. 533.

Wilk Mateusz

Ur. 1980. Magisterium w IH UW 2003, magisterium z arabistyki na UW 2006, *Diplôme d'études approfondies* w EHESS w Paryżu 2004, doktorat tamże 2008 pod kierunkiem G. Martinez-Grosa.

Zatrudniony w IH UW od 2009 jako adiunkt w Zakładzie Historii Średniowiecznej.

Stały współpracownik Katedry Porównawczych Studiów Cywilizacji UJ.

Wiórkiewicz Bożena

Ur. 1945. Magisterium w IH UW 1968.

Zatrudniona w IH UW jako stażystka 1968–1969, studia doktoranckie 1969–1970.

Wipszycka-Bravo Ewa

Ur. 1933. Magisterium w IH UW 1955, doktorat tamże 1961 pod kierunkiem I. Biezuńskiej-Malowist, habilitacja tamże 1972, profesor nadzwyczajny 1990, profesor zwyczajny 1994.

Zatrudniona w IH UW 1956–1996 kolejno jako starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny 1990. Kierownik Studium Zaocznego Historii IH UW 1972–1974, wicedyrektor IH UW 1989–1990. Kierownik Zakładu Historii Starożytnej IH UW 1987–1996. Od 1996 zatrudniona w Instytucie Archeologii UW.

Zatrudniona w Filii UW w Białymstoku 1972–1990, kierownik studium zaocznego na Wydziale Humanistycznym tamże 1975–1977, prodziekan Wydziału Humanistycznego Filii UW w Białymstoku 1978, dziekan 1979–1981.

Zastępca kierownika MISH UW 1993–1996. Współzałożycielka miesięcznika „Mówią Wieki”, członek redakcji od 1957.

B: *Euergeias harin. Studies Presented to Benedetto Bravo and Ewa Wipszycka by their Disciples*, red. T. Derda, J. Urbanik, M. Węcowski, Warsaw 2002 (The Journal of Juristic Papyrology. Supplement, 1).

Wiślicz (Wiślicz-Iwańczyk) Tomasz

Ur. 1969. Magisterium w IH UW 1993, doktorat w IH PAN 2000 pod kierunkiem M. Boguckiej.

Zatrudniony w IH UW od 2005 jako adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii. Pełnomocnik dyrektora IH UW ds. kontaktów zagranicznych od 2008.

Zatrudniony w IH PAN jako asystent w Zakładzie/Pracowni Dziejów Nowożytnych 1994–2000, adiunkt tamże od 2001. Zastępca dyrektora IH PAN ds. naukowych od 2012.

B: www.wislicz.info.

Wiśniewski Robert

Ur. 1968. Magisterium w IH UW 1994, doktorat tamże 2002 pod kierunkiem E. Wipszyckiej-Bravo.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Starożytnej jako asystent od 1996, adiunkt od 2002.

Wituch Tomasz

Ur. 1942. Magisterium w IH UW 1966, doktorat tamże 1972 pod kierunkiem R. Gerbera, habilitacja tamże 1985, profesor tytularny 2002.

Zatrudniony w IH UW 1966–2009 kolejno jako asystent stażysta, asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny UW 1991. Kierownik Zakładu Historii XX wieku IH UW 1997–2003.

Wykładowca WSH/AH im. A. Gieysztorą w Pułtuskach (kierownik Katedry Europeistyki). Profesor zwyczajny w Instytucie Politologii Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni od 2009.

Wojciechowski Marian

Ur. 1927, zm. 2006. Magisterium z nauk ekonomiczno-politycznych na UP 1949, doktorat tamże 1951 pod kierunkiem S. Hoszowskiego, habilitacja na UMK 1965, profesor nadzwyczajny 1972, profesor zwyczajny 1982.

Zatrudniony w IH UW od 1974 jako profesor nadzwyczajny, profesor zwyczajny od 1982. Emerytura 1997. Kierownik Zakładu Historii Polski Ludowej IH UW od 1974, kierownik Zakładu Historii XX wieku IH UW 1990–1997. W czasie okupacji członek organizacji niepodległościowej „Ojczyzna”. Asystent i starszy asystent w Zespole Katedr Historycznych UP 1949–1955: młodszy asystent 1949–1951 i starszy asystent 1951–1952 w Katedrze Historii Powszechnej Państwa i Prawa UP, starszy asystent w Katedrze Historii Powszechnej UP 1952–1954. Adiunkt i docent (1965) w Katedrze Historii Powszechnej i Polski XIX i XX w. UMK 1955–1969, docent UŚ 1969–1972, docent i profesor nadzwyczajny w WAP im. F. Dzierżyńskiego 1967–1974, kierownik Katedry Historii Polski i Powszechnej tamże od 1969.

Zastępca sekretarza Wydziału I Nauk Społecznych PAN 1972–1981. Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych 1981–1992. Wiceprzewodniczący Polsko-Niemieckiej Komisji UNESCO ds. podręczników szkolnych w zakresie historii i geografii 1972–1997. Prezes Kuratorium Instytutu Zachodniego w Poznaniu 1979–1985. Przewodniczący misji specjalnej ds. polskich archiwaliów w Rosji 1992.

B: T. Tomala, *Bibliografia prac Mariana Wojciechowskiego za lata 1946–1987*, w: *Historia i współczesność. Księga dedykowana prof. Marianowi Wojciechowskiemu w sześćdziesiąte urodziny*, red. E. Frącki, B. Woszczyński, Warszawa 1987, s. 7–17; *Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–2004. Materiały do biografii*, oprac. H. Duczkowska-Moraczewska i in., red. S. Kalemka, Toruń 2006, s. 747; „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego w Toruniu”, 20, 1966, s. 43–44; W. Borodziej, *Marian Wojciechowski (24 VI 1927 – 24 XI 2006)*, KH, 114, 2007, nr 3, s. 202–204; M. Wojciechowski, *Fragment wspomnień*, „Przegląd Zachodni”, 50, 1994, nr 3, s. 95–106.

Wojtyński Maciej

Ur. 1964. Magisterium w IH UW 1988, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem A. Zahorskiego, a po jego śmierci pod kierunkiem T. Cegielskiego.

Zatrudniony w IH UW jako asystent wolontariusz 1988–1990, od 1990 asystent, od 1999 adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii. Od 1989 współpracownik TVP, 1999–2005 zastępca kierownika Telewizji Edukacyjnej, 2005–2009 redaktor w Redakcji Form Dokumentalnych TVP 1, od 2009 redaktor w Dziale Form Dokumentalnych Agencji Filmowej TVP.

Wolff Adam

Ur. 1899, zm. 1984. Studia na Wydziale Filozoficznym UW, doktorat na UW 1938, habilitacja na UW 1949, profesor nadzwyczajny 1954.

W IH UW zajęcia zleczone 1948–1955, 1960–1961.

Pracownik AGAD 1924–1944 i 1946–1954, pracownik Archiwum Państwowego w Krakowie i asystent UJ 1944–1946, pracownik IHKM PAN 1954–1969, kierownik Zakładu Edytorskiego Źródeł Pisanych w IHKM PAN.

B: A. Wolffowa, *Bibliografia prac drukowanych Adama Wolffa*, „Archeion”, 80, 1986, s. 319–321; M. Bielińska, A. Wolffowa, *Wolff Adam (1899–1984)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 230–233; A. Borkiewicz-Celińska, *Profesor Adam Wolff (1899–1984)*, KHKM, 32, 1984, nr 1, s. 155–157; eadem, *Adam Wolff – archiwista, edytor, historyk Mazowsza*, „Rocznik Mazowiecki”, 8, 1984, s. 9–21; A. Gieysztor, *Adam Wolff (14 VIII 1899 – 7 II 1984)*, „Archeion”, 80, 1986, s. 317–319; idem, *Adam Wolff (1899–1984)*, „Studia Źródłoznawcze”, 34, 1993, s. 139; J.W. Gomulicki, „*Sto tysięcy fiszek*”. *Ze wspomnień o Adamie Wolffie (1899–1984)*, KW, 1987, nr 1, s. 39–49; A. Sołtan, *Adam Wolff (14 VIII 1899 – 7 II 1984)*, KW, 1987, nr 1, s. 51–60; E. Rzetelska-Feleszko, *Adam Wolff 1899–1984*, „Onomastica”, 31, 1986, s. 245–254; E. Szulc, *Cmentarz ewangelicko-augsburski w Warszawie. Zmarli i ich rodziny*, Warszawa 1989, s. 610–611.

Wolicki Aleksander Chrystian

Ur. 1968. Magisterium w IH UW 1992, doktorat tamże 2001 pod kierunkiem W. Lengauera.

Zatrudniony w IH UW w Zakładzie Historii Starożytnej od 1997 jako asystent, adiunkt od 2001.

Asystent w IH Filii UW w Białymstoku 1992–1997.

Woliński Janusz

Ur. 1894, zm. 1970. Studia prawnicze na Uniwersytecie Moskiewskim 1914–1915 i na UW 1915–1921, studia historyczne na UW 1922–1926, doktorat na UW 1927 pod kierunkiem M. Handelsmana, habilitacja tamże 1938, profesor nadzwyczajny 1947, profesor zwyczajny 1958.

Docent prywatny i wykładowca historii nowożytnej powszechnej UW 1938–1939. 1942–1944 wykładowca tajnego UW i tajnego UZZ, zastępca kierownika sekcji historycznej tajnego UW i jej kierownik 1944. Zastępca profesora w Katedrze Historii Powszechnej w IH UW 1945, kierownik Katedry Historii Powszechnej/Katedry Historii Powszechnej Nowożytnej i Najnowszej/Katedry Historii Powszechnej Nowożytnej 1959–1964. Profesor nadzwyczajny 1947, profesor zwyczajny 1958. 1946 zastępca kierownika IH UW.

Członek Związku Młodzieży Polskiej „Zet” 1915–1918. Uczestnik wojny 1920 r. Nauczyciel gimnazjalny w Warszawie 1919–1931. Pracownik Departamentu Wyznań MWRiOP 1931–1939: radca 1931, kierownik Referatu Prawosławnego tamże od 1935. Nominowany na dyrektora Archiwum

Oświecenia Publicznego w Warszawie 1939. Wykładowca (1936–1938) i docent (1938–1939) w Instytucie Europy Wschodniej Szkoły Nauk Politycznych w Wilnie. W czasie okupacji pracownik Biblioteki Krasińskich i Biblioteki Ordynacji Zamoyskich, po Powstaniu Warszawskim i wysiedleniu kontynuował tajne kursy uniwersyteckie w Częstochowie. 1953–1961 także pracownik IH PAN (Zakład Historii Polski od Schyłku XV w. do 1764). Wykładowca WAP im. F. Dzierżyńskiego w Warszawie 1957–1968, dziekan Wydziału Historycznego WAP 1957–1962, dziekan Wydziału Historyczno-Politycznego WAP 1962–1968. Członek Rady Archiwalnej NDAP 1953–1970, jej wiceprzewodniczący 1957–1967, prezes TMH w Warszawie 1960–1970. Przewodniczący Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Historycznego od 1967. Redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” 1946–1955.

B: *Bibliografia prac naukowych prof. dra Janusza Wolińskiego od 1929 do 1964 roku*, w: *Z dziejów wojny i polityki. Księga pamiątkowa ku uczczeniu siedemdziesiątej rocznicy urodzin prof. dra Janusza Wolińskiego*, red. S. Herbst i in., Warszawa 1964, s. 5–8; M. W., *Bibliografia prac naukowych prof. dr. Janusza Wolińskiego*, „Wojskowy Przegląd Historyczny”, 15, 1970, nr 2, s. 401–403; „Rocznik TNW”, 29, 1936, s. 52 (spis prac); Z. Wójcik, *Janusz Woliński (1894–1970)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 233–234; S. Herbst, *Janusz Woliński (1894–1970)*, KH, 78, 1971, nr 3, s. 747–749; idem, *Janusz Woliński*, w: idem, *Potrzeba historii, czyli o polskim stylu życia. Wybór pism*, t. 1, Warszawa 1978, s. 321–325; A. Zahorski, *Janusz Woliński (1894–1970)*, PH, 61, 1970, z. 4, s. 543–545; Z. Wójcik, *Profesor Janusz Woliński (1894–1970)*, KW, 1980, nr 2, s. 123–131; P. Bańkowski, *Janusz Woliński (10 IX 1894 – 7 IV 1970)*, „Archeion”, 54, 1970, s. 289–291; A. Wyczański, *Janusz Woliński (1894–1970)*, KW, 1970, nr 4, s. 163–168; J. Wimmer, *Janusz Woliński – badacz epoki Sobieskiego*, „Studia i Materiały do Historii Wojskowości”, 16, 1970, cz. 2, s. 3–18; H. Szwanowska, *Pamięci Janusza Wolińskiego*, KH, 84, 1977, nr 1, s. 251–253; M. Jaworski, *Janusz Woliński*, „Zeszyty Naukowe WAP”, 1981, nr 107, s. 117–124; A. Janowski, *O profesorze Januszu Wolińskim inaczej*, KW, 1989, nr 2, s. 81–92; H. Dymnicka-Wołoszyńska, *Materiały Janusza Wolińskiego (1894–1970)*, „Biuletyn Archiwum PAN”, 1980, nr 23, s. 102–150.

Wóycicka Zofia

Ur. 1976. Absolwentka MISH UW, magisterium w IH UW 2001, studia doktoranckie w Szkole Nauk Społecznych PAN 2001–2006, doktorat w IH UW 2007 pod kierunkiem W. Borodzieja.

Zatrudniona w IH UW od 2010 jako adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii.

Zatrudniona w Centrum Edukacyjnym Muzeum Historii Żydów Polskich 2007–2011. Zatrudniona przy projekcie Domu Historii Europejskiej w Brukseli od 2011.

Wróbel Anna – zob. Zalewska-Wróbel Anna

Wróbel Piotr

Ur. 1953. Magisterium w IH UW 1977, doktorat tamże 1984 pod kierunkiem J. Holzera.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1977, starszy asystent 1981, adiunkt 1984–1993.

Visiting scholar na Uniwersytecie Humboldtów w Berlinie (1980), Institut für Europäische Geschichte w Moguncji (1980) i w Institute for Polish-Jewish Studies w Oksfordzie (1986). Pracownik ŻIH 1987–1991. Kierownik naukowy podziemnego Archiwum Wschodniego w Warszawie 1987–1988. *Visiting professor* na University of Michigan w Ann Arbor 1989–1990 i na Michigan State University w East Lansing 1991. *Visiting scholar* (1988–1989) i *research fellow* (1992–1994) w Institute of Governmental Affairs University of California w Davis, wykładowca na wydziale historii tegoż uniwersytetu w 1992. Pracownik w ISP PAN 1995–1998. Pracownik United States Holocaust Memorial Museum w Waszyngtonie w 1999. Profesor uniwersytetu w Toronto od 1994 (m.in. Katedra Historii Polski – Konstanty Reynert Chair of Polish Studies, Center for European, Russian and Eurasian Studies; Ontario Institute for Studies in Education).

B: www.cjs.utoronto.ca/node/25, www.history.utoronto.ca/faculty/facultyprofiles/wrobel.html.

Wyczańska Krystyna (z d. Nowina-Sroczyńska)

Ur. 1922. Studia historyczne na tajnym UW, magisterium na UJ 1947, doktorat na UW 1961 pod kierunkiem S. Kieniewiczza.

Zatrudniona w IH UW jako młodszy asystent od 1946, starszy asystent 1948–1951.

Pracownik AGAD 1953–1958, docent tamże. Następnie w Ośrodku Informacji Naukowej PAN.

Członek AK od 1942 (ps. „Zofia Kanalarcka”), łączniczka BIP KG AK, uczestniczka Powstania Warszawskiego, przewodniczka kanałowa, podharc mistrz.

B: Z. Gaczoł-Kozłowska, *Krystyna Wyczańska*, w: *Sylwetki kobiet-żołnierzy*, red. K. Kabzińska, Toruń 2003 (Służba Polek na frontach II Wojny Światowej, 7), s. 382–386.

Wyczański Andrzej

Ur. 1924, zm. 2008. Studia w sekcji historycznej tajnego UW 1942–1944 i na tajnym UJ 1945–1946, magisterium na UJ 1946, doktorat w IH UW 1949 pod kierunkiem T. Manteuffla, zastępca profesora w IH PAN 1955, kandydat nauk historycznych 1956, docent 1959, profesor nadzwyczajny 1963, profesor zwyczajny 1971.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent od 1946, adiunkt 1950–1953.

Członek AK, brał udział w Powstaniu Warszawskim. Zatrudniony jako młodszy

asystent na UJ 1945. Pracownik IH PAN 1953–1995, tamże kierownik Zakładu Dziejów Polski Przedrozbiorowej, Zakładu Dziejów Przedrozbiorowych Polski i Jej Kultury, Pracowni Dziejów Rzeczypospolitej Szlacheckiej, Pracowni Polski Nowożytnej. 1949–1959 współorganizator i kierownik Stacji Mikrofilmowej BN. 1970–1971 *Professeur Directeur d'Études Associé* w EHESS. Wiceprezes i sekretarz naukowy PAN 1993–1995. Wiceprezes (1958–1970) i prezes (1971–1987) TMH w Warszawie. 1974–2004 pracownik Zakładu/Instytutu Historii Filii UW w Białymstoku (od 1998 IH UwB), kierownik Zakładu Historii Powszechnej i Polski do końca XVIII w., Zakładu Historii XVI–XVIII w., dyrektor IH Filii UW w Białymstoku 1986–1991.

Członek PAN: korespondent 1983, rzeczywisty 1991. Wiceprezes, sekretarz naukowy PAN 1993–1995.

Doktor honoris causa UwB 1999.

B: C. Kukło, *Bibliografia prac Andrzeja Wyczańskiego za lata 1948–1983*, w: *Studia nad gospodarką, społeczeństwem i rodziną w Europie późnofeudalnej*, red. J. Topolski, C. Kukło, Lublin 1987, s. 357–373; idem, *Bibliografia prac Andrzeja Wyczańskiego za lata 1984–1998*, w: *Między polityką a kulturą*, red. C. Kukło, Białystok–Warszawa 1999, s. 13–23; *Andreae Wyczański professori Universitatis Varsoviensis natalem septuagesimum celebranti hoc wolumen amici dedicant*, Białystok 1994; *Cala historia to dzieje ludzi... Studia z historii społecznej ofiarowane profesorowi Andrzejowi Wyczańskiemu w 80-tą rocznicę urodzin i 55-lecie pracy naukowej*, red. C. Kukło, P. Guzowski, Białystok 2004, s. 11–15; C. Kukło, *Andrzej Wyczański (13 IV 1924–22 III 2008)*, KH, 116, 2009, nr 1, s. 216–223.

Wyrobisz Andrzej

Ur. 1931. Magisterium w IH UW 1955, doktorat 1961 w IHKM PAN pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja tamże 1968, profesor nadzwyczajny 1978, profesor zwyczajny 1995.

Zatrudniony w IH UW jako docent od 1969, profesor nadzwyczajny 1978, profesor zwyczajny 1995. Wicedyrektor IH UW 1976–1978.

Zatrudniony w IHKM PAN 1955–1969. Pierwszy kierownik Zakładu Historii Filii UW w Białymstoku 1969–1975, dziekan Wydziału Humanistycznego Filii UW w Białymstoku 1969–1975, 1981–1982, 1984–1985, dyrektor IH Filii UW w Białymstoku od 1980. Profesor w IHS UW od 1996. *Visiting professor*: University of Illinois, Urbana-Champaign (USA) 1976 oraz University of Notre Dame (USA) 1989–1990.

Redaktor naczelny „Przeglądu Historycznego” 1993–2003.

B: I. Grochowska, R. Zieliński, *Bibliografia publikacji Andrzeja Wyrobisza*, w: *Miasto – region – społeczeństwo. Studia ofiarowane Profesorowi Andrzejowi Wyrobiszowi w sześćdziesiątą rocznicę Jego urodzin*, red. E. Dubas-Urwanowicz, J. Urwanowicz, Białystok 1992, s. 7–28.

Wyrzykowski Andrzej

Ur. 1946. Magisterium w IH UW 1969.

W IH UW stażysta 1969–1970, doktorant 1970–1972.

Zahorski Andrzej

Ur. 1923, zm. 1992. Studia na tajnym UW, magisterium w IH UW 1946, doktorat na UW 1951 od kierunku J. Wolińskiego, zastępca profesora 1955, habilitacja na UW 1958, profesor nadzwyczajny 1966, profesor zwyczajny 1974.

Na UW wykłady zleczone jako docent UW od 1958. Zatrudniony w IH UW od 1961 jako docent w Katedrze Historii Powszechnej Nowożytnej i Najnowszej, profesor nadzwyczajny 1966, profesor zwyczajny 1974 w Zakładzie Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski. Kierownik Katedry Historii Powszechnej Nowożytnej 1964–1969, kierownik Zakładu Historii Nowożytnej Powszechnej i Polski 1977–1980. Prodiakan WH UW 1962–1964.

Pracownik BUW 1945–1947, kustosz w Centralnej Bibliotece Wojskowej 1947–1951 i w Muzeum Wojska Polskiego 1951–1954. Pracownik Zarządu Historyczno-Wojskowego Sztabu Generalnego WP. Nauczyciel licealny 1946–1951. Pracownik IH PAN 1955–1961. Docent w WAP im. F. Dzierżyńskiego 1958–1961.

Prezes Zarządu Głównego PTH 1982–1988. Dyrektor Wojskowego Instytutu Historycznego 1990–1992.

B: Ł. Kądziela, *Bibliografia publikacji prof. dra Andrzeja Zahorskiego 1948–1982*, w: *Polska – Francja XVIII–XIX wieku. Studia z dziejów kultury i polityki poświęcone Profesorowi Andrzejowi Zahorskiemu w sześćdziesiątą rocznicę urodzin*, red. A. Mączak i in., Warszawa 1983, s. 5–24; U. Olech, *Bibliografia wybranych prac prof. dr. hab. Andrzeja Zahorskiego 1948–1992*, „Wojskowy Przegląd Historyczny”, 38, 1993, nr 1, s. 260–262; Ł. Kądziela, *Andrzej Zahorski (15 VII 1923 – 15 XII 1992)*, KH, 100, 1993, nr 2, s. 183–186; idem, *Andrzej Zahorski (15 VI 1923 – 15 XII 1992)*, APH, 68, 1993, s. 189–190; M. Senkowska-Gluck, *Andrzej Zahorski (1923–1992)*, „Rocznik Warszawski”, 23, 1993, s. 317–319; *Szefowie ośrodków*, s. 217; J. Barański, *Wspomnienie o profesorze Andrzeju Zahorskim (1923–1992)*, „Studia Mazowieckie”, 2, 1993, nr 1–2, s. 175–178; A. Więcek, *Andrzej Zahorski – „Homo Varsoviensis”*, KW, 1976, nr 3, s. 97–100; A. Janowski, *O Andrzeju Zahorskim – koledze i przyjacielu*, KW, 1994, nr 3, s. 5–9; S.F. Gajerski, *Profesor Andrzej Zahorski (1923–1992)*, „Przemyskie Zapiski Historyczne”, 8–9, 1991–1992, s. 317–320.

Zakrzewski Kazimierz

Ur. 1900, zm. 1941 w Palmirach. Studia na UJ i UJK, doktorat na UJK 1923. Studia w Paryżu 1925. Habilitacja (*veniam legendi*) na UJK 1927, zastępca profesora 1929, profesor nadzwyczajny 1935.

W IH UW kierownik Seminarium Historii Bizancjum 1935–1939, profesor nadzwyczajny.

Asystent przy Katedrze Historii Starożytnej UJK 1923, zastępca profesora na Uniwersytecie Poznańskim 1929–1930, od 1931 ponownie we Lwowie. W 1918 członek Legii Akademickiej, ochotnik w walkach z nacjonalistami ukraińskimi pod Lwowem. Uczestnik wojny 1920 r. Działacz organizacji syndykalistycznych (Zespół Stu, Generalna Federacja Pracy, Związek Związków Zawodowych), publicysta i teoretyk syndykalizmu, członek Związku Naprawy Rzeczypospolitej od 1926. Współzałożyciel w X 1939 konspiracyjnego Związku Syndykalistów Polskich, organizator Oddziałów Bojowych Związku (ps. „Bobrowski”). Aresztowany w I 1941, więzień Pawiaka, rozstrzelany w Palmirach w III 1941.

B: H. Evert-Kappesowa, *Bibliografia prac Kazimierza Zakrzewskiego*, w: K. Zakrzewski, *U schyłku świata antycznego*, Warszawa 1964, s. 259–261; eadem, *Casimir Zakrzewski, le premier byzantologue polonais*, „Palaeologia”, 7, 1959, z. 3–4, s. 99–106; T. Piotrowicz, *Kazimierz Zakrzewski*, KH, 53, 1939–1945, nr 3–4, s. 633–639; W. Ceran, *Zakrzewski Kazimierz*, w: *Encyklopedia kultury bizantyjskiej*, red. O. Jurewicz, Warszawa 2002, s. 497; T. Manteuffel, *Śp. Kazimierz Zakrzewski*, PH, 36, 1946, s. 16–17; idem, *Kazimierz Zakrzewski (1900–1941)*, „Byzantinoslavica”, 9, 1947, nr 1, s. 173–174; G. Zackiewicz, *Kazimierz Zakrzewski (1900–1941). Historyk, ideolog, działacz społeczny i polityczny*, „Studia Podlaskie”, 17, 2007/2008, s. 101–129; *Straty kultury polskiej 1939–1944*, t. 1, red. A. Odręga, T. Terlecki, Glasgow 1945, s. 305–314.

Zaks Zofia

Ur. 1935, zm. 2001. Studia na Wydziale Dyplomatyczno-Konsularnym Szkoły Głównej Służby Zagranicznej 1951–1956, magisterium z zakresu nauk politycznych 1956, studia w Centre Européen Universitaire przy uniwersytecie w Nancy 1957, doktorat w IH UW 1966 pod kierunkiem H. Jabłońskiego. W IH UW studia doktoranckie w Katedrze Historii Polski Nowoczesnej i Najnowszej IH UW 1962–1966, adiunkt w Zakładzie Historii Polski Nowoczesnej i Najnowszej/Zakładzie Historii Najnowszej Powszechnej i Polski 1966–1978.

Asystent i starszy asystent w Szkole Głównej Służby Zagranicznej 1955–1960, starszy asystent na Wydziale Dziennikarskim UW 1960–1961, adiunkt w Wojskowym Instytucie Historycznym 1961–1962. Zatrudniona w IKS PAN od 1978. Zatrudniona w IH PAN 1985–1995. Przewodnicząca Stowarzyszenia Dzieci Holocaustu 2000–2001, sekretarz generalny Federacji Stowarzyszeń Żydowskich w Polsce.

Zalewska-Wróbel Anna

Ur. 1956. Magisterium w IH UW 1978.

Zatrudniona w IH UW jako asystent stażysta 1978–1982.

Zaremba Marcin

Ur. 1966. Magisterium na UW 1991 (historia) i 1999 (socjologia), doktorat w IH UW 2000 pod kierunkiem M. Kuli.

Zatrudniony w IH UW od 1993 kolejno jako asystent i adiunkt w Zakładzie Historii XX wieku

Zatrudniony w ISP PAN od 1991.

Zarzycki Włodzimierz

Ur. 1904, zm. 1940 (rozstrzelany w Warszawie). Studia historyczne i magisterium 1930 na UW, studium pedagogiczne 1931–1932/1933.

W IH UW młodszy asystent nieetatowy, a następnie asystent nieetatowy Seminarium Historii Powszechnej 1931–1933.

Służba wojskowa 1930–1931. Asystent w Archiwum Miejskim m.st. Warszawy 1935–1937. Pracownik Wydziału Archiwów Państwowych MWRiOP 1938–1939.

Uczestnik obrony Warszawy w 1939, działalność konspiracyjna 1939–1940.

B: M. Bielińska, *Zarzycki Włodzimierz Józef (1904–1940)*, w: *Słownik biograficzny archiwistów*, t. 1, s. 237–238.

Zielińska Katarzyna

Ur. 1949. Magisterium w IH UW 1973, doktorat tamże 1989 pod kierunkiem J. Maciszewskiego.

Zatrudniona w IH UW od 1980 kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii od 1989.

Zatrudniona jako nauczyciel w liceach warszawskich 1972–1975.

B: www.zdhihuw.wordpress.com/pracownicy/zielinska.

Zielińska Zofia

Ur. 1944. Magisterium w IH UW 1968, doktorat tamże 1977 pod kierunkiem A. Mączaka, habilitacja tamże 1989, profesor tytularny 2002.

Zatrudniona w IH UW od 1968 kolejno jako asystent stażysta, asystent, starszy asystent, adiunkt, docent 1989, profesor nadzwyczajny UW 1993, profesor nadzwyczajny od 2002 (Zakład Historii Nowożytnej).

Wicedyrektor IH UW 1990–1993. Kierownik Zakładu Historii Nowożytnej IH UW 1993–2010.

Zieliński Józef

Ur. 1947, zm. 1980. Magisterium w IH UW 1969, doktorat tamże 1974 pod kierunkiem A. Zahorskiego.

Zatrudniony w IH UW jako stażysta 1969–1970, doktorant 1970–1972. Od 1974 zatrudniony w Instytucie Nauk Politycznych WDiNP UW, wicedyrektor Instytutu od 1977.

Prezes i wiceprezes Koła ZSL na UW.

B: K. Przybysz, *Józef Waldemar Zieliński (1947–1980)*, „Zeszyty Naukowe Instytutu Nauk Politycznych UW”, 1981, nr 9, s. 7–8.

Zientara Benedykt

Ur. 1928, zm. 1983. Magisterium w IH UW 1950, doktorat/kandydatura nauk tamże 1954 pod kierunkiem M. Małowista, habilitacja 1961, profesor nadzwyczajny 1971, profesor zwyczajny 1981.

Zatrudniony w IH UW jako starszy asystent 1950–1955, adiunkt 1955–1967, docent 1967, profesor nadzwyczajny 1971, profesor zwyczajny 1981. Kierownik Zakładu Historii Średniowiecznej Powszechniej i Polski IH UW 1979–1983. Prodzikan WH UW 1970–1973.

Asystent w Muzeum Historycznym m.st. Warszawy 1949. Pracownik IH PAN 1953–1961.

B: M. Barański, J. Suchocki, *Bibliografia prac Benedykta Zientary*, PH, 75, 1984, z. 3, s. 403–421 (numer poświęcony pamięci B. Zientary); *Benedykt Zientara (15 VI 1928 – 11 V 1983). Dorobek i miejsce w historiografii polskiej*, red. K. Skwierczyński, P. Węcowski, Warszawa 2001; uzupełnienie bibliografii: A. Gieysztor, *Słowo wstępne*, w: *Państwo, naród, stany w świadomości wieków średnich. Pamięci Benedykta Zientary 1928–1983*, red. A. Gieysztor, S. Gawlas, Warszawa 1990, s. 5–7; M. Małowist, *Benedykt Zientara (15 VI 1928 – 11 V 1983)*, PH, 75, 1984, z. 3, s. 391–399; A. Mączak, *Benedykt Zientara (15 VI 1928 – 11 V 1983)*, PH, 75, 1984, z. 3, s. 400–403; M. Biskup, *Benedykt Zientara (1928–1983)*, „Zapiski Historyczne”, 1984, z. 1, s. 210–206; M. Barański, *Benedykt Zientara (15 VI 1928 – 11 V 1983)*, KW, 1984, nr 3, s. 190–195; J. Sztetyło, *Benedykt Zientara (Czosnów 15 VI 1928 – Warszawa 11 V 1983)*, KHKM, 32, 1984, nr 4, s. 589–591; H. Samsonowicz, *Benedykt Zientara 1928–1983*, APH, 50, 1984, s. 303–305; idem, *Benedykt Zientara (15 VI 1928 – 11 V 1983)*, KH, 90, 1983, nr 4, s. 1013–1016.

Ziętara Paweł

Ur. 1968. Magisterium w IH UW 1994, na WPiA UW 1995, doktorat 2000 w IH UW pod kierunkiem A. Garlickiego.

Zatrudniony w IH UW 2001–2003 w Zakładzie Historii XX wieku, od 2003 prowadzący zajęcia jako wolontariusz.

Ziółkowski Adam

Ur. 1951. Magisterium w IH UW 1973, doktorat tamże 1981 pod kierunkiem J. Kolendo, habilitacja tamże 1989, profesor nadzwyczajny 1996, profesor tytularny 2011.

Zatrudniony w IH UW kolejno jako asystent stażysta i doktorant 1973–1979, ponownie od 1988, profesor nadzwyczajny UW od 1996. Kierownik Zakładu Historii Starożytnej IH UW od 2009.

Asystent, starszy asystent, adiunkt w Sekcji Historii Sztuki KUL 1982–1992. Wykładowca UAM.

Zmigryder-Konopka Zdzisław

Ur. 1897, zm. 1939. Studia historii starożytnej i filologii klasycznej na UW. 1915–1918 członek POW, służba wojskowa 1918–1921, doktorat na UW 1925 pod kierunkiem G. Przychockiego.

Zatrudniony na UW jako asystent od 1928, 1933 habilitacja i docent UW (Seminarium Historii Starożytnej IH UW).

Nauczyciel j. klasycznych w gimnazjach warszawskich. 1928–1931 badania w Berlinie, Neapolu i Rzymie. Wykładowca i od 1937 profesor WWP w Warszawie i Łodzi. 1938 nominowany senatorem RP.

B: Zdzisław Zmigryder-Konopka, KH, 53, 1939–1945, nr 3–4, s. 655–659; I. Biezuńska, W. Kula, Zdzisław Zmigryder-Konopka, PH, 36, 1946, s. 17–18; I. Biezuńska-Małowist, W. Witwicki, O Zdzisławie Zmigryderze-Konopce, PH, 60, 1969, z. 4, s. 717; I. Biezuńska-Małowist, *Pamięci Zdzisława Zmigrydera-Konopki*, „Meander”, 35, 1980, nr 4, s. 127–140; eadem, *Zdzisław Zmigryder-Konopka 1897–1939*, w: *W kręgu wielkich humanistów*, s. 143–154; eadem, *Zdzisław Zmigryder-Konopka (1897–1939)*, w: *Historycy warszawscy*, s. 359–374; K. Baranowski, *Oddział Wolnej Wszechnicy Polskiej w Łodzi 1928–1939*, Warszawa–Łódź 1977, s. 44–45; K. Szczygielski, *Romanistyka polska w latach 1918–1945 (Przegląd bibliografii)*, „Zeszyty Prawnicze”, 10, 2010, z. 2, s. 355–411; *Żydzi bojownicy o niepodległość Polski*, red. N. Getter i in., Lwów 1939, s. 457 (reprint: Warszawa 2002); I. Biezuńska-Małowist, *Sesja naukowa w setną rocznicę urodzin Tadeusza Wałka-Czerneckiego i w pięćdziesiątą rocznicę śmierci Zdzisława Zmigrydera-Konopki*, KW, 1991, nr 1–4, s. 95–101.

Żarnowska Anna

Ur. 1931, zm. 2007. Magisterium w IH UW 1954, doktorat tamże 1962 pod kierunkiem Ż. Kormanowej, habilitacja 1973, profesor nadzwyczajny 1985, profesor zwyczajny 1995.

Zatrudniona w IH UW jako asystent 1954, starszy asystent 1960, adiunkt 1963, docent 1975, profesor nadzwyczajny 1985, profesor zwyczajny 1995. Kierownik Studium Zaocznego Historii w IH UW 1975–1981, kierownik Zakładu Historii XIX wieku IH UW 1994–2003. Kierownik Zespołu Badawczego Historii Społecznej XIX i XX wieku w IH UW 1987–2007.

Pomocniczy pracownik nauki w Katedrze Historii Polski IKKN przy KC PZPR 1951–1952, pracownik naukowy w Zakładzie Historii Partii KC PZPR w 1954, aspirantka w INS przy KC PZPR 1954–1958.

B: E. Tylińska, *Bibliografia prac Anny Żarnowskiej za lata 1955–2002*, w: *Spółczesność w dobie przemian. Wiek XIX i XX. Księga jubileuszowa profesor Anny Żarnowskiej*, red. M. Nietyksza i in.,

Warszawa 2003, s. 17–30; A. Szwarc, A. Janiak-Jasińska, *Anna Żarnowska (28 VI 1931–8 VI 2007)*, KH, 115, 2008, nr 2, s. 187–191.

Żarnowski Janusz

Ur. 1932. Magisterium w IH UW 1954, doktorat 1960 w IH PAN pod kierunkiem C. Madajczyka, habilitacja tamże 1964, profesor nadzwyczajny 1972, profesor zwyczajny 1981.

Zatrudniony w IH UW jako zastępca asystenta 1953–1954, asystent 1954–1955.

Aspirant w INS przy KC PZPR 1955–1956. Pracownik IH PAN 1956–2009, zastępca dyrektora IH PAN 1973–1976. Obecnie zatrudniony w Uczelni Łazarskiego (wcześniej pod nazwą: Wyższa Szkoła Handlu i Prawa im. R. Łazarskiego) w Warszawie.

Przewodniczący KNH PAN 2003–2011.

B: K. Sierakowska, *Bibliografia prac Janusza Żarnowskiego za lata 1953–2001*, w: *Spółeczeństwo, państwo, modernizacja. Studia ofiarowane Januszowi Żarnowskiemu w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. W. Mędrzecki, Warszawa 2002, s. 13–31.

Żbikowska Małgorzata – zob. Karpińska Małgorzata

Żbikowski Andrzej

Ur. 1953. Magisterium 1977 w IH UW, doktorat tamże 1993 pod kierunkiem J. Holzera, habilitacja tamże 2006.

Zatrudniony w IH UW jako asystent 1979–1982, starszy asystent 1982–1983. Pracownik ŻIH od 1985, wicedyrektor ŻIH 2007–2008. Adiunkt w Studium Europy Wschodniej UW, profesor tamże. Pracował jako główny specjalista w Biurze Edukacji Publicznej IPN, były wykładowca AH im A. Gieysztorą w Pułtusk. Współpracownik Centrum Badań nad Zagładą Żydów w IFiS PAN.

B: www.holocaustresearch.pl.

Żmudzki Paweł

Ur. 1970. Magisterium w IH UW 1994, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem H. Samsonowicza, habilitacja tamże 2010.

Zatrudniony w IH UW od 1999 jako adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych i Metodologii Historii.

Zatrudniony jako asystent w Wyższej Szkole Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach 1994–1997.

Żyndul Jolanta

Ur. 1964. Studia historyczne na KUL i na UW, magisterium w IH UW 1990, doktorat tamże 1999 pod kierunkiem M. Kuli.

Zatrudniona w IH UW od 1991 kolejno jako pracownik techniczny, asystent 1992–1999, adiunkt od 1999. Kierownik Centrum Badania i Nauczania Dziejów i Kultury Żydów w Polsce im. M. Anielewicza w IH UW od 2001.

Bibliografia

- Antichisti dell'Università di Varsavia nel Novecento*, red. I. Biezuńska-Małowist, tłum. L. Kazana i in., Napoli 1992.
- Antyk w Uniwersytecie Warszawskim. Nauka i nauczanie w okresie od powstania uczelni do 1915 roku: prawo rzymskie, historia starożytna, archeologia klasyczna*, red. J. Kolendo, Warszawa 1993.
- Baranowski K., *Oddział Wolnej Wszechnicy Polskiej w Łodzi 1928–1939*, Warszawa–Łódź 1977.
- Bąbiak G., Michalski M., Węcowski P., *Bibliografia bibliografii historyków polskich cz. I*, „Historia. Pismo młodych historyków”, 6, 1997, nr 1, s. 117–124.
- Bąbiak G., Michalski M., Węcowski P., *Bibliografia bibliografii historyków polskich cz. II*, „Historia. Pismo młodych historyków”, 6, 1997, nr 2, s. 253–264.
- Bibliografia publikacji pracowników Instytutu Historycznego z lat 1945–1966*, oprac. I. Klarner, E. Łuczycza, I. Rusinowa, Wrocław 1969.
- Bibliografia publikacji pracowników Instytutu Historycznego*, z. 5: 1973–1974, oprac. D. Gawin, H. Michalak, Warszawa 1976.
- Biogramy uczonych polskich. Materiały o życiu i działalności członków AU w Krakowie, TNW, PAU, PAN*, cz. 1: *Nauki społeczne*, z. 1–3, oprac. A. Śródka, P. Szczawiński, Wrocław 1983–1985.
- Biogramy uczonych polskich. Suplement*, oprac. A. Śródka, Warszawa 1993.
- Bolewski A., Pierzchała H., *Losy polskich pracowników nauki w latach 1939–1945. Straty osobowe*, Wrocław 1989.
- Cała A., Węgrzynek H., Zalewska G., *Historia i kultura Żydów polskich. Słownik*, Warszawa 2000.
- Ciupiński A., *Wojskowa Akademia Polityczna im. Feliksa Dzierżyńskiego w latach 1951–1986*, Warszawa 1986.
- Członkowie Polskiej Akademii Nauk. Informator*, Wrocław 1979 (kolejne wyd., uaktualnione: 1982, 1984, 1987, 1990, 1993, 1999).
- Draus J., *Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie 1918–1946. Portret kresowej uczelni*, Kraków 2007.
- Drozdowicz A., *Biblioteka Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego (1945–1970)*, „Roczniki Uniwersytetu Warszawskiego”, 1971, z. 2, s. 83–101.
- Dunin-Wąsowicz K., *Szkolnictwo wyższe i nauka w Warszawie w latach wojny i okupacji*, w: *Nauka i szkolnictwo wyższe w Warszawie*, red. J. Kazimierski i in., Warszawa 1987, s. 150–167.

- Dwadzieścia pięć lat na drodze do samodzielności białostockiej uczelni uniwersyteckiej (1968–1993)*, red. M. Gnatowski, Białystok 1993.
- Dzieje Uniwersytetu Warszawskiego 1807–1915*, red. S. Kieniewicz, Warszawa 1981.
- Dzieje Uniwersytetu Warszawskiego 1915–1939*, red. A. Garlicki, Warszawa 1982.
- Encyklopedia polskiej emigracji i Polonii*, t. 1–5, red. K. Dopierała, Toruń 2003–2005.
- Encyklopedia „Solidarności”*, t. 1: *Opozycja w PRL 1976–1989*, red. M. Łątkowska i in., Warszawa–Katowice 2010.
- Gawkowski R., *Poczet rektorów Uniwersytetu Warszawskiego*, Warszawa 2012.
- Gieysztor A., *Nauka historyczna w Uniwersytecie Warszawskim*, „Rocznik Warszawski”, 22, 1992, s. 83–95.
- Gieysztor A., *Środowisko historyczne Warszawy w okresie międzywojennym*, w: *Nauka i szkolnictwo wyższe w Warszawie*, red. J. Kazimierski i in., Warszawa 1987, s. 88–106.
- Grabski A.F., *Miejsce ośrodka warszawskiego w historiografii polskiej okresu międzywojennego. Próba charakterystyki*, w: idem, *Orientacje polskiej myśli historycznej. Studia i rozważania*, Warszawa 1972, s. 341–365.
- Grodziski S., *Polska Akademia Umiejętności 1872 – 1952 – 2002*, Kraków 2005.
- Groniowski K., Leskiewiczowa J., Samsonowicz H., Wyczański A., *Warszawskie środowisko historyczne. Uniwersytet Warszawski, IH PAN, IHKM*, „Kwartalnik Historyczny”, 66, 1959, s. 960–972.
- Hass L., *Masoneria polska XX wieku. Losy, loże, ludzie*, Warszawa 1993 (wyd. 2 rozsz. i uzup.: Warszawa 1996).
- Hass L., *Wolnomularze polscy w kraju i na świecie 1821–1999. Słownik biograficzny*, Warszawa 1999.
- Historia Kolem się toczy. Studenckie Koło Naukowe Historyków UW lat 70. i 80. – zapis panelu jubileuszowego SKNH*, „Teki Historyka. Materiały Studenckiego Koła Naukowego Historyków UW”, z. 27–28, 2006, s. 219–251.
- Historia starożytna w Polsce. Badacze i badania. Informator*, oprac. i red. T. Kotula, A. Ładomirski, W. Suder, Wrocław 1982.
- Historia starożytna w Polsce. Informator*, red. R. Kulesza, M. Stępień, Warszawa 2009.
- Historycy warszawscy ostatnich dwóch stuleci*, red. A. Gieysztor, J. Maternicki, H. Samsonowicz, Warszawa 1986.
- Hübner P., *Siła przeciw rozumowi... Losy Polskiej Akademii Umiejętności w latach 1939–1989*, Kraków 1994.
- Ignatowicz A., *Tajna oświata i wychowanie w okupowanej Warszawie*, Warszawa 2009.
- Informator Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 2005*, oprac. A. Pieniądz-Skrzypczak, [Warszawa 2005].
- Informator Nauki Polskiej 2006*, t. 1–5, red. J. Szumowska, T. Pietrzyk, Warszawa 2006.
- Informator o historykach polskich zajmujących się dziejami wojskowymi*, oprac. Zakład Historii Wojskowej Instytutu Historii UAM, Poznań 1998.
- Informator o studiach. Wydział Historyczny, Instytut Historyczny*, red. R. Karpiński, Warszawa 1969.
- Instytut Historii Nauki Polskiej Akademii Nauk w latach 1953–2003. Księga jubileuszowa z okazji pięćdziesięciolecia działalności*, red. J. Schiller, L. Zasztowt, Warszawa 2004.
- Instytut Historii Polskiej Akademii Nauk 1953–1993*, red. S.K. Kuczyński, Warszawa 1993.
- Instytut Historii Polskiej Akademii Nauk 1953–2003*, red. S.K. Kuczyński, Warszawa 2003.
- Instytut Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 1956–2006*, red. B. Lapis i in., Poznań 2006.
- Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2005. Katalog wystawy*, oprac. A. Bartoszewicz, Warszawa 2005.
- Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego*, mps, b.m. i d.w. [ok. 1959].
- Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego. Objazdy*, oprac. A. Pomierny, Warszawa 2010.

- Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego. Skład osobowy i program studiów*, Warszawa 1992.
- Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk 1949–1999*, red. E. Krasiński, Warszawa 2000.
- Janowski L., Kochański A., *Informator o strukturze i obsadzie personalnej centralnego aparatu PZPR 1948–1990*, red. K. Persak, Warszawa 2000.
- Kamieniecki W., *Historycy i politycy warszawscy 1900–1950*, wyd. A. Juzwenko, Wrocław 1992.
- Karolewicz G., *Nauczyciele akademicki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w okresie międzywojennym*, t. 2: *Biogramy*, Lublin 1996.
- Kita J., Pytlas S., *Uniwersytet Łódzki w latach 1945–1995*, Łódź 1996.
- Kita J., Pytlas S., *W służbie nauki. Profesorowie Uniwersytetu Łódzkiego w latach 1945–2004. Pro memoria*, Łódź 2005.
- Kita J., Stobiecki R., *Słownik biograficzny historyków łódzkich*, Łódź 2000.
- Kondracki T., *Polskie Towarzystwo Historyczne w latach 1918–1939*, Toruń 2006.
- Kopcińska K., *Środowisko studenckie Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1915–1939. Filologia klasyczna, historia starożytna, archeologia klasyczna*, Warszawa 1995.
- Kto jest kim w Polsce 1984. Informator biograficzny*, red. L. Becela i in., Warszawa 1984.
- Kto jest kim w Polsce. Informator biograficzny*, red. L. Becela i in., Warszawa 1989.
- Kto jest kim w Polsce*, red. B. Cynkier i in., Warszawa 2001.
- Kula M., *Ludzie wśród ludzi. Studenci Instytutu Historycznego UW o sobie, kolegach i nauczycielach*, Warszawa 1994.
- Madala T., Narecki K., *Filologia klasyczna w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w latach 1918–2004*, Lublin 2006.
- Majewski W., *Historia wojskowa w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego*, „Przeгляд Historyczny”, 71, 1980, z. 4, s. 673–703.
- Mantel-Niećko J., *Próba sił. Źródła do dziejów Uniwersytetu Warszawskiego po 13 grudnia 1981*, Warszawa 1991.
- Manteuffel T., *Historyk wobec historii. Rozprawy nieznanne, pisma drobne, wspomnienia*, oprac. S. Trawkowski, Warszawa 1976.
- Manteuffel T., *Uniwersytet Warszawski w latach 1915/16–1934/35. Kronika*, Warszawa 1936.
- Manteuffel T., *Uniwersytet Warszawski w latach wojny i okupacji. Kronika 1939/40–1944/45*, Warszawa 1948.
- Marmon W., *Krakowskie środowisko historyczne w latach 1918–1939*, Kraków 1995.
- Maternicki J., *Historia i historycy. Studia i szkice historiograficzne*, Rzeszów 2005.
- Maternicki J., *Historia i życie narodu. Poglądy i postawy historyków polskich XIX i XX w.*, Rzeszów 2009.
- Maternicki J., *Historycy warszawscy w latach wojny i okupacji (1939–1945)*, w: *Bibliologia dyscypliną integrującą. Studia ofiarowane Profesor Barbarze Bieńkowskiej*, red. M. Mlekicka, Warszawa 1993, s. 293–304.
- Maternicki J., *Idee i podstawy. Historia i historycy polscy 1914–1918. Studium historiograficzne*, Warszawa 1975.
- Maternicki J., *Warszawskie środowisko historyczne w okresie II Rzeczypospolitej*, Rzeszów 1999.
- Materska K., *Zarys problematyki badawczej realizowanej w Instytucie Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych w latach 1951–2001*, w: *Warszawskie uniwersyteckie studia bibliotekoznawcze i informacyjne (1951–2001)*, oprac. E.B. Zybert i in., Warszawa 2002, s. 59–80.
- Mazur G., *Biuro Informacji i Propagandy SZP–ZWZ–AK 1939–1945*, Warszawa 1987.
- Miziołek J., *Uniwersytet Warszawski – dzieje i tradycja*, Warszawa 2005.
- Mołdawa T., *Ludzie władzy 1944–1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991*, Warszawa 1991.
- Nasi w Sejmie i w Senacie. Posłowie i senatorowie wybrani z listy Solidarności*, oprac. H. Malarecka-Simbierowicz i in., Warszawa 1990.
- Nation and History. Polish Historians from the Enlightenment to the Second World War*, red. P. Brock, J.D. Stanley, P.J. Wróbel, Toronto 2006.

- Niesiołowski-Spanò Ł., Węcowski P., *Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego. Wczoraj, dziś, jutro*, [Warszawa 2010].
- Opozycja w PRL. Słownik biograficzny 1956–1989*, t. 1–3, red. J. Skórzyński, P. Sowiński, M. Strasz, Warszawa 2000–2006.
- Pakiet informacyjny. Instytut Historyczny Uniwersytet Warszawski* [!], rok akademicki 2001/2002, Warszawa 2001.
- Piskurewicz J., *Prima inter pares. Polska Akademia Umiejętności w latach II Rzeczypospolitej*, Kraków 1998.
- Pleskot P., *Intelektualni sąsiedzi. Kontakty historyków polskich ze środowiskiem „Annales” 1945–1989*, Warszawa 2010.
- Poczet członków Akademii Umiejętności i Polskiej Akademii Umiejętności w latach 1872–2000*, red. R. Majkowska, Kraków 2006.
- Poczet wielkopolskich członków Polskiej Akademii Nauk*, red. M. Dąbrowski i in., Poznań 2000.
- Polskie Towarzystwo Historyczne 1886–1986. Zbiór studiów i materiałów*, red. S.K. Kuczyński, Wrocław 1990.
- Posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939. Słownik biograficzny*, t. 1–2, red. A.K. Kunert; t. 3–4, red. G. Mazur, Warszawa 1998–2009.
- Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–2004. Materiały do biografii*, oprac. H. Duczkowska-Moraczewska i in., red. S. Kalemka, Toruń 2006.
- Profesorowie Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego 1808–2008*, red. G. Bałtruszajtys, Warszawa 2008.
- Przegląd prac naukowo-badawczych w Uniwersytecie Warszawskim w latach 1971–1974*, Warszawa 1976.
- Rocznik Jubileuszowy XX-lecia Koła Historyków Studentów Uniwersytetu im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie 1916–1936*, Warszawa 1936.
- Rutkowski T.P., *Nauki historyczne w Polsce 1944–1970. Zagadnienia polityczne i organizacyjne*, Warszawa 2007.
- Rutkowski T.P., *Polskie Towarzystwo Historyczne 1945–1958. Zarys dziejów*, Toruń 2009.
- Samodzielni pracownicy naukowcy Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1945–1961. Dane biograficzne*, „Roczniki Uniwersytetu Warszawskiego”, 3, 1962.
- Samorząd studencki Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1980–1989 (dokumenty, relacje i inne materiały)*, oprac. M. Kunicki-Goldfinger, Warszawa 2010.
- Samsonowicz H., Potkowski E., *50 lat Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego*, „Kwartalnik Historyczny”, 87, 1980, nr 3–4, s. 657–665.
- Sejm i Senat Rzeczypospolitej Polskiej 1989–1991*, Warszawa 1991.
- Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. II kadencja. Informator*, Warszawa 1993.
- Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. IV kadencja. Informator*, Warszawa 2001.
- Skarby Biblioteki Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego*, oprac. M.A. Janicki, b.m. i d.w.
- Skład osobowy Uczelni na rok akademicki... Uniwersytet Warszawski (lata 1957–1968, 1970–1973, 1979/1980, 1986–1997, 2001–2003)*.
- Skład Uniwersytetu i spis wykładów na rok akademicki 1930/1931*, Warszawa 1930.
- Skład Uniwersytetu i Spis Wykładów. Uniwersytet Warszawski (lata 1946–1951)*.
- Skład Uniwersytetu na rok akademicki... Uniwersytet Warszawski (lata 1953–1957)*.
- Skład Uniwersytetu Warszawskiego i spis zajęć na rok akademicki 1946/47*, Warszawa 1946.
- Skóra W., *Slużba konsularna Drugiej Rzeczypospolitej. Organizacja, kadry i działalność*, Toruń 2006.
- Skrzypczak A., *Bibliografia osobowa pracowników IINiSB za lata 1951–2000*, Warszawa 2002.
- Słownik biograficzny archiwistów polskich*, t. 1: 1918–1984, red. M. Bielińska, I. Janosz-Biskupowa, Warszawa–Łódź 1988; t. 2: 1906–2001, red. B. Woszczyński, Warszawa 2002.
- Słownik biograficzny działaczy polskiego ruchu robotniczego*, t. 1–3, red. F. Tych, Warszawa 1978–1992.

- Słownik biograficzny działaczy ruchu ludowego*, red. J. Dancygier i in., Warszawa 1989.
- Słownik biograficzny Europy Środkowo-Wschodniej XX wieku*, red. W. Roszkowski, J. Kofman, Warszawa 2004.
- Słownik biograficzny polskiej historii wychowania*, red. A. Meissner, W. Szulakiewicz, Toruń 2008.
- Słownik biograficzny profesorów Uniwersytetu Rzeszowskiego 2001–2006*, red. W. Bonusiak, Rzeszów 2006.
- Słownik biograficzny zasłużonych dla oświaty i wychowania w Warszawie i województwie stołecznym warszawskim od 1916 roku*, z. 1, red. K. Kartasińska; z. 2, red. Z. Burlikowska i in.; z. 3–4, red. M. Bujacz i in., Warszawa 1995–2000.
- Słownik historyków polskich*, red. M. Prosińska-Jackl, Warszawa 1994.
- Słownik pracowników książki polskiej. Suplement*, red. I. Treichel, Warszawa–Łódź 1986.
- Spętana Akademia. Polska Akademia Nauk w dokumentach władz PRL*, t. 1: *Materiały Służby Bezpieczeństwa (1967–1987)*, wybór, wstęp i oprac. P. Pleskot, T.P. Rutkowski, Warszawa 2009.
- Spis absolwentów Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego (1945–2010)*, oprac. I. Włodarczyk, P. Derecki, M. Leśniewski, P. Węcowski, Warszawa 2010.
- Sprawozdanie za okres 1928–1937. Wolna Wszechnica Polska w Warszawie, Oddział w Łodzi*, Łódź 1938.
- Stłamszona nauka? Inwigilacja środowisk akademickich i naukowych przez aparat bezpieczeństwa w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX wieku*, red. P. Franaszek, Warszawa 2010.
- Stobiecki R., *Historiografia PRL. Ani dobra, ani mądra, ani piękna... ale skomplikowana. Studia i szkice*, Warszawa 2007.
- Stobiecki R., *Klio na wygnaniu. Z dziejów polskiej historiografii na uchodźstwie w Wielkiej Brytanii po 1945 r.*, Poznań 2005.
- Straty kultury polskiej 1939–1944*, t. 1–2, red. A. Odręga, T. Terlecki, Glasgow 1945.
- Studia historyczne w Białymstoku wspomnieniami opisane (1968–2008)*, oprac. M. Ocytko, Białystok 2008.
- Sylwetki zmarłych członków Oddziału Krakowskiego Polskiej Akademii Nauk. Polska Akademia Nauk 1952–2002*, Kraków 2002.
- Szefowie ośrodków naukowo-badawczych wojskowej służby historycznej 1921–2002. W 80-lecie wojskowej służby historycznej. Materiały z konferencji naukowej, Warszawa 29 listopada 2002 r.*, red. Z. Moszumański, Warszawa 2003.
- Środowiska historyczne II Rzeczypospolitej*, cz. 1–5, red. J. Maternicki, Warszawa 1986–1990.
- Śródka A., *Uczeni polscy XIX–XX stulecia*, t. 1–5, Warszawa 1994–2002.
- Towarzystwo Miłośników Historii. Stulecie 1906–2006*, red. A. Rachuba, H. Rutkowski, Warszawa 2006.
- Tradycje i współczesność. Księga pamiątkowa Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1930–2005*, red. J. Łukasiewicz, M. Mycielski, J. Tyszkiewicz, Warszawa 2005.
- Tymowski M., *The Institute of History University of Warsaw (1930–2008)*, Warsaw 2008.
- University of Białystok Institute of History. History, international relations*, red. A. Grabska, J. Snopko, W. Śleszyński, Białystok 2009.
- Uniwersytet Jagielloński. Złota Księga Wydziału Historycznego*, red. J. Dybiec, Kraków 2000.
- Uniwersytet Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Skład uniwersytetu i spis wykładów na rok akademicki 1938/39*, Warszawa 1938.
- Uniwersytet Warszawski 1915–1939, 1939–1945. Suplement 1945–1965*, red. J. Krajewska, Warszawa 1991.
- Uniwersytet Warszawski 1945–1965. Materiały bibliograficzne*, red. B. Bieńkowska, J. Krajewska, Warszawa 1974.
- Uniwersytet Warszawski 1966–1971. Materiały bibliograficzne*, red. J. Krajewska, J. Wojciechowska, Warszawa 1978.

- Uniwersytet Warszawski 1980–1985. Materiały bibliograficzne*, red. J. Krajewska, Warszawa 1993.
- Ustalenie Składu Osobowego Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie*, [Warszawa 1937].
- W kręgu wielkich humanistów. Kultura antyczna w Uniwersytecie Warszawskim po I wojnie światowej*, red. I. Biezuńska-Malowist, Warszawa 1991.
- Warszawskie środowisko historyczne w XX wieku. Dziewięćdziesięciolecie Towarzystwa Miłośników Historii*, red. M.M. Drozdowski, H. Szwankowska, Warszawa 1997.
- Who is who w Polsce*, wyd. 3, Zug 2004.
- Wielcy humanistyki polskiej*, red. J. Górski, Wrocław 1991.
- Wielkopolski słownik biograficzny*, red. A. Gąsiorowski, J. Topolski, Warszawa–Poznań 1983.
- Wielokulturowe środowisko historyczne Lwowa w XIX i XX w.*, t. 1–5, red. J. Maternicki i in., Rzeszów 2004–2007.
- Winclawski W., *Słownik biograficzny socjologii polskiej*, t. 1–3, Warszawa–Toruń 2001–2007.
- Wituch T., Stolarczyk B., *Studenci Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego 1945–2000*, Kraków 2010.
- Współcześni uczeni polscy. Słownik biograficzny*, t. 1–4, red. J. Kapuścik, Warszawa 1998–2002.
- Wybitni historycy wielkopolscy*, red. J. Strzelczyk, Poznań 1989 (wyd. 2: Poznań 2010).
- Wykaz profesorów, docentów i pomocniczych sił naukowych w r. ak. 1948/49 w zakresie nauk historycznych*, „Przegląd Historyczny”, 38, 1948, zeszyt dodatkowy, s. 494–495.
- Wykazy stopni doktora nauk przyznanych na UW w latach 1951–1956*, „Roczniki Uniwersytetu Warszawskiego”, 1, 1958.
- Z dziejów podziemnego Uniwersytetu Warszawskiego*, Warszawa 1961.
- Z dziejów służby historycznej Wojska Polskiego 1918–2002*, Warszawa 2002.
- Zahorski A., *Środowisko historyków warszawskich w Polsce Ludowej*, w: *Nauka i szkolnictwo wyższe w Warszawie*, red. J. Kazimierski i in., Warszawa 1987, s. 168–181.
- Złota księga historiografii lwowskiej XIX i XX wieku*, red. J. Maternicki, L. Zaskilniak, Rzeszów 2007.
- Złota księga nauk humanistycznych 2004*, red. K. Pikoń i in., Gliwice 2004.
- Znajomski A., *Bibliografie osobowe historyków polskich*, Lublin 2004.
- Żołnierze Komendy Głównej Armii Krajowej wspominają*, red. K. Wyczańska, Warszawa 1994.